

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ

ЕПАРХІИ

Рочникъ IV.

1892.

V-8362

Содержанье

Вѣстника Перемыской Епархіи

Рѣкъ 1892.

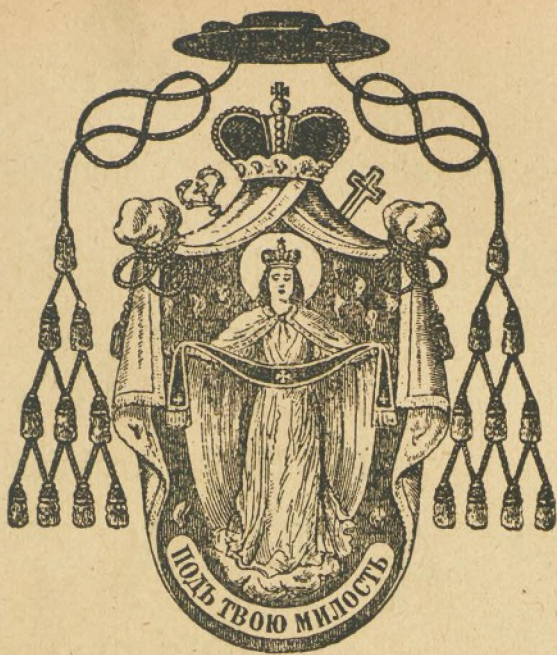
Дата и число раз- порядженья	СОДЕРЖАНЬЕ	Число раз- порядженья	Сторона
	Ч. I		
26/12 5451/91	О жертвахъ на церковь въ Раранчи на Буковинѣ .	1	1
9/1 25	О поединкахъ	2	2
2/1 5579/91	О книжкахъ дотычно штуки церковной	3	5
26/12 5601/91	О школьно-орд. отпоручникахъ и комисаряхъ . .	4	5
15/1 8	О выльосованныхъ облигаціяхъ проинаційныхъ .	5	7
22/1 5052/91	О 50-лѣтномъ Юбилею Епископства Его Святости Льва		
15/1	ХІІІ.	6	9
52	Конкурсъ на парохію Близянка	7	10
28/1 467	О доносахъ смерти учителей	8	10
.	Хроника при каждомъ Числѣ.		
	Ч. II.		
3/2 263/орд.	О властяхъ удѣленныхъ Епископу въ сиравахъ сопр.		
9/2	отъ Ап. Престола	9	13
42/орд.	Рескриптъ св. Конгрегаціи инкв. о разрѣшеніи отъ по-		
8/2	ста по причинѣ слабости „инфюенцы“	10	16
547	О загалныхъ зборахъ Товариства св. Ап. Павла въ		
10/2	Львовѣ	11	17
288	О выльосованныхъ листахъ впотечныхъ	12	18
13/2 750	О руху емиграціиномъ	13	19

Дата и число рѣ- шѣнья	СОДЕРЖАНІЕ	Число рѣ- шѣнья	Страна
8/2 41/орд. 16/2 830	О сочиненію Дра Іосифа Гельферга „Anleitung zum geistlichen Geschäftsstyl“ О конкурсахъ на катихита нар. шкѣль въ Бучачу	14 15	19 20
Ч. III.			
16/2 309/орд. 19/2 268 22/2 659 20/2 812 25/2 988 22/2 1023 23/2 410 2/3 1271 2/3 1270 2/3 1273 18/3 1103 27/2 377 27/2 1110	Вспомогательный листъ пастыр. Архіепископѣвъ и Еписко- пѣвъ Австрійской Монархіи Выданіе дѣла О. Дра А. Тржнадля „Stwórca i stwo- rzenie“ Заснованіе Товариства ризъ літур. въ Короснѣ О гробницахъ находящихъ ся подъ церквами О доносахъ ц. к. Старостамъ о смерти пенсіонистѣвъ О закуплѣ богослужебныхъ предметѣвъ О запрещеніи роздачи въ нагороду шкѣль. молодежи книжочекъ не мающихъ одобренія дотычнои Власти О испытѣ конкурсовѣмъ на бенефіціи О испытѣ на катихитѣвъ шкѣль народныхъ и выдѣло- выхъ О св. Рукополаганію въ Ереи Конкурсъ на катихита шкѣль народныхъ въ Дрогобычи Выказъ жертвъ на рѣжны богоугодны цѣли Станъ касы фонда вдов-сир. съ днемъ 20. Сѣчня 1892	16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	23 35 36 36 37 38 38 39 39 39 40 40 41
Ч. IV.			
8/4 193/орд. 22/3 102/орд. 1/4 142/орд. 22/3 293/орд. 5/3 1087 15/3 1196	О визитѣ каноничной Въ справѣ телеграфичныхъ прошеній до властей церко- вныхъ Дekretъ Его Святости Папы Льва XIII. въ сравахъ супружескихъ О новѣмъ выданіи св. Евангелія Справозданіе Товариства дяковскаго за р. 1891 Товариство „Шкѣльна помѣчь“ въ Львовѣ	29 30 31 32 33 34	47 47 48 49 49 50

Дата и число роз- порядженья	СОДЕРЖАНЬЕ	Число роз- порядженья	Сторона
24/3			
19 1401	Додатокъ до Вѣстника Ч. I/92 о школь. комисаряхъ.	35	52
20 21/3			
1440	О мѣстци рожденія Евдокіи Татыкъ	36	52
28/3			
1832	Конкурсъ на катихита школъ народ. въ Яворовѣ .	37	53
24/3			
1033	Товариство „Leo Gesellschaft in Wien“	38	53
24/3			
1264	О выльосованныхъ 5% листахъ впотечныхъ	39	54
23 30/3			
1903	Станъ касы фонда вдов.-сирот. съ концемъ Лютого 1892	40	55
35			
36	Ч. V.		
36 2/4			
1952	О консерваторахъ для Галичины	41	63
37 2/4			
2161	О легітимациі незаконно родженныхъ дѣтей	42	64
38 9/5			
2361	О накладанію податку на старинныя сняряды церковныя .	43	65
13/4	О заключенію контрактѣвъ въ цѣли замѣны грунтовъ		
38 2116	ерекціональныхъ	44	66
39 10/5	О вписованію годины преподаваемыхъ катихитами въ до-		
2247	тычнѣмъ школь. дневнику	45	66
11/5	О выльосованныхъ 4½% листахъ застав. Товариства кред.		
39 2656	земского	46	67
39 6/4			
2009	Станъ касы вдов.-сир. Института съ концемъ Марта т. р.	47	67
9/5	Станъ касы вдов.-сирот. Института съ концемъ Цвѣтня		
0 2683	1892	48	70
0			
1	Ч. VI.		
17/5			
2165	О проважденію книгъ метрикальныхъ що до языка .	49	75
18/5			
2381	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	50	76
26/5	О выданію „Römische Quartalschrift für christliche Al-		
2686	terthumskunde und für Kirchengeschichte“	51	77
	Ч. VII.		
17/6			
540	Листъ пастырскій дотычно тверезости	52	83
11/6			
3320	О складкахъ на погорѣльцѣвъ мѣсточка Улянова . .	53	86
20/6			
3454	О выльосованныхъ 5% листахъ впотечныхъ	54	86
7/5			
3248	Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць май 1892 .	55	87

Дата и число раз- порядженья	СО Д Е Р Ж А Н И Е	Число раз- порядженья	Сторона
	Ч. VIII.		
5/8 4231	Въ справѣ грозячої холеричной епидеміи	56	93
31/7 3722	О поведенію ся кандидатовъ стану духов. въ часѣ фе- рій школьныхъ	57	94
6/7 3796	О складкахъ на будову церкви въ Тростянци великомъ АЕпархіи Львовской	58	95
8/8 4329	Речинець подаваня ся до Вѣденського и Львовского сѣменища	59	97
28/7 4119	Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведенья	60	97
20/7 3933	Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Червень 1892	61	97
	Ч. IX.		
15/8 400/орд.	О приѣздѣ Его ц. к. Ап. Величества Францъ Іосифа І до Галичины	62	103
	Ч. X.		
1/9 4319	О складкахъ на будову церкви въ Судовой Вишні	63	107
15/9 4889	Жертвы на одреставрованье церкви въ Кристинополи	64	108
15/9 4971	О выльосаваныхъ облигаціяхъ индемнизаційныхъ	65	108
20/9 4903	О св. Рукополаганю	66	109
20/9 5031	О испытѣ конкурсовѣмъ на бенефиціи	67	110
21/9 5117	Конкурсъ на посаду катихита при народ. школахъ въ Жолкви.	68	110
21/9 5139	Конкурсъ на катихита школъ народ въ Сяноку	69	111
11/9 4947	Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Липень и Сер- пень 1892,	70	111
	Ч. XI.		
19/9 5045	Инструкція Ап. войскового Вікаріата	71	115
21/10 5462	Товариство взаимнихъ обезпечень, Днѣстеръ въ Львовѣ	72	119

Число роз- поряджень	Дата и число роз- поряджень	СОДЕРЖАНЬЕ	Число роз- поряджень	Сторона
56	29/9 4122	Товариство гандльове всякими приборами церковными въ Львовѣ	73	121
57	13/10 5303	О дозволеномъ собираню жертвъ на будову церкви въ Дубецку	74	121
58	13/10 5493	О выказахъ вдовъ и сиротъ свящ. належачихъ до Епар- хїи Станиславѣвской	75	122
59	25/10 5700	Конкурсъ на катихита школъ народныхъ въ Яворовѣ .	76	122
60	13/10 5403	Станъ касы вдов. сир. фонда за мѣсяць Вересень 1892	77	122
61		Ч. XII.		
	4/11 5542	О сочиненю О. А. Долянского „Наука вѣры и обы- чаѣвъ“	78	131
	29/10 5698	Орд. школъ комисари въ справахъ сервитутныхъ .	79	132
62	1/11 5738	Отпущеніе для товариства св. Ан. Павла въ Львовѣ .	80	133
	10/11 5835	О посыланю дѣтей до школы	81	133
	12/11 5967	Духовнѣе реколлекціи въ Львовѣ.	82	134
3	14/11 6072	Станъ касы вдов сир. фонда съ концемъ Жовтня 1892	83	134
4		Ч. XIII.		
5	4/12 650/орд.	Посланіе Архієпископѣвъ и Епископѣвъ Австріи въ дѣлѣ Папского юбилея	84	139
6		Ч. XIV.		
10	29/11 6127	О жертвахъ на бѣдную молодежь школьную въ семина- ріумъ Самборскѣмъ	85	147
11	10/12 6264	О складкахъ на церковь въ Бахури	86	148
12	30/11 6384	Конкурсъ на посаду душпаствыря въ півночній Америцѣ	87	149
13	13/12 6608	О выказахъ дѣтей до посѣщанія школы обязанныхъ .	88	149
	13/12 6655	Станъ касы вдовичо-сирот. фонда за мѣсяць Листо- надъ 1892.	89	149
14	13/12 6647	О заключаню супружествъ Баварскихъ подданныхъ .	90	152

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1892.

Выдано 29. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 5451/91.

Якъ изъ краевихъ часописей вѣдомо, що часть парохіянъ схизматыцкои парохіи въ Раранчи, на Буковинѣ, перейшла на унію, и по многихъ трудахъ Преосвященнаго Дра **ЮЛІАНА ПЕЛЕША**, на тотъ часъ Епископа Станиславѣвскаго, зостала тая часть парохіи яко Самостоятельное сотрудничество сістемізоване съ пенсією рочною 400 зл. зъ религійнаго фонда.

О собираню жертвъ на будову церкви въ Раранчи, на Буковинѣ.

Тѣи же вѣрніи не мають своей церкви, а совершаютъ свое Богослуженье и требы церковніи въ латиньской каплицѣ, протое основанъ ся комитетъ въ цѣли собираня милостинъ въ грошехъ, на созданье своего дома Божого, и удавъ ся до Насъ съ прошеньемъ о споводованье собираня жертвъ въ Нашой Епархіи.

Препоручаемъ протое Всеч. душпастирскому Священству Нашой Епархіи якъ всегда такъ и теперъ, усердно и ревно заняться собираньемъ жертвъ, а собраніи жертвы при поименованю дателей, до Нашой Консисторіи франко доставляти.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 26. Студня 1891.

Подаеся до вѣдомости Преч. Священства слѣдующе :

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS

DIVINA PROVIDENTIA

P A P A E XIII.

EPISTOLA

DE PRAVA DUELLORUM CONSUETUDINE

DILECTO FILIO NOSTRO FRANCISCO DE PAULA
S. R. E. CARDINALI SCHÖNBORN ARCHIEPISCOPO PRAGENSI
VENERABILI FRATRI PHILIPPO ARCHIEPISCOPO COLONIENSI
CETERISQUE VENERABILIBUS FRATRIBUS
ARCHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS ALIISQUE LOCORUM ORDINARIIS
IN IMPERIO GERMANICO ET AUSTRO HUNGARICO

LEO PP. III.

D I L E C T E F I L I N O S T E R
VENERABILES FRATRES
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Pastoralis officii conscientia et proximorum caritate permoti, datis ad Nos superiore anno litteris, referendum censuistis de singularum certaminum, quae *duella* vocant, in populo vestro frequentia. Genus istud dimicandi, velut jus moribus constitutum, non sine dolore significabatis etiam inter catholicos versari: rogabatis pariter, ut detertere homines ab istiusmodi errore vox quoque Nostra conaretur. — Est profecto error iste admodum perniciosus, nec sane finibus circumscribitur civitatumstrarum, sed excurrit multo latius, ita ut hujus expers contagione mali vix ulla gens reperiatur. Quamobrem collaudamus studium vestrum, et quamvis cognitum perspectumque sit quid hac in re philosophia christiana, utique consentiente ratione naturali, praescribat, tamen, cum prava duellorum consuetudo christianorum praeceptorum oblivione maxime alatur, expediet atque utile erit id ipsum per Nos paucis revocari.

Scilicet utraque divina lex, tum ea quae naturalis rationis lumine, tum quae litteris divino afflatu perscriptis promulgata est, districte vetant ne quis extra causam publicam hominem interimat aut vulneret, nisi salutis suae defendendae causa, necessitate coactus. At qui ad privatum certamen provocant, vel oblatum suscipiunt, hoc agunt, huc animum viresque intendunt, nulla necessitate adstricti, ut vitam eripiant aut saltem vulnus inferant adversario. Utraque porro divina lex interdicat ne quis temere vitam proiciat suam, gravi et manifesto obiiiciens discri-

mini, quum id nulla officii aut caritatis magnanimae ratio suadeat; haec autem caeca temeritas, vitae contemptrix, plane inest in natura duelli. Quare obscurum nemini aut dubium esse potest, in eos, qui privatim praelium conserunt singulare, utrumque cadere et scelus alienae cladis, et vitae propriae discrimen voluntarium. Demum vix ulla pestis est, quae a civilis vitae disciplina magis abhorreat et justum civitatis ordinem pervertat, quam permissa civibus licentia ut sui quisque adsertor iuris privata vi manuque, et honoris, quem violatum putet, ultor existat,

Ob eas res Ecclesia Dei, quae custos et vindex est cum veritatis, tum justitiae et honestatis, quarum complexu publica pax et ordo continetur, nunquam non improbavit vehementer, et gravioribus quibus potuit poenis reos privati certaminis coercendos curavit. Constitutiones Alexandri III decessoris Nostri libris insertae canonici juris privatas hasce concertationes damnant et exsecrantur. In omnes qui illas ineunt, aut quoquo modo participant, singulari poenarum severitate animadvertit Tridentina Synodus, quippe quae praeter alia, etiam ignominiae notam iis inussit, ejectosque Ecclesiae gremio, honore indignos censuit, si in certamine occumberent, ecclesiasticae sepulturae. Tridentinas sanctiones ampliavit explicavitque decessor Noster Benedictus XIV in Constitutione data die X. Novembris anno 1752, cujus initium *Detestabilem*. Novissimo autem tempore f. r. Pius IX in litteris apostolicis, quarum est initium *Apostolicae Sedis*, per quas censurae latae sententiae limitantur, aperte declaravit, ecclesiasticas poenas committere non modo qui duello configant, sed eos etiam quos patrilos vocant, itemque et testes et conscios. — Quarum legum sapientia eo luculentius emicat quo ineptiora ea esse liquet quae ad immanem duelli morem tuendum vel excusandum solent proferri. Nam quod in vulgus seritur, certamina id genus natura sua comparata esse ad maculas eluendas, quas civium honori alterius calumnia aut convicium induxerit, id est ejusmodi ut neminem possit nisi vecordem fallere. Quamvis enim e certamine victor decedat qui, injuria accepta, illud indixit, omnium cordatorum hominum hoc erit judicium, tali certaminis exitu viribus quidem ad luctandum, aut tractandis armis meliorem lacescentem probari, non ideo tamen honestate potiore. Quod si idem ipse ceciderit, cui rursus non inconsulta, non plane absona haec honoris tuendi ratio videatur? Equidem paucos esse remur, qui hoc obeant facinus opinionis errore decepti. Omnino cupiditas ultionis est, quae viros superbos et acres ad poenam petendam impellit: qui si elatum animum moderari, Deoque obtemperare velint qui homines jubet diligere inter se amore fraterno, et quemquam violari vetat, qui ulciscendi libidinem in privatis hominibus gravissime damnat, ac poenarum repetendarum sibi unice reservat potestatem, ab immani consuetudine duellorum facile discederent.

Neque illis qui oblatum certamen suscipiunt justa suppetit excusatio metus, quod timeant se vulgo segnes haberi, si pugnam detrectent. Nam si officia hominum ex falsis vulgi opinionibus dimetienda essent, non ex aeterna recti justique norma, nullum esset naturale ac verum inter honestas actiones et flagitiose facta discrimen. Ipsi sapientes ethnici et norunt et tradiderunt, fallacia vulgi judicia spernenda esse a forti et constanti viro. Justus potius et sanctus timor est, qui avertit hominem ab iniqua caede, eumque facit de propria et fratrum salute sollicitum. Immo qui inania vulgi aspernatur judicia, qui contumelarium verbera subire mavult, quam ulla in re officium deserere, hunc longe majore atque excelsiore animo esse perspicitur, quam qui ad arma procurrit, lacescitur iniuria. Quin etiam, si recte diiudicari velit, ille est unus, in quo solida fortitudo eluceat, illa, inquam, fortitudo,

quae virtus vere nominatur, et cui gloria comes est non fucata, non fallax. Virtus enim in bono consistit rationi consentaneo, et nisi quae in iudicio nitatur approbantis Dei, stulta omnis est gloria.

Denique tam perspicua duelli turpitudine est, ut illud nostrae etiam aetatis legumlatores, tametsi multorum suffragio patrocinioque fultum, auctoritate publica poenisque propositis coercendum duxerint. Illud hac in re praeposterum maximeque perniciosum, quod scriptae leges re factisque fere eludantur: idque non raro scientibus et silentibus iis, quorum est puniri sones, et, ut legibus pareatur, providere. Ita fit ut passim ad singularia certamina descendere, sprete maiestate legum, impune liceat.

Inepta etiam atque indigna sapienti viro eorum est opinio, qui utut togatos cives ab hoc genere certaminum arcendos putent, ea tamen permittenda censent militibus, quod tali exercitatione acui dicant militarem virtutem. Primum quidem honesta et turpia natura differunt, nec in contraria mutari ob diversum personarum statum ullo pacto possunt. Omnino homines, in quacumque conditione vitae, divina ac naturali lege omnes pari modo tenentur. Praeterea ratio huiusce indulgentiae erga milites ab utilitate publica petenda foret, quae numquam tanta esse potest, ut eius obtentu naturalis divinique juris vox conticescat. Quid, quod ipsa utilitatis ratio manifesto deficit? Nam militaris virtutis incitamenta eo spectant ut civitas sit adversus hostes instructior. Idne vero effici poterit ope illius consuetudinis, quae suaptae natura eo spectat ut subito inter milites dissidio, cuius causae haud rarae sunt, e singulis partibus defensorum patriae necetur alteruter?

Postremo recens aetas, quae se jactat humaniore cultu morumque elegantia longe superioribus saeculis antecellere, parvi pendere vetustiora instituta consuevit ac nimium saepe respuere, quidquid cum colore discrepet recentioris urbanitatis. Quid est igitur quod has tantummodo rudioris aevi ac peregrinae barbariae ignobiles reliquias, duelli morem intelligimus, in tanto humanitatis studio non repudiat?

Vestrum erit, Venerabiles Fratres, haec, quae breviter attigimus, inculcare diligenter populorum vestrorum animis, ne falsas hac de re opiniones temere excipiant, neu ferri se leviorum hominum iudicio patiantur. Date operam nominatim ut juvenes mature assuescant id de duello sentire et iudicare quod, consentiente naturali philosophia, iudicat ac sentit Ecclesia; ab eoque iudicio normam agendi constanter sumant. Immo quo modo alicubi receptum consuetudine est ut catholici praesertim florentis aetatis sibi sponte perpetuoque interdiciant nomen dare societatibus non honestis, pari modo opportunum ducimus ac valde salutare, eosdem velut foedus inter se facere, data fide nullo se tempore nullaque de causa duello dimicatuuros.

Supplices a Deo petimus ut communia conata nostra virtute celesti corroboret quodque pro salute publica, pro integritate morum vitaeque christianae volumus, id benigne largiatur. Divinorum vero munerum auspicem itemque benevolentiae Nostrae testem vobis, Venerabiles Fratres, Apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die 12. Septembris an. 1891, Pontificatus Nostri Decimoquarto.

LEO PP. XIII.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 9. Сѣчня 1892.

Книгарня Вѣденська підъ фірмою: „kaiser u. königl Hofbuchhandlung und Kustanstalt, Leo Woerl, Wien n. Würzburg.“ многозаслужена на поли видавництва такъ загально науковихъ, якъ въ особенности богословскихъ и церковныхъ, выдала при кѣнци минувшого року два дѣла великои вартости для тыхъ, котрѣ штукаю религійною займають ся, або будову церкви намѣряють, а именно:

1. „Vorbilder zur würdigen Ausschmückung unserer Kirchen. Nach alten und neuen Entwürfen gezeichnet von Gregor Heyberger kgl. Professor.

2. ABC. des romanischen und gotischen Baustils. Ein Leitfadern zum Studium und Verständnisse der romanischen und gotischen Bauordnung. Herausgegeben von Gregor Heyberger kgl. Professor.“

Поручае ся Прч. Священству, щобы дѣла тѣ по можн. сти для бібліотекъ деканальныхъ, парохіальныхъ или же власныхъ набути старанся.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 2. Сѣчня 1892.

Подаеся до вѣдомости слѣдующе:

а) Отпоручники орд. до ц. к. радъ школьныхъ окружныхъ.

Школьно орд.
отпоручники
и комисари.

1	Березѣвъ	Прч. Алексан. Желеховскій	деканъ Бирчанскій
2	Горлицѣ	„ Діонизій Добрянскій	завѣд. дек. Бѣцкого.
3	Турка	„ Михайль Прухницькій	деканъ Высочанскій
4	Добромилъ	„ Константинъ Гукевичъ	пар. въ Квашенинѣ
5	Дрогобычъ	„ Іоаннъ Скобельскій	деканъ Дрогобыцкій
6	Ясло	„ Титъ Дуркотъ	деканъ Дуклянскій
7	Жолкѣвъ	„ Александеръ Саноцкій	деканъ Жолкѣвскій
8	Ланцутъ	„ Николай Колтунюкъ	пар. въ Тарнавицѣ
9	Рудки	„ Ілія Каламунецкій	деканъ Комарнянскій
10	Коросно	„ Теодоръ Мерена	пар. въ Рѣшнику
11	Лѣско	„ Іеронимъ Куновскій	пар. въ Бандровѣ
12	Цѣшанѣвъ	„ Александ. Сембратовичъ	деканъ Любачѣвскій
13	Мостиска	„ Іосифъ Лисковацкій	пар. въ Мостискахъ
14	Грыбѣвъ	„ Григорій Коньстянскій	деканъ Мушинскій
15	Перемишль	Вир. Кароль Волошинскій	Схоліархъ Капитулы
16	Рава руска	„ Іоаннъ Гаврышкевичъ	деканъ Потелицкій
17	Самбѣръ	Прч. Александ. Нестеровичъ	деканъ Самборскій
18	Сокаль	Вир. Николай Роздѣльскій	пар. Сокальскій
19	Старемѣсто	Прч. Левъ Щавинскій	деканъ Старосамборскій
20	Сянокъ	Вир. Василій Чемарникъ	парохъ Сяноцкій

21	Яворѣвъ	Прч. Юліанъ Низовый	пар. въ Завадовѣ
22	Ярославъ	Впр. Іоаннъ Хотынецкій	пар. въ Ярославли
23	Решѣвъ	Прч. Викторъ Кмицикевичъ	пар. въ Лежайску
24	Новой Торгъ	„ Іосифъ Ломницькій	пар. въ Лабовой
25	Новый Сончъ	„ Іоаннъ Дуркотъ	пар. въ Новойвеси
26	Краковъ	Впр. Іоаннъ Борсукъ для Мислениць	пар. Краковскій

б) Орд. школьні комисари до надзора науки богочестія
въ школахъ народныхъ.

1	Дек. Балигородскій	Прч. Василій Устіяновскій	завѣд. дек. Балигородского
2	„ Белзскій	„ Орестъ Чеховичъ	пар. въ Боратынѣ
3	„ Бирчанскій	„ І. Алекс. Желеховскій	деканъ
	„ „	„ П. Ант. Копыстянскій	М. деканъ
4	„ Бѣцкій	„ Володимиръ Хилякъ	пар. въ Бортномъ
5	„ Варяжскій	„ Михайлъ Ковшевичъ	пар. въ Ульвѣвку
6	„ Высочанскій	„ Михайлъ Прухницькій	деканъ
7	„ Горожанскій	„ І. Клим. Лопушанскій	деканъ
	„ „	„ П. Ананія Юзычинскій	пар. въ Грѣмнѣ
8	„ Добромильскій	„ Яковъ Лукашевичъ	деканъ
9	„ Дрогобыцкій	„ Іоаннъ Нѣмцовъ	пар. въ Летнѣ
10	„ Дуклянскій	„ Юліанъ Дуркотъ	„ въ Мшаннѣ
11	„ Жолковскій	„ Алекс. Сяноцкій	„ въ Мацошинѣ
12	„ Жукотынскій	„ Теофилъ Турчмановичъ	„ въ Рыпанѣ
13	„ Затварницкій	„ Маркиль Мигуловичъ	„ въ Чорной
14	„ Каньчуцкій	„ І. Викторъ Кмицикевичъ	пар. въ Лежайс. для Решова
	„ „	„ П. Николай Колтунюкъ	„ въ Тарнавцѣ для Ланцута
15	„ Комарнянскій	„ Ілія Каламунецкій	пар. въ Кропильнику
16	„ Короснянскій	„ Левъ Мѣйскій	„ въ Ванѣвцѣ
17	„ Куликѣвскій	„ Іосифъ Брылиньскій	„ въ Жолтанцяхъ
18	„ Лѣскій	„ Алекс. Пундыкевичъ	„ въ Ваньковой
19	„ Любачѣвскій	„ Алекс. Сембратовичъ	„ въ Новомъ-селѣ
20	„ Мокрянскій	„ І. Юліанъ Чайковскій	„ въ Городици
	„ „	„ П. Петръ Полянскій	„ въ Лужку дѣльномъ
21	„ Мостискій	„ І. Теофилъ Сѣякевичъ	„ въ Черневѣ
	„ „	„ П. Теофилъ Созанскій	„ въ Пакости
22	„ Мушинскій	„ І. Григ. Копыстянскій	„ въ Снѣтницѣ
	„ „	„ П. Іоаннъ Дуркотъ	„ въ Новой веси
23	„ Нижанковскій	„ Іоаннъ Арданъ	„ въ Цыковѣ

24	Дек. Олешинцкій	Прч. І. Викторъ Киверовичъ	пар	въ Жамаловѣ
	" "	" ІІ. Іоаннъ Ванковичъ	"	въ Цѣвковѣ
25	" Ольховецкій	" І. Іоаннъ Салацкій	"	въ Тернавѣ горн.
	" "	" ІІ. Ѳеодоръ Семечка	"	въ Ольховцяхъ
26	" Перемыскій	" І. Зенонъ Крвавичъ	"	въ Негрыбцѣ
	" "	" ІІ. Іляр. Будзыновскій	"	въ Радымнѣ
27	" Порохницкій	" Яковъ Нероновичъ	"	въ Розбори округломъ
28	" Потелицкій	" І. Сильвестеръ Стецякъ	"	въ Каменцѣ старесело
	" "	" ІІ. Іоаннъ Гисовскій	"	въ Журавцяхъ
29	" Самборскій	" І. Алек. Нестеровичъ	"	въ Самборѣ
	" "	" ІІ. Левъ Козанъевичъ	"	въ Мистковичехъ
30	" Сокальскій	" Іосифъ Яюсъ	"	въ Стенятинѣ
31	" Старосамборс.	" Левъ Щавиньскій	"	въ Старомъ мѣстѣ
32	" Старосольскій	" І. Петръ Витошиньскій	"	въ Волчи дольной
	" "	" ІІ. Левъ Ясеницкій	"	въ Старой Соли
33	" Судововишень.	" Володиміръ Лысякъ	"	въ Долгомостискахъ
34	" Сяноцкій	" І. Василій Чемарникъ	"	въ Сяноцѣ
	" "	" ІІ. Іоаннъ Криницкій	"	въ Сеньковой Волѣ
		" ІІІ. Іоан. Констанкевичъ	"	въ Ялинѣ
35	" Угновскій	" І. Емиліанъ Дѣдицкій	"	въ Мостахъ великихъ
	" "	" ІІ. Тимоѳей Лысякъ	"	въ Корчевѣ
36	" Устрицкій	" І. Теодоръ Карпакъ	"	въ Устрикахъ доль.
	" "	" ІІ. Іер. Куновскій	"	въ Бандровѣ
37	" Яворѣвскій	" І. Стефанъ Маренинъ	"	въ Грушовѣ
	" "	" ІІ. Юліанъ Низовый	"	въ Завадовѣ
38	" Ярославскій	" І. Антоній Матюкъ	"	въ Ляшкахъ
	" "	" ІІ Кириянъ Добрянскій	"	въ Лежаховѣ
39	" Яслискій	" Іоаннъ Лыцинъскій	"	въ Команьчи

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 26. Студня 1891.

Ч. 5.

Пѣсля повѣдомленя ц. к. Дирекціи фондѡвъ пропинаційныхъ остави дня 30. Студня 1891 слѣдуючі облигаціи пропинаційні вильосовані съ речинцемъ выплаты дня 1. Липця 1892.

Серія А. по 10.000 зл. Ч. 63 98 112 194 516 562 570 672 760 781 856 925.

Серія Б. по 5.000 зл, Ч. 118 250 391 449 461 481 515 540 620 631 711 743 811. 820 858 914 962 984 1165 1181 1288 1340 1462 1639.

Серія Ц. по 1.000 зл. Ч. 39 192 214 244 255 291 313 364 382 447 657 672 685 1106 1167 1264 1322 1391 1405 1549 1616 1618 1619 1860 1871 1889 1944 1983 1997 2276 2301 2314 2337 2471 2544 2566 2786 2984 2992 3037 3343 3371 3458 3463 3530 3563 3729 3811 3866 3880 3924 3969 4064 4116 4135 4165 4183 4275 4318 4337 4426 4554 4699 4803 4831 4903 4950 4986 5008 5109 5220 5248 5589 5785 5880 5955 5964 6000 6281 6475 6516

Ч. 8.

О вильосованыхъ облигаціяхъ пропинаційныхъ.

6539 6558 6594 6612 6641 6668 6713 6791 6800 6899 6968 7026 7170 7194 7201 7223 7285
 7287 7557 7627 7791 7936 7957 7959 7991 8070 8227 8473 8615 8648 8701 8863 8989 9100
 9132 9175 9198 9367 9416 9417 9650 9706 9721 9732 9743 9868 9930 9933 10054 10110
 10178 10448 10558 10572 10615 10629 10844 11055 11197 11236 11310 11340 11424 11450
 11539 11586 11616 11762 11873 11922 12008 12100 12125 12127 12136 12185 12523 12880
 13330 13355 13414 13662 13666 13884 13949 14025 14074 14253 14293 14354 14525 14621
 14624 14682 14696 14871 14917 14960 15144 15209 15247 15350 15418 15599 15867 15892
 15926 15987 16268 16449 16506 16510 16653 16728 16831 16909 16918 17248 17282 17319
 17394 17493 17497 17542 17573 17587 17705 17773 17803 17909 17935 18015 18332 18337
 18355 18583 18631 18705 18749 18757 18768 18806 18865 18885 19133 19163 19319 19516
 19896 19906 19957 20091 20096 20294 20358 20396 20491 20602 20679 20780 20799 20828
 20976 20980 21035 21105 21135 21150 21191 21244 21285 21286 21535 21583 21788 21801
 22008 22061 22126 22290 22361 22381 22469 22557 22594 22732 23065 23111 23119 23120
 23340 23382 23454 23628 23692 23740 23920 23945 24038 24062 24074 24227 24389 24535
 24637 24641 24704 24709 24780 24808 24839 25249 25298 25339 25568 25627 25658 25974
 25979 26051 26067 26196 26222 26407 26429 26501 26518 26520 26541 26618 26637 26678
 26707 26710 26849 27007 27015 27086 27091 27139 27215 27249 27697 27892 27896 27958
 27983 28046 28071 28144 28233 28255 28291 28402 28542 28758 29026 29093 29112 29113
 29150 29207 29376 29513 29517 29904 29928 29931 29991 30096 30171 30191 30198 30245
 30301 30553 30574 30753 30862 30883 30974 30977 30984 31071 31085 31092 31151 31292
 31408 31415 31418 31542 31649 31690 31697 31714 31780 32259 32309 32409 32462 32544
 32545 32562 32623 32686 32689 32863 32882 32927 32967 33038 33078 33111 33124 33214
 33221 33303 33442 33469 33571 33749 33758 33797 33968 33986 34016 34036 34048 34072
 34150 34166 34379 34555 34561 34669 34684 34763 34879 34881.

Серія Д. по 500 зл. Ч. 117 129 190 334 489 564 569 615 694 851 1049 1177 1253
 1434 1569 1599 1605 1627 1656 1696 1714 1802 1833 1860 1878 1902 1988 2209 2304 2390
 2437 2466 2506 2584 2628 2663 2846 3199 3205 3255 3294 3329 3479 3610 3810 3823 3915
 3934 4099 4178 4307 4316 4430 4556 4584 4671 4733 4740 4790 4830 5058 5060 5237 5373
 5495 5597 5645 5766 5801 5821 5833 5882 5907 5949 5977 5998 6042 6167 6199 6237 6544
 6619 6735 6785 6845 6933 6949 7030 7072 7083 7194 7241 7270 7505 7706 7733 7766 7889
 8025 8101 8154 8161 8388 8394 8546 8643 8671 9029 9303 9325 9326 9344 9386 9465 9520
 9603 9641 9677 9707 9718 9935.

Серія Е. по 100 зл. Ч. 58 61 198 380 411 452 685 725 767 828 861 879 925 933
 959 1128 1399 1582 1591 1827 1924 2005 2061 2160 2212 2323 2388 2395 2478 2517 2593
 2596 2697 2824 2891 2954 3035 3087 3114 3133 3136 3188 3313 3364 3383 3552 3587 3844
 3869 3910 3967 4012 4114 4180 4200 4308 4319 4418 4714 4867 4874 4910 4917 5161 5197
 5347 5417 5656 5745 5923 6078 6098 6126 6205 6418 6701 6716 6734 6814 7053 7089 7439
 7529 7603 7611 7643 7870 7903 7929 7976 8051 8052 8124 8134 8268 8371 8378 8406 8485
 8509 8518 8536 8537 8566 8576 8585 8621 8692 8709 8885 9073 9097 9167 9224 9307 9427
 9508 9640 9670 9761 9781 9791 9887 9943 9954 9990 10162 10179 10183 10204 10472 10500
 10571 10379 10713 10788 10845 11212 11304 11357 11641 11655 11777 11827 11868 11913
 12098 12101 12128 12209 12449 12553 12572 12669 12674 12690 12762 12769 12771 13023
 13037 13202 13258 13359 13445 13452 13572 13706 13725 13729 13855 13879 13995 14350
 14481 14564 14748 14942 14961 15016 15117 15233 15251 15343 15429 15430 15469 15478
 15628 15691 15718 16023 16071 16147 16297 16323 16342 16422 16463 16511 16659 16669
 16861 16937 17020 17223 17260 17289 17350 17645 17669 17700 17748 17872 17880 17917
 18078 18271 18302 18316 18597 18641 18747 18763 18900 18973 19088 19127 19226 19280
 19338 19372 19449 19526 19666 19677 19816 19909 19950 19959.

Серія Ф. по 50 зл. Ч. 215 329 338 345 397 557 605 657 707 760 813 849 910 1309
 1452 1658 1961 2169 2180 2344 2451 2478 2523 2555 2662 2707 2807 2822 2862 2891 2908
 2924 3109 3279 3319 3330 3401 3426 3463 3464 3490 3523 3614 3629 3664 3665 3707 3757
 3946.

Поручаєся всімъ душпастирямъ у которыхъ облигаціи пропинаційні вин-
 кульовані въ користь парохій, церквей или фундацій знаходять ся, тіи точно пе-

решмотрити, а еслибы помежи ними знайшли ся выльосовані, предлагати сюда вразь съ дотычными аркушами платничими и квитами на $\frac{1}{10}$ отъ выльосованныхъ облигацій за послѣдне повороче, въ часѣ отъ 1. до 10. Червця 1892.

Отъ Еп. Консисто́ріи

Перемишль, дня 15. Сѣчня 1892.

Ч. 6.

Ч. 5052.

Вѣдомо буде, що весь свѣтъ католическій, радостно обходящии передъ колькама роками пятьдесятьлѣтній Юбилей священства ЕГО СВЯТОСТИ ПАПЫ ЛЬВА XIII, при помочи Божой способить ся въ р. 1893 праздновати еще торжественнѣйше 50-лѣтну рѣчицю (Секундицію) Епископства Св. Отца.

О пятьдесятьлѣт-
номъ юбилею
Епископства ЕГО
СВЯТОСТИ ПАПЫ
ЛЬВА XIII.

Въ той цѣли — якъ уже при первой нагодѣ складані були Отцу Святому изъ всѣхъ сторонъ свѣта рѣжніи цѣнніи дары въ палатахъ Ватиканскихъ въ доказъ горячої любви и сыновной преданности къ Найдостойнѣйшему Его Лицу, такъ и при способности торжественного обхожденія Его пятьдесятьлѣтнего Юбилея Епископского постановлено собирать помежи вѣрными жертвы, изъ которыхъ Отцу Святому найдорожшою и найугоднѣйшою має бути *нова Церковъ въ Римѣ*, которая изъ выльнувшихъ жертвъ г. 1893 стане выбудована на самѣмъ виднѣйшомъ и бѣльше залюдненѣмъ мѣстци, и то подъ покровомъ св. Іоакима, Патрона Его Святости. Тая церковъ має бути по воли Отца Святого перва, Его св. Тезоименнику посвященна; она має стати заразомъ средоточіемъ для всѣхъ богомольникѣвъ приеѣзжихъ тамже отдати належитѣ поклоненіе Св. Евхаристіи (centrum Eucharisticae peregrinationis); она має бути не тѣлько даромъ святочнымъ, но такожъ нерозрушимымъ памятникомъ, который увѣчнитъ Его Понтифікатъ, стѣлько напастями и тѣснотами испытываній, а стѣлько достославными ѣтличаючій ся дѣлами.

Коли отже на будову такои церкви, яка має внутреннимъ и внѣшнымъ еи устроїствомъ вполнѣ отвѣчати вымогамъ нынѣшного часу, выльвають уже числений жертвы изъ всѣхъ сторонъ свѣта въ доказъ узнанія великой любви Отца Св. къ міру христіянскому, Его мудрости въ управленіи церкви Христовой, Его Славы середъ потентатѣвъ земскихъ, засягающихъ въ самыхъ критичныхъ хвиляхъ Его свѣтлого Совѣта и предоставляющихъ Ему часто рѣшеніе самыхъ жизненныхъ вопросѣвъ — тожь вызываемъ и Мы Прч. Духовенство и всѣхъ діецезанъ Ншихъ до охотного, щодрого складованія жертвъ на помянутую церковъ, которой будовою изъ спеціального уповаженія Папы Римского має заняться Веч. Іереї Антоній Brugidou, ректоръ общого стоваришенія «ab Adoratione Reparatrice gentium Catholicarum» въ Римѣ (Rvdis. D. A. Brugidou, Presbyter Moderator Sodalitii universi „ab Adoratione Reparatrice gentium Catholicarum” Romae, Piazza della Pigna Nr. 24).

Жертвы наилучше пересылати або впростъ подъ адресою помянутого Веч. Папского Делегата або до зѣшней Еп. Канцеляріи.

Тое Наше возванье мае ся якъ найскорше обвѣстити дієцезаномъ въ церквахъ такъ матерныхъ якъ и дочерныхъ.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 22. Сѣчня 1892.

Ч. 52.

Конкурсъ на па-
рохию Близявка.

Ч. 7.

Парохія Близявка деканата Коросиньского, право патрона почивае, выставляеся на конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 30. Марта 1892.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 15. Сѣчня 1892.

Ч. 467.

О доносахъ смерти
тѣлъ учитель-
скихъ.

Ч. 8.

Ведя заявленья выс. ц. к. Рады школьной краевой зъ дня 21. Сѣчня 1892 Ч. 91 переконано ся въ многихъ случаяхъ, що уряды парохіальнѣ, въ обѣмъ котрыхъ заходятъ случаи смерти емеритованныхъ учителей и учительокъ школъ народныхъ, вдовъ и сиротъ по тыхже, поберающихъ то емеритуры, то заосмотренья, додатки на выхованье або дары зъ ласки, не доносятъ о тыхъ случаяхъ смерти ц. к. Радѣ школьной краевой послѣдствіемъ чого есть неладъ въ зарядѣ dotycными фондами.

Для уникненья протого повысшои негодности, взывають ся предлежачимъ всѣмъ уряды парохіальнѣ подъ личною отвѣчательностію о случаяхъ смерти выжь наведеныхъ личностей при докладномъ наведенію дня смерти, безотволочно высокої ц. к. Радѣ школьной краевой впрость доносити.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 28. Сѣчня 1892.

ХРОНИКА.

Ч. 418. Дня 24. Сѣчня 1892 упокоился въ Бозѣ Его Еминенція кардиналъ Іоаннь Симеони, Префектъ св. конгрегаціи по дѣламъ розпространенія вѣры.

Свѣтлый сей трудолюбивый и въ повнѣмъ слова значенію знаменитый Мужъ родивъ ся 12. Лица 1816 въ Palliano di Palestrina. Студія увѣнчивъ въ семинаріи римской, а одержавши степень доктора св. Богословія и правъ, и рукополаганный въ іерей, ставъ секретаремъ Пропаганды въ новоотворенѣмъ ѡтдѣлѣ „pro negotiis ecclesiarum orientalium.“ Своими способностями и свойствами сердца звер-

нувъ на себе скоро увагу Его Святости б. н. Пія IX. и ставъ именованый 15. Марця 1875 кардиналомъ. Въ тѣмъ часѣ бувъ покойный Апостольскимъ Нунціемъ въ Мадридѣ, по смерти же кардинала Антонелли ставъ статскимъ секретаремъ Его Святости. Теперѣшный Папа Левъ XIII. заразъ по обнятію правленія поручивъ покойному веденіе дѣлъ Пропаганды, на котрѣмъ то становищи трудивъ ся Онъ ажъ до смерти.

Быстрымъ окомъ и неутомимою дѣятельностію обнимаючи дѣла розширенія вѣры по цѣлѣмъ свѣтѣ, занимався Покойный щиро дѣлами нашего св. обряда и нашей Церкви, ѣтношенія котрой були Емѹ докладно знаній.

Душу Праведника поручаемъ побожнымъ молитвамъ Прч. Духовенства.

Школьно-орд. комисарями именованій:

Ч. 5779. Прч. Михаилъ Ковшевичъ, завѣдатель деканата Варяжского для тогожъ деканата а Прч. Володиміръ Лысякъ М. Деканъ Судовищенскій для тогожъ деканата.

„ 5427. Прч. Кириянъ Добрянскій парохъ въ Лежаховѣ для другой половины деканата Ярославского.

Ч. 5653. Пр. Куцѣй Даніиль, получивъ сопомочничество при пароху въ Лѣнинѣ великой деканата Старосамборского.

„ 5654. Пр. Нестеровичъ Николай, получивъ сотрудиничество въ Самборѣ.

„ 5701. Пр. Раставецкій Счастный, получивъ сопомочничество при пароху въ Добрусинѣ, деканата Жолкѣвского.

„ 5583. Пр. Грабець Теодоръ, получивъ завѣдательство парохіи Стрѣлбичи, деканата Старосамборского.

Въ пропозицію принятій:

Ч. 4269. На парохію Загочевье, деканата Балигородского, Чайковскій Володиміръ.

„ 4270. На парохію Горохѣвцѣ, деканата Нижанкѣвского: Хомицкій Теофиль, Кульматыцкій Юліянъ.

„ 4273. На парохію Ростайне, дек. Дуклянського, Хилякъ Антоній.

„ 4276. На парохію Брухналь, деканата Яворѣвского: Мацюракъ Василій, Яремкевичъ Лука, Годованскій Петръ, Насальскій Володимиръ, Петрыкъ Стефанъ, Яворскій Іоаннъ, Прухницькій Андрей, Сливинскій Михаилъ, Метелля Северинъ, Сорока Іоаннъ, Струсевиць Александеръ.

„ 4266. На парохію Звѣръ, деканата Старосамборского: Хомицкій Теофиль, Сорока Іоаннъ, Хомишинъ Максимъ, Давидовичъ Брониславъ.

„ 4268. На парохію Тысовиця, деканата Затварницкого: Морозъ Григорій, Княжинскій Петръ, Ясеницкій Володиміръ, Ленчикъ Іосифъ.

„ 4271. На парохію Крыве дек. Затварницкого, Моравскій Іеронимъ.

„ 4267. На парохію Гладышѣвъ, деканата Бѣцкого: Лещинакъ Никифоръ, Барновскій Захарія.

„ 5382. На парохію Тиханя, деканата Дуклянського, Пирѣгъ Даніиль.

- Ч. 5384. На парохію Татарынѡвъ, деканата Горожаньского: Гумецкій Іосифъ,
Прухницькій Андрей, Хомицкій Теофилъ, Сорока Іоаннь
„ 4649. На парохію Дубецко, деканата Бирчаньского, Петрыкъ Стефанъ.
„ 4650. На парохію Борыня, деканата Высочаньского: Морозъ Григорій, Морав-
скій Іеронимъ.
„ 4651. На парохію Конотопы, деканата Варяжского: Низовый Юліанъ, Яремке-
вичъ Лука, Насальскій Володиміръ, Жарскій Михаилъ, Алексевичъ Ста-
ниславъ, Гумецкій Юліанъ, Кѣсельовскій Филемонъ, Онишкевичъ Стефанъ,
Метелля Северинъ, Билиньскій Іосифъ.
„ 5383. На парохію Сѣлецъ, деканата Мокряньского: Итъницкій Іоаннь, Мацю-
ракъ Василій, Чайковскій Володиміръ, Сѣлецкій Александеръ, Добрянскій
Альбпнъ, Билиньскій Іосифъ, Кѣсельовскій Филемонъ, Хомицкій Теофилъ,
Сорока Іоаннь, Ленчикъ Іосифъ, Давидовичъ Брониславъ.

Увѡльненье отъ испытѹ конкурсового получили:

- Ч. 2522. Преч. Мосевичъ Володиміръ, зъ Теглова.
„ 4899. „ Менциньскій Корнилій, зъ Тырѡвы волоской.
„ 5051. „ Камужняцкій Владыславъ, зъ Избъ.
„ 5070. „ Крѡвичъ Викторъ, зъ Залужа.
„ 5116. „ Гладыловичъ Юліанъ, зъ Боленовичъ.
„ 5120. „ Лодыньскій Корнилій, зъ Либохоры.
„ 5087. „ Лысякъ Іоаннь, зъ Тучанъ
„ 5233. „ Гелитовичъ Александеръ, зъ Коровникъ.

Отпустки получили:

- Ч. 5386. Курнякъ Теодозій богословъ зъ IV. р. на Епархію Станиславѡвску.
„ 5411. „ Потучко Володиміръ на АЕпархію Львѡвску.

На конкурсъ съ речинцемъ до 14 Цвѣтня 1892 розписуе ся:

- Ч. 358 Тустановичи, дек. Дрогобыцкого, ц. к. наданя.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 29. Сѣчня 1892.

† ЮЛІАНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1892.

Выдано 18. Лютого.

Ч. II.

Ч. 9.

Ч. 263/орд.

На мое смиренне прошеніе благоволили Его Святость Левъ Папа XIII посли рескрипту св. Конгрегациі для Розширеня Вѣры зъ дня 11. Листопада 1891 на авдіенціи дня 20. Жовтня 1891, удѣлити минѣ слѣдующіи надзвычайніи власти:

Власти отъ св.
Апост. Престола
въ справахъ
сопуж. Епископу
удѣленіи.

I.

Facultates concessae a SS. D. N. D. Leone divina providentia Papa XIII, in audientia habita a Subscripto Secretario S. Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus orientalis die 20. Octobris anno 1891 R. P. D. Juliano Pelesz, Episcopo Premislien. Ruthenorum, ad quinquennium duraturae:

1. Absolvendi ab haeresi, et apostasia a fide, et a schismate quoscumque etiam ecclesiasticos, tam saeculares, quam regulares, non tamen eos, qui ex locis fuerint, ubi sanctum officium exercetur, nisi in locis missionum, in quibus impune grassantur haereses, et post judicialem abjurationem, illuc reversi, in haeresim fuerint relapsi, et hos in foro conscientiae tantum.

2. Tenendi, et legendi non tamen aliis concedendi, praeterquam, ad tempus tamen, iis Sacerdotibus, sive laicis quos praecipue idoneos, atque honestos esse sciat, libros prohibitos, exceptis operibus Dupuy, Volney, M. Reghellini, Pigault,

le Brun, De Potter, Bontham, J. A. Dulaure, Fetes, et Courtisanes de la Grece, Nouvelle di Casti, et aliis operibus de obscoenis, et contra Religionem ex professo tractantibus.

3. Dispensandi in 3. et 4. simplici, et mixto tantum nedum cum pauperibus sed etiam cum nobilibus et divitibus in contrahendis et in contractis cum haereticis vero conversis etiam in 2. simplici, et mixto, dummodo nullo modo attingat primum gradum, et in his casibus, prolem susceptam declarandi legitimam.

4. Dispensandi super impedimento publicae honestatis, justis ex sponsalibus proveniente.

5. Dispensandi super impedimento criminis, neutro tamen conjugum machinante, ac restituendi Jus petendi debitum amissum.

6. Dispensandi in impedimento cognationis spiritualis, praeterquam inter levantem, et levatum.

7. Hae vero dispensationes Matrimoniales, videlicet 3. 4. 5. et 6. non concedantur nisi cum clausula, dummodo mulier rapta non fuerit, et si rapta fuerit in potestate raptoris non existat, et in dispensationibus hujusmodi declaretur expresse, illas concedi tanquam a sedis apostolicae delegato, ad quem effectum etiam tenor hujusmodi facultatum inseratur; cum expressione temporis, ad quod fuerint concessae.

8. Dispensandi in irregularitatibus ex delicto occulto tantum provenientibus, excepta ea, quae ex homicidio voluntario contrahitur.

9. Dispensandi, et commutandi vota simplicia in alia pia opera, exceptis votis castitatis, et religionis.

10. Absolvendi ab omnibus censuris etiam speciali modo in Bulla-Apostolicae Sedis moderationi diei 12. Octobris 1869, Romano Pontifici reservatis, excepta absolutione complicitis in peccato turpi.

11. Delegandi simplicibus sacerdotibus potestatem benedicendi paramenta, et alia utensilia ad Sacrificium missae necessaria, ubi non interveniat sacra unctio, et reconciliandi Ecclesias pollutas aqua ab episcopo benedicta, et in casu necessitatis etiam aqua non benedicta ab episcopo.

12. Conferendi ordines extra tempora, et non servatis interstitiis usque ad sacerdotium inclusive.

13. Dispensandi super defectu aetatis unius anni ob operariorum penuriam, ut promoveri possint ad sacerdotium, si alias idonei fuerint

14. Conficiendi olea cum quinque saltem Sacerdotibus, non tamen extra diem coenae Domini, nisi necessitas aliud urgeat.

15. Celebrandi bis in die, si necessitas urgeat, ita tamen ut in prima missa non sumpserit ablutionem, per unam horam ante auroram, et aliam post meridiem, sine ministro, sub dio, et sub terra, in loco tamen decenti, etiamsi altare sit fructum vel sine reliquiis Sanctorum, et praesentibus haereticis, schismaticis, infidelibus, et excommunicatis, et aliter celebrari non possit. Caveat vero, ne praedicta facultate, seu dispensatione celebrandi bis in die aliter, quam ex gravissimis causis, et rarissime utatur, in quo graviter ipsius conscientia oneratur. Quod si hanc eandem facultatem alteri sacerdoti juxta potestatem inferius apponendam communicare, aut causas ea utendi alicui, qui a S. Sede hanc facultatem obtinuerit, approbare visum fuerit, serio ipsius conscientiae injungitur, ut paucis dumtaxat, iisque maturioris prudentiae, ac zeli, et qui absolute necessarii sunt, nec pro quolibet loco, sed ubi

gravis necessitas tulerit, et ad breve tempus eandem communicet, aut respective causas approbet.

16. Deferendi sanctissimum Sacramentum occulte ad Infirmos sine lumine, illudque sine eodem retinendi pro eisdem infirmis, in loco tamen decenti, si ab haereticis, aut infidelibus est periculum sacrilegii.

17. Induendi se vestibus saecularibus, si aliter, vel transire, ad loca eorum curae commissa vel in eis permanere non poterunt.

18. Recitandi rosarium, vel alias preces, si breviarium secum deferre non poterunt, vel divinum officium ob aliquod legitimum impedimentum recitare non valeant.

19. Dispensandi, quando expedire videbitur, super esu carnum, ovorum, et lactiniorum tempore jejuniorum et praesertim quadragesimae, non tamen per generale Indultum, sed in casibus particularibus.

20. Communicandi has facultates in totum, vel in partem, prout opus esse secundum ejus conscientiam judicaverit, sacerdotibus idoneis in conversione animarum laborantibus, et praesertim tempore sui obitus; ut sede vacante sit, qui possit supplere donec sedes apostolica certior facta, quod quamprimum fieri debebit per delegatos, aut unum ex eis, alio modo provideat.

21. Et praedictae facultate, gratis, et sine ulla mercede exerceantur, et ad quinquennium tantum concessae intelligantur.

22. Utendi eisdem facultatibus in civitate, et dioecesi.

II.

Ex Audientia SSmi diei 20. Octobris 1891.

SSmus Dominus Noster Leo divina providentia Papa XIII. referente subscripto Secretario S. Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis, R. P. D. Juliano Pelesz, Episcopo Premislien. Ruthenorum, sequentes facultates benigne concedere dignatus est :

I. Facultatem dispensandi cum catholicis ejus jurisdictioni subjectis super impedimento tertii consanguinitatis gradus mixti cum secundo, pro viginti casibus, concurrentibus canonicis causis.

II. Facultatem dispensandi pariter pro viginti casibus, atque canonicis concurrentibus causis super impedimento tertii affinitatis gradus secundo admisti.

III. Facultatem dispensandi super impedimento secundi consanguinitatis gradus aequalis, pro decem casibus, canonicis concurrentibus causis.

IV. Facultatem dispensandi pro decem pariter casibus, concurrente necessitate, super impedimento secundi affinitatis gradus ex copula licita provenientes, in linea collateralis aequali.

V. Facultatem dispensandi, pro decem casibus, atque gravissimis concurrentibus causis, super secundo affinitatis gradu tangente primum, ex copula licita, in linea collateralis.

VI. Facultatem cumulandi dispensationes matrimoniales juxta Rescriptum typis impressum atque insertum.

Datum Romae ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide die et anno ut supra.

III.

Ex Audientia SSmi habita die 20. Octobris 1891.

SSmus Dominus Noster Leo Divine Providentia PP. XIII. referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario pro Negotiis R. O. R. P. D. Juliano Pelesz Eppo Premislien. Ruthenorum. benigne indulsit ut facultatibus ab Apostolica Sede ei tributis dispensandi super quibusdam impedimentis matrimonium dirimentibus singillatim sumptis uti etiam possit in casibus, in quibus duo vel plura simul concurrant ex praedictis impedimentis, nec non concurrente quoque impedimento mixtae communionis, si etiam pro hujus dispensatione concedenda facultatem jam obtinuerit; accedentibus tamen justis iisque gravibus causis, et in urgentioribus casibus, pro quibus tempus non suppetat recurrendi ad Sanctam Sedem, et dummodo singulae facultates, sive primitus ab eo obtentae sive ei renovatae, adhuc perdurent, et si agatur de facultatibus pro certo casuum numero taxative eidem concessis, hunc numerum non excedat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis die et anno ut supra.

Що симъ до загальнои вѣдомости подаєся.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 3. Лютого 1892.

Ч. 10.

Ч. 42/орд.

Отъ св. Конгрегаціи Инквизиціи получилисьмо слѣдующіи рескриптъ:

S. R. UNIVERSALIS INQUISITIO

AD OMNES ARCHIEPISCOPOS

EPISCOPOS ET LOCORUM ORDINARIOS CATHOLICI ORBIS.

Обвѣщаєся рескриптъ св. Конгрегаціи Инквиз. удѣляючій зъ поводу пануючої еще слабости т, зв. инфлюенци розрѣшеніе отъ поста.

Apostolicae potestatis et benignitatis curas ad se vocavit, conditio et genus morbi, qui hoc tempore non Europam modo sed alias Orbis regiones late pervasit. Hoc enim grassante malo permotus Sanctissimus Dominus Leo XIII. pro summo studio quod gerit, ut non solum in iis quae animi sunt, sed in iis etiam quae sunt corporis bono Fidelium consulat, Suae sollicitudinis esse putavit, ea praesidia quae in sua potestate sunt conferre Fidelibus, quae corporis vitaeque incolumitati adversus morbi vim dominantis prodesse posse visa sunt. Quamobrem ministerio Sacri Consilii Supremae Romanae Universalis Inquisitionis utens, omnibus Archiepiscopis Episcopis et locorum Ordinariis Catholici Orbis, cunctis in regionibus qua morbus de quo supra dictum est, incubuit, Apostolica auctoritate facultatem impertit, ut Fideles queis praesunt a lege solvant qua abstinentiam et ieiunium servare tenentur, donec iisdem in locis ipsorum iudicio, hanc Apostolicam indulgentiam publicae valetudinis

ratio et conditio requirat. Optat autem Sanctitas Sua, ut dum Fideles Apostolica hac benignitate utuntur, studeant impensius piis vacare operibus, quae ad divinam clementiam demerendam valent. Quapropter eos hortatur, ut sublevandis caritate egenis, celebrandis ad preces et sacra officia templis, frequentique sacramentorum usui ad Deum exorandum placandumque studiose dent operam, cum aperte pateat crebra quibus affligimur mala, ad divinam justitiam esse referenda, quae ob corruptos mores et late exundantem flagitiorum colluviem iustas poenas ab hominibus expetit.

Romae die 14. Januarii Anno 1892.

R. Card. Monaco.

Подаючи се до загальної вѣдомості, поручаємъ Всеч. Душпастирямъ, щоби въ разѣ истинної потреби зъ того разрѣшенія ѿ поста поѣсля воли и всказѡвокъ Его Святости Льва Папы XIII ужитокъ робили.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 9. Лютого 1892.

Ч. 11.

Ч. 547.

Подаєся до вѣдомості Преч. Духовенства слѣдуюче:

ПОВѢДОМЛЕНЬЕ.

Ч. 180. Загальне зѡбрание членѡвъ Товариства св. Ап. Павла, ѡтбудєся въ сали засѣданъ консисторскихъ въ Львовѣ дня 10. л. Марта с. р. съ слѣдуючою програмою:

1. Торжественне Богослуженье въ церквѣ св. Вмч. Георгія о год. 8 рано.
2. О год. 10 зачєсь загальне зѡбрание.
3. Выбѡръ предсѣдателя на часъ загального зѡбрания.
4. Справозданє секретара.
5. Справозданє касієра.
6. Выбѡръ контрольной комисіи.
7. Предложенія выдѣлу що до змѣны статутѡвъ, именно §§. 4. 4 б. 11. 13. 15. 16 а. 16 в. 18.
8. Внесенія членѡвъ.

Заразомъ повѣдомляє выдѣлѣть, що на дняхъ 7. 3. 9. и 10. л. Марта с. р. ѡтбудутся реколлекціи духовнѣи для Всеч. Священникѡвъ въ монастыри ОО. Василянъ въ Львовѣ. Въ Понедѣлокъ дня 7. л. Марта, ѡдбудєсь вже перша наука вечеромъ о год. 6, а въ Четверъ 10. л. Марта рано о год. 7 закончатся реколлекціи, почѡмъ наступить св. Причастіє въ церквѣ св. Вмч. Георгія.

Хотячихъ взяти участь, упрашає ся що найменше 10 дней напередъ згосити ся до Вир. О. Предсѣдателя Тов. св. Ап. Павла — або вирость до Всеч.

О загальномъ зѡ-
браніи Товариства
св. Ап. Павла въ
Львовѣ.

Настоятельства ОО. Василянъ въ Львовѣ Цѣле удержане підчасъ реколлецій, о-
тримають Всч. ОО. Участники въ монастыри за найскромнѣйшимъ вынагородженъемъ.

Отъ выдѣлу Товариства св. Ап. Павла.

Львовъ, дня 28. л. Сѣчня 1892.

Евгеній Гузаръ
секретарь

Л. Турневичъ
предсѣдатель.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемишль, дня 8. Лютого 1892.

Ч. 12.

Ч. 288.

О выльосованю
5% листовъ
гипотечныхъ.

Посля повѣдомленя Дирекціи банку ипотечного зъ дня 15. Сѣчня 1892
остали слѣдующіи 5% листы заставніи дня 29. Жовтня 1891 выльосованіи:

- Ч. 7093. Сер. Б. на 500 зл. винк. на парохію Модрычъ.
 „ 1375 „ А. „ 100 „ „ „ „ Якубова Воля.
 „ 8633 „ А. „ 100 „ „ „ богослужебну фундацію Іліи Половчакъ Я-
 ворского при г. к. церквѣ въ Волошиновой.
 „ 3325. Сер. А. по 100 зл. винк. на церковь въ Самборѣ.
 „ 1948. „ А. „ 100 „ „ „ фундація богослужебна Ігнатія Ванковичъ,
 при церквѣ въ Смерековѣ.
 „ 10754. Сер. А. на 100 зл. винк. на парохію Дорожовъ.
 „ 8764. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ Рогозно.
 „ 12403. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ Устіянова.
 „ 147. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ легать Василя Семейко при церквѣ въ Ульгѣвкѣ.
 „ 1394. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ } фондъ церкви въ Стебнику.
 „ 3988 „ Б. „ 500 „ „ „ „ „ „ }
 „ 4299. „ Б. „ 500 „ „ „ „ „ „ парохія Крамина.
 „ 8631. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ винк. на парохію Стефкова.
 „ 7861. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ Ялинъ съ Пакошѣвкою.
 „ 10035. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ Радоцина.
 „ 8857. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ церковь въ Дорожовѣ нижномъ.
 „ 8854. „ А. „ 100 зл. на парохію Вяцковичи.
 „ 10206. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ „ богослужебна фундація Счастлиго Кеніга при цер-
 квѣ въ Шляхтовой.
 „ 2494. „ Б. „ 500 „ „ „ „ „ „ „ „ „ винк. на парохію Пелня.
 „ 1546. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ „ Дубляны.
 „ 10684. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ „ Яворецъ.
 „ 11140. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ „ Старесело.
 „ 10657. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ Пакость.
 „ 11246. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ дочерн. Жидовске ad Тиханя.
 „ 11079. „ А. „ 100 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ богослужебна фундація Іоанна Базилевича при цер-
 квѣ въ Ярославю.

Повыснїи листы припадають до выплаты дня 1. Мая 1892 а съ днемъ 30.
Цвѣтня перестаютъ процентоватися.

Поручається дотычнымъ Преч. урядамъ парох. реченїи листы ипотечнїи въ

другой половинѣ мѣсяця Цвѣтня 1892 до Дирекціи банку ипотечного съ покликомъ на нынѣшнє розпорядженъе пересилати и о замѣнѣ на нові листы просити, по полученю котрыхъ підписки получения на тіиже при отвѣтныхъ донесеняхъ безотволочно сюда предкладати належитъ.

Тіи же Преч. Душпастырѣ, котрі бы переведеня замѣны повысшихъ листовъ посредствомъ Еп. Консистеріи желали, що однако подвоѣннѣ выдатки на почтове порто за собою потягає, мають въ часѣ отъ 1. до 10. Цвѣтня 1892 реченнѣ цѣннѣ эффекты сюда предкладати.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 10. Лютого 1892.

Ч. 13.

Комісія еміграційна въ Львовѣ займаюча ся розслѣдженъемъ справы еміграціи, внесла тутъ прошенъе, щобы посредствомъ Преч. душпастырского Духовенства зобрати дані дотычно руху еміграційного тутешной Епархіи.

Приклонно къ сему прошенъю, узнаючи вагу справы, взываемъ Преч. Душпастырѣвъ, щобы дотычнѣ квестіонары, котрі рѣвночасно посредствомъ Преч. урядовъ дек. для каждого душпастырства зъ ѳтси высылаются, совѣстно, точно и докладно выповнили, и въ назначенѣмъ черезъ дотычнѣй урядъ дек. часѣ посредствомъ тогоже сюда предкладали.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 13. Лютого 1892.

Ч. 14.

Въ книгарни Ф. Темпского въ Вѣднѣ можна получить дѣло: „Anleitung zum geistlichen Geschäftsstyl von Dr. Josef Helfert, eilfte Auflage“ котре для душпастырского урядованя дуже пожиточне сочиненіє симъ поручає ся.

Замавляти належитъ у „F. Tempsky Verlagsbuchhandlung in Wien I. Tuchlauben 10.“

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 8. Лютого 1892.

Ч. 750.

О руху
еміграційнымъ.

Ч. 41/орд.

О сочиненію Дра.
Іосифа Гельфerta
„Anleitung zum
geistlichen
Geschäftsstyl.“

Ч. 830.

Ч. 15.

О конкурсѣ на по-
саду катихита при
нар. школахъ
въ Бучачу.

Подаєся до вѣдомости слѣдующе:

L. 145. Celem stałego obsadzenia posady osobnego nauczyciela religii gr. kat. z obowiązkiem udzielania nauki religii w szkole 6-klasowej żeńskiej i 4-klasowej męskiej w Buczacz rozpisuje się niniejszem konkurs.

Do powyższej posady przywiązana jest płaca roczna 600 zł., 10% dodatek na mieszkanie i prawo poboru dodatków pięcioletnich po 50 zł. O posadę tę ubiegać się mogą kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni. Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną wolno wносить za pośrednictwem swej władzy przełożonej do końca marca b. r. do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej. Buczacz 6. lutego 1892.

Отъ Еп Консисторіи

Перемышль, дня 16. Лютого 1892.

ХРОНИКА.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5334. Гумецкій Іосифъ парохіи Комарно, деканата Комарняньского.
- „ 5530. Пастернакъ Іоаннъ парохіи Звѣрь, деканата Старосамборского.
- „ 33. Осмакъ Романъ парохіи Синявка, деканата Любачѣвского.
- „ 614. Хотынецкій Константинъ парохіи Букова, деканата Старосольского.
- „ 806. Хилякъ Димитрій парохіи Тиханя деканата Дукляньского.

Новопоставленій пресвитери получили слѣдующій посады:

а) завѣдательства.

- Ч. 5908. Венгриновичъ Володимиръ въ Крывомъ дек. Балигородского.
- „ 5914. Дуркотъ Теодозій въ Войковой.
- „ 5920. Дуркотъ Іоаннъ Хр. въ Ольхѣвци.
- „ 5915. Фецица Михаилъ въ Чорнорѣкахъ.
- „ 5917. Савойка Теодоръ въ Мильковѣ.
- „ 5909. Заремба Іосифъ въ Рябѣмъ.
- „ 5929. Кузьмакъ Михаилъ въ Багноватомъ.
- „ 5913. Черлюнчакевичъ Миронъ въ Долинахъ.

б) сотрудничества.

- Ч. 5904. Берескій Стефанъ въ Хировѣ.
- „ 5910. Лазорышакъ Миронъ въ Любычи.
- „ 5911. Титаръ Іоаннъ въ Курылѣвцѣ.

- Ч. 5912. Хилякъ Петръ въ Сосницѣ.
„ 5918. Дуркотъ Петръ въ Каменцѣ лѣсной.
„ 5914. Кмицикевичъ Алек. Савинъ въ Бѣтлѣ.
„ 5922. Габлинскій Петръ въ Оровомѣ.
„ 5924. Винницкій Іосифъ въ Теплицяхъ.

в) сопомочничества.

- Ч. 5906. Филиповичъ Іоаннъ въ Болехѣвцяхъ.
„ 5905. Негребецкій Юліанъ въ Рѣчицѣ.
„ 5903. Жолковскій Антоній въ Гуйску.
„ 5916. Ляврецкій Василій въ Себечевѣ.
„ 5921. Людкевичъ Михаилъ въ Дрогоевѣ.
„ 5922. Мудрый Михаилъ въ Вышатычахъ.
„ 5928. Феданъ Николай въ Дорогошѣ.
„ 5. Перчинскій Петръ въ Рышковой Волѣ.
„ 51. Сабарай Іоаннъ въ Плескѣ.
„ 53. Гудзю Діонізій въ Волчищовичахъ.
„ 126. Бурмицъ Николай въ Полонной.
„ 5902. Погорецкій Володимиръ ставъ II проповѣдникомъ при катедр. Храмѣ въ Перемышлѣ.
„ 317. Петровскій Михаилъ бѣвшій сотрудникъ въ Оровомѣ перемѣщенъ ставъ на сопомочника до Доброгостова.
„ 351. Борысъ Сімеонъ бѣвъ сопомочникъ въ Рѣчицѣ на сотрудника до Комарна.

Въ пропозицію принятѣ:

- Ч. 4275. На парохію Яблонка выжна дек. Высочаньского Ленчикъ Іосифъ.
„ 5441. На парохію Синява дек. Ярославского Мерена Теодоръ, Годованскій Петръ, Вахнянинъ Игнатій, Метелля Северинъ.

Презенты получили:

- Ч. 462. Кѹльматыцкій Юліанъ на парохію Горохѣвцѣ дек. Нижанкѣвского.
„ 5440. Хилякъ Володимиръ на парохію Литыня дек. Мокрянського.
„ 4277. Леонтовичъ Адріанъ на парохію Тенетиска дек. Потелицкого.
„ 616. Хомицкій Теофиль на парохію Звѣръ дек. Старосамборского.
„ 623. Моравскій Іеронимъ на парохію Крыве дек. Затварницкого.
„ 671. Чайковскій Володимиръ на парохію Загочевье дек. Балигородского.
„ 692. Кошыстянскій Сильвестеръ на парохію Сушиця велика, дек. Старосольск.
„ 710. Алексевичъ Станиславъ на парохію Конотопы, дек. Варяжского
„ 806 Барновскій Захарія на парохію Гладышѣвъ деканата Бѣцкого.

Именованія:

- Ч. 123. Преч. Брылинскій Іосифъ парохъ въ Жолтанцяхъ поставленъ

ставъ завѣдателемъ деканата Куликѣвскаго въ мѣстѣ уступившаго декана Вир. Романа Ковшевича.

Ч. 513. Преч. Мацюракъ Василій парохъ въ Ляшкахъ завязанныхъ поставленъ ставъ Віце-Деканомъ для деканата Комарнянського.

Ч. 5605. Преч. Копыстьянскій Антоній М. Деканъ Бирчанскій и парохъ въ Липѣ получивъ грамоту на отличія крилошанскій

Ч. 553. Выс. ц. к. Намѣстничество розпорядженьемъ зъ дня 22. Сѣчня 1892. Ч. 2365 призвало на дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомочника въ Дорошовѣ деканата Куликѣвскаго на одень рѣкъ.

Ч. 331. Тоежъ розпорядженьемъ зъ 11. Сѣчня 1892 Ч. 69.468 призвало на такую саму дотацію для сопомочника въ Рышковой Воли деканата Ярославскаго на часъ душпастырованя тамошняго пароха Теодора Паньковскаго.

Переведеніи богослужебніи учрежденія:

Ч. 484. Иванковой Маріи при церквѣ въ Хлѣбляхъ съ капиталомъ 200 зл.

Ч. 654. Заблоцкой Юліи при церквѣ въ Тартаковѣ съ канит. 100 зл.

„ 813. Базилевича Іоанна при церквѣ въ Ярославю, съ капиталомъ 100 зр.

Ч. 5114. Преч. Кишикъ Стефанъ парохъ въ Опацѣ получивъ узнанье и похвалу за заслуги его около побудованя новои матернои церкви и построения цѣннаго иконостаса.

Ч. 463. Куцѣй Даниль сопомочникъ пароха въ Лѣнинѣ великой, ставъ управляющимъ сопомочникомъ тамже.

ЖЕРТВЫ.

Ч. 326. Преч. урядъ дек. Дрогобыцкій донѣсь що Ч. Теодоръ Иваншинъ господаръ въ Долгомъ ад Рѣчицѣ, причинивъ ся до выбудованя тамошней церкви квотою звышъ 200 зл. за тое богоугодне дѣло получивъ отъ Еп. Ординаріата грамоту похвальну съ Архіерейскимъ благословеніемъ.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 18. Лютого 1892.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1892.

Выдано 12. Марта.

Ч. III.

Ч. 16.

Ч. 309/орд.

АРХІЕПИСКОПЫ и ЕПИСКОПЫ ДЕРЖАВЫ АВСТРІЙСКОЙ

Вѣрнымъ своихъ Діецесій

миръ, поздравленіе и благословеніе въ Іисусѣ Христѣ Господѣ нашемъ!

Возлюбленнй о Господѣ!

Обвѣщаеся вспомо-
жный Листъ па-
стырскій Архіеписко-
повъ и Еписко-
повъ Австрійской
Монархіи

Взнесли и важни задачѣ нашего св. уряду, именно въ часахъ пребогатыхъ въ вопросы рѣшаючи и повни послѣдствій, скликали насъ такожь и сего року на вспомоу нараду.

Чувствуемъ ся при томъ щасливими, що собраня наши подобають ся и похвалу найшли у Верховной Головы св. Церкви, якъ намъ тоє выразно познати давъ Святѣйшій Отецъ въ писемѣ Своемъ зъ 3. Марта с. р. А якъ же то моглобы иначе бути.

Коли цѣль нарады нашихъ не есть инна, якъ щобы обовязки нашего св. уряду съ бѣльшимъ успѣхомъ выконувати и покрѣплений въ едности, повѣренныхъ печаливости нашей Исповѣдниковъ церкви католической бѣльше убѣджающими словами супротивъ опасностей хоронити, яки въ часахъ нынѣшнихъ христіаньской вѣрѣ и христіаньскимъ обычаямъ такъ сильно угрожають. Собрания наши суть заразомъ покликкомъ перестороги для клира и народа, щобы обачными були и знамена часу

понимали, а захоочени нашимъ напомненъмъ, ялись содѣйствовати великому дѣлу одроженя вѣры христіаньскои и христіаньского житя.

Съ каждымъ рокомъ грознѣйше противостаютъ собѣ христіаньски и не-христіаньски погляды и борють ся съ собою на житѣе и смерть о будучность народовъ. Въ борбѣ той веколибуютъ ся всѣ основы, на якихъ добробыть общества чоловѣчого почивае — и такъ основы державни: бо чи есть где еще порядокъ державный, на котрый, щобы его розсипати, не нападають завзятіи партіи — дальше основы товариски, коли многи поважились опрокидати найстаршіи и найкрѣпшіи головни підвалины порядку горожаньского: право власности, супружества, родину и подчиненость властемъ отъ Бога установленымъ — въ конціи основы религіѣ и моральности, коли поважають ся будьтобы застарѣлыми сучевріями звати найсущественнѣйшіи правды, будучіи свѣчниками духа чоловѣчого и неумильными проводниками въ житю туземномъ именно: Бога, душу безсмертну и вѣчный животъ.

Той грозячій унадокъ основъ на якихъ почивае всякій порядокъ и добробыть людскости, може здержати лишъ одна сила а то Церковь Іисусъ Христова; она лишъ одна може съ успѣхомъ въ нищо обернути всѣ змаганя овыхъ темныхъ властей, що то на загладу Христіаньства наустилися.

Но хотя Церковь получила обѣтницю вѣчнои тревалости, должніи поодинокіи народы сами рѣшитися, чи хотять свои найвысшіи и найблагороднѣйшіи добра подъ защитою и печаливостію церкви сохранить або тіижь зъ власной вини потерять.

Протое мы, вашіи отъ св. Духа поставленіи Архіпастырѣ, въ почутю совершеннои одвѣчательности нашего уряда Пастырского, выступаемъ передъ вами въ томъ грозномъ часѣ, щобы васъ серіозно и съ натискомъ упомнути, абысьте въ той великой борбѣ теперѣшности рѣшучу взяли поставу и прапорови Іисусъ Христовому, посередъ свѣта всегда бѣльше отъ него отдаляючогося, вѣрными остались.

I.

Бувъ колись часъ, коли свѣтъ духомъ христіаньскимъ бувъ одушевленный и Христось Господь житѣемъ народовъ обладавъ: якъ лучѣ сонця освѣчаютъ свѣтъ видимый, такъ переймала наука Христова чоловѣческе общество въ всѣхъ его на-прямахъ.

Такъ зак подательство якъ и всѣ устроїства житя публичного, носили печать христіаньскои религіи и почивали на еѣ основахъ. Наука христіаньска була підвалиною наукъ такъ въ выснихъ якъ и въ низнихъ школахъ. Родина ласкою святой Тайны супружества освящена, була розсадникомъ христіаньско вѣру-ющихъ поколѣнь.

Коротко еказавши, товариство людске родило ся, жило и умерало въ тѣни креста святого. Не выключени були виправдѣ пристрасти чоловѣчески такожь и въ томъ христіаньскѣмъ свѣтѣ и наносили многіи знищеня; були и тогды мѣжь христіанами згѣршеня, котри по выреченю Спасителя николи не будутъ уставати. Одначе взагалѣ жили тогдѣ народы въ свѣтлѣ вѣры и берегли вѣрно надѣѣ, якими вѣратму житя туземного розясняе.

А нинѣ? Іъ отмѣнный отъ того есть образъ якіи намъ житѣе чоловѣчества въ теперѣшности являє. Нинѣ хотѣлибы зруйновати той пречудный будинокъ христіаньскои обычайности и образования надъ здвигненъмъ, котрого такъ многіи народы и столѣтія, королѣ и князѣ, святіи и ученіи працювали и надъ

зруйнованьємъ его трудять ся тысячѣ въ прасѣ, на училищахъ въ саяхъ радныхъ и народныхъ зборахъ. Въ замѣну за благодати Христіанства що же поважили ся народамъ предложити? Указують на добробытъ земскій яко на послѣдну и найвысшу цѣль существованія и яко на одиноку оправдану цѣль всего стремленія чловѣческаго. Но що инного значить то, якъ не розбуздати всѣхъ найнижшійхъ пристрасти дръмаючіи въ сердци чловѣка, якъ не помотати и знищити всѣхъ понятій правдивои честноти и моральности и вкинути зновъ людскость въ тін пропасти варварства въ якихъ она передъ тысячами лѣтъ скована лежала, и тамъ еще все лежить, куда не заблещувъ лучъ взнесенои правды христіаньской?

Бачите, возлюблені въ Христѣ! се есть тая велика небезпечность, що то христіаньскому свѣтови угрожае и тому то мы не можемъ переставати, щобы вѣрныхъ до защиты ихъ найсвятѣйшихъ дѣлъ супротивъ нападѣвъ нехристіаньского свѣта накликавати.

Но ко тому неспособными суть холодніи и лѣнивіи души, до того потреба ревныхъ католикѣвъ, а то такихъ, що житьемъ и дѣломъ суть католиками. Такихъ выхове лишь тѣсна звязъ съ правдами вѣры и средствами спасительными яки подае церковь. Вѣрне держанье Богомъ откровеныхъ и его церквою проповѣданныхъ правдъ вѣры и ревне стремленье завсегда основнѣйшимъ познаньемъ, тыхже, есть первою признакою вѣрующего католика, насупротивъ же, не суть католиками тіи, що оттягають ся отъ случайностей подаваемыхъ имъ ко религійному образованию — не слухають проповѣдей, не посѣщаютъ христіаньскихъ поученій, не читають писмъ религій. Однакже саме лишь знанье вѣры не выстарчае, щобы статися добрымъ воиномъ за справу Божу. До нового надприродного житя хотѣвъ Сынъ Божій людей привести; а щобы тое возбудити, принѣсъ онъ имъ не тѣлько вѣру но розкривъ имъ такожъ жерела ласкъ небесныхъ, щобы житье тое удержовати, скрѣпляти и усовершенати. Но если люде жерела тѣхъ занедбуютъ, молитвы не одмвляють, богослуженія не посѣщаютъ, св. Тайны не принимаютъ, недѣлѣ и Свята рабскими роботами зневижаютъ: щожь зможе ихъ тогды супротивъ пристрастій сердца и супротивъ нападѣвъ невѣрнаго свѣта охоронити? Нѣтъ, возлюблені во Христѣ! лишь въ той часъ будете способными допомагати до ѣтбудованія царства Божого, коли старатися будете, тое впередъ въ власнѣмъ внутрѣ побудовати. Такъ дѣялося въ тамтыхъ первыхъ временахъ Христіанства, коли то каждый вѣрующій бувъ майже Апостоломъ, бувъ воиномъ въ войску Божию, купцемъ бувъ на чужинѣ, дитятемъ въ домѣ родительскѣмъ, бувъ слугою у пана своего, и тымъ то способомъ дѣялося, що наука спасенія неспинимо во всѣхъ верстыхъ суспѣльности водворялася. Розважѣтъ, возлюблені въ Христѣ, що и до васъ князь Апостоловъ урядъ священничій прилагае (І Петр. 2. 9.) одначе не въ смыслѣ еретичнѣмъ яко строителей таинъ Божихъ, до чого божественный основатель церкви окремише Священство установивъ, а тѣлько въ тымъ духовнѣмъ змыслѣ, по которому всѣ самі себе освящаючіи, довшніи суть освящати такожъ и другихъ и ихъ для Бога и дѣла его на земли (с. е. для Церкви) одушевляти.

Выповняйте прото съ всею ревностію вашіи должности яко побожніи католическіи Христіане; не приобщайте ся овому религійному рѣвнодушію, яке на жалъ розлягліи круги горожанъ въ нашої католической Австріи затрувае, святкуйте по христіански недѣлѣ, такъ якъ святкованье дней недѣльныхъ обновляе всегда звязъ съ Богомъ, котру то звязъ розсѣяннѣсть и борбы житья щоденного такъ дуже розрываютъ, и такъ причиняйте ся всѣ разомъ и каждый за себе на тѣмъ стано-

вищі якє по Божому смотренію въ свѣтѣ занимаете до того, щобы вдержали вы зъ всѣхъ сторонъ назираючу фалю, стремячу на загладу Христіянства въ всѣхъ отрасляхъ житія туземного.

II.

Однакже возлюблені въ Христѣ! въ часахъ нашихъ до совершенія великихъ задачъ, не выстарчає роздроблена праця поодинокихъ людей. Розвитокъ нашего загального житія публичного стремить нынѣ доконечно ко полученію одномыслениковъ до вѣдѣній цѣлей, и дѣйство розвиваєся дѣятельность людска доперва тогды въ цѣлої своей силѣ, коли працює въ сполученію. Въ обществахъ то скрѣпляєся одвага и довѣріє, розбужаєся воодушевленіє и ободрєє ся власне пересвѣдченіє на примѣрахъ другихъ товаришівъ. Но нѣтъ сильнѣйшой звязи надъ религію; такъ бо обѣщавъ намъ Господь: „идѣже бо еста два или триє собрани во имя мое, ту есмь посредѣ ихъ“ (Мат. 18. 20.).

Поручаємъ протое и мы церковній, с. е. подъ проводомъ церкви остаючі товариства, яко найотвѣтнѣйшіє средства ко защитѣ и скрѣпленію христіанскихъ поглядівъ и христіанскаго житія, супротивъ безчисленныхъ внѣшнихъ зводителѣвъ и супротивъ заблудженія власного сердца.

Въ товариствахъ бо тыхъ проповѣдають ся тіи великіи правды вѣры, съ котрыхъ мудростію и основностію ніяка умієтность свѣтова мѣритись не може, въ такой формѣ, яка найлучше одповѣдає потребамъ поодинокихъ сословії и вѣку членівъ; въ нихъ то собирають ся члены на вѣдѣніє празднованіє св. Тайнствъ зъ котрыхъ чоловікъ божественне житіє черпає; въ товариствахъ тыхъ воспыгують ся они до той статочной основной побожности въ домахъ и робѣтняхъ, яка єсть жереломъ всякого щастія домашнього и найневѣйшою защитою супротивъ мудрованія и обмана подступныхъ зводителѣвъ. Такъ уброені въ правдиве просвѣщеніє о всѣхъ вопросахъ на часѣ будучихъ основані на страхѣ Божомъ, скрѣплені молитвою и принятіємъ Тайнъ святыхъ, не будутъ уже мужѣ и молодіѣ рабами страха людскаго и жертвами первого лучшого порывающаго слова безбожнаго шуткаря и безсовѣстнаго зводителя, но стануть ся беспечными и постоянными въ оборонѣ своей вѣры, отважными и неустрашимыми исповѣдниками еї, вѣрными и совѣстными въ исполненію своихъ должностей, крѣпкими и вытревальными въ трудахъ своего званія. Такъ вѣдѣнію злучені при огнищи божественной любви и нелицемѣрной побожности, внесуть женщины и дѣвицѣ святыї той огонь въ свои круги, лагоднымъ его заревомъ поднесуть и притягнутъ всѣхъ ко собѣ, розпространять доокола себе благовонностъ незмазаного житія и цнотливого поведєнія и найдутъ въ дѣлахъ милосердія ко ближнимъ свою найкрасну окрасу и найчистѣйшу радѣсть. Въ той способъ здѣйснити ся тоє чого Апостолъ народівъ жєлає, пишучи до Христіанъ въ Римѣ тіи слова: „Богъ же терпѣнія и утѣшенія да дасть вамъ тожде мудрствовати другъ ко другу о Христѣ Іисусѣ: Да единомудшно едиными усты славите Бога и Отца Господа нашего Іисуса Христа. Тѣмже пріємлите другъ друга, якоже и Христосъ пріять васъ во славу Божию.“ (Римл. 15. 5—7.).

Но лишъ тогды змогутъ Товариства успѣшно дѣйствовати, коли члены ихъ будутъ правдивыми католиками; истинными католиками будутъ, выполняючи съ святою совѣстностію побожніє практыки якими имъ церковь свята надприродне житіє удѣляє, именно: щоденні молитвы, посѣщеніє богослуженій въ дни недѣльнїи и празничніи и частѣйше приниманіє св. Тайнъ. Тымъ скрѣплені въ вѣрнѣмъ

исполненію своихъ должностейъ въ взглядомъ Бога и Его св. Церкви, составляютъ члены релігійныхъ товариствъ такожъ и на виѣ цѣлющій заквасъ для своихъ собратей и возбуждаютъ ихъ до рѣвности о славу Бога, до неустрашимого исповѣданія ихъ вѣры и до христіанскаго побожнаго житія.

Въ горожаньскомъ житію знова выполняти будуть вѣрно обовязки свои въ взглядомъ Цѣсаря и державы а мѣжъ собою злучатся въ союзъ правдивои згоды и любви.

Бачите, возлюбленіи въ Христѣ! се есть такожъ миѣніе св. Отца, що „церковніи товариства суть доконечно потребніи. бо стадо вѣрныхъ на премногіи опасности есть выставлене“, мовить ѡнъ въ выжъ сказаномъ посланію, такъ прото много на томъ залежить, щобы употребити розличніи средства яки бы имъ могли бути позиточными.“

До тыхъ средствъ цѣлющихъ зачисляє Отець Христіанства „побожніи товариства мірянъ всякого рода, котріи церковъ похваляе и похваляе, якъ такожъ неменше тіи дѣла и установи, котрыми вѣруючіи особливо же молодѣжь отъ зопсованія и уведенія захованою зостае и котрыми тої такъ спасительный обычай частѣйшого приступованія до св. Тайнъ возрастае.“ Чи отже потреба вычисляти намъ ноодинокіи товариства, яки задачу тую на ся приняли? Вы ихъ знаете, возлюбленіи въ Христѣ, знаете тіи дѣла печаливости нашої Церкви; вы многіи зъ нихъ находите въ вашихъ парохіяхъ пѣдъ проводомъ ревныхъ священникѣвъ: маріаньскіи конгрегаціи, товариства для мужѣвъ и молодцѣвъ, майстрѣвъ и челядникѣвъ, купцѣвъ и ремѣсникѣвъ, робѣтникѣвъ и робѣтницъ — дальше тіи пречудніи цвѣты милосердія христіанскаго для облегченія духовной и тѣлесной нужды — розличными суть они що до цѣлей своихъ и виѣшныхъ уряджень, що до стану, пола и вѣка; но всѣ мають одну цѣль всепѣльну именно: вспомагати побудованье царства Божого на земли. О! кобы слово найвысшого Пастыря Церкви непригомѣло марно! кобы тіи повни благодатей товариства найшли свое мѣсце въ каждой парохіи, веюда тамъ где обстоятельства ко заснованю такихъ товариствъ находятся! а заразомъ кобы и всѣ члены товариствъ церковныхъ сталися ревными католическими христіанами, щобы въ тыхъ товариствахъ благословеніе получили но и собою благословеніе розпространяли!

Еще одно окреме сполученье поручае Отець святой въ томъ своимъ письмѣ ко намъ именно: публичніи згромадження (зборы) вѣрныхъ по державамъ або провинціямъ або другимъ мѣстцевымъ обставинамъ и основуе тое припорученіе слѣдующими словами: „коли бо по сторонѣ противникѣвъ зліи люде повсюду громаждаются и сполучеными силами на тое напосѣлися, щобъ вѣрнымъ выдерти вѣру и добра зъ неи выплываючіи: то певно справедливо и потребно есть, щобы и католики пѣдъ проводомъ своихъ Епископѣвъ всѣ свои силы и змаганія до спротивленія сему сполучили. О скѣлько численнѣйше посѣщати будуть такого рода собранія о тѣлько свободнѣйше и успѣшнѣйше зможуть исповѣданье вѣры удержати и ворожій напады поборювати.

III.

Найважнѣйшимъ средствомъ, щобы Царство Боже на земли водворилося, есть родина; родина есть школою приготавливаючою до дѣла вѣчного спасенія. Мы ненамѣряемо говорити тутъ о взаимномъ отношеню супруговъ, о довшности себе взаимно освячати и созидати, лише о той задачи, яку супруги мають

выповнити що до душі молодого покоління, котре Богъ черезъ нихъ до життя покликавъ. Тую задачу, католически родичи! высказуе Апостоль въ прекрасныхъ, повныхъ глубокого змысла словахъ: „Чада моя, имижь наки болѣзную, дондеже вообразить ся Христосъ въ васъ“ (Галат. 4. 19).

Вы далисьте вашимъ дѣтемъ за Божимъ промысломъ житиє тѣлесне, вы однакже маєте имъ дати и житиє высше. Христосъ має черезъ васъ въ тыхъ молодыхъ душахъ образоватися, въ Своей науцѣ, Своимъ законѣ и Своей святости.

Душа дитяти повинна въ тыхъ вѣчныхъ, неизмѣнныхъ истинахъ утвердиться, котри вѣра христіаньска подае. Если молодой христіанинъ при цѣлой своей свѣтовой науцѣ незнае, яка есть цѣль и яке призначенье его туземного житя; если неможе отповѣсти на вопросъ: зъ ѡтки! ты взявся? куда стремишь? щожь стане ся съ нимъ въ томъ свѣтѣ сумнѣвѣвъ и похибокъ, въ томъ хоасѣ наукъ, котри сами собѣ противорѣчатъ? Що станесе съ нимъ въ тыхъ буряхъ житя, въ тыхъ чорнихъ годинахъ страданя, въ часѣ напору пристрастей? Ахъ, мы видѣли ихъ и видимо щоденно, тѣ дѣти родинъ позбавленыхъ вѣры, тыхъ учениковъ безрелигійныхъ институтѣвъ науковыхъ и виховавчихъ. Ледви выйшли зъ першихъ лѣтъ молодости, а вже представляютъ сумный образъ руины своей чести, своей долѣ и всѣхъ своихъ туземныхъ надѣй. Родичи католическіи! Щожь значать шумни слова такъ зовомой просвѣты, котри ани переступленій выкоренити, ани честнотъ выплекати не могутъ, супротивъ науки Божого откровеня, котра въ всѣхъ отношеняхъ житя туземного подае свѣтло и отраду! Впушайте тую науку душамъ дѣтей вашихъ отъ першої молодости вашими власными словами, бо до того наминае васъ Духъ Божій: „Суть ли Тебѣ чада, накажи я, и приклони отъ юности выю ихъ“ (Ис. Сир. 7,25). Але и незалишайте посылати ихъ совѣстно на науку религій, на проповѣди и катихизаціи. А дальше отъ молодости научѣтъ тѣ молоді души головнои засады христіаньского житя: „Бога бойся и заповѣди Его храни“ (Екл. 12. 13). Есть только одно правдиве зло, наибѣльше на свѣтѣ: переступленье заповѣдей Божыхъ, грѣхъ. О кобы вы, родичи католически! о томъ пересвѣдчили ся, якъ тая такъ свята мати, и такъ говорили, якъ она до своего сына говорила: „Еслибы я знала, що ты колись тяжкій грѣхъ здѣлаешь, то радше волѣлабымъ ты видѣти умершимъ передъ очима моими.“

Протое стережѣтъ молодыхъ сердець и въ часъ придунуєте повстаючи пристрасти; уважайте на ихъ окруженье, и не дозволяйте щобы щось грѣшиного до нихъ приближилось; але и сами поступайте передъ ихъ очима всегда пося заповѣдей Божихъ и во всѣмъ, що дотычить вашихъ дѣтей, майте передъ очима головну засаду христіаньску: „Кая бо польза чловѣку, аще міръ весь приобрящеть, душу же свою отщетитъ?“ (Мат. 16, 26).

Старайтесь щобы дома вашіи сталися правдивыми домами Божиими, где все підъ впливомъ религій стоить и на туюжъ указуе. Погане мали своихъ домашнихъ богѣвъ, почитали ихъ такъ на підсѣбныхъ столиахъ украшенныхъ палатъ, якъ и на порогахъ хатъ убогихъ — нынѣ же христіане католическіи, почитаючи правдивого Бога, залишають щоденно его почитати и не мають часто въ домахъ своихъ нѣ одного знаку, котрый бы пригадувавъ на Бога! Магометанинъ (Бѣсурманъ) послѣдователь ложного пророка, не залишитъ николи на покликъ своего жреця зъ мінарету (вежѣ богослужебной) бѣльше разѣвъ денно до молитвы прилякнути, хотяй бы и на отвертой улици прилюдю — но просвѣщеніи католики безъ жаханя

ся навикли опускати молитву и нѣ рано, нѣ вечеромъ, нѣ при ѣдженіи не собирають николи дѣтей своихъ на всеобщую молитву.

О! якъ много одцѣ и матери мусять за поздно досвѣдчати, що то значитъ выховати дѣти безъ побожности и страха Божого! Богъ милосердный нехай охоронитъ васъ передъ такъ сумными досвѣдченіями. Наставляйте протѣ дѣтей вашихъ до правдиво католического житія, посылайте ихъ до принятія св. Тайнъ, но не указуйте саміи рѣвнодушности и легковаженія супротивъ церковныхъ обычаѣвъ и вправъ побожности, но словомъ и примѣромъ вводѣтъ ихъ въ благословену участь житія благодатного вашои святои церкви.

Яке се счастье и якова потѣха буде то для васъ католическіи Родичѣ! коли такъ въ родинахъ вашихъ царство Боже ширити будете! Помнѣтъ, за дѣтъ кѣлька а инне поколѣнне забере ваше мѣстце и переходити буде по при гробахъ скрывающихъ порохи ваши. Якимъ буде тое поколѣнне? То Божа таємница; но таємница тая лежитъ ѿ части въ вашой руцѣ.

Позумѣ и вѣра кажутъ вамъ: поколѣнне тое буде такимъ, яке собѣ выховаете — оно буде упадати чимразъ нисше и вкѣнци пронаде въ моральной гнили, коли дасте му выховуватись безъ вѣры и Богочестія; поколѣнне тое буде щасливимъ и буде крѣпкимъ супротивъ всякихъ лихолѣтій, коли выховаете его въ Христѣ и для Христа. нарѣка етесъ нами на неоднѣ урядженъ въ нашої державѣ на поли шкѣльництва, выхованія молодежи и дѣйстно маемъ причины до такихъ нарѣканъ, коли поглянемо на школы народніи чи то на высшіи заведенія науковѣ. При становищи, яке на жалѣ припалося церкви черезъ новѣйше законодательство а головно черезъ законы шкѣльниі, не есть она въ силѣ плекати успѣшно въ народахъ австрійскихъ христіянську вѣру и христіянскіи обычаѣ, не має можности сердца для богочестія загрѣвати и протѣе упадае Христіанство во всѣхъ станахъ, а того перковъ сповнити не може.

Якъ часто указовали мы на сумніи оводѣ нашихъ шкѣльныхъ законѣвъ! якъ рѣшучо заносили мы нашѣ зажаленія на отвѣтномъ мѣстци — на жалѣ доси безъуспѣшно. Но мы не замовкнемо и зажалѣнія нашѣ въ напѣомъ и вашѣмъ имени будемъ повтаряти до той хвилѣ, допоки справедливиі домаганія церкви увзгляденными не зостануть; тымъ часомъ вы въ похвальной вашѣй ревности домагайтеся шкѣлъ католическихъ и поперайте тіи, мы же поручаемъ вамъ такожь заснованье католического всеучилища. При томъ памятайте католическіи родичѣ! що и наилучшіи урядженія повного чувства вѣры и до христіянского житія много причинитися, коли родина не содѣйствуе. На отворотъ же, зменшати ся небезпечности розворотного выхованія, если въ родинахъ вашихъ правдивый духъ католическій владѣти буде и коли въ тыхъ вѣра и честнота защиту и плеканье найдутъ. Протѣ на дѣтехъ вашихъ выконуйте вѣрно упомненье мудреца Божого: „Въ заутріи сѣй сѣмя твое и въ вечеръ да не оставляетъ рука твоя: яко не вѣси, кое произидеть сіе или оно, и аще обоя вкупѣ благая.“ (Еккл. гл. 11. ст. 6.).

IV.

Даремный однако возлюбленіи о Господѣ, буде нашѣ покликъ до васъ, щобы противодѣляли вы змагающему ся загальному зонсованю а головно, щобы хоронили вы бисеръ католическои вѣры коли не будете зважали на дальше упомне-

нѣ, яке высказуе Отець Святый въ посланію своимъ къ намъ. Указуючи на средства якихъ иматися намъ потреба до побореня опасностейъ вѣрѣ угрожающихъ, и за котріи мы попередъ говорили подноситъ онъ особенно издавництва книжокъ, часописей и томъ подобнаго, котріи служити мають народови вѣруючому до розширення вѣры и до удержаня добрыхъ обычаѣвъ, а послѣ того продовжае: „Того рода добріи письма и часописы, котріи будь то щоденно, будь въ означеніи дни выдаватись будуть, причиняють ся дѣйстно у каждого народа много съ користію для вѣры и державы, а то тымъ, ще хоронять тіижь и розпространяють, либо що письма вороговъ, намѣряючи тымже шкоду наносити поборюють и нечисту заразу спиняють. Въ Австріи однакже можна имъ еще большу користь приписати, такъ якъ тамъ найбільше розпространеніи часописы по наибольшей части Церкви ворожимъ людямъ служатъ и отъ тыхъ яко дуже заможныхъ легче и въ дальшіи круги розходитись можуть.

Потреба прото тымъ письмамъ и газетамъ противопоставити до борбы иншіи, щобъ такъ стрѣли ихъ притупити, ихъ злобный обманъ розкрыти, отрую блуда одперети а заохотити до праведнаго обовязковаго житя въ честнотахъ. Буде прото отвѣтно и спасительно, если каждый край свои пытоміи часописы мати буде, котріи мовъ бы за Церковь и родину боролися и такъ були устроєніи, чтобы въ нѣякомъ предметѣ отъ волѣ и розсудженя Епископа не различалися, но точно и вѣрно съ его мнѣніемъ и намѣреніемъ соглашались; тымъ то часописамъ довжно такожъ и Духовенство спріяти и издаванье ихъ своими вѣдомостями вєспирати, всѣ же правдиво католическіи мужѣ довжніи суть часописамъ того рода всяку помочъ и по силамъ своимъ маєтковымъ обыльну подпору удѣляти. Щожь могли бы мы, возлюбленіи о Господѣ, до тыхъ упомненій св. Отца еще додати? Навѣрно, зле дневникарство есть причиною зопсованя нашего часу а именно нашей отчины! Нема ничего дорожшого надъ даръ слова; слово есть выраженьемъ мыслей, есть орудіемъ поученя въ законѣ и истинѣ. Но чимъ стає ся оно въ устахъ того, кто его злоупотребає на розширенье лжи и грѣха? Оно псоває и убиває душѣ, оно возмучає духа и розбужає пристрасти сердца. Писане слово производитъ се въ бѣлой еще мѣрѣ, дѣлають се зліи письма и часописы: они то суть тымъ затроєнымъ жереломъ зъ котораго безнастанно тысячѣ черпають и такъ сердца свои псовають честноту свою зананацають и свою вѣчность затемняютъ. Чи можете вы, возлюбленіи о Господѣ щоденно безъ угрызновъ совѣсти зъ жерель тыхъ напокуватись? Чи можете безъ выбору и пробы письма и дневники принимати яки вамъ подають въ гостинницахъ, въ робѣтняхъ, на улицахъ и дворцахъ желѣзнодорожныхъ? Чи можете безъ сорому и згрозы тое читати, що вамъ щоденно найсвятѣйшіи чувства ваши ображає и найдорожшии скарбы вамъ выдерти грозить? Чи можете то стерпѣти, чтобы въ родинахъ вашихъ письма и книжки читани були, которіи вводили въ дома ваши найлютеѣйшихъ вороговъ вѣры и добрыхъ обычаѣвъ и производили несчастни знищеня на домашнихъ вашихъ огнищахъ.

Мы бы стали невѣрными урядови нашему Пастырскому, еслибы мы голосу нашего съ голосомъ найвысшого Пастыря Церкви не злучили, а притомъ не опускаємъ надѣѣ, що Его и наше слово тамъ житье возбудить, где дотеперь смерть владѣла! Нехайже всюду въ католической Австріи узнають се должностію чести, чтобы прасу католическу всѣми силами подпирати! Нехай счезнуть зъ католическихъ родинъ Австріи письма псоваючи сердце и обычаѣ, и уступятъ мѣсця правдиво католическимъ, вѣру и непорочность защищающимъ дневникамъ и книжкамъ! Нехай

духовній и міряне лучать ся до заснованя и удержованя такихъ писемъ, которы бы виконували тую задачу яку св. Отець католическому дневникарству поручае. Тогда то католическа Австрія не буде грошемъ своимъ жити тыхъ троителѣвъ, що то ей кровь сердца еѣ затроюють; не буде бѣльше тымъ радоватися, що вѣру еѣ глумлять и побожность еѣ высмѣвають; тогда устане примиланье ся засадамъ и поглядамъ Церкви ворожимъ и счезне идучи съ тымъ поручь себе религійна равнодушнѣсть. И протое витаемъ радо найновѣйше дѣло въ Австріи, се есть общество католическихъ ученыхъ, котре подь именемъ „Леонового-Общества“ завязалося до удержованя и защиты католическихъ засадъ на поли науковомъ и желаемъ томуъ же благодатной дѣятельности.

V.

Коли духъ невѣры и нехристіаньскихъ засадъ послѣдователѣвъ своихъ зъ початку въ высшихъ и образованныхъ сословіяхъ шукавъ и находивъ, звертаеь онъ въ нынѣшнихъ часахъ наибѣльше до працюющихъ клясъ и намагаеь наповнити ихъ незадоволеньемъ до существуючого горожаньского ладу, именно же розлучити ихъ отъ церкви, выдерти имъ вѣру и религію. И на жалъ видимо, що многи робѣтники тымъ покликамъ послѣдуютъ, вѣруючи мрѣямъ и блуднымъ наукамъ безъ совѣстныхъ зводителѣвъ и отвертаючися отъ церкви навикають причисляти ю до ворогѣвъ своихъ. Чи заслужила собѣ на тое Церковь въ отношенію до клясъ робѣчихъ? Погляньтесъ въ исторію, католически робѣтники! Церковь то разбила оковы невольництва; она то взяла робѣтника, коли съ нимъ строги и безчувственни хлѣбодателѣ самовольно безъсовѣстно обходилися и достоинство его чловѣче зневажали, въ свою защиту и узнала его прилюдно передъ великими и могучими свѣта того за брата въ Христѣ. Веѣмъ переслѣдованымъ и охороны требуючимъ отворила она, щобы свободу и житье имъ забезпечити, въ церквахъ и монастыряхъ своихъ ненарушимае приѣжище. Она приняла сынѣвъ робѣтничого стану до своего священства и поднесла ихъ до найвысшихъ достоинствъ а даже яко Святыхъ на свои престолы. То здѣлала церковь во всѣхъ столѣтіяхъ существованя своего. Чиъ же теперь устала она въ печаливости своей до робѣтничого народу?

Нѣтъ; бѣльше якъ коли нибудь окружила она тойже въ часахъ нашихъ дѣлами христіаньской добротности, она покликала до житя для каждой его потребы, для каждого терпѣнія его, дѣло материньской любви своеѣ, она для немолчаливыхъ и подрастающихъ дѣтей робѣтничихъ поставила въ помѣчь и науку цѣлыя ряды побожныхъ монашескихъ лицъ. Все то здѣлала церковь для народа робѣчего и дѣлае все щоразъ бѣльше; правда, одного она не здѣлала и николи не здѣлае, именно: она не накормила робѣтника якъ то дѣлають мними пріятелѣ его въ часахъ нынѣшнихъ, пустыми мрѣями и ложію. Она му николи не сказала и не скаже николи будь то бы рай его ту на земли находивъ ся; будьто бы цѣль житя его въ томъ состояла, щобы ту на земли радовавъ ся и уживавъ, щобы опѣселя якъ скотина на всегда згинути; она го не учила николи и учить не буде будь тобы всяка зависимость була ганьбою а праця несправедливостію и що колись часъ прійти мае коли чловѣкъ отъ працѣ и терпѣній свободнымъ буде. Такъ церковь робѣтничови николи не сказала, бо то есть отчайдушность и ложь; бо праця есть и остане ся закономъ сей земли, различіе станѣвъ установою Божого провидѣнія а роздѣленье дѣлъ земскихъ правомъ Божиимъ. Церковь робѣтничови сказала и учить за-

всѣгда, що правдива цѣна чоловіка по его честнотѣ мѣрить ся, що правдиве щастье чоловіка не въ уживаню но ту на землі въ виконуваню его должностей а колись въ небѣ въ посѣданю Бога состоитъ; що убожество и терпѣнія на землі ніколи не устануть, но вѣрою христіанською преображають ся, христіанською любовію усмиряють ся а надѣєю христіанською утѣшають ся. Одначе церковь при томъ не заспокоюєся, щобы лишъ сими религійними средствами робѣтникамъ въ помѣчь приходити; — она бо до сєи поры заступила робѣтниківъ въ ихъ матеріальныхъ правахъ и домаганяхъ о сколько тїи розумными и оправдаными суть. Кто бо незнає, що она повторно черезъ свого верховного Пастыря державныхъ властителейъ упоминала до поправы судьбы робѣтниківъ, о сколько то лишъ съ устроємъ чєловѣческого товариства сходнымъ єсть? Чи не подносила она повторительно своего голоса, упоминаючи працедателѣвъ, щобы милосердными и справедливыми були, працю по справедливымъ засадамъ нагороджували, часъ до працѣ въ оправданий и христіанскій способъ вымѣривали, а спочинокъ и святкованье недѣль не укорочували? Кто прѣто христіански робѣтники! має право представляти вамъ церковь вашу яко ворога вашего и перепону до всякой поправы вашихъ земскихъ отношений? Нѣтъ! слухайте голосу правды и не послѣдуйте приманови самолюбныхъ зводителѣвъ, що то немають на сердци добра вашего но власну цѣль прослѣдують. Не собирайтесь подъ прапоромъ безбожности, до перевороту всякого Богомъ основаного порядку, но собирайтесь подъ прапоромъ креста до обновленя христіанского ладу свѣта, въ которомъ лишъ одинокомъ возможете отшукати вашу дочасну и вѣчну щастливость. Обрадуйте въ товариствахъ вашихъ вспѣльно надъ поправою земскихъ вашихъ отношений, но увзглядняйте при томъ законъ и порядокъ и не спускайте зъ очей условій всякого земского добробыту якіи суть: пильность, оцандность, тверезость и вѣрна старанность о свою родину. Но держѣться зъ далека отъ всякихъ стоваришень, котори удають, що безъ Бога и безъ религій судьбу вашу зможуть поправити а радше прилучайтесь до товариствъ, якіи церковь подъ своей проводъ и покровъ принимає.

Но если жерела нужды и незадоволеня робѣтничого стану успѣшно зачинтись мають, то мусятъ и працедателѣ правдиво христіанскими поглядами перенятися, такъ якъ лишъ христіанскій пересвѣдченя здержують захланность выкористуючу нужду ближного для власного збогаченя, кладуть границу безвзглядному выкористуваню силъ робочихъ, спиняють охоту до уживаня и збытка, а радше розширяють (отвиряють) сердца працедателѣвъ ко наслѣдованю того божественного сердца, що то надъ всеми изьобильность любви своей выливаетъ и учитъ въ вѣрной старанности о благо подчиненныхъ находить найвысшу радость и почесть. Навѣрно чинить ся въ нашихъ часахъ много ко заспокоєню оправданныхъ домаганъ и ко помиреню сердець; однакже чєловѣчески устройства и змаганя не возмогутъ сами задачу тую розвязати, такъ якъ не могутъ досягнути и перемѣнити сердець людскихъ. До того потреба передъ всемъ стремѣти, щобы душамъ робѣтничого народа отдати знова христіанскій погляды, христіанську вѣру и христіанську надѣю, душамъ же працедателѣвъ додати до ихъ земскихъ капиталѣвъ и маєтностей о много цѣннѣйшій капиталъ христіанской любви ближнего.

Якъ же могли бы мы, возлюблені о Господѣ! заключити до васъ тое слово упомяненя, не звернувши еще разъ взорѣвъ вашихъ на того, що намъ до слова того такъ прекрасну давъ заохоту! Щорочно єсьмо свѣдками, якъ рѣки свѣтла и мудрости зъ престола его выходятъ, подаючи въ знаменитыхъ письмахъ кото-

рымъ и вороги церкви узнаня свого отказати не могутъ, для всякихъ человѣческихъ обстоятельствъ найскуточнѣйшій средства отрады и всказуючи правій дороги.

Отець Святый продовжає бо потрібный урядъ Богочоловѣка який тойже въ часѣ житя туземного виконувавъ; онъ учитъ насъ непогрѣшное слово Ісуса Христа, хороняче насъ отъ лжи и заблудженя; онъ управляє нами властію Ісуса Христа а безъ него були бы мы стадомъ безъ пастыря, державою безъ владѣтеля; онъ есть найвысшимъ Первосвященникомъ довершающимъ слова Спасителя: „якоже посла мя Отець и азъ посылаю вы“ (Іоан. 20. 21.) для цѣлого широкого свѣта, коли посилає Епископѣвъ, который изъ своей стороны снова Священство обновляютъ и розпространяють; онъ сполучає въ кѣнці вѣрныхъ въ одну святу Церковь, котору бурѣ часѣвъ виправдѣ нападають но николи не всколебають. Чи можемъ мы невдячными бути намѣренямъ провидѣнія Божого, що намъ дало въ Отци Святомъ поручителя всѣхъ дѣбръ вѣры? Чи можемъ бути обонятными на тоє, що его дотычить? Нѣтъ, возлюблені о Господѣ! безъ опредѣленя способу и дороги, довжій мы желати и домагати ся того, що всѣ католики шару земского, всѣ Епископы, Священники и миряне заедно желаютъ и домагають ся! именно свободы найвысшого Пастыря Церкви въ виконуваню его святого уряда а слѣдовательно совершенной и дѣйстоп независимости Его отъ всякой другой мірской власти. Того домагають ся католики въ имени своей св. Церкви, которая на цѣлый свѣтъ розпространяє ся и никому подданою бути не може, домагають ся того въ имени божественной правды, которая свѣтло свое неспинено на всѣ стороны розливати довжна, и въ имени духового владѣнія Ісуса Христа, которе черезъ Намѣстника его свободно и незвязано въ цѣломъ католическомъ Христіанствѣ владѣти має.

Но якъ оправданнымъ есть тоє домаганье и якъ велику має свѣтъ католическій причину надъ нинѣшнымъ станомъ тяжко бути занепокоенымъ доказали найновѣйшій подѣѣ зъ Іювня сего року. Або чи може сумне положенье въ якомъ Отець Святый находитъ ся еще выразнѣйше другимъ чимъ зазначити ся якъ тымъ, що навѣтъ свободный пристунѣ до него стає зависимымъ отъ настрою толпы невѣрныхъ возмутителѣвъ народа, або отъ приказа тайного церкви ворожого товариства, и що Отець Святый не може мати навѣтъ той утѣхи, чтобы приимати почитанье отъ дѣтей своихъ при степеняхъ своего престола?

Протое мы, возлюблені о Господѣ, не перестанемо въ покорныхъ молитвахъ споглядати съ довѣріємъ до провидѣнія Божого а чтобы справы державъ земскихъ съ справами Божой державы на земли чимъ скорше помирились; но тымъ часомъ не перестанемо съ преданнѣйшою любовію и вѣрностію оставати одданными величавому Архіерееви на Престолѣ Петра сидячому и по при долзѣ нашої молитвы складати и на дальше дары нашої сыновской любви ему до стѣпѣ, чтобы облегчити ему печали его о управѣ Церкви. О дары тѣи просимъ мы для Отца св. особенно въ часахъ тыхъ, коли не має ніякихъ земскихъ средствъ подъ рукою якъ лишь дары любви вѣрныхъ, и надѣємъ ся на католикѣвъ Австрійскихъ, що не позостануть въ любви и жертволюбію за ніякимъ иннымъ католическимъ краємъ по заду. Но заразомъ уже нинѣ приготавлийтесь въ духу, щобъ Его въ р. 1893 предстоячій Пятдесятьлѣтній Ювиль Епископства съ цѣлымъ католическимъ христіанствомъ достойно праздновати.

Поминаючи заразомъ вѣчне царство Ісуса Христа, въ которе насъ Духъ святой крещеніємъ впровадивъ, не забуваймо и на земску державу котрой подданными и горожанами есьмо.

Жіємо въ важныхъ часахъ и тяжкій небезпечности угрожають супокоєви и ладови свѣта. Крѣпкимъ забороломъ супокою єсть наша дорога Австрія, но крѣпость еѣ почиває въ єдности народѣвъ еѣ. Мы маємъ прапоръ собираючій всѣ народности великой Австріи доокола себе, именно прапоръ католической вѣры а за-разомъ прапоръ нашего найяснѣйшого цѣсарского Дому и нашего много возлюбле-ного Цѣсаря и Короля.

Подъ тымъ преславнымъ прапоромъ, котрый варварство поганьского роз-дѣла и взаимной вражды колись переломивъ и народы въ христіаньской обычай-ности сполучивъ, собирайтесь отже всѣ за честь и силу Австріи и будьте крѣп-кими силою католической вѣры и католической любви и постоянности въ непоко-лебимой вѣрности для Цѣсаря и державы.

„Возлюбленій,“ такъ кѣнчимо словами св. Апостола „За сіє и молимся всегда о васъ, да вы сподобитъ званію Богъ вашъ, и исполнить всяко благоволеніє благодати и дѣло вѣры въ силѣ (II Солун. 1. 11.). Самъ же Господь нашъ Іисусъ Христосъ, и Богъ и Отець нашъ возлюбивый насъ и давый утѣшеніє вѣчно и у-пованіє благо въ благодати, да утѣшитъ сердца ваша и да утвердитъ васъ во вся-комъ словѣ и дѣлѣ блазѣ (II Солун. 2. 16. 17.). Прочее молитесь о насъ братіє, да слово Господне течеть и славится, якоже и въ васъ (II Солун. 3. 1.). Аминь.

Дано въ Вѣднѣ въ день св. Епископа и исповѣдника Мартина 11. Падо-листа 1891.

Фридрихъ кардиналъ Фірстенбергъ, князь Архієпископъ Оломунецкій.

Францъ де Пауля кардиналъ Шенборнъ, князь, Архієпископъ Прагскій.

Альбинъ кардиналъ Дунаевскій, князь, Епископъ Краковскій, заступленный черезъ Северина Моравского Архієпископа Львовского обр. лат.

Антонъ кардиналъ Груша, князь, Архієпископъ Вѣденскій.

Фульгентій Каревъ, Архієпископъ, Епископъ Лесинскій, заступленный че-резъ Филиппа Накіца. Епископа Спалатско-Макарского.

Северинъ Моравскій, Архієпископъ Львовскій обр. лат.

Алойсій Магбій Цорнъ, князь, Архієпископъ Горицкій.

Іоаннъ Ев. Галлеръ, князь, Архієпископъ Сольноградскій.

Сильвестеръ Сембратовичъ, Архієпископъ Львовскій обр. руского.

Исаакъ Николай Исаковичъ, Архієпископъ Львовскій обр. орм. застпле-ный черезъ Моравского Архієпископа Львовского обр. лат.

Іоаннъ Крест. Цвергеръ, князь, Епископъ Секавскій.

Маттей Іосифъ Біндеръ, Епископъ св. Пелтенскій.

Іосифъ Іоаннъ Еванг. Гаісъ, Епископъ Кралевоградскій.

Антонъ Іосифъ Фоско, Епископъ Себеніка, заступленный черезъ Филиппа Накіца, Епископа Спалатско-Макарского.

Іоаннъ Непомукъ Глявіна, Епископъ Трієстенско-Капо d' Истрійскій.

Хранцъ Ферретіцъ, Епископъ Велѣйскій.

Георгій Кошъ, князь, Епископъ Вроцлавскій.

Лука Солецкій, Епископъ Перемыскій обр. лат.

Игнатій Лобосъ, Епископъ Тарновскій заступленный Севериномъ Морав-скимъ Архієпископомъ Львовскимъ обр. лат.

Еммануиль Іоаннъ Шебель, Епископъ Литомержицкій.

Францъ Сал. Баверъ, Епископъ Берненскій.

Маттей Водопіць, Епископъ Рагузскій, заступлений Монсиньоромъ Григоріємъ Райцевіць именованымъ Епископомъ Дздарскимъ.

Сімонъ Аїхнеръ, князь, Епископъ Бріксенскій.

Яковъ Міссія, князь, Епископъ Люблянскій.

Іоаннъ Крест. Фляшъ, Епископъ зъ Паренцо-Поля.

Мартинъ Іосифъ Жіга, Епископъ Будейовицкій.

Еугеній Кароль Валюссі, князь, Епископъ Тридентійскій.

Іосифъ Канъ, князь, Епископъ Гурскій.

Францъ Марія Дошнелъбаверъ Епископъ Лінцкій.

Михаилъ Напотнікъ, князь, Епископъ Лавантскій.

Филиппъ Накіць Епископъ зъ Спалато-Макарска.

Коломанъ Белопотоцкій, тіт. Епископъ Трікальскій, апост. Польный Вікарій.

Юліанъ Пелешъ, Епископъ Перемыскій обр. руск.

Юліанъ Куиловскій, Епископъ Станиславовскій обр. руского, заступлений Севериномъ Моравскимъ, Архієпископомъ Львівскимъ обр. лат.

Сімеонъ Пулішціць, Вікарій капитулярный зъ Дзары, заступлений Монсініоромъ Григоріємъ Райцевіць, именованъ Архієпископомъ Дзарскимъ.

Поручаемъ листъ той Пастырскій въ часъ Богослуженя по Евангелію слѣдующихъ по собѣ недѣль по уступамъ прочитовати, або яко podstawу до проповѣдей употребляти.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 16. Лютого 1892.

Ч. 17.

Свѣт. Др. А. Тржнадель професоръ догматики при Перемыскомъ дієцес. Заведенію богословскомъ обр. лат. выдавъ дѣло содержания догматично-філософичного подъ заглавіємъ: „Stwórcza i stworzenie w obec rozumu i wiary“ обнимающее 250 стр. печати. Цѣна съ пересылкою 1 зл. 75 кр., у самого О. Аутора получить можна такожъ на інтенціи Службъ Божихъ.

Дѣло тое трактує въ первой части о возможности и способѣ познания Бога, наводитъ доказы существованія Бога и выказує несостоятельность мнѣній противныхъ. Часть втора говоритъ о дѣлѣ сотворенія свѣта, наводитъ и критично розбирає розличнѣйшія теоріи, ставленіи для погодженія откровенія съ науками природничими; потомъ розправляє о правленію, удержованію свѣта, о провидѣнію Божомъ и о конці свѣта. Трета часть содержитъ мнѣнія и науку о творахъ живущихъ; о рослинахъ, звѣрятахъ и чловѣцѣ, о его походженію, о едности и вѣку рода чловѣчюго, о духовности, едности и безсмертности душъ и т. п.

Праця тая написана вправдѣ для ученыхъ именно же для богослововъ но легкій и ясный способъ представленія дѣлає ю приступною каждому здорово мыслячому и не высоко образованому чловѣкови. Совѣстный и працовитый Авторъ въ нотахъ подавъ велике число жерель науковыхъ, зъ котрыхъ составилъ ясный

Ч. 268.

Поручаєся дѣло
Свящ. Др. А.
Тржнаделя подъ
титоломъ „Stwórcza
i stworzenie.“

доказъ що вѣра, откровеніе и Богословіе не суть въ суперечности съ природою и науками мірскими.

Такъ духовнымъ якъ и мирянамъ читанье дѣла того принесетъ безперечно не одну духову користь тымъ бѣльше, що предметъ его составляютъ правды, знанье которыхъ есть каждому необходимо потребне.

Поручаея прото Всеч. Духовенству такъ про себе якъ и для мирянъ дѣло се набувати.

Отъ Еп. Консistoriі.

Перемишль, дня 19. Лютого 1892.

Ч. 659.

О заснованю товариства ризъ літур. въ Короснѣ.

Ч. 18.

Подаея до вѣдомости Всеч. Духовенства, що съ днемъ 1. Сѣчня 1892 засноване zostало въ Короснѣ „Товариство výroба и продажи ризъ Літургичныхъ“, розсидающе своихъ агентѡвъ съ отвѣтною легітимаціею съ готовыми виробами по краю и пріймающе замовленя на ризы Літургичныі.

Заснованье товариства того має на цѣли перенятье виробѡвъ ризъ богослужебныхъ зъ рукъ старозаконныхъ въ руки Христіянскіі.

Отъ Еп. Консistoriі.

Перемишль, дня 22. Лютого 1892.

Ч. 812.

О гробницяхъ находячихъ ся подъ церквами.

Ч. 19.

Высоке ц. к. Намѣстничество писемомъ зъ дня 3. Лютого 1892 Ч. 3737 удѣлило сюда розпорядженье дотычно поступованя на случай потребы реставраціи церквей, каплицъ и т. п. если подъ тыми находящій ся гробницѣ отвореными бути мають, въ которыхъ то случаяхъ такъ дотычноі ц. к. политичной власти и консерваторови, якъ и до Еп. Консistoriі донести нынѣшнимъ приказуея.

Згаданный рескриптъ высокого ц. к. Намѣстничества гласить:

Unter alten Kirchen befinden sich gewöhnlich Grabstätten für Stifter und Wohlthäter derselben, sowie für angesehene Personen des geistlichen oder weltlichen Standes. Der Eingang in solche unterirdische Räume ist gewöhnlich durch eine in dem Fussboden des Tempels angebrachte schwere Steinplatte verschlossen. Ausnahmsweise ist in einigen Kirchen der Zutritt zu solchen Gräbern, wo Sarkofage oder wohlverschlossene Särge mit Überresten berühmter oder angesehener Personen sich befinden, dadurch erleichtert, dass Thüre und bequeme Stiege den Eingang bilden, wie dies z. B. bei den Königsgräbern in Krakau, bei den Gräbern des Fürsten Ostrog in Tarnow u. s. w. der Fall ist.

Das Conservatoren-Collegium von West-Galizien hat meine Aufmerksamkeit auf den Umstand gelenkt, dass öfters unterirdische Grabstätten unter Kirchen

oder Kapellen, die nicht zur Besichtigung eingerichtet sind ohne Erlaubniss der kompetenten Behörde geöffnet, ja sogar die darin befindlichen Särge durch unbefugene Personen zur Betriedigung der Neugier und mit Abbruch der den Verstorbenen gebührenden Ehre durchsucht werden, wobei werthvolle Kunst- und archäologische Denkmäler in den Grabstätten, wie Gewände, metallene Objecte und Kostbarkeiten entweder beschädigt werden oder in Verlust gerathen.

Es soll dies gewöhnlich bei Gelegenheit der Kirchenrestaurationen, Altarfundierungen u. dgl. unter dem Vorwande einer technischen Untersuchung der Fundamente, Mauern und unterirdischen Gewölbe geschehen:

Da die eigenmächtige Eröffnung von Grabstätten im Sinne der bestehenden Sanitätsvorschriften untersagt und überdies durch den § 306 des Strafprozesses als Vergehen verpönt ist, ersuche ich das Hochwürdigste Consistorium, auf die im Bereiche der Diöcese befindlichen Vorstände der Kirchen in geeigneter Weise dahin Einfluss zu nehmen, damit sie einem derartigen Verfahren standhaft entgegentreten und im Falle einer unerlässlichen Notwendigkeit der Eröffnung einer Grabstätte im Zwecke der Restaurirung oder aus anderen Rücksichten, hievon rechtzeitig die zuständige politische Behörde und den Conservator des betreffenden Conservatorensprengels behufs geeigneter Verfügung in Kenntniss setzen.

Seinerseits wolle das Hochwürdigste Consistorium darüber wachen, dass die Kirchenvorstände sich den diesbezüglichen Anordnungen unbedingt fügen.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 20. Лютого 1892.

Ч. 20.

Ч. 988.

Высоке ц. к. Намѣстничество пѣдъ датою 12. Лютого 1892 Ч. 98.650 удѣлило до обвѣщенія розпорядженъе выс. ц. к. Министерства дѣлъ внутреннихъ зъ 13. Студня 1891, Ч. 3839 дотычно обовязкѣвъ парохѣвъ и завѣдателей парохій доносити ц. к. Староствамъ о случаяхъ смерти и о супружествахъ особъ надѣленныхъ пенсією ераріальною, которого то розпорядженъя точне перестереганъе симъ приказуеся при наведеню тексту подлинного:

О доносахъ ц. к. Староствамъ о смерти пенсіонистѣвъ.

In dem mit dem Hofkammer-Dekrete vom 17. April 1834, Polit. Ges. Samml Band 62 Nr. 49 im Einvernehmen mit den betreffenden Hofstellen zur Vermeidung ungebührlicher Bezüge an Pensionen, Provisionen, Erziehungsbeiträgen und Gnadengaben erlassenen Vorschriften, und zwar in der Vorschrift C) für die Pfarrvorsteher wird im § 8 denselben zur Pflicht gemacht, nicht nur jeden in ihrem Pfarrsprengel sich ergebenden Todesfall einer mit einer Pension, Provision oder einem sonstigen Aerarialbezug theilten Parthei, sondern auch jede nach den gesetzlichen Vorschriften vollzogene Trauung einer Witwe oder weiblichen Waise von Civil- und Militär-Beamten oder Officieren unverzüglich der betreffenden politischen Behörde I. Instanz, (Bezirkshauptmannschaft, Gemeinde mit eigenem Statute) anzuzeigen.

Nachdem wahrgenommen wurde, dass diese Anordnung häufig unbeachtet bleibt, wird nach mit dem k. k. Finanz-Ministerium und dem k. k. Ministerium für

Cultus und Unterricht gepflogenen Einvernehmen, die k. k. Statthalterei angewiesen, zu veranlassen, dass obige Vorschrift den Pfarrvorstehern und Seelsorgern zur genauen Darnachachtung in Erinnerung gebracht wird.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 25. Лютого 1892.

Ч. 1023.

О закупѣ бого-
служебныхъ
предметовъ.

Ч. 21.

Взываемъ Всеч. Духовенство поучати при даной случайности вѣрныхъ хотящихъ якій даръ або жертву справити для церкви, щобы такъ знаряды церковнѣ, книги богослужебнѣ и до молитвы, образцѣ и иконы до церквей и своихъ домовъ, ризы и взагалѣ всякѣ богослужебнѣ предметы, не куповали безъ вѣдомости и порады своихъ Душпастырѣвъ, и щобы куповали лишь у торговельникѣвъ христіаньскихъ. При томъ звертаемъ увагу Всеч. Священникѣвъ на каноны церковнѣ дотычно матеріи ко Святѣйшой Тайнѣ Евхаристіи; где невозможно булобы поодинокому, должнѣ лучитись съ сосѣдними душпастырями ко заосмотренію потребы своихъ Церквей въ ишеничну муку и вино літургичне.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 22. Лютого 1892.

Ч. 410.

О запрещеню
роздачи въ нагоро-
ду школѣ. молоде-
жи книжочокъ не
мающихъ одобреся
дотычнои Власти.

Ч. 22.

По поводу зайшовшого случая що мимо туурядового заказу зъ дня 7. Цвѣтня 1890 Ч. 1411, оголошеного въ Вѣстнику енарх. Ч. VI зъ 1890, одинъ зъ Преч. Душпастырѣвъ роздававъ въ нагороду шльности отличнымъ ученикамъ школы народнои, книжочки немаючи одобреся Высокои ц. к. Рады школѣ. краевой, приказуемъ симъ строго въ будучности точно придержоватись рѣшеня Высокои ц. к. Рады школѣ. краевой зъ 19. Марта 1890. Ч. 4519 и лишь находячися въ списѣ каждой школы народнои книжки ученикамъ въ нагороду шльности роздавати.

Такъ якъ не выйшлобы на користь поваги душпастырѣвъ, еслибы учителѣ мали контролювати дѣятельность и поведенье катихита въ школѣ, Еписк. Ординаріатъ мае увѣренье, що Всеч. Душпастырѣ въ почутю обовязку свого и власного интересу придержоватись будутъ якъ выжъ згаданого такъ и другихъ до школы народнои односящихъ ся розпоряджень начальной власти школѣной.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 23. Лютого 1892.

Ч. 23.

Ч. 1271.

Испытъ конкурсовый на бенефіція душпастырскій отбуде ся дня 2. и 3. Мая 1892 — о чѣмъ клиръ епархіальный увѣдомляея съ примѣчаньемъ, щобы каждый намѣряющій первый равъ поѣдаться тому испытю предложилъ вчасно прошеніе свое о позволеніе приступить до тогожъ испытю съ приложеніемъ декрета конс. первого своего поставленія въ душпастырскую службу, а еслибы то не было возможно, то принайменѣй дату и число консисторске тогожъ декрета, такожь день и мѣсяць въведенія въ душпастырскую службу черезъ дотычный урядъ дек. и найменше три дни передъ испытю предложити сюда свое прошеніе — а прибывши на испытъ заосмотрити ся книгою св. писанія.

О испытѣ конкурсовомъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 2. Марта 1892.

Ч. 24.

Ч. 1270.

Дня 4. и 5. Мая т. р. отбудея испытъ съ кандидатами на катихитовъ школъ выдѣловыхъ и народныхъ. Хотячися тому испытю поѣдати, должны свои дотычнѣй поданія заосмотреніи въ потребнѣй свѣдоцтва въ своимъ часѣ до Еп. Консисторіи вносити, сами же лично въ выше опредѣленнымъ речинци тутъ явитися.

Испытъ на катихитовъ школъ выдѣловыхъ и народныхъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 2. Марта 1892.

Ч. 25.

Ч. 1273.

Кандидатомъ стану духовного окончившихъ науки богословскій и желающихъ принять св. Рукополаганье въ Ереи взымаея до внесенія дотычныхъ прошеній до дня 19. Марта с. р.

О св. рукополаганію въ Ереи.

Прошенія заосмотреніи бути мають въ всѣ свѣдоцтва уконченныхъ наукъ, поведенія клирикального, здоровья, убожества затвержденного черезъ ц. к. Староство и удовольенія войсковой бранцы — сами же явитися мають лично дня 21. Марта с. р. у Епископа.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 2. Марта 1892.

Ч. 1403.

Конкурсъ на катя-
хита при народн.
школахъ въ Дро-
гобычи.

Подаєся до вѣдомости слѣдующе :

L. 289. Rozporządzeniem z daty dzisiejszej rozpisala c. k. Rada szkolna okręgowa konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religii obrządku g. k. przy szkole VI. klasowej żeńskiej w Drohobyczu z płacą 650 zł. z dodatkiem 65 zł na mieszkanie, z obowiązkiem udzielania nauki religii w tej szkole, jakoteż w szkole IV. klasowej męskiej i III. klasowej na przedmieściu Zadworniańskim. Termin podawania się o te posady upływa z dniem 20. kwietnia b. r. Z c. k. Rady szkolnej okręgowej. Drohobycz dnia 5. marca 1892.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 18. Марта 1892.

Ч. 377.

Выказъ жертвъ на
ро́жній богоугоднѣй-
цѣли.

Ч. 27.

Сяноцкій урядъ деканаль. предложивъ тутъ подъ днемъ 31. Студня 1891, Ч. 222 на Місін въ Африцѣ, квоту 11 зл. Тую квоту зложили: Гамерскій Іоаннь 1 зл., Зубрицкій Александеръ 3 зл. 64 кр., Калужняцкій Іоаннь 1 зл. 36 кр., Лавровскій Антоній 50 кр., Крыницкій Іоаннь 50 кр., Пухиръ Андрей 1 зл., Яворскій Іоаннь 1 зл., Дуркотъ Петро 50 кр., Сембратовичъ Левъ 1 зл. 50 кр.

Въ протягу року 1891 предложено тутъ слѣдующіи жертвы, котрі пооди-
ноко були вже выказані въ Вѣстнику епарх. въ р. 1891.

На капицю св. Кирилла и Меѳодія въ Льоретто:

Ч. 5303/91 Жовкѣвскій деканатъ 4 зл. 40 кр.

Въ користь св. Землѣ:

Ч. 2514/91 Матковскій Климентій парохъ Сулимова отъ себе и парохіянъ 3 зл. 25 кр. Ч. 4348/91 Жукотынскій деканатъ 6 зл. разомъ 9 зл. 25 кр.

На Міссіи Африканьскій:

Ч. 1334/91 Судововишенскій деканатъ 12 зл. 18 кр.

„ 2093/91 Сокальскій деканатъ 5 зл. 90 кр.

„ 2118/91 Чеховичъ Орестъ, парохъ Боратына 5 зл.

„ 2170/91 Мокрянскій деканатъ 11 зл.

„ 2244/91 Короснянскій деканатъ 9 зл.

„ 2332/91 Судововишенскій деканатъ 9 зл.

„ 2333/91 Варяжскій деканатъ 20 зл.

„ 2369/91 Мацускій Левъ парохъ Яжова нов. 4 зл. 6 кр.

„ 2438/91 Куликѣвскій деканатъ 15 зл. 40 кр.

„ 2441/91 Мостискій декан. отъ Ник. Назаревича пар. въ Сернахъ 20 зл. 28 кр.

„ 2513/91 Мосевичъ Ромуалдъ парохъ въ Шмитковѣ 13 зл. 40 кр.

„ 2514/91 Матковскій Климентій парохъ Сулимова 3 зл. 25 кр.

„ 2515/91 Мушинскій деканатъ 13 зл. 56 кр.

„ 2551/91 Урядъ парохіальный въ Белзѣ 10 зл.

„ 3783/91 Жарскій Михайлъ парохъ въ Стронятынѣ 2 зл. 50 кр.

- Ч. 2897/91 Любачѡвскій деканатъ 6 зл.
 „ 2910/91 Жолкѡвскій деканатъ 17 зл.
 „ 3651/91 Старосамборскій деканатъ 16 зл.
 „ 4349/91 Жукотынскій деканатъ 3 зл.
 „ 42/92 Сяноцкій деканатъ 11 зл. разомъ 207 зл. 53 кр.

Квоты повысшій высылае ся рѡвночасно до Ап. Нунціатуры въ Вѣднѣ вразѣ съ процентомъ въ квотѣ 4 зл. 35 кр. наросшимъ въ протягу року въ тутешной щадницѣ отъ выше сказанныхъ грошей тамже намѣщуванныхъ.

Подаючи тоє до вѣдомости взымаемъ Преч. Духовенство и въ бѣжучомъ роцѣ по можности збирати хотъ дробни ленты на богоугоднѣ цѣли и тѣже тутъ предкладати.

Отъ Еп. Консистеріи.
 Перемышль, дня 27. Лютого 1892.

Ч. 28.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сиротинь, фонда

доносить подъ днемъ 24. Лютого 1892 Ч. 122 слѣдующе:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА

зъ днемъ 20. Сѣчня 1892 р.

Одъ дня 1. Грудня 1891 р. до 20. Сѣчня 1892 зайшли слѣдующи змѣны:

А) Фондъ коренный

Ч. 1110.

Станъ касы вдов.
 сирот. фонда отъ
 1. Студня 1891 до
 20. Сѣчня 1892

П р и х ѡ д ѣ		зл.	кр.	Р о з х ѡ д ѣ		зл.	кр.
1.	О. Борысь Симеонъ . . .	100	—	1) выдано на закупно Лист.			
2.	„ Матюкъ Антоній . . .	100	—	заст. Тов. кред.	999	38	
3.	„ Хлопецкій Северинъ . .	10	—	2) на закупно 4% облигацій			
4.	„ Дуркотъ Теодозій . . .	60	—	фонда пропинаційного . .	92	58	
5.	„ Дуркотъ Іоаннъ	160	—	3) на закупно 4½% Лист.			
6.	„ Хотынецкій Кипріянъ . .	60	—	заст. Тов. кред. земского .	500	—	
7.	„ Черлюнчакевичъ Миронъ	60	—	4) изъ надосланныхъ грошей			
8.	„ Жолкевскій Антоній . .	60	—	зъ Общ. кр. Зат. выдано			
9.	„ Берескій Стефанъ . . .	60	—	на 4½% Лист. застав.			
10.	„ Бурмиць Николай . . .	60	—	Тов. кред. земского . . .	500	—	
11.	„ Титаръ Иванъ	60	—	5) порто почтове	—	45	
12.	„ Лазоришакъ Миронъ . .	60	—				
13.	„ Фецица Михайлъ	80	—				
14.	„ Людкевичъ Михайлъ . .	60	—				
15.	„ Ляврецкій Василій . . .	60	—				
16.	„ Хилякъ Петръ	110	—				
17.	„ Савойка Теодоръ	60	—				
18.	„ Винницкій Іосифъ	60	—				
19.	„ Сабарай Іоаннъ	60	—				
20.	„ Кмицикевичъ Савинъ . .	60	—				
21.	„ Филиповичъ Іоаннъ . . .	60	—				
22.	„ Венгриновичъ Володим.	60	—				
23.	„ Погорецкій Володимиръ	60	—				
24.	„ Савицкій Андрей	25	—				
25.	„ Габлинскій Петръ	10	—				
26.	„ Савицкій Андрей	50	—				
27.	„ Негребецкій Юліанъ . .	30	—				
				всего	2092	41	

П р и х ô д ъ	Готôвка		цѣнный паперы		Р о з х ô д ъ	въ гот. грош.	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.
28. Закуплено 4½% Лист. заст. Тов. земск. Ser. III № 21.903.	—	—	1000	—			
29. закуплено 4% облиг. фонда проп. Ser. E. № 13.007	—	—	100	—			
30. закуплено 4½% Лист. заст. Тов. кредит. . . .	—	—	500	—			
31. отъ Общ. роль. кр. Заведеніе	500	—					
32. закуплено 4½% Лист. заст. Товар. кред. . . .	—	—	500	—			
33. переносъ зъ Листопада	183	75	121	201			
всего	2378	75	1233	01			
отшибнувши розхôдъ	2092	41	—	—			
остане въ касѣ	1286	34	1233	01			

2. въ общо-рольнич. кредит. Заведенію 16.900 зл.

Б) Фондъ резервовый

П р и х ô д ъ		Р о з х ô д ъ	
1. Матюкъ Антоній	21 зл. 20 кр.	1. По рѣшенію Общого Собранія зъ 1891 для доповненія роздѣленной квоты	910 зл. 45 кр.
2. Вдова по бл. п. Луцѣ Боднаръ	97 „ 52 „		
3. Дек. Комарн.	20 „ — „		
4. Дек. Лѣскій отъ О. Очабрука	27 „ 8 „		
5. Дек. Яслискій отъ О. Волянського	22 „ 26 „		
6. О. Теофиль Сѣнкевичъ	14 „ — „		
7. Переносъ зъ Листон.	4110 „ 16 „		
всего	4312 зл. 22 кр.		
отшибнувши розхôдъ	910 „ 45 „		
	3401 зл. 77 кр.		

В. Фондъ распорядимый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Дек. Ольховецкій	38	—	1. Клинь Николай за услугу		
2. „ Судововишенскій	126	59	при канцеляріи за часъ ѡдъ		
3. „ Ярославскій	103	—	1/7 до 31/12 1891 р.	15	—
4. О. Хлопецкій Северинъ	7	—	2. Аутографія проекту змѣны		
5. Дек. Белзкій	14	—	Статутѣвъ	13	30
6. О. Матюкъ Антоній	12	—	3. Штемпель до квиту на вин-		
7. Дек. Короснянскій	47	—	куль. Лист. застав.	5	—
8. „ Жолкѣвскій	190	92	4. Порто почтове	2	13
9. О. Гвоздовичъ Игнатій	7	—	5. Вдова Лукашевичъ Павлина		
10. Дек. Любачѣвскій	38	—	передатокъ	15	—
11. „ Ярославскій	38	—	6. Вдова Насальска Клявдія пе-		
12. „ Дуклянскій	96	—	реддатокъ	50	—
13. О. Гелитовичъ Александеръ	12	—	Всего	100	43
14. О. Созанскій Іосифъ	12	—			
15. О. Густановскій Антоній	7	—			
16. Дек. Комарнянскій	100	95			
17. О. Гладиловичъ Юліанъ	7	—			
18. Дек. Дрогобыцкій	225	50			
19. „ Бѣцкій	126	67			
20. О. Гмитрикъ Іляріонъ	7	—			
21. О. Полянскій Іоаннъ	6	—			
22. Дек. Перемыскій	21	—			
23. „ Варяжскій	73	—			
24. О. Сапрунъ Теодоръ	10	—			
25. О. Шихъ Юліанъ	7	—			
26. О. Ивасѣвка	7	—			
27. Дек. Олещицкій	88	—			
28. „ Сокальскій	95	—			
29. „ Лѣскій	69	—			
30. „ Потелицкій	20	—			
31. О. Нѣмцовъ Іоаннъ	7	—			
32. Дек. Яслискій	173	—			
33. О. Погорецкій Петръ	8	59			
34. О. Козаневичъ Иннокентій	7	—			
35. Дек. Мокрянскій	172	50			
36. О. Сѣнкевичъ Теофилъ	7	—			
37. О. Подлускій Іосифъ	7	—			
38. О. Кошистянскій Антоній	7	—			
39. О. Кошко Максимъ	7	—			
40. О. Алексевичъ Юліанъ	7	18			
41. О. Подлянецкій Теофилъ	12	—			
42. Впр. Соборъ Крылошанъ зъ					
фунд. Лавровского	1000	—			
43. Впр. Соборъ Крылошанъ ѡдъ					
членѣвъ Собора Крыл.	100	—			
44. За купоны вѣдъ 4% облиг.					
фонда проинаційного	319	25			

П р и х ô д ъ	Готôвкойою		Р о з х ô д ъ	Готôвкойою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
45. За купоны ôдъ 4½ и 4% Листôвъ заст. Товар. кр. винкульованихъ	1595	50			
46. Отъ Общ. рольн. кред. За- вед. % за II пôвроче 1891 р.	365	50			
47. Вôдъ книжочокъ щадничихъ % по день 3½ 1891 р. .	258	86			
48. Переносъ готôвки зъ Листо- пада 1891 р	2295	87			
49. Зъ фонда резервового . .	910	45			
Всего . .	8872	33			
Отшибнувши розхôдъ . .	100	43			
Остае въ касѣ . .	8771	90			

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Копко
касирь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемишль, дня 27. Лютого 1892.

Х р о н и к а.

Именованя:

Ч. 559. Ломницькій Антоній катихить народныхъ шкôлъ въ Дрогобычи поставленъ ставъ Префектомъ Студіи при тут. епарх. Сѣменици въ мѣстце Дранда Поліевкта Кмита именованого канеляномъ Ихъ Преосвященства *Юліана*.

Поч. Совѣтниками Еп. Консистеріи съ правомъ употребленя експозиторій крилошаньскихъ именованій:

Ч. 691 Рынявецъ Игнатій парохъ въ Явôркахъ дек. Мушиньского.
„ 867 Щавиньскій Левъ, деканъ и парохъ въ Старомъ мѣстѣ.
„ 1312. Арданъ Іоаннъ деканъ и парохъ въ Цыковѣ.

Отличія крилошаньскій получили:

Ч. 4920/91. Гвоздовичъ Игнатій парохъ въ Бирчи.
„ 690. Качмарчикъ Теофиль парохъ въ Бѣльцаревой.

Ч. 869. Добрянскій Діонизій, завѣдатель деканата Бѣцкого и парохъ въ Ждынѣ, именованъ дѣйствительнымъ деканомъ.

До каноничной институції завозовані:

- Ч. 841. Хилякъ Володимиръ на Литыню, деканата Мокрянського.
„ 1046. Моравскій Іеронимъ на Крыве, деканата Затварницького.
„ 1047. Чайковскій Володимиръ на Загочевье деканата Балигородского.
„ 831. Турчмановичъ Северинъ, парохъ зъ Лукового на парохію Колодѣвъ Епархій Станиславѣвскои.
„ 1121. Леонтовичъ Адріанъ на парохію Тенетиска, деканата Потелицкого.
„ 1275. Хомицкій Теофилъ, на Зворъ, деканата Старосамборского.
„ 1276. Копыстянскій Сильвестеръ на пар. Сүшиця велика, дек. Старосольского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 1045. Кульматыцкій Юліанъ, на Горохѣвцѣ, деканата Нижанковского.
„ 1305. Моравскій Іеронимъ, на Крыве, деканата Затварницького.
-

- Ч. 1328. Яремкевичъ Лука получилъ презенту на пар. Брухналь, дек. Яворѣвского.
-

- Ч. 1305. Волошинскій Василій, получилъ завѣдательство парохіи Ветлина деканата Балигородского.
-

Увольненіе отъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 104. Ломницкій Іосифъ, парохъ въ Лабовой, деканата Мушиньского
„ 460. Русинякъ Іоаннъ, парохъ въ Выссовой деканата Бѣцкого.
„ 661. Гайдукевичъ Андрей, парохъ въ Святомъ, деканата Перемыского.
-

- Ч. 865. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженьемъ зъ дня 9. Лютого 1892, Ч. 9370 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомочника пароха въ Воцанцяхъ Льва Волянського на часъ душпаствования его.
„ 991. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 13. Лютого 1892 Ч. 11657 призволило на такую саму дотацію для сопомочника пароха въ Полонной на одень рѣкъ.
„ 1127. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 17. Лютого 1892 Ч. 10427 призволило на такую саму дотацію для сопомочника въ Доброгостовѣ на часъ душпаствования тамошного пароха.
„ 1323. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 22. Лютого 1892 Ч. 12945 продолжило дотацію на дальшій одень рѣкъ для сопомочника въ Никловичехъ а то отъ 18. Мая 1892 до 1. Мая 1893.

Переведеніи богослужебніи учрежденія:

- Ч. 815. Сѣнкевича Анатоля при церкви въ Густановичахъ съ капиталомъ 100 зл.
„ 814. Пияцуръ Іоанна при церкви въ Дублянахъ съ капиталомъ 100 зл.
-

ЖЕРТВЫ.

Ч. 405. Преч. урядъ парохіальный въ Ходновичохъ донѣсь подѣ днемъ 20. Сѣчня 1892 що Ч. Громада Ходновичи справила для тамошної церкви евангеліє за 90 зл. до чого причинивъ ся Ч. Іоакимъ Михасякъ, бувшій пѣвецъ церковный, жертвою 20 зл.

Ч. громада Борятчи зрестауровала стару церковь коштомъ 250 зл. справила икону до великого престола за 45 зл. и одѣть свѣтлый фелонъ за 50 зл. Ч. громада Поповичи закупила бронзовый паукъ за 95. — фелонъ за 65 зл. и звонъ за 210 зл. Брацтво сестриць тамже закупило красну икону процесіональну за 115 зл. и шафу на туюже за 15 зл. Въ тойже мѣстцевости справивъ Николай Покладко двѣ хорухвы за 50 зл. а именемъ б. п. тестя Андрея Гирманъ жертвѣвовавъ тойже на закупно звона квоту 100 зл. Ч. громада Плешевичи закупила два фелоны въ цѣнѣ 100 зл. — Крестъ процесіональный за 25 зл. а Теодоръ Вознякъ справивъ два поставники и крестъ напрестольный за 26 зл. Ч. громада Храпличи одновила мѣстцеву церковь и закупила новый фелонъ.

Ч. 481. Преч. урядъ дек. Мушиньскій донѣсь подѣ днемъ 25. Сѣчня 1892. Ч. 43 що ЧЧ. господарѣ зъ Королеви руской якъ Гавриілъ Плюта, Игнатій Вышовскій, Тадей Льорчакъ, Максимъ Карлошъ, Сімеонъ Стиранка, Іоаннъ Дроздякъ, Максимъ Михальчикъ и Варбара Вышовска причинили ся въ бѣольшой мѣрѣ до одновлення и отмальованя мѣстцевой церкви, а ЧЧ. Ілія и Марта Вышовскіи жертвовали на помянуту церковь 110 зл. и выножили суму 600 зл. на обновленіе тогожъ дому Божого.

Ч. 4246. Преч. урядъ дек. Дрогобыцкій донѣсь о жертвахъ парохіанъ зъ Рыбника именно: Ч. Яковъ Парацакъ обновивъ образъ до матерной церкви коштомъ 25 зл. Ч. Михаилъ Мізеръ обновивъ два образы коштомъ 10 зл. Ч. невѣсты жѣночого брацтва зложили 10 зл. на обновленіе образовъ въ бабинци.

Ч. 5114. Преч. урядъ дек. Мокрянскій донѣсь, що Ч. Михаилъ Мойшевичъ, войтъ, Антоній Прыцакъ и Мартина Сухарцакъ причинили ся своими щодрыми жертвами до выбудованя новой матерной церкви въ Опацѣ. а Анна Копачъ жертвовала 100 зл., Анастасія Кулинякъ 50 зл.

Ч. 5717. Преч. урядъ парохіальный въ Олышанахъ донѣсь сюда, що Ч. Николай Матвѣйчикъ и Яцко Труханъ парохіане тамошній, справили для мѣстцевой церкви, первый паукъ за 70 зл. а второй фелонъ за 50 зл.

Всѣмъ тымъ повышнимъ жертводателямъ удѣляе Еп. Ординаріатъ узнаніе и похвалу.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 12. Марта 1892.

† ЮЛІАНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1892.

Выдано 12. Цвѣтня

Ч. IV.

Ч. 29.

Ч. 193/орд.

Намѣряючи предприняти за помочю ласки Божои каноничну визитацію Церквей и парохій Дієцезіи Перемыской, Самборской и Сяноцкой потребно минѣ знати:

Въ справѣ визиты каноничной.

а) котрого року, мѣсяця и дня и черезъ котрого Епископа отбула ся послѣдна канонична визитація поодинокихъ церквей и парохій;

б) чи при той визитаціи каноничной була посѣщена тѣлько церковь матерна, або такожь и належачі до ней церкви дочерні.

Взываю протое Всеч. уряды деканальні, щобы минѣ до дня 15. Мая с. р. точні отповѣди на вышене два наведені питаня предложили.

Порядокъ и способъ якъ каноничні визитаціи отбуватися будуть, остане въ своемъ часѣ оголошений.

Отъ Еп. Ординаріата.
Перемышль, дня 8. Цвѣтня 1892

Ч. 30.

Ч. 102/орд.

Случають ся wypadки, що поодинокі личности або и корпорации удають ся до властей церковныхъ дорогою телеграфичною въ различныхъ справахъ. Зъ того поводу заудѣливъ Минѣ Его Еминенція кардиналь Рамполя розпорядженье зъ дня

Въ справѣ телеграфичныхъ прошеній до Властей церковныхъ.

10. Студня 1891 після якого св. Конгрегація Римскі по приказу Его Святости Льва Папы XIII. не мають вѣдь теперъ пріймати ніякихъ прошень о ласки (do-mande di grazie), и що після того и Епископы Италійскіи мають поступати.

Подаючи се до загальнои вѣдомости, розпоряджаю зо взгляду на тое, що и до тутешного Еп. Ординаріата або Консистеріи приходять часто телеграфичні прошенья розличного содержания, особливо въ справахъ супружескихъ, що вѣдь теперъ съ изнятіемъ справъ наглыхъ и непредвидженихъ, телеграфичні прошенья не будуть увзгляднятися.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 22. Марта 1892.

Ч. 142/орд.

Ч. 31.

Обвѣщався декретъ
Его Святости Льва
Папы XIII. въ спра-
вахъ супружескихъ

Свята Конгрегація для розширення Вѣры заудѣлила сюда слѣдуючій де-
кретъ Его Святости Льва Папы XIII. зъ дня 15. Лютого с. р.

LEO PP. XIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Consensus mutuus, unde matrimonia iusta nascuntur, non verbis dumtaxat sed aliis quoque signis exterioribus patefieri ac declarari potest. Quamobrem Alexander III, ¹⁾ Innocentius III, ²⁾ et Gregorius IX, ³⁾ decessores Nostri, merito decreverunt ut carnalis copula, si sponsalia de futuro certa ac valida praecessissent cum in iudicio tum extra iudicium pro vero coniugio haberetur, nisi impedimentum canonicum obstitisset Et in hac iuris praesumptione tantum roboris inesse voluerunt ut firmum ipsa statueret sanciretque ius nec probationem contrariam ullam admitteret. Deinde vero matrimonia clandestina, id est non praesente Parocho et duobus tribusve testibus inita, quum Concilium Tridentinum ⁴⁾ irrita infectaque esse iussisset, ius illud priscum, ut erat necesse, valere desiit ubicumque promulgata vel moribus usuque recepta Tridentina lex. Quibus autem illa locis non viget, in iis semper Apostolicae Sedis iudicium fuit, canones, quos iudicavimus, ratos atque firmos permansisse. Sed aetatum decursu, ex conscientia et cognitione christianorum sensim effluxere. Plures enim Episcopi ex iis regionibus, in quibus matrimonia clandestina contra fas quidem inita, sed tamen valida iudicantur, haud ita pridem rogati quid populus ea de re sentire videretur, plane retulerunt, canonicam de coniugiis praesumptis disciplinam passim exolevisse desuetudine atque oblivione deletam: propterea vix aut ne vix quidem contingere ut copula inter sponsos affectu maritali nec fornicario habeatur: eamque non matrimonii legitimi usum sed fornicationis peccatum communi hominum opinione existimari: imo vix persuaderi populo posse sponsalia de futuro per coniunctionem carnalem in matrimonium transire.

¹⁾ Cap. *Veniens*, de Sponsal.

²⁾ Cap. *Tua nos*, eodem tit.

³⁾ Cap. *Is qui fidem*, eodem tit.

⁴⁾ Sess. XXIV. Cap. 1 de Reform. matrim.

His igitur rebus et causis. de consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in rebus fidei Inquisitorum generalium, supra memoratos canones et alias quascumque iuris canonici ea de re dispositiones, etiam speciali mentione dignas, per hoc Decretum Nostrum abrogamus et abolemus, et pro abolitae et abrogatae, ac si nunquam prodissent, haberi volumus.

Simul per has litteras Nostras decernimus ac mandamus ut deinceps illis in locis in quibus coniugia clandestina pro validis habentur, a quibusvis iudicibus ecclesiasticis, in quorum foro causas eiusmodi matrimoniales agitari et iudicari contigerit, copula carnalis sponsalibus superveniens non amplius ex iuris praesumptione conjugalis contractus censeatur, nec pro legitimo matrimonio agnoscatur seu declaretur. Huius tamen auctoritate Decreti indici nolumus necessitatem formae Tridentinae servandae ad matrimonii validitatem ubi illa forma modo non vigent.

Datum Romae apud S. Petrum die 15. februarii MDCCCLXXXII. Pontificatus Nostri anno decimo quarto.

LEO PP. XIII.

Котрый декретъ Его Святости до вѣдомости подаеся съ тымъ, щобы въ даныхъ випадкахъ посли него поступовано.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 1. Цвѣтня 1892.

Ч. 32.

Вже вѣдъ многихъ лѣтъ оказовалася нагляча потреба нового выдання св. Евангелія, позаякь давнѣйшій Властею церковною одобреній выдання вже давно розійшли ся. Зъ того powodu повстали розличного рода прикrostи и недогѣдности бо хотий многі Вѣрні, ведені чувствомъ побожности, хотѣли справити для своихъ Церквей книгу св. Евангелія, не могли дѣстати отвѣтного Властею церковною одобренного печатаного примѣрника. Тѣму недостаткови зарядивъ Славетный Институтъ Ставропигійскій, котрый подѣ проводомъ своего многозаслуженого Сеніора Дра Изидора Шараневича выпечатавъ нове выданье св. Евангелія, которе протое Всеч. Священству до якъ найчисленнѣйшого розширення поручаеся.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 22. Марта 1892.

Ч. 33

Посредствомъ Преч. урядѣвъ деканальныхъ розѣслалося печатане на одной картцѣ „Справозданье зъ дѣятельности переходового выдѣлу Товариства взаимной помощи дяковъ гр. кат. Епархіи Перемыской за рѣкъ 1891“ Всеч. Духовенству

Ч. 293/орд.

О новѣмъ выданію св. Евангелія.

Ч. 1087.

Справозданье товариства дяковского за р. 1891.

до вѣдомости и поручає ся заразомъ такъ Всеч. Священникамъ Душпастирямъ якъ и пѣвцамъ церковнымъ громаднє приступованьє первыхъ въ члены вспомогающіа вторыхъ въ дѣйствительніи члены згаданого Товариства, щобы тымъ способомъ по́днести морально и матеріально станъ дяковскій нынѣ много еще занедбанный, а честь и доля которого такъ близько повинни обходити Всеч. Духовенство.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 5. Марта 1892.

Ч. 1196.

Ч. 34.

Товариство „школь-
на помѣчь“ въ Льво-
вѣ.

На прошенье Товариства „Шко́льна помѣчь“ въ Львовѣ подаєся Преч. Ду-
ховенству до вѣдомости слѣдующе:

П Р О С Ъ Б А

Товариства „Шко́льна Помѣчь“ у Львовѣ.

Всечестнѣйшій и Великодушный Добродѣю убогой молодежи шко́льной!

Чотирнацятый вже ро́къ, якъ у Львовѣ, при ц. к. семинаріи учительско́й, креувало выс. ц. к. Правительство першу народну школу зъ выкладомъ рускимъ, такъ названу школу виравъ або взѣрцеву школу. Неприхильніи бѣи люде доводили, що у Львовѣ не потреба руской школы народной, та що она не найде достаточного числа дѣтей. Досвѣдъ однакъ показавъ иначе; школа та заразъ въ першѣмъ роцѣ наповнила достаточнымъ числомъ дѣтвѣры руской всѣ чотыри класы, а першу класу навѣтъ переповнила, бо до неѣ вписало ся 96 дѣтей, хлопцѣвъ и дѣвчатъ. Коли о томъ довѣдавъ ся творецъ сѣи школы, міністеръ Штремаєръ, котрый въ часѣ посѣщєня учительской семинаріѣи и сѣю школу навѣстивъ, казавъ заразъ утворити зъ неѣ окрему рѣвнорядну класу дѣвчатъ. Тымъ способомъ ся школа вже въ першѣмъ роцѣ истнованія мала шѣсть окремыхъ класѣвъ: двѣ мѣшаніи (2 и 3), двѣ дѣвочіи (1 и 4) и двѣ хлопчачіи (1 и 4) — зъ повыше двома сотками дѣтей. При добрыхъ силахъ учительскихъ ся школа розвила ся въ слѣдующихъ рокахъ дуже хорошо — бо небавомъ числила чотыри хлопчачіи класы и пять дѣвочихъ — зъ 360 дѣтьми.

Кождѣи школѣ добродѣѣи убогой молодежи приходятъ въ помѣчь; особливо Львовяне по́дномагають молодѣжь всѣхъ мѣскихъ школѣ одежію, обувію, приборами научными и харчемъ. Тожъ и учитель взѣрцевой руской школы зачали призадумуватись, якимъ способомъ прійти въ помѣчь найбѣднѣйшѣи дѣтвѣрѣ сѣи школы. Уложили статутъ для товариства „Шко́льна Помѣчь“, а по затвержденю тогожъ звязали ся въ товариство и розпочали хосєнну, бо добродѣѣи дѣяльність.

Першими добродѣѣями сѣи школы и ново-завязаного товариства були оба русконародніи институты, Народный Дѣмъ и Ставропигія. Першій заосмотрювавъ убогую молодѣжь въ одѣжь и обувъ, а другій въ книжки. Було то въ часѣ, коли совѣтникъ, Вп. Вас. Ковальскій, председа́тель обохъ совѣтовъ въ сѣихъ институтахъ, тепло интересувавъ ся долею сѣи однакой руско народной школы, сѣои дѣти до неѣ занєсувавъ и що року по́диравъ єю запомогами зъ институтскихъ фондѣвъ.

Товариство „Шкѣльна Помѣчь“ тѣшило ся симпатією всѣхъ щирыхъ на-
родолюбцѣвъ. Въ першихъ рокахъ числило товариство се кѣлька сотъ членѣвъ
и добродѣѣвъ. Межи добродѣѣями, записаными въ золотѣй книзѣ сего хосенного
товариства бачимо имена такихъ патріотѣвъ, якъ бл. п. игумень Косакъ, котрый
жертвувавъ 1000 зл. на корѣнный фондъ запомаговый для сего товариства, бл. п.
крилошанина Теод. Лукашевского зъ Перемышля, та пароха Кобыляньского зъ Пѣйла,
котрѣ що рѣкъ жертвовали по 100 и бѣльше зл.; бачимо имена нашихъ митропо-
литѣвъ, Впреосв. Сембратовичѣвъ, запомагающихъ се товариство квотами до 50 зл.
рѣчно; бачимо имена такихъ добродѣѣвъ, якъ крил. Юзичинскій зъ Бориничъ,
ректоръ Сембратовичъ зъ Вѣдня, сов. Вас. Ильницкій зъ Львова, о. Іос. Качковский
зъ Кошичъ, о. Ем. Левицкій зъ Тартакова, о. Ив. Залуцкій зъ Тереховлѣ, д-ръ
Дрималикъ зъ Жовкви, игумень о. Немиловичъ зъ Дрогобыча, о. Мих. Гулла зъ
Борщева, о. Мих. Куневичъ зъ Тульна, о. Зах. Павлюхъ. ц. к. капітанъ аудиторъ зъ Вѣ-
дня, п. Ив. Гуляй зъ Львова, о. Леонт. Осмѣловскій зъ Бучача, п. Лонг. Грушкевичъ
зъ Гусятина, о. крил. Теоф. Павликовъ зъ Львова, Преосв. епископъ Юліанъ Пелешъ,
котрый давъ 20 зл. о. Ник. Гошовскій зъ Блюдникъ, п. І. Постернакъ зъ Тылявы,
сов. Ив. Литинскій, о. Шанковский зъ Коньчинець, о. Мих. Скородинскій зъ Под-
михайля, о. Ив. Дрималикъ зъ Волощи, о. Ив. Воляньскій, бѣвшій парохъ въ Ше-
нандорѣ, о. Сѣлецкій зъ Жужеля, п-ѣ Минадора Гойвановичева зъ Львова, д-ръ
Ив. Гробельскій зъ Перемышля, и Кость Телишевскій зъ Турки, проф. Ом. Партицкій,
зъ Львова, п. Петро Боднарчукъ зъ Калуса, п. Іос. Онишкевичъ зъ Зборова и многі
инші, котрѣ щорѣчными бѣльшими датками запомагали наше товариство.

Колижъ у Львовѣ, въ слѣдъ за першою взѣрцевою школою, креувало
мѣсто свою руску школу им. Маркіяна Шашкевича, выдѣль товариства „Шкѣльна
Помѣчь“ розширивъ статутъ и дѣяльнѣсть свою на обѣ руско-народнѣ школы и о-
нѣкуєсь ними дуже похвально: убогимъ дѣтямъ дає одѣжъ, обувъ, книжки, зошиты
и другі приборы науковѣ, деякимъ дѣтямъ дає харчъ, а для иншихъ устроєе ко-
льонѣ вакаційнѣ.

Фонды товариства „Шкѣльна Помѣчь“ суть однакъ сего року за скупѣ,
щобы прийти въ помѣчь всѣй нагѣй, бѣсѣй и голоднѣй дѣтворѣ обохъ сихъ шкѣлъ.
Нинѣ у Львовѣ, де бохонецъ хлѣба коштує два разы майже бѣльше нѣжъ давнѣйше
де мясо, крупы, мука и инші средства поживы подорожѣли о половину; де зима
надходяча домага ся и теплѣйшою одежи и опаленя комнаты; де родичѣ найбѣ-
днѣйшою молодежи рускои розпоряжають мѣсячно ледви кѣлькама зл. на удержане
цѣлои родини, — нинѣ, кажемо, дѣтворѣ шкѣльна найбѣднѣйшихъ родичѣвъ русскихъ
терпѣть голодъ, холодъ и нужду до крайности. Дотеперѣшнѣ фонды тов. „Шкѣльной
Помочи“ у Львовѣ зовсѣмъ вже не выстарчаютъ, щобы прийти въ помѣчь сѣй
нуждѣ бодай въ бѣльшѣй части. Уже до теперь треба бѣло конечно справити 64
паръ чобѣтокъ; ще сими днями треба вдруге тѣлько паръ обуви, а грошей вже не ма, —
ба и нате затыгнуто вже довгъ. Сими днями треба бѣде до сотки гуньокъ для хлопцѣвъ и
платицѣвъ для дѣвчатъ, — а каса товариства нашего не лишъ пуста, но надто и задовже-
на. А задовжуємо ся, бо часть не стоить, зима вже наспѣла, потребности множать ся, а
шкѣльной нуждѣ рускѣй треба конечно снѣжити зъ помочю тымъ скорше, що и съ
кождымъ днемъ збѣльшає ся и страшна дорожня.

Товариство „Шкѣльна Помѣчь“ приневолено вѣдкликатись до патріотичныхъ
сердецъ цѣлои сусѣльности нашей, и умильно просить великодушныхъ членѣвъ,

теперѣшнихъ и давнѣйшихъ, о ласкаве присылане членськихъ, вкладокъ, хочъ бы и дрѣбнѣйшими лептами, а вѣдтакъ о дары и датки зъ ласки пося власной спро-
можности.

Задовжуючись зъ конечности, числить товариство „Шкѣльна Помѣчь“ на милосерднѣ сердца великодушныхъ патріотѣвъ, заявляющихъ своѣй патріотизмъ добрымъ дѣломъ. Бѣльше засѣбный добродѣи дасть бѣльше, менше засѣбный — менше, — але каждый дасть подвѣино, коли дасть заразъ. Имя каждого великодушного добродѣи вписане буде до золотой книги добродѣи тов. „Шкѣльна Помѣчь“ у Львовѣ. Товариство наше въ сѣй своѣй потребѣ числить и на звѣстну великодушностъ Вашу, Всечестнѣйшій Добродѣю.

За выдѣлъ товариства „Шкѣльна Помѣчь“ у Львовѣ

Зъ высокимъ поважанемъ

О. Ив. Редкевичъ
голова.

Гр. Врецьона
заступникъ головы.

О. Вас. Навроцкій
секретаръ.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 15. Марта 1892.

Ч. 1401.

Ч. 35.

Додатокъ до Вѣс-
тника ч. I. 1892 о
школь. комисарахъ.

Подаеся до вѣдомости, додатково до оголошеного пѣдъ днемъ 26. Студня 1891 Ч. 5601/91 въ Вѣстнику епарх. Ч. I. зъ 1892 выказа орд. школь. комисарѣвъ до надзора науки богочестія въ школахъ народныхъ, що въ Добромильскимъ деканатѣ кромѣ выказаного Преч. О. декана Якова Лукашевича, есть такимже комисаремъ Преч. О. Константинъ Гукевичъ парохъ въ Квасенинѣ.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 24. Марта 1892.

Ч. 1440.

Ч. 36.

О мѣстци рожденя
Еудокіи Татыкъ.

Въ цѣли выслѣдженя мѣстци рожденія Еудокіи Татыкъ, доньки Стефана и Катерины 20—24 лѣтъ числячой, завзымаеся епархіальне Духовенство, особливо деканата Горожаньского и Комарняньского, точно переглянути дотычнѣ метрики рожденія и крещенія, а наколи бы дѣйствіе крещеня выше реченой Еудокіи Татыкъ записане

вынайшлося, безпоровочно отымъ повѣдомити урядъ парохіальный въ Полянѣ деканата Затварницкого.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 21. Марта 1892.

Ч. 37.

Подаеся до вѣдомости Преч. епарх. Клира слѣдующе: Ц. к. Рада школьна окружна въ Яворовѣ розписуе нинѣшнымъ конкурсъ въ цѣли сталого обсаджени посады особногo учителя религiи гр. кат. при 5-класовой школѣ мужеской въ Яворовѣ съ платою рочною 500 зл. и обовязкомъ удѣляня науки религiи 1. въ 5-класовой школѣ мужеской 9 годинъ тыжднево; 2. въ 4-класовой школѣ женской 9 годинъ тыжднево; 3. въ 2-класовой школѣ мѣшаной на передмѣстю Наконечномъ въ Яворовѣ 2 годинъ тыжднево и 4. отбѣваня тыжднево двоухъ ексегортъ. До той посады привязані сѣть додатки пятилѣтній по 50 зл. и 10% отъ сталои платы на мешканье. О тую посаду могутъ ся убѣгати лише канонично ординовані Священники. Убѣгающі сѣ о тую посаду, должні внести поданье належито удокомен-товане посредствомъ своей Власти до тутешной ц. к. Рады школьной окружной най-познѣйше до кѣнця Цвѣтня т. р.

Ч. 1832.

Конкурсъ на поса-
ду катихята школъ
народ. въ Яворо-
вѣ.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 28. Марта 1892.

Ч. 38.

Въ Вѣднѣ завязалося Товариство пѣдъ назвою „Die Leo-Gesellschaft in Wien.“

Товариство „Leo
Gesellschaft in
Wien“

Цѣль, яку собѣ сѣ товариство поставило естъ всесторонне пѣдпомаганье христiаньско-умѣтныхъ трудѣвъ въ Австрiи, въ честь Всевышного, въ защиту и славу христiаньско-католической истины и церкви, въ правдивый пожитокъ ѣтчины. Товариство тое естъ наукове, котре выключаетъ всеѣ sprawy политичнiй, а занимати сѣ мае слѣдующими:

а) Сполучити всеѣхъ ученыхъ въ Австрiи, котрi стоятъ вѣрно при засадахъ христiаньскихъ, въ цѣли всепѣльной працѣ науковой.

б) Приклонникѣвъ христiаньско науковыхъ трудѣвъ зѣбрати, до всепѣвудѣлу заохотити и до цѣли отвѣтного всепомагания злучити.

До того мають служити слѣдующі средства:

1. правильно повтаряючися зѣбраня христiаньскихъ ученыхъ и приклонни-
кѣвъ наукъ въ цѣли сѣговоренья квестiй науковыхъ.

2. впроваджанье въ житье ѣтиповѣдныхъ часови науковыхъ предирпятий.

3. росписованье конкурсѣвъ на працѣ наукового содержаня.

4. уладжованье ѣтиповѣдныхъ отчитѣвъ.

Товариство складається:

1. зъ Членѡвъ почетныхъ 2) вспомогающихъ 3) дѣйствительныхъ и 4) зъ участникѡвъ.

Членѡвъ почетныхъ именуе загальне собранье задля ихъ заслугъ на поли науки.

Вспомогающими стають ся тѣи, котрѣ на цѣли товариства зложать 200 зл.

Членами дѣйствительными могутъ бути тѣи христіаньскѣи мужи, котрѣ скѡнчили высшій студіа (університетъ или ине рѡвнорядне наукове заведенье); тѣи мають платити рѣчно 5 зл. вкладки.

Участниками стають ся тѣи, котрѣ на цѣли товариства що найменше 2 зл. рѣчно вплачують.

Ктобы зъ Преч. Священникѡвъ до реченого Товариства яко членъ или участникъ вступити желавъ, може отнестися до дирекціи пѡдъ слѣдующою адресою „An das Directorium der Leo-Gesellschaft in Wien, I Bartensteingasse Nr. 13.“

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 24. Марта 1892.

Ч. 1264.

Ч. 39.

О выльсорованныхъ
5% листахъ упо-
точныхъ.

Пѡсля донесеня дирекціи банку впотечного въ Львовѣ остали дня 29. Лютого 1892 слѣдующій 5% преміованій листы впотечніи выльсорованіи:

Серія А. на 100 зл. Ч. 1599 1880 2074 2175 2211 2342 2402 2459
2522 2689 2702 3033 3153 3383 3432 3835 3982 4549 4681 4944 5045 5220
5445 5873 6043 6137 6466 6515 6644 7216 7481 7721 7911 7929 8038 8192
8195 8239 8580 8660 8726.

Серія Б. на 500 зл. Ч. 1 914 1314 1472 1699 1783 1968 2034 2046
2600 2776 2835 3014 3141 3408 4368 4428 4573 4947 5608 5755 5890 5928
5949 5961 5975 6014 6306.

Серія Ц на 1000 зл. Ч. 1697 1773 1792 1872 2317 2775 2911 3387
3562 3618 3730 3795 3875 4369 4972 5067 5165 5725 5753 5942 6155 6198
6689 6817 6840 7575 7782 7913 7986 8288.

Серія Д. на 5000 зл. Ч. 398 557 581.

Взымаеся протое Преч. душнастырѡвъ, въ котрыхъ посѣданю тѣи цѣнніи ефекты вѣнкульованіи въ користь церквей, фундаціи или парохіи знаходили бы ся, щобы тѣиже съ кѡнцемъ мѣсяця Серпня 1892, понеже ихъ опроцентованье дня 31. Серпня 1892 устает, а капиталъ дня 1. Вересня 1892 до выплаты принадае, до реченои дирекціи съ покликомъ на нинѣшнє розпорядженье въ цѣли замѣны на новіи листы переслати. По получению новыхъ эффектѡвъ належитъ при предложеню пѡдписки получения безотволочно о здѣланомъ сюда донести.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. Марта 1892.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сиротинъ. фонда доносить подъ
днемъ 22. Марта 1892 Ч. 135 слѣдующе:

Станъ касы вдов.
сир. фонда съ
концемъ Лютого
т. р.

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА
отъ дня 20. Сѣчня до 29. Лютого 1892 р.

А) Фондъ коренный

П р и х ђ д ъ		зл.	кр.	Р о з х ђ д ъ		зл.	кр.
1.	О. Гудзьо Діонизій . . .	30	—	1) выдано зъ касы на заку-			
2.	" Заремба Іосифъ . . .	60	—	пно 4½% Лист. заст.			
3.	" Шведзицкій Антоній . .	10	—	Тов. кред. земск. Ser.			
4.	" Берескій Стефанъ . . .	40	—	III № 9156 и Ser. IV			
5.	" Бурмиць Николай . . .	40	—	№ 2815	1400	—	
6.	" Венгрииновичъ Волод. .	40	—	2) выдано зъ грошей вѣдъ			
7.	" Винницкій Іосифъ . . .	40	—	Общ. рольн. кр. завед.			
8.	" Габлинскій Петръ . . .	40	—	на закупно 4½% Лист.			
9.	" Гудзьо Діонизій . . .	40	—	заст. Тов. кр. земск.			
10.	" Дуркотъ Іоаннъ . . .	40	—	Ser. III № 17880 Ser.			
11.	" Дуркотъ Петръ . . .	10	—	V № 21905 Ser. IV			
12.	" Дуркотъ Теодозій . . .	40	—	№ 2815	1200	—	
13.	" Заремба Іосифъ . . .	40	—	3) порто почтове	—	54	
14.	" Жолкевскій Антоній . .	40	—				
15.	" Кмицикевичъ Савинъ . .	40	—		всего	2600	54
16.	" Кузьмакъ Михаилъ . . .	40	—				
17.	" Лазоришакъ Миронъ . .	40	—				
18.	" Ляврецкій Василій . . .	40	—				
19.	" Людкевичъ Михаилъ . .	40	—				
20.	" Мудрый Іоаннъ . . .	40	—				
21.	" Перчинскій Петръ . . .	40	—				
22.	" Погорецкій Володимиръ	40	—				
23.	" Негребецкій Юліанъ . .	40	—				
24.	" Сабарай Іоаннъ . . .	40	—				
25.	" Савойка Теодоръ . . .	40	—				
26.	" Тытаръ Іоаннъ . . .	40	—				
27.	" Хиликъ Петръ . . .	40	—				
28.	" Хотынецкій Кипріянь . .	40	—				
29.	" Черлюнчакевичъ Миронъ	40	—				
30.	" Феданъ Николай . . .	40	—				
31.	" Фецица Михаилъ . . .	40	—				
32.	" Филиновичъ Іоаннъ . .	40	—				

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный панеры		Р о з х ђ д ъ	вѣ гот. грош.	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.
33. О. Сабарай Іосифъ . .	150	—					
34. переносъ зѣ Сѣчня . .	286	34	1233	01 22			
35. отъ Общ. рольн. кр. Заведенія	1000	—	—	—			
36. закуплено			2600	—			
зѣ кѡнцемъ Лютого всего	2666	34	1259	01 22			
отшибнувши розхѡдъ	2600	54	—	—			
остае вѣ касѣ	65	80	1259	01 22			

2. вѣ общо- рольн. кредит. Заведенію 15.900 зл.

Б) Фондъ резервовый

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Пелехъ Іосифъ	7	—	1. По рѣшенію Общого Со- бранія 1892 р. выдано для дополненія роздѣленной квоты до фонда розпо- рядимого		
2. Дек. Сяноцкій	127	—			
3. „ Устрицкій	68	—			
4. „ Мушинскій	210	32			
5. „ Затварницкій	96	30		2922	20
6. „ Жукотинскій	89	—		всего .	2922 20
7. „ Старосольскій	87	—			
8. О. Дрѣ Мышковскій Т. . .	12	—			
9. „ Нероновичъ Викторъ . .	12	—			
10. „ Бачинскій Николай . .	7	—			
11. „ Гумецкій Іосифъ	7	—			
12. „ Добрянскій Стефанъ . .	12	—			
13. „ Волосянскій Іоаннъ . . .	7	—			
14. „ Левицкій Павелъ	12	—			
15. „ Глушкевичъ Теофимъ . .	12	—			
16. Дек. Угнѡвскій	122	—			
17. „ Самборскій	61	50			
18. „ Высочанскій	33	—			

П р и х ѳ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ѳ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
19. Дек. Горожаньскій . . .	104	—			
20. „ Перемышскій . . .	42	—			
21. „ Добромильскій . . .	111	—			
22. О. Чайковскій Антоній . .	6	50			
23. Дек. Нижанковскій . . .	113	50			
24. „ Порохницкій . . .	57	—			
25. О. Мацакъ Іосифъ . . .	9	60			
26. „ Ольховый Володимиръ .	14	—			
27. Дек. Яворѣвскій . . .	54	—			
28. „ Мостискій . . .	32	75			
29. „ Старосамборскій . .	73	56			
30. „ Куликѣвскій . . .	10	—			
31. О. Кмицикевичъ Петръ . .	19	—			
32. „ Дорошъ Тимотей . . .	7	—			
33. „ Дыгдалевичъ Іоаннъ . .	12	—			
34. „ Волошиньскій Василій .	12	—			
35. „ Секела Григорій . . .	14	—			
36. „ Гонтарскій Григорій . .	32	26			
37. „ Чернецкій Василь . . .	7	—			
38. „ Дмоховскій Теофилъ . .	14	42			
39. „ Секела Григорій . . .	—	92			
40. „ Дуркотъ Юліанъ . . .	7	12			
41. „ Гайдукевичъ Андрей . .	7	—			
42. „ Яцевъ Антоній . . .	14	—			
43. Дек. Яворѣвскій . . .	21	—			
44. О. Метыкъ Василій . . .	7	—			
45. „ Волошиньскій Василій .	36	72			
46. „ Гайдукевичъ Володим. .	14	—			
47. Дек. Угнѣвскій . . .	26	—			
48. О. Крыницкій Маркиль . .	22	26			
49. Дек. Жукотынскій . . .	29	40			
50. О. Мрыць Михаилъ . . .	7	—			
51. „ Кондрацкій Василь . .	13	36			
52. Переносъ . . .	3401	77			
всего .	5330	26			
отшибнувши розхѳдъ .	2922	20			
остае въ касѣ .	2408	06			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		кр.	кр.
1. Переносъ зъ Сѣчня яко роздѣльна квота	8771	90	1. За 1891 р роздѣлено вдовамъ и сиротамъ . .	11288	16
2. О. Гелитовичъ Александеръ	10	—	2. На 1892 р. передатокъ на 6% удѣлено вдовамъ	180	—
3. „ Кульматыцкій Юліанъ	20	—	3. Ремунерація протоколисты, секретари и касієря за часть до 31. Грудня 1891 р. . . .	175	—
4. „ Ломницкій Іосифъ	30	—	4. По рѣшенію Общого Собранія для слугъ консисторскихъ	9	—
5. Зъ фонда резервового для доповненія роздѣльн. квоты	2922	20	5. За купоны текущій	19	15
всего	11754	10	6. Есконтъ вѣдъ книж. надницѣ Перемыск. № 17124	2	80
Отшибнувши розходъ	11694	10	7. переписанье проекту змѣны статутѣвъ	3	—
Остаетъ въ касѣ	60	—	8. карты кореспонд	2	—
			9. порто почтове	14	99
			всего	11694	10

Повторенье.

1. Фондъ коренный готѣвкою 6580 — цѣн. еф. 125 901. 22.
2. „ резервовый „ 240806
3. „ распорядимый „ 60.

Должно бути въ касѣ 253386 цѣн. еф. 125901. 22.

Отвѣтно тому выказови найдено дня 29 Лютого 1892. въ касѣ :

1. Книж. щадн. Нар. Тор. Ч. 91 на 424 зл. 69 кр.
2. „ „ „ „ Ч. 163 „ 507 „ 11 „
3. „ „ „ „ Ч. 175 „ 961 „ 63 „
4. „ „ Перем. кас. Ч. 17124 „ 484 „ 23 „
5. готѣвкою въ касѣ 156 „ 20 „

2533 зл. 86 кр.

Б. въ цѣн. ефектахъ 125901. 22.

В. Кондрацкій
Секретарь.

М. Копко
Касієрь.

М. Подолинскій
Предсѣдатель.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемысль дня 30. Марта 1892.

ХРОНИКА.

Поч. Совѣтниками Еп. Консистеріи съ правомъ ношеня на
одежи крил. отличій именованій:

- Ч. 1495. Дмоховскій Теофилъ, парохъ въ Яксманичахъ,
„ 1534. Крзавичъ Зено, парохъ въ Негрыбцѣ.
„ 1623. Стрыйскій Іоаннъ ц. к. капелянъ І. класы въ Перемышли.
„ 1624. Матковскій Іоаннъ, парохъ въ Ясеницѣ замковой.
„ 1696. Еднакій Михаилъ, парохъ въ Хриплинѣ, Епархіи Станиславѣвскои.
„ 1811. Секела Григорій, парохъ въ Лѣску.

Отличія крылошаньскіи поличивъ:

- Ч. 1155. Санкъ Корнилій, парохъ въ Себечовѣ.

Именованя.

- Ч. 290/орд. Впр. Подолинскій Миронъ, парохъ катедраль. именованъ бѣльшимъ
Сновѣдникомъ катедральнымъ „*Poenitentiarius Major cathedralis.*“
„ 1291. Стецякъ Сильвестеръ, парохъ въ Каменцѣ Старесело, ординаріатскимъ ко-
мисаремъ для справъ сервитутныхъ для деканата Потелицкого.
„ 1311. Арданъ Іоаннъ дѣйствительнымъ деканомъ Нижанкѣвскимъ.

Цензорами книгъ религіевого содержания именованій:

- Ч. 291/орд. Впр. Литыньскій Венедиктъ, Подолинскій Миронъ, Чеховичъ
Константинъ, Войтовичъ Іоаннъ, Всеч. Желеховскій Юстинъ, Дръ Людкевичъ Миха-
иль, Тороньскій Северинъ, В. Ректоръ въ генер. Сѣменици въ Львовѣ, Сѣлецкій
Кирилъ, парохъ въ Жужелю, Чернецкій Василій парохъ въ Сѣльци белзскомъ.

Въ пропозицію приняты:

- Ч. 1478. На парохію Краковецъ деканата Яворовского: Ясеницкій Северинъ,
Желеховскій Леонтій, Метелля Северинъ, Струсевичъ Александеръ.
„ 1479. На парохію Манастиръ деканата Ярославского: Весоловскій Антоній, Стру-
севичъ Александеръ, Билиньскій Іосифъ, Сапрунъ Михаилъ, Лебедовичъ
Алексей.
„ 1480. На парохію Корытники, дек. Нижанкѣвского: Бѣрецкій Левъ, Онишкевичъ
Стефанъ, Струсевичъ Александеръ, Михальчукъ Іоаннъ, Костекъ Іоаннъ.
„ 1482. На парохію Боднарка, деканата Бѣцкого: Сорока Іоаннъ.
„ 1483. На парохію Комарно, деканата Комарнянского: Нероновичъ Викторъ,
Мяврецкій Александеръ. Панасѣвскій Левъ, Залитичъ Михаилъ, Дашке-

вичъ Іоаннъ. Стецевъ Михайлъ, Лисковацкій Іосифъ, Савицкій Андрей, Метыкъ Василій, Сапрунь Теодоръ, Децко Андрей, Баранецкій Сильвестеръ, Струсевиць Александеръ.

- Ч. 1675. На парохію Сосниці денаната Перемыского: Гайдукевичъ Андрей, Ломницькій Іосифъ, Лисковацкій Іосифъ, Бѣрецкій Іоаннъ, Отто Іоаннъ, Крайчикъ Ілія, Низовый Юліанъ, Мокрицкій Антоній. Дроздовскій Андрей, Мацускій Левъ, Копыстянскій Іеронимъ, Рынявецъ Володимиръ, Годованскій Петръ, Насальскій Володимиръ, Дуркотъ Петръ, Желеховскій Леонтій, Мацакъ Іосифъ, Гордынскій Димитрій, Сологубъ Василій, Виницкій Корнилій, Левицкій Левъ, Струсевиць Александеръ, Хомицкій Володимиръ, Кузыкъ Корнилій.
- „ 1676. На парохію Чернилява дек. Яворовского: Отто Іоаннъ, Бѣрецкій Іоаннъ, Савицкій Андрей, Низовый Юліанъ, Крайчикъ Ілія, Децко Андрей, Годованскій Петръ, Насальскій Володимиръ, Яремкевиць Василій, Сологубъ Василій, Жукъ Георгій, Петрыкъ Стефанъ, Прухницькій Андрей, Венгриновичъ Емиліанъ, Струсевиць Александеръ, Костекъ Іоаннъ, Гинилевичъ Володимиръ, Кобздай Володимиръ, Чичиловичъ Симеонъ.
- „ 1679. На парохію Передѣльница, деканата Добромильского: Созанскій Владиславъ, Рынявецъ Володимиръ, Копыстянскій Іеронимъ.

Презенты получили:

- Ч. 1328. Яремкевиць Лука, на Брухналь деканата Яворовского.
- „ 1355. Гумецкій Іосифъ на Татаринѣвъ, деканата Горожаньского.
- „ 1448. Хилякъ Антоній на Ростайне деканата Дукляньского.
- „ 1481. Децко Андрей на Луку деканата Мокрянського.
- „ 1765. Княжинскій Петръ на Тысовицю деканата Жукотынського.
- „ 1848. Петрыкъ Стефанъ, на Дубецко деканата Бирчанського.
- „ 1986. Сорока Іоаннъ, на Боднарку деканата Бѣцкого.

До каноничной институціи завозвані:

- Ч. 1390. Барновскій Захарія на Гладышовъ, дек. Бѣцкого.
- „ 1417. Алексевичъ Стаиславъ на Конотопы, деканата Варяжского.
- „ 1691. Яремкевиць Лука, на Брухналь, деканата Яворовского.
- „ 1707. Гумецкій Іосифъ, на Татаринѣвъ! деканата Гогожаньского.
- „ 1924. Децко Андрей, на Луку деканата Мокрянського.
- „ 1988. Хилякъ Антоній на Ростайне деканата Дукляньского.
- „ 2045. Княжинскій Петръ, на Тысовицю деканата Жукотынського.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 1591. Копыстянскій Сильвестеръ на пар. Сушиця велика, дек. Старосольского.
- „ 1592. Чайковскій Володимиръ, на Загочевье деканата Балигородского.
- „ 1593. Хомицкій Теофиль на Звѣръ, деканата Старосамборского.
- „ 1634. Леонтовичъ Адріанъ на Тенетиска деканата Потелицкого.
- „ 1734. Хилякъ Володимиръ на Литыню деканата Мокрянського.
- „ 1755. Барновскій Захарія, на Гладышовъ деканата Бѣцкого.

Ч. 1803. Алексевичъ Станиславъ, на Конотопы деканата Варяжского.

„ 2031. Гумецкий Іосифъ, на Татарыновъ деканата Горожаньского.

Завѣдательства получили:

Ч. 1018. Билиньскій Іосифъ, парохіи Махновъ деканата Угнѣвского.

„ 1560. Кобздай Володимиръ, парохіи Лукове деканата Ольховецкого.

„ 1591. Пержило Григорій, парохіи Коньске деканата Бирчаньского.

„ 1758. Калужняцкій Володимиръ, парохіи Бортне деканата Бѣцкого.

„ 1759. Михайловъ Даніилъ, парохіи Лужокъ долѣшный деканата Мокряньского.

„ 1806. Хилякъ Петръ, парохіи Новиця деканата Бѣцкого.

„ 2031. Струсевичъ Александеръ пар. Комарно дек. Комарняньского.

Ч. 1406. Берескій Стефанъ получилъ сопомочничество при пароху въ Воцанцяхъ деканата Комарняньского.

Грамоты похвальный съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

Ч. 1155. Вблагородный Панъ Михайлъ Янишовскій властитель села Русинъ за справленіе для мѣстцевой церкви книгъ церковныхъ въ хорошемъ переплетѣ, большого звона, отступленіе безмездне кусень поля изъ власного грунту на кладбище и дарованіе всего матеріала на огороженія тогожь.

Ч. 1645. Чест. Стефанъ и Викторія Глуховекін парохіане въ Быковѣ, за построеніе бочного престола въ мѣстцевой церкви коштомъ надъ 260 зл.

Ч. 1650 Чест. Димитрій Добко господаръ въ Маковиску за справленіе для мѣстцевой церкви: приукрашеніе до иконы Пр. Богородицы за 24 зл., иконы походовой за 126 зл. книгъ церковныхъ за 85 зл.

Ч. 1682. Чест. Михайлъ Пацанъ господаръ въ Святѣмъ за справленіе для мѣстцевой церкви рѣжныхъ снарядѣвъ церковныхъ стоимости 718 зл. и Чест. Теодоръ Угура господаръ въ дочер. Задуброва за справленіе для церкви тамже такожь рѣжныхъ снарядѣвъ церковныхъ стоимости 457 зл.

Ч. 1503. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженіемъ зъ дня 3. Марта 1892 Ч. 12948 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для надатись маючого ся сопомочника пароху въ Дальовой деканата Яелиского на одень рѣкъ.

Ч. 1583. Тоежь розпорядженіемъ зъ дня 8. Марта 1892 Ч. 13627 призволило на такую саму дотацію для сопомочника пароха въ Летнѣ деканата Дрогобыцкого на одень рѣкъ а взглядно на часъ до выздоровленія пароха Іоанна Нѣмцевъ.

Переведеніи богослужебніи учрежденія:

Ч. 1377. Гошовского Александра при церквѣ въ Смѣльскій съ капиталомъ 200 зл.

„ 1431. Рыпусъ Григорія при церквѣ въ Любачовѣ съ капиталомъ 70 зл.

„ 1432. Григорія и Катерины Удычъ при церквѣ въ Любачовѣ съ кап. 200 зл.

- Ч. 1564. Телѣшакъ Игнатія при церквѣ въ Ястрабику ад Злоцке съ кан. 100 зл.
 „ 1582. Загатыньского Теодора при катедр. Храмѣ въ Перемышли съ кан. 200 зл.

ЖЕРТВЫ.

На церковь св. Іоакима въ Римѣ.

- Ч. 1043. Урядъ парохіальный въ Люблинци 2 зл. — кр.
 „ 1424. „ „ „ Полянахъ суров. 2 „ 42 „

На церковь въ Раранчи.

- Ч. 851. Урядъ парохіальный въ Дубнѣ 2 зл. — кр.
 „ 1044. „ „ „ Люблинци 2 „ — „
 „ 1319. „ „ „ Хлѣвчанахъ 2 „ 54 „
 „ 1424. „ „ „ Полянахъ суров. 2 „ 42 „

- Ч. 1905. Урядъ парохіальный въ Гарнавицѣ деканата Канчуцкого приславъ 2 зл.
 на Петровъ грошъ.

На місії Африканскій.

- Ч. 2087. Пр. Михайлъ Ладжиньскій парохъ въ Бересцѣ 2 зл.

Некрологія.

- Ч. 1580. Мѣйскій Іоаннъ парохъ въ Лоуѣницѣ дек. Балигородского ун. дня 6. Марта.
 „ 1735. Полянскій Петръ парохъ въ Лужку должинѣмъ деканата Мокрянського,
 упокоився 14. Марта.
 Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Преч. Клира.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 12. Цвѣтня 1892.

† **ЮЛІАНЪ**
 Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1892.

Выдано 18. Мая

Ч. V.

Ч. 1952

Ч. 41

О консерваторахъ
для Галичины.

Ц. к. комісія центральна для останковъ штуки и памятниковъ историчныхъ въ Вѣднѣ зъ дня 2. Марта 1892. Ч. 254 завѣдомила Высоке ц. к. Намѣстничество, що Его Превосходительство Панъ Міністеръ вѣроисповѣданій и науки рескриптомъ зъ дня 23. Лютого 1892. Ч. 808 продовживъ на дальшихъ 5 лѣтъ и затвердивъ консерваторами въ 10 округахъ консерваторскихъ, на якіи Галичина рѣшеніемъ выс. ц. к. Міністерства вѣроисп. и науки зъ дня 22. Лютого 1887 подѣленою zostала, о чѣмъ Всеч. Духовенство тутешнымъ обѣжникомъ зъ 30. Марта 1887. Ч. 1389, завѣдомлене було. Именно же затвержденными консерваторами суть: Проф. Дръ Людвикъ Цвиклинскій, Дръ Войтѣхъ гр. Дѣдушицкій въ Езуполи, Кароль гр. Лянц-коронскій въ Роздолѣ, проф. Дръ Іосифъ Ленковскій въ Краковѣ, Владыславъ Лозинскій въ Львовѣ, проф. Славоміръ Одживольскій въ Краковѣ, Владыславъ Пржибысловскій въ Чортівці, проф. Дръ Исидоръ Шараневичъ въ Львовѣ, Іоаннъ гр. Шентицкій въ Прильбичахъ, Дръ Станиславъ Томковичъ въ Краковѣ и проф. Юліанъ Захаревичъ, въ Львовѣ. О чѣмъ съ покликомъ на рѣшеніе высокаго ц. к. Намѣстництва зъ дня 18. Марта 1892. Ч. 19317 Всеч. Духовенство завѣдомляе-ся съ препорученіемъ по силамъ вѣспирати дѣтельность консерваторовъ.

Отъ Еп. Консисто́ріи

Перемышль, дня 2. Цвѣтня 1892.

О легітимація не-
законно родже-
ныхъ дѣтей.

Подается до вѣдомости Всеч. Духовенства слѣдующе:

„Odpis. K. k. Ministerium des Innern. 11890/1891.

Mit dem hierämtlichen Erlasse vom 12. September 1868 Z. 3649/M. I. wurde der auf Grund der hestehenden Vorschriften zu beobachtende Vorgang wegen Berichtigung der Geburts-Matriken aus Anlass der durch nachgefolgte Verehelichung der Eltern eingetretenen Legitimation unehelicher Kinder im Einverständnisse mit dem k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht zur Darnachachtung bekanntgegeben.

In gleicher Weise ist mit hierämtlichem Erlasse vom 7 November 1884 Z. 12350 die Weisung für jene Fälle erflossen, in denen es sich um die Anmerkung der Legitimation per subsequens matrimonium in den Geburtsmatriken handelt, die Partheien aber nicht in der Lage sind, die erforderlichen Erklärungen von dem Führer der Geburtsmatrik persönlich abzugeben.

Beide bezogenen Erlässe haben für die entweder gleich bei Aufnahme des Geburtsaktes oder später erfolgende Eintragung des unehelichen Vaters in die Geburtsmatrik die unter Beobachtung der gesetzlichen Vorschriften abgegebene Einwilligung des Vaters hiezu zur Voraussetzung.

Ausserdem kommen häufig Fälle zur Verhandlung, in denen die Veranlassung der Vormerkung der Legitimation unehelicher Kinder in den Geburtsmatriken auf Grund nachgefolgter Ehe der Eltern im administrativen Wege angestrebt wird, ohne dass die vom Gesetze geforderte ausdrückliche Einwilligung des angeblichen Vaters zur Eintragung der Vaterschaft in die Geburtsmatrik zumeist wegen früheren Ablebens des angegebenen Vaters oder auch aus einem anderen Grunde zu erwirken ist.

In solchen, nicht selten vorkommenden Fällen kann nach den bestehenden Vorschriften wegen Mangels des gedachten gesetzlichen Erfordernisses, die Anmerkung der Legitimation durch nachgefolgte Verehelichung der Eltern im Geburtsbuche nicht sofort im administrativen Wege verfügt, sondern kann dieselbe erst auf Grund eines mit Erfolg durchgeführten Civilprozesses begehrt werden.

Aber auch der Austragung der Anerkennung der Vaterschaft und sonach der Legitimation im Civilrechtswege treten nicht selten vielfache Schwierigkeiten entgegen und muss wieder darauf hingewiesen werden, dass selbst die ausnahmsweise Erwirkung der Legitimation durch Begünstigung des Landesfürsten nicht geeignet ist, alle für die Kinder nachtheiligen Folgen zu beheben.

Den in den bezeichneten Fällen sich sowohl für die Parthei als für die Sache ergebenden erheblichen Missständen, sowie eventuellen Civil-Prozessen und den hiemit verbundenen Kosten, kann dadurch begegnet oder wenigstens die Zahl derartigen Fälle vermindert werden, dass für die rechtzeitige Ordnung des Familienstandes Vorsorge getroffen wird.

Die Ursache der häufigen Unterlassung der Eintragung der Vaterschaft in die Geburtsmatrik wird, wenn die materielle Grundlage einer solchen Matriken-eintragung, nämlich die Zeugung des Kindes durch den nachmaligen Gatten der Mutter vorliegt, kaum einem Widerstreben oder selbst auch nur einer Absicht des Vaters zuzuschreiben, sondern meistentheils in der Unkenntnis der bestehenden Vorschriften, in der Nachlässigkeit und Indolenz der Partheien zu suchen sein.

Es wird sonach in vielen Fällen durch eine entsprechende Einflussnahme

auf die Partheien seitens derjenigen Organe, welche in Ausübung ihres Berufes in die Lage kommen, von den obwaltenden Verhältnissen Kenntnis zu erhalten und zwar zunächst seitens der Seelsorger und Matrikenführer ermöglicht werden, die erwünschte Abhilfe zu schaffen.

Bei Eheschliessungen wird sich vorzugsweise Gelegenheit bieten, auf die Brautleute oder doch auf den Bräutigam dahin ernstlich einzuwirken, dass bei vorhandenen, vorehelichen Kindern die Durchführung der Legitimation eingeleitet und bewirkt werde.

Es wird aber auch in allen Fällen eine entsprechende gleiche Einflussnahme anzuempfehlen sein, in welchen die Seelsorger und Matrikenführer in irgend einer anderen Weise etwa Kenntnis erhalten, dass vor der Eheschliessung geborene Kinder der Eheleute vorhanden sind, ohne dass die Richtigstellung der Geburtsmatrik veranlasst worden wäre.

Bei diesen Anlässen wird es nun Aufgabe dieser Organe sein, die Partheien über die aus der Unterlassung der rechtzeitigen Legitimationsvorschreibung entspringenden Folgen und sonach über die Wichtigkeit der Matrikenrichtigstellung aufzuklären, dieselben über die einzuschlagenden Schritte zu belehren und ihnen zu der Durchführung derselben die erforderliche Anleitung und Unterstützung zu gewähren.

In Würdigung der angeführten Momente findet sich das Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht bestimmt, die k. k. Statthalterei anzuweisen, unter gleichzeitiger Inanspruchnahme der Mitwirkung der betreffenden kirchl. Oberbehörden zu veranlassen, dass die Seelsorger und Matrikenführer aufgefordert werden, in den in Rede stehenden Fällen und in der oben angedeuteten Weise ihren Einfluss geltend zu machen, damit die Legitimation vorehelicher Kinder seitens ihrer Eltern im Geburtsbuche ohne Aufschub zur Durchführung gelange.

Ebenso werden die politischen Behörden I. Instanz entsprechend zu verständigen sein, da auch sie vielfach in der Lage sind, in der gleichen Richtung mit Erfolg einzuwirken. — Wien, am 21. März 1892. TAAFFE m. p.

Z c. k. Namiestnictwa. L. 26.420. Udziela się Najprzewielebniejszemu Konsystorzowi obrz. gr. w Przemyślu, odnośnie do tut. reskryptów z dnia 30. października 1868 L. 53.743 i z dnia 30. listopada 1884 L. 71.842 do wiadomości z u-
przejmem wezwaniem zawiadomienia duszpasterzy o treści niniejszego rozporządzenia ministryalnego i zalecenia im ścisłego zastosowania się do zawartych w niem wskazówek. — Lwów, 3. kwietnia 1892. BADENI. m. p.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 2. Цвѣтня 1892.

Ч. 43

Ч. 2361

II. Т. ц. к. Консерваторы западнои Галичины запримѣтили, що гдекоторі скарбові уряды накладають податокъ еквиваленту або додатку до релігійного фонда на церковні движимі старанні снаряды, служачі до Богослуженя и маючі артистичну або научну вартость.

О накладаню податку на старанні снаряды церковні.

Понеже такое поведение скарбовыхъ урядовъ сопротивляея обязуючимъ законамъ, наноситъ убытокъ церковному имѣнію а посредственно шкочитъ такожъ интересамъ консерваторскимъ, ухвалили тѣже, на внесеніе профессора Славомира Оджевольского, звернути увагу Еп. Консистеріи на тую справу съ прошеніемъ поучити епархіальне Всеч. Священство, що церковніи движиміи снаряды, признаніи до Богослуженія, имѣючи артистичну або научну вартость, суть свободніи отъ податку зовимого еквивалентъ або датокъ до религіиного фонда, а то на подставѣ уставы зъ дня 15. Лютого 1877. Ч. 98 Д. у. Д. (Сборникъ Каспарка томъ II. стр. 1729) и §. 2. уставы зъ дня 7. Мая 1874 Ч. 51 Д. у. Д. Каспарекъ Томъ V. стр. 3474 и 3489).

На супротивъ скарбовой власти, которабы наложила той податокъ, подобае вносити рекурсъ до вышней скарбовой инстанци, а то въ мысль уставы зъ дня 19. Марта 1876, Ч. 28 Д. у. Д. (Каспарекъ Т. V. стр. 700.)

Понеже именно теперь есть время вымѣру еквиваленту и прч. на нове пияте десятилѣтіе, протое завѣдомляея о томъ Всеч. Священство съ примѣчаніемъ, що П. Т. ц. к. Консерваторы въ Краковѣ, помимо, що въ той справѣ отнеслися впростъ до Высокой ц. к. Президиу краевой Дирекциу Скарбу въ Львовѣ, будутъ дуже радо въ даномъ случаю удѣляти интересованымъ отвѣтніи информации и въ силу Ихъ кругодѣйствія поспирати рекурса.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 9. Мая 1892.

Ч. 2116

Ч. 44

О заключаніи кон-
трактѣвъ въ цѣли
замѣны грунтово
ерекціон.

Многочратно случилося, що Преч. парохіальніи уряды заключали умовы а даже формальніи контракта въ справѣ замѣны або продажи ефекціонально-парохіальныхъ грунтовыхъ парцель безъ предварительного соизволенія Еп. Консистеріи и тымъ самовольнымъ и неоправданнымъ дѣйствіемъ, на случай, если Еп. Консистерія не була въ положеніи тую умову або контрактъ затвердити, привели интересовану сторону до грошевыхъ выдатковъ и бесполезныхъ урядовыхъ переписей.

Въ цѣли устраненія подобныхъ неправильностей и зъ взгляду, що парохъ не мае власти розпоряджати церковнымъ и парохіальнымъ движимымъ и недвижимымъ имѣніемъ, а тымъ самымъ и заключати умовы або контракта, розпоряджаея, щобы Преч. уряды парохіальніи въ случаю необходимости и для церкви або парохіи користной замѣны або продажи, безъ предварительного соизволенія Еп. Консистеріи умовы або контракта не заключали.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 13. Цвѣтня 1892.

Ч. 2247

Ч. 45

О вписованіи препо-
даваемыхъ годинъ
науки катихитами
въ д. тычясмъ дне-
внику школь.

Понеже переконалисьмо ся, що не все Священники преподаючи науку религіи дѣтямъ школьнымъ записують годину той науки въ дотычнымъ дневнику школьнымъ, тожъ для порядка школьного якъ и другихъ съ того выплывающихъ користей

приказуемъ подлежащимъ, щобы кождый душпастырѣ часть науки религіи увидо-
чнявъ въ згаданомъ дневнику, чѣмъ дасть не лишь добрый примѣръ учителямъ мѣст-
цевому але зъ другой стороны поступованье такє заслонить го передъ можливою
инсинуаціею занедбованія обовязковъ катихита.

Отъ Еп. Консисто́ріи.
Перемышль, дня 10. Мая 1892.

Ч.46.

Ч. 2656

Після донесенія дирекціи гал. Товариства кред. зем. остали въ Цвѣтні
1892 слѣдуючі 4½% листы заставні выльосовані:

О выльосованю
4½% листовъ за-
став. Товариства
кред. зем.

- Ч. 4808 Сер. IV вінк. на семинарицкѣ бібліотеку въ Перемышли.
„ 2247 Сер. IV вінк на гр. кат. парохію въ Загору.
„ 1784 Сер. V „ на дочер. Налѣсковичи ад Вязовниці.
„ 4258 Сер. V. „ на гр. кат. парохію Порѣче.

Взываеся дотычныхъ Преч. Душпастырѣвъ, щобы тіи листы при кѣнци мѣ-
сяця Червця 1892 виростъ до Дирекціи выслати и съ покликомъ на нынѣшне роз-
порядженье о замѣнѣ на новіі такіиже листы просили. По полученю новыхъ цѣн-
ныхъ ефектѣвъ належитъ безотволочно о здѣланѣмъ сюда донести.

Отъ Еп. Консисто́ріи.
Перемышль, дня 11. Мая 1892.

Ч. 47.

Ч. 2009

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить пѣдъ днемъ
3. Цвѣтня 1892 Ч. 202 слѣдуюче:

Станъ касы вдов.-
сир. фонда съ кѣн-
цемъ Марта т. р.

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА

съ днемъ 31. Марта 1892. Отъ дня 29. Лютого до 31. Марта 1892 зайшли слѣду-
ючі змѣны:

А) Фондъ коренный

П р и х ђ д ѣ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д ѣ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Чеснокъ Захарія .	60	—	—	—	1. Выдано на за- купно 4% Обл.				
2. Общ. роль кр. Зав.	500	—	—	—	фонда проп. . .	469	—	—	—
3. Переносъ зъ Лютого	65	80	125	90	2. Порто почтове .	—	45	—	—
4. Закуплено 4% Обл.					всего .	469	45	—	—
фонда проп. Ser.									
D. № 5182 . .			500	—					
всего .	625	80	126	40					
Отшибнувши розхѣдъ	469	45							
¾ остае въ касѣ	156	35	126	40					

Въ Общo-роль.-кредит. Заведенію: 15.400 зл.

Б) Фондъ резервовый

П р и х ђ д ъ	Готовкою		Р о з х ђ д ъ	Готовкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Давидовичъ Емиліянъ . . .	17	60	1. По рѣшенію Общаго Собранія		
2. „ Чеснокъ Захарія . . .	33	84	до фонда распорядимого	245	65
3. „ Костекъ Іоаннъ . . .	7	—	всего . . .	245	65
4. „ Таворскій Левъ . . .	12	—			
5. „ Цепинскій Евстахій . . .	7	—			
6. Дек. Куликѡвскій . . .	121	—			
7. О. Хотынецкій Климентій . . .	12	60			
8. „ Чернецкій Василій . . .	5	50			
9. „ Манастирскій Юстинъ . . .	8	—			
10. „ Ковальскій Володимиръ . . .	1	68			
11. „ Ольшанскій Михаилъ . . .	16	20			
12. „ Витошинскій Петръ . . .	15	75			
13. „ Левицкій Левъ . . .	7	—			
14. „ Ярема Теодатъ . . .	13	36			
15. „ Боднаръ Михаилъ . . .	—	96			
16. „ Добрянскій Северіянъ . . .	7	—			
17. „ Венгриновичъ Антоній . . .	7	—			
18. „ Киверовичъ Викторъ . . .	12	—			
19. „ Слонскій Антоній . . .	7	86			
20. „ Петрыкъ Іоаннъ . . .	7	42			
21. „ Рабій Францъ . . .	7	—			
22. „ Крвавичъ Викторъ . . .	2	82			
23. „ Гонтарскій Григорій . . .	8	32			
24. „ Борковскій Яковъ . . .	12	28			
25. „ Татомиръ Іоаннъ . . .	9	55			
26. „ Стронскій Корнилій . . .	12	80			
27. „ Полянскій Петръ . . .	42	—			
28. „ Телепъ Андрей . . .	7	—			
29. „ Цапинскій Петръ . . .	10	—			
30. „ Куцій Даніилъ . . .	7	—			
31. „ Мельникъ Артемій . . .	1	53			
32. „ Шумило Тома . . .	15	—			
33. „ Маковей Ілія . . .	1	03			
34. „ Менцинскій Емиліянъ . . .	7	42			
35. „ Британъ Іоаннъ . . .	38	42			
36. „ Вербицкій Георгій . . .	7	—			
37. „ Крыницкій Іоаннъ . . .	22	—			
38. „ Ясеницкій Северіянъ . . .	7	—			
39. „ Прыстанъ Ілія . . .	7	—			
40. „ Баранецкій Сильвестеръ . . .	7	—			
41. „ Дорошъ Тимотей . . .	9	10			
42. „ Кордасевичъ Анатоль . . .	7	—			
43. „ Шайдицкій Іосифъ . . .	7	—			
44. „ Кипріянъ Іоаннъ . . .	7	—			
45. „ Дашкевичъ Онуфрій . . .	12	—			
46. Дек. Высочанскій . . .	24	—			
47. О. Гандякъ Михаилъ . . .	7	—			
48. Дек. Старосамборскій (отъ Яворского и Хтьея) . . .	15	59			
49. Переносъ зъ Лютого 1892. . .	2408	06			
всего . . .	3049	69			
Отшибнувши розхѡдъ . . .	245	65			
Остае 31. Марта въ касѣ . . .	2804	65			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Чайковскій Володимиръ	10	—	1. Вдовамъ за 1891 р.	245	65
2. „ Хомицкій Теофиль	10	—	2. Литыньска Анна пер. на 1892	25	—
3. „ Леонтовичъ Адріанъ	20	—	3. Грабска Аделя „ „ „	25	—
4. „ Хилякъ Володимиръ	20	—	4. Ваць Мальвина „ „ „	30	—
5. „ Дек. Старо. Самбор. (одъ Яворского)	20	—	5. Новосядловска Ант. „ „	15	—
6. „ Алексевичъ Станиславъ	20	—	6. Лисковацка Сильвія „ „	10	—
7. Переносъ зъ Лютого 1892	60	—	7. Ваць Мальвина пер. „ „	20	—
8. Зъ фонда резервового	245	65	8. Строньска Павлина „ „	25	—
всего	405	65	9. Карты коресп. и порто почт.	2	50
Огшибнувши розхѣдъ	402	75	10. Купонъ текущій отъ 4% проп. облигаций	4	60
Остае $\frac{3}{4}$ въ касѣ	2	90	всего	402	75

Повторенье :

зъ днемъ 31. Марта должно бути въ касѣ :

	Готѣвкою		Цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.
I. Фондъ коренный	156	35	126401	22
II. Фондъ резервовый	2804	04	—	—
III. Фондъ распорядимый	2	90	—	—
всего	2963	29	126401	22

Одвѣтно тому справозданю провѣрено касу и найдено тамже :

1. Въ цѣнныхъ эффектахъ	126.401 зл. 22 кр.
2. На книж. щадн. Народн. Торг.	
Ч. 91	424 зл. 69 кр.
Ч. 163	507 „ 11 „
Ч. 175	961 „ 63 „
3) Перемыской Щадн. Ч. 17124	984 „ 23 „
4) Готѣвкою	85 „ 63 „
всего	2.963 зл. 29 кр.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Копко
касіеръ.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Отъ Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 6. Цвѣтня 1892.

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА
Отъ дня 1. до 30. Цвѣтня 1892 р.

П р и х ђ д ъ	Готівкою		Р о з х ђ д ъ	Готівкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Дек. Ясликій отъ ОО. М. Сливинського и И. Левиц-кого	12	—	Въ цѣли доповнення розходу до фонду розпорядимого .	17	30
2. О. Мацускій Левъ	7	—	всього . . .	17	30
3. " Дрядъ Кмитъ Полевкть	11	40			
4. " Кульматицкій Софроній	10	81			
5. " Хлонецкій Северинъ .	6	—			
6. " Царевичъ Гервазіи . .	7	—			
7. " Сологубъ Васиій . .	1	74			
8. " Левицкій Володимиръ .	7	—			
9. " Княжиньскій Петръ . .	20	90			
10. Переносъ зъ Марта . . .	2804	04			
всього . . .	2887	89			
Отшибнувши розхѡдъ . . .	17	30			
Остае ³⁰ / ₄ въ касѣ . . .	2870	59			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		кр.	кр.
1. О. Гелитовичъ Алексан. . .	20	—	1. Ант. Чирнянска передат.	25	—
2. „ Гумецкій Іосифъ . . .	20	—	2. Козловска Альбина „	40	—
3. Общество Асекур. Авст.			3. Роницка Минодора „	50	—
Фениксъ %	210	80	4. Лукашевичъ Павлина „	20	—
4. О. Пелехъ Евстахій . . .	20	—	5. Попель Каролина „	25	—
5. „ Сорока Іоаннъ	20	—	6. Полянська Антонина „	25	—
6. „ Княжиньскій Петръ . .	20	—	7. Федевъ Христина „	25	—
7. „ Хилякъ Антоній . . .	20	—	8. Новосядловска Ант. „	10	—
8. Переносъ зъ Марта . . .	2	90	9. Хробачиньска Марія „	25	—
9. „ зъ фонда резер-			10. Козаневичъ Іосифа „	42	50
вового	17	30	11. Шведзицка Ант. „	27	50
всего	351	—	12. Метеля Марія „	35	—
Отшибнувши розхѣдъ . . .	351	—	13. Реклямація грошевої вы-		
Остае въ касѣ ³⁰ / ₄ въ касѣ .	—	—	сылки	—	20
			14. Переплетъ нової книги		
			касовой	—	80
			всего	351	—

Повторенъе.

1. Фондъ кор. готѣвкою 266 зл. 35 кр. — дѣн. ефек. 126.401 зл. 22 кр.

2. „ розн. „ 2870 „ 59 „

3. „ „ „ — „ — „

³⁰/₄ 1892 р. Должно бути въ касѣ 3136 зл. 94 зл. — цѣн. ефек. 126.401 зл. 22 кр.

Отвѣтно тому выказови найдено дня 30. Цвѣтня 1892 р. въ касѣ :

I)	1. Книж. щадн. Нар. Торг. Ч.	91 на 594 зл. 69 кр.
	2. „ „ „ „ „	163 „ 507 „ 11 „
	3. „ „ „ „ „	175 „ 961 „ 63 „
	4. „ „ Перем.	„ 17124 „ 984 „ 23 „
	5. Готѣвкою въ касѣ	. . . 89 „ 28 „
	всего	3136 зл. 94 кр.

II) Въ цѣнныхъ эффектахъ . . . 126401 зл. 22 кр.

В. Кондрацкій
Секретарь.

М. Копко
Касіеръ.

М. Подслиньскій
Предсѣдатель.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. Мая 1892.

ХРОНИКА.

Именованя:

II. Орд. школь. комисаремъ для надзору науки богочестія въ народныхъ школахъ:

- Ч. 1792. Рудавскій Кирилъ, парохъ въ Броници для деканата Мокрянського.
„ 2437. Шумило Тома завѣдатель деканата Канчуцкого для тогожъ деканата.
„ 2128. Копыстянскій Климентій парохъ въ Регетовѣ орд. комисаремъ для справъ сервитутовыхъ въ деканатѣ Бѣцкомъ.
Ч. 2371. Дмоховскій Теофилъ парохъ въ Яксманичахъ завѣдателемъ деканата Перемыского въ мѣстце уступившого въ слѣдствіе старости дотеперѣшняго декана Прч. Емилиана Паславского.

Презенты получили:

- Ч. 2294. Вахнянинъ Игнатій на Синяву деканата Ярославского.
„ 2368. Низовый Юліанъ на Черниляву деканата Яворовского.
„ 2377. Михальчукъ Іоаннъ на Корытники деканата Нижанкѣвского.
„ 2380. Гмитрасевичъ Іоаннъ на Порудно деканата Яворовского.
„ 2440. Чайковскій Володимиръ на Сѣлецъ деканата Мокрянського.
„ 2541. Лѣсковацкій Іосифъ на Сосницю деканата Перемыского.
„ 2555. Метыкъ Василій на Комарно деканата Комарнянского.

Каноничну инстѣтуцію получили:

- Ч. 2373. Сорока Іоаннъ на Боднарку деканата Бѣцкого.
„ 2433. Децко Андрей на Луку дек. Мокрянського.
„ 2434. Княжинскій Петръ, на Тысовицю дек. Жукотынського.
„ 2454. Хилякъ Антоній, на Ростайне деканата Дуклянского.
„ 2582. Петрыкъ Стефанъ, на Дубецко деканата Бирчанського.
„ 2779. Яремкевичъ Лука, на Брухналь деканата Яворовского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 1864. Ленчикъ Іосифъ въ Яблонцѣ выжной, деканата Высочанського.
„ 2373. Мельникъ Лука въ Михалевичахъ, деканата Комарнянского.
„ 2455. Залескій Василій новоп. пресвитеръ въ Дубрѣвцѣ, деканата Канчуцкого.
„ 2699. Була Николай въ Ветлинѣ, деканата Балигородского.

Самостоятельнй сотрудничества получили:

- Ч. 2034. Киричинскій Ілія, въ Сүпицѣ Рыковой деканата Старосамборского.
„ 2576. Винницкій Іосифъ, въ Яблонцѣ руской деканата Бирчанського.
-

Ч. 2137. Иванецъ Іосифъ, новопоставленный презвитеръ получивъ управляюще сопомочничество при пароху въ Новосѣлкахъ гостинныхъ дек. Комарняньского.

Увольненіе отъ испыта конкур. получили:

Ч. 1989. Левицкій Теофиль, парохъ въ Стрѣлкахъ
„ 2008. Целехъ Іосифъ, парохъ въ Звертовѣ.

Отпустку для поратоваія здоровья получили:

Ч. 2206. Ядлошъ Димитрій зъ Дошницѣ на 6 недѣль.
„ 2246 Дуркотъ Титъ деканъ Дукляньскій на 8 недѣль.
„ 2412. Литыньскій Миронъ зъ Мужилевичъ на 4 недѣль.
„ 2668. Скобельскій Іоаннъ, деканъ Дрогобыцкій на 2 мѣсяцѣ
„ 2708. Грыневекій Левъ, зъ Быкова на 2 мѣсяцѣ.

Грамоты похвальнѣ за ревне и точне обучаніе молодежи шкѣльной въ науцѣ религіи получили:

Ч. 2247. Дѣдицкій Емилианъ, деканъ Угнѣвскій и Василій Породко парохъ въ Глиньску.

Ч. 2409. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженіемъ зъ дня 15. Цвѣтня 1892 Ч. 21705 призволило на дотацію 300 зл. рочно для сопомочника въ Вышатицахъ деканата Перемыского на часъ душпастыроваія тамошнотго пароха Максиміліяна Лукашевича.

Ч. 2669. Тоежъ розпорядженіемъ зъ дня 27. Цвѣтня 1892 Ч. 30784 продолжило дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сопомочника пароха въ Грѣмнѣ деканата Горожаньского а то отъ 17. Лютого 1892 до 16. Лютого 1893.

Переведеніи богослужебнѣ учрежденія:

Ч. 2258. Сѣнкевича Анатоля при церквѣ въ Цвѣржи съ капиталомъ 100 зл.
„ 2363. Кнексевича Жигмонта при церквѣ св. Норберта въ Краковѣ съ капиталомъ 100 зл.

Испытови конкурсотову на бенефиція въ дняхъ 2. и 3. Мая т. р. поддалися:

Боднаръ Михаилъ, Борысевичъ Андрей, Була Николай, Губицкій Іосифъ, Давидовичъ Емилианъ, Добрянскій Северинъ, Жарскій Іоаннъ, Заяць Михаилъ, Карановичъ Іоаннъ, Констанкевичъ Іоаннъ, Кордасевичъ Вікторъ, Ломницкій Антоній, Марковъ Іоаннъ, Мельникъ Артемій, Мельникъ Лука, Нестеровичъ Николай,

Раставецкій Счастній, Сапрунь Стефанъ, Слоньскій Антоній, Хлопецкій Северинъ, Шемердякъ Іоаннъ, Южичинскій Онизимъ, Яремкевичъ Александеръ, Яремкевичъ Василій.

Испытови на катихитовъ школъ народныхъ въ дняхъ
4. и 5. Мая 1892 поддалися:

Нестеровичъ Николай, ОРТЫНСКІЙ Михаилъ, Плешкевичъ Іоаннъ, Полош-
новичъ Левъ, Хотынецкій Кипріанъ, Ярема Богданъ.

ЖЕРТВЫ.

На церковь св. Іоакима въ Римѣ.

Ч. 2143.	Урядъ парохіальный въ Стронятынѣ	8 зл. 40 кр.
" 2289.	" " " Горинци	2 " — "
" 2234.	" " " Грушовой	8 " 30 "
" 2626.	" " " Башни	9 " — "
" 2703.	" " " Сулимовѣ	5 " 35 "
" 2712.	" " " Белзѣ	7 " — "

На церковь въ Раранчи.

Ч. 2626. Урядъ парохіальный въ Башни 3 зл.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 18. Мая 1892.

† ЮЛІАНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1892.

Выдано 1. Червця.

Ч. VI.

Ч. 49.

Ч. 2165.

На завѣдомленіе зъ стороны Высокого ц. к. Намѣстництва, що декоторі уряды парохіальні при веденію книгъ метрикальныхъ, що до языка не стосують ся до розпоряджень виданыхъ въ томъ взглядѣ высокими ц. к. Властями, видить ся Еп. Ординаріатъ споводованымъ поновно подати до вѣдомости и строгого на блюданья Всеч. епар. Духовенству розпорядження Высокого ц. к. Намѣстництва зъ дня 25. Вересня 1875 Ч. 47131.

О провадженію
книгъ метрикаль.
що до языка.

„Da nach den unterm 9. März 1874, Z. 699 vorgelegten Erhebungen, die Geburts-, Trauungs- und Sterbe-Register von den Pfarrämtern der drei katholischen Riten in lateinischer Sprache geführt werden und da dieser Vorgang den die Einführung jener Register betreffenden Normen und der Wahrung der wichtigen öffentlichen und privat Interessen, welche an die betreffenden Urkunden geknüpft sind, entspricht, so hat das Hohe k. k. Ministerium des Innern laut des Erlasses vom 16. September 1875 Z. 1767 keinen Grund für ein Abgehen von dieser Übung gefunden und angeordnet, dass sich fortan nach derselben zu benehmen sei.

Den Partheien, welche in die Geburts- und Trauungsbücher ihren Namen, Stand u. s. w. eigenhändig zu schreiben haben, bleibt es dabei unbenommen, sich auch der polnischen, ruthenischen oder deutschen Sprache zu bedienen.

Nachdem die Matrikenscheine (die eigentlichen Extrakte aus den Büchern) ämtliche Auszüge aus öffentlichen Büchern sind, müssen dieselben wörtlich mit der

betreffenden Eintragung in der Matrik übereinstimmen, woran sich somit bei Ausfertigung solcher Auszüge genau zu halten sein wird.

Wenn es sich jedoch nicht um eigentliche Auszüge, sondern um Zeugnisse über bestimmte in den Registern verzeichnete Thatsachen handelt, wird es den Behörden resp. den Partheien anheim zu stellen sein, die Ausfertigung solcher Zeugnisse in einer der oberwähnten Sprache zu verlangen, welchem Begehren der Matrikenführer insoferne derselbe der gewählten Sprache mächtig ist, zu entsprechen hat. Wird eine dieser Sprachen ausdrücklich nicht verlangt, so ist das Zeugniß in der lateinischen Sprache auszustellen.“

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 17. Мая 1892.

Ч. 2381.

Конкурсъ на
опорожненій
парохіи,

Ч. 50.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 10. Сернія 1892 н. с. выставляють ся на конкурсъ слѣдующи парохіи.

1) Ветлина	деканата	Балигородского,	наданя	приватного.
2) Горянка	"	"	"	"
3) Гочевъ	"	"	"	"
4) Криве до Тѣсной	"	"	"	"
5) Лопѣнка	"	"	"	"
6) Рябе	"	"	право патрона почивае.	
7) Коньске	"	Бирчаньского	наданя приватного	
8) Бортне	"	Бѣцкого	"	"
9) Долины	"	"	"	"
10) Лѣщины	"	"	"	"
11) Новиця	"	"	право патрона почивае.	
12) Багновате	"	Высочаньского	наданя приватного.	
13) Бенъова	"	"	"	"
14) Прислонъ	"	"	"	"
15) Шумячъ	"	"	"	"
16) Рыбникъ	"	Дрогобыцкого	"	"
17) Ольховець	"	Дукляньского	"	"
18) Днѣстрикъ Дуб.	"	Жукотыньского	"	"
19) Береги горній	"	Затварницкого	право патрона почивае.	
20) Хмѣль	"	"	наданя приватного	
21) Дубрѣвка	"	Каньчуцкого	"	"
22) Михалевичи	"	Комарняньского	"	"
23) Близинка	"	Коросняньского,	право патрона почивае.	
24) Чорнорѣки	"	"	наданя приватного	
25) Тырява волоска	"	Лѣского	"	"
26) Синявка	"	Любачѣвского	"	"
27) Лужокъ дольний	"	Мокрянського	"	"

28) Войкова	деканата Мушиньского	ц. к. наданя
29) Камяна	" "	ц. к. наданя
30) Лелюхѡвъ	" "	ц. к. наданя
31) Милькѡвъ	" Олешницкого	наданя приватного
32) Лукове	" Ольховецкого	право патрона почивае.
33) Белзецъ	" Потелицкого	наданя приватного
34) Крупецъ	" "	" "
35) Ольшаникъ	" Самборского	право патрона почивае
36) Лѣвнина мала	" Старосамбор.	наданя приватного
37) Свидникъ	" "	" "
38) Стрѣлбичи	" "	" "
39) Туре	" "	" "
40) Букова	" Старосольского	" "
41) Токарня	" Сяноцкого	" "
42) Махнѡвъ	" Угнѡвского	" "
43) Явѡрникъ	" Яслиского	право патрона почивае.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 18. Мая 1892.

Ч. 51.

Ч. 2686

Фирма Б. Гердеръ въ Вѣднѣ отъ многихъ лѣтъ стояча на грунтѣ щиро католицкѡмъ и положивша велики заслуги на поли издавництвѣ церковныхъ и богословскихъ, выдае вже шестый рѡкъ дуже цѣнне періодичне писмо для христіаньскои археологіи и исторіи церковной.

Подаючи понишене запрошенье до предплаты, Намъ предложено, до вѣдомости, взываемъ Преч. Духовенство, щобы по можности писмо тое для бібліотекъ деканальныхъ, парохіальныхъ или же власныхъ предплатити старались.

О выданію
„Römische Quartalschrift für christliche Alterthumskunde und für Kirchengeschichte“.

Einladung zum Abonnement

auf den sechsten Jahrgang (1892) der

Römischen Quartalschrift

für christliche Alterthumskunde
und für Kirchengeschichte.

Unter Mitwirkung von Fachgenossen herausgegeben

von
und

Dr. Anton de Waal,
Rector des Collegiums von Campo Santo in Rom,
für Archäologie.

Dr. Heinrich Finke,
a. o. Professor der Geschichte in Münster,
für Kirchengeschichte.

Die Römische Quartalschrift erscheint jährlich in vier Heften von je circa 100 Seiten und mit je drei Tafeln, meist in Heliotypia, in Lex.-8° zum Preise von M. 16 pro Jahrgang.

Die fünf ersten Jahrgänge (1887—1891) können, soweit der Vorrath reicht, zu je M. 16 nachbezogen werden.

Mit dem Jahre 1891 hat die *Bömisches Quartalschrift* ihre ersten Jahrgänge abgeschlossen. Schneller, als erwartet wurde, hat sie sich in der wissenschaftlichen Welt Namen und Stellung erworben, wozu vor allem die glänzende Zahl der Mitarbeiter, deren Verzeichniss wir dem V. Bande beifügten, beigetragen hat. Wir nennen aus ihnen für Archäologie die römischen Herren de Rossi, Stevenson, Marucchi, Armellini, Cozza-Luzi und P. Germano. und die deutschen Herren Ehrhard, Jelić, Kirsch, Strzygowski, Swoboda, Wilpert; für Kirchengeschichte die Herren Battifol, Ebner, Ehses, Eubel, Finke, Nürnberger, v. Pflugk-Harttung, Pieper, Sauerland Schlecht. So wurde es möglich, eine ungemein reiche Fülle gediegenen Materials zu liefern, da für Archäologie die hochbedeutsamen Entdeckungen in den Katakomben, für Kirchengeschichte die unermesslichen Schätze vor allem des vaticanischen, durch Leo XIII. der wissenschaftlichen Forschung eröffneten Archivs das weiteste Feld der Thätigkeit darboten. Es ist der glückliche Vorzug unserer Quartalschrift, dass sie auf beiden Gebieten unmittelbar „an der Quelle sitzt“. Ihrerseits hat die Redaction strenge an der objectiven Besprechung auch bei strittigen Fragen festgehalten. Für den sechsten Jahrgang, von welchem die beiden ersten Hefte als Doppelheft erschienen sind, sind als neue Mitarbeiter am archäologischen Theile die Herren Prof. Kraus, Prof. Gatti, Prof. Stornajolo, P. Grisar S. J., Dr. Endres u. a. gewonnen. — Eine weitere wesentliche Hebung der Quartalschrift aber wird dadurch erreicht werden, dass der kirchengeschichtliche Theil eine eigene Redaction erhalten hat, welche Prof. Dr. Finke aus Münster, Mitbegründer unserer Zeitschrift, übernommen hat.

So wird die Römische Quartalschrift fortfahren, auf dem Gebiete der christlichen Alterthumskunde neben grösseren Abhandlungen und Aufsätzen kleinere Mittheilungen zu bringen, wobei stets auf die neuesten Entdeckungen, Funde und Ausgrabungen besonderes Augenmerk gerichtet bleiben soll; daran schliessen sich Referate über archäologische Novitäten und eine Zeitschriftenschau. — Der kirchengeschichtliche Theil wird in der Form von Aufsätzen und kleineren Mittheilungen neues archivalisches Material verarbeitet oder, wo es besonders wichtig erscheint, im Text mit erläuternder Einleitung zum Abdruck bringen. Gerade durch letztern Punkt unterscheidet sich unsere Zeitschrift von fast allen bestehenden deutschen Zeitschriften kirchengeschichtlichen Inhalts. Eine Rubrik „Nachrichten“ bildet den Schluss. Darin sollen Notizen über Bibliotheken, Archive und Arbeiten in denselben, soweit sie die Kirchengeschichte berühren, gebracht und neue Publicationen, vor allem diejenigen, welche Quellenmaterial enthalten oder neues verarbeiten, kurz besprochen werden.

Die Feier des siebenzigsten Geburtstages unseres grossen Altmeisters der christlichen Archäologie, Comm. G. B. de Rossi, veranlasste die Redaction, sich an

ihre Mitarbeiter und Freunde zu wenden, um durch archäologische Beiträge in die Quartalschrift eine eigene Festschrift zu ermöglichen. Dank dem allseitigen Entgegenkommen werden wir daher in diesem Jahre aus den berufensten Federn Abhandlungen in grosser Mannigfaltigkeit bringen, die zudem durch vortreffliche phototypische Taffeln und Textbilder illustriert sein werden. Dass diesmal auch einige Aufsätze, dem Wunsche der nicht deutschen Autoren gemäss, in deren Muttersprache statt in Uebersetzung erscheinen, wird in den gelehrten deutschen Leserkreisen auf keine Schwierigkeiten stossen. — Das ausgegebene Doppelheft bringt archäologische Aufsätze von Kraus, de Waal, Batiffol, Armellini, P. Germano, Cozza-Luzzi, Jelić, Scagliosi, Endres, Swoboda, P. Grisar und Ebner. Die kleineren Mittheilungen enthalten u. a. einen Bericht von Cozza-Luzzi über einen von ihm entdeckten Papyrus aus Ravenna, Mittheilungen über die gegenwärtig in Platonía bei S. Sebastian unternommenen Ausgrabungen u. s. w.

Wegen des oben angegebenen Grundes hat in dem ersten Doppelhefte der kirchengeschichtliche Theil allerdings dem archäologischen den grössern Raum bewilligen müssen; dafür werden die beiden folgenden Hefte um so reicher an historischen Arbeiten sein. Zu dem ersten Doppelhefte lieferten kirchengeschichtliche Beiträge: Finke, Ehses, Hayn, P. Eubel und Meister

Ist so die Redaction bestrebt, die Quartalschrift mit jedem neuen Jahrgange zu heben, und scheut sie dafür auch keine ausserordentlichen Opfer, wie es das Doppelheft zeigt, so dürfen wir auch andererseits auf jene Förderung und Unterstützung, besonders von seiten der deutschen Gelehrtenwelt, hoffen, deren eine Zeitschrift zu ihrem dauernden Bestande bedarf. Die Nothwendigkeit eines solchen in Rom selbst erscheinenden Organs zumal für die Archäologie ist ja allgemein anerkannt; neben de Rossi's Bullettino aber ist unsere deutsche Quartalschrift das einzige derartige Organ, dem weder die Franzosen noch die Italiener ein ähnliches an die Seite stellen können.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 26. Мая 1892.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 2776. Лебедовичъ Алексей, на Монастырь деканата Ярославского.
„ 2835. Желеховскій Леонтій, на Краковецъ деканата Яворовского.

До каноничной институціи завозвані:

- Ч. 2777. Низовый Юліянь, на Черниляву, деканата Яворовского.
„ 2778. Михальчукъ Іоаннь, на Корытники, деканата Нижанковского.

- Ч. 2837. Вахнянинъ Игнатій на Синяву, деканата Ярославского.
„ 2891. Гмитрасевичъ Іоаннъ на Порудно, деканата Яворѣвского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 2805. Трешневскій Михаилъ въ Турю, деканата Старосамборского.
„ 2829. Титаръ Іоаннъ въ Лопѣнцѣ, деканата Балигородского.

Сотрудничества получили:

- Ч. 2805. Плешкевичъ Іоаннъ въ Сокали, деканата Сокальского.
„ 2829. Погорецкій Петръ въ Курылѣвцѣ, деканата Канчуцкого.

-
- Ч. 3136. Михальчукъ Іоаннъ получилъ каноничну институцію на парохію Корыт-
ники деканата Нижанкѣвского.
-

Отпустку для поратоваія здоровья получили:

- Ч. 2570. Гуркевичъ Николай зъ Вяцковичъ на 3 мѣсяцѣ.
„ 2814. Гладышовскій Іосифъ зъ Дрогомышля на 6 недѣль.
„ 2887. Грабовенскій Іоаннъ зъ Добровлянъ на 2 мѣсяцѣ.
„ 2897. Крушинскій Іосифъ зъ Добрусина на 6 недѣль.
„ 2842. Калужняцкій Теофилъ зъ Загѣря на 5 недѣль.
„ 2900. Метякъ Василій зъ Пятковой на 4 недѣль.
„ 3003. Матюкъ Антоній деканъ Ярославскій на 6 недѣль. Дѣловодство деканаль-
ного уряда поручено на часъ отсутствія Декана пароху въ Лазахъ Филе-
мону Подоминьскому — а парохіального пароху въ Кореници Михаилу
Мрозовскому.
„ 3053. Левицкій Емиліанъ зъ Гартакова на 6 недѣль.

Отличія крилошанскій получилъ:

- Ч. 2511. Кмицикевичъ Викторъ, парохъ въ Лежайску деканата Канчуцкого.
-

Ч. 2913. Впр. Нероновичъ Яковъ деканъ Порохницкій, при нагодѣ уволь-
ненія его на власне прошеніе отъ должности Орд. школьного комисаря получилъ гра-
моту узнанія и похвалы за ревне и точне исполненіе повысшои должности, и на
его мѣстце именовано орд. школь. Комисаремъ для надзора науки богочестія въ
народныхъ школахъ положеныхъ въ повѣтѣ Ярославскѣмъ Дыгдалевича Антонія па-
роха въ Полнятычахъ, а въ школахъ положеныхъ въ повѣтѣ Перемыскѣмъ Федоро-
вича Альбина пароха въ Баховѣ.

Въ пропозицію на Тустановичи дек. Дрогобыцкого приняты:

Ч. 2688. Данкевичъ Іоаннъ, Дроздовскій Андрей, Полянскій Александеръ.

Ч. 2828. Венгриновичъ Антоній парохъ въ Смольной дек. Старосамборского получилъ увольненіе отъ испита конкурсового на часъ душпастырства его.

ЖЕРТВЫ.

Ч. 2963. Урядъ парохіалный въ Кристинополи приславъ на міссіи африканскій 6 зл.

Ч. 2336. Урядъ парох. въ Медыцѣ донѣсь подъ днемъ 23. Цвѣтня т. р. що тамошне брацтво церковне обновило коштомъ 80 зл. старинный Божій гробъ и Престолъ св. Пророка Ілїи, заразомъ справило хоругвь за 32 зл. и крестъ процесіональный за 48 зл. Ч. Иванъ Надводный тамже справивъ образъ процесіональный за 50 зл. и зложилъ 50 зл. на фундацію богослужебну. Зъ складокъ справлено хоругвь за 20 зл. Въ дочерной Шегинѣ обновили парохіане покрытие церкви коштомъ 100 зл., справили монстранцію за 75 зл. плащенницу за 60 зл. фелонъ за 32 зл. и многі дробнѣйші рѣчи до церкви.

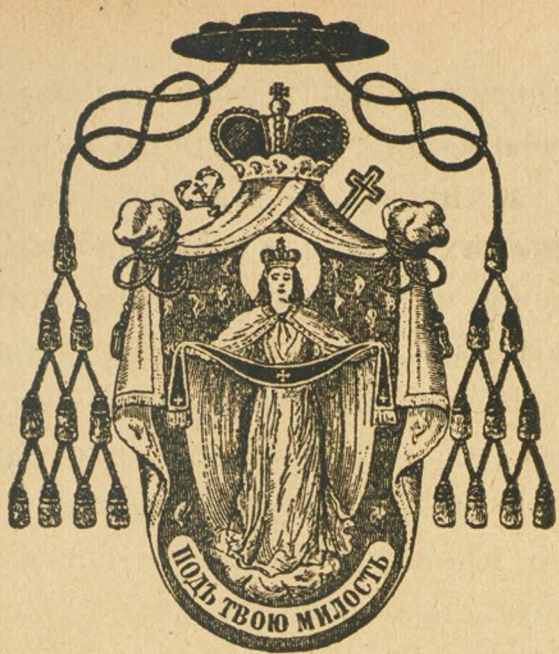
Всѣмъ жертводателямъ удѣляе ся узнанье и похвалу.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 1. Червця 1892.

† ЮЛІАНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢкъ 1892.

Выдано 1. Липця.

Ч. VII.

Ч. 52.

Ч. 540.

ЮЛІАНЪ ПЕЛЕСЬ,

Листъ Пастырскій
дотычно тверезости

Божою Милостію и Святого Апостольского Престола благосло-
веніемъ Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій, Членъ
Сойма Королествъ Галичины и Володимиріи съ Великимъ
Княжествомъ Кракѡвскимъ, Докторъ св. Богословія.

Преч. мирскому и иноческому Священству и всѣмъ Вѣрнымъ Нашои Епархіи.

Миръ и благословеніе отъ Господа !

Псалмопѣвецъ Давидъ переслѣдованный Сауломъ, благодаритъ въ 33 псалмѣ
Господа Бога за выбавленіе изъ тяжкой опасности житія, а заразомъ напоминае
симъ псалмомъ всѣхъ, щобы хвалили Бога такъ для Его старанья, яке Онъ мае
около вѣрныхъ слугъ своихъ, якъ и для помочи, яку Онъ намъ въ нашихъ бѣдахъ
и недогодахъ высвѣдчае, а въ стиху 14 тогожь псалма подае спосѣбъ, якъ можна
статися вѣрнымъ слугою Бога и старатися о правдиве свое щастье на земли, взы-
ваючи: „Уклони ся отъ зла и сотвори благо.“ Тѣ слова заключаютъ въ собѣ всю

праведність христіанську, тожъ хоронитися зла а дѣлати добре повинно бути головною и единою задачею кожного праведного чоловіка. Если же тое есть взагалѣ доконаною неоспоримою истиною, то ѳтноситъ ся оно не менше и до поодинокихъ добродѣтелей христіанськихъ, наколи праведність христіанська на тыхъ почивае и въ нихъ обявляеся. Межи честнотами, которіѣ становлять основу всякои релігійности иноровственности чоловіка, займае безъ сомнѣнія добродѣтель умѣренности одна изъ чотырехъ добродѣтелей кардинальныхъ саме передове мѣстце, особенно же добродѣтель тверезости или воздержности яко одна часть добродѣтели умѣренности, которою противить ся чоловікъ непорядочної похоти къ уживаню горячихъ напоѣвъ и тѣ або тѣлько мѣрно уживае, або совсемъ ѳтъ нихъ повдержуеся.

Тая честнота чоловіка правдиво ублагородняе и усопособляе его до всего добра, надае ему выше значенье, иѳдноситъ его до достоинства „образа и подобія Божого“ и есть характеристичнымъ знаменемъ духовной просвѣты такъ поодинокихъ людей якъ и цѣлыхъ народѳвъ. Чимъ бѳльша умѣренность и тверезѳсть тѣмъ яснѣйше понятіе о Бозѣ и свойствахъ его, тѣмъ просвѣщеннѣйшій розумъ легче понимае обовязки, которіѣ тогды и легче до выконання, тѣмъ склоннѣйше и бѳльше переимливе серце наше для влѣяній Божои благодати, тѣмъ бѳльше на него подѣйствуе тогды теплота вѣры святои, вѣры живои, изъ котрои происходятъ всякіѣ добріѣ дѣла. О тѳмъ переконуе насъ давнѣйша исторія нашего народу, который при захованю тверезости житія и боязни Бога славивъ ся колисъ своими могучими князями, хорошою просвѣтою и рѣдкимъ добробытомъ: широкіѣ ланы дородной земли переходили зъ батька на сына, который ихъ еще и помнажавъ — просторонніѣ загороды красили изъ далека жизненну окрестнѳсть — грунта ѳтцѣвскіѣ не марновалися розтратными сынами и не переходили въ чужи руки, при тверезости всего прибувало и въ оборѣ и въ коморѣ и въ стодолѣ — корчемъ майже не було видко — глубока релігія и вѣра св. въ серцяхъ защѣплена, недала вырвати цѣнного скарбу достоянія побожныхъ предковъ нашихъ.

Съ часомъ однакъ стало инакше: неучтво и пиянство загубило нашъ народъ и долги вѣки не мѳгъ ѳнъ двигнутися: неучтво поставило его на низкѳмъ степені культурныхъ народѳвъ а пиянство позбавило его тыхъ дорогихъ здобутковъ бувальщины якими мѳгъ смѣло передъ свѣтомъ повеличатися. Днесъ же при змѣненыхъ обстоятельствахъ видимо на многихъ мѣстцяхъ, що громады норовственно и умственно розвивають ся, що станули на виднѣйшѳмъ уровені, зъ ѳтки могутъ взирати на лучшую будущнѳсть, они бо просвѣтили и ѳтверезилися!

Однакъ лишилися еще въ многихъ мѣстцевостяхъ слѣды темноты и невѣжества у нашихъ людей, которіѣ въ своей нерозкаянности дѳйшли до того, що потратили черезъ пиянство грунта свои, запропастили майно батьковске и вразъ съ роинами своими часто о голодѣ и холодѣ безъ силъ до зарѳбку проживають.

О якъ нещастне состояніе чоловіка ѳтдаючого ся пристрастно уживаню горячихъ напоѣвъ и якъ рѣдко дасть ся такій наклонити до тверезого богоугодного житія! Но Господъ Богъ невычерпанный въ своемъ милосердію, допускае, що такий грѣшникъ покидае иногда улюбленный налѳгъ и исправляе жизнь свою и що неразъ цѣліѣ громады надъ котрыми мовъ бы тяжка пѳтьма запановало пристрастне пиянство, прозрѣли, опамяталися, ѳтверезилися, якъ то свѣдчать многіѣ кресты на прилюдныхъ поставленіѣ мѣстцяхъ въ память ѳтверезѣння громады! До того впливали при помочи Божой ревнѣ науки духовникѳвъ и неутомимѣ ихъ труды около морального двигнення такихъ каянникѳвъ — до того причинилися неразъ и духовніѣ

місії, котрі въ новѣйшихъ часахъ въ Нашой богоспасаємій Епархіи частѣйше бувають устроювані съ великимъ пожиткомъ для вѣрныхъ: тамъ то підчасъ торжества місійного розкривали каянники тайны сердець своїхъ передъ сповѣдниками и дознавали потѣхи и спасаючого бальзаму св. католической религіи — тамъ то слухали слово Боже, загрѣвалися лучами божественной правды и опамяталися и отверезилися, и даже публичною присягою скрѣпили постановленіе поправки житія, численно приступали въ члены общества тверезости, они заявили доистно, що хотятъ ити за голосомъ Апостола народѣвъ: „Не упивайтесь виномъ, въ немже есть блудъ, но паче исполняйтесь духомъ“ (Ефес. V. 18) ни блудницы ни пияницы царствія Божія не наслѣдять (I. Кор. 6. 9) и за голосомъ верховного Апостола св. Петра взываючого: „Трезвитесь и бодрствуйте, зане супостатъ вашъ діаволъ, яко левъ рыкая ходитъ искіи кого поглотити, емуже противитесь тверди вѣрою“ (инимѣстця: въ посланію къ Галат. V 21 — къ I Солун. 5. 6 — II Тімот. 4, 5 — Тіт. 2, 12 — а въ старомъ завѣтѣ: Иисуса сына Сірахова 19, 1—3 Притчѣ 23, 20. Исаия V. 11 — Осія IV. 14 Іонь I. 5 Аввакумъ II, 15).

Укончиваемъ словами св. Апостола Павла: Яко въ дни благообразно да ходимъ: не козногласованіи (пиршествѣ) и пиянствы, не любодѣянніи и студодѣянніи, не рвеніемъ и завистю „Римл. XIII 13. 14) и умоляемъ Всевышнего, щобы якъ колись при читаню сихъ слѣвъ изъ тогожъ посланія св. Павла удѣливъ Господь Богъ св. Августину надприродніи внушенія, котріи его ведля его власного сознанія побудили до змѣны грѣховного его давнѣйшого житія, до его наверненія ся, дозволивъ и вамъ вооружитися въ збрую свѣтла т. е. вѣры, истины и добродѣтели (Ефес. VI. 11) до борбы съ темнотою протѣвъ ворогѣвъ спасенія, противъ свѣта, плоти и діавола щобысьте такъ, говорячи словами св. Василия Великого, въ Христа преобразились, пріймаючи его науку, понимаючи его духа и наслѣдуючи его дѣла и Его якъ бы въ образѣ внутренно и внѣшно представляли.

Благодать Господа нашего Иисуса Христа и любви Бога и Отца и причастіе св. Духа буди съ всеѣми вами.

Преч. Душпастири перечитають тоє Наше пастирское посланіе вѣрнымъ въ церкви въ найблишю Недѣлю, и пояснятъ имъ важность содержанія тогожъ, на котре и въ протягу року при даной случайности частѣйше подобае покликатися.

Добавленіе. Щобы мати евиденцію якъ поступає тверезость въ Епархіи Нашой, постановлено уже Преемниками Нашими, щобы Преч. Деканы предклали сюда точніи справозданія о состоянію Тверезости въ поодинокихъ деканатахъ. Въ послѣднихъ лѣтахъ (1888—1891) зауважано однакъ къ болшому удивленю, що заледво чотиры або пять Деканѣвъ таке справозданіе щорѣчно предклали що и въ тыхъ чотырехъ (взглядно пять) деканатахъ многіи священники мимо кѣлькакратныхъ настиженій своей должности не удоволили, що зъ прочихъ 34 (35) деканатѣвъ анѣодно справозданіе сюда не вилинуло, и що зъ предложеныхъ сюда зъ чотырехъ (5) деканатѣвъ доносовъ о состоянію тверезости заледво кѣлька кваликуєся до мери торичного ихъ оцѣненія, прочи суть по найболшой части занадто коротки (3—10 стрихѣвъ) безъ плану и перегляду уложени.

Щобы отже запобѣгти надалѣ сему аномальному состоянію взывають ся Преч. Деканы, щобы при кѣнцы Студня кожного року справозданія таки сюда предклали съ тѣмъ, щобы кождый изъ самостоятельныхъ Всеч. Душпастирей въ цѣли составленія справозданія подавъ Преч. дек. урядови слѣдуючіи даныи;

1) Чи существуетъ общество тверезости въ его парохіи и ѣтколы?

- 2) Скільки має членів, чи записяглихъ и на якъ довго?
- 3) Чи не має налоговихъ пияницъ и які средства уживавъ парохъ въ цѣли усунення налогу?
- 4) Чи не подають случайность до налогу корчмы въ близькості церквей, или чи не приводить до того грѣшниківъ способъ ихъ заробкованя и. п. копальня нафты, тартакъ и пр.
- 5) Чи не належалобы устроити Міссію въ его парохію?
- 6) Чи у молодшої генераціи, чи у старшихъ налогъ пиянства показується?
- 7) Які мѣри предпріятія для исправленія злого, чи говорить ся ex professo проповѣди о томъ и пр.?
- 8) Чи зверхність громадска визначає кары на пиякѣвъ?

Дано въ Перемышляхъ при церквѣ Рождества св. Іоанна Крестителя дня 17. Червця 1892.

Ч. 3320.

Ч. 53.

О складкахъ на по-
горѣльцѣвъ мѣстеч-
ка Улянова.

Дня 31. Мая 1892 въ мѣстечку Уляновѣ, повѣтъ Ниско, згорѣло 101 до-
мѣвъ съ господарскими будынками, по причинѣ сильного вѣтру — помощь бо була
невозможна — и 140 родинъ, пострадавши все свое имѣніе, лишилося безъ вся-
кого способа до житя. Шкода выносить 97.000 зл.

Подаючи тую сумну вѣсть до вѣдомости, взыває Еп. Консисторія Всеч.
Священство тутешной Епархіи, щобы оголосивши въ церкви собраннымъ вѣрнымъ
своего прихода, занялися собираньемъ милостинъ а собраніи жертвы впродъ отъ
себе пересилали почтою до ц. к. Староства въ Ниску.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 11. Червця 1892.

Ч. 3454.

Ч. 54.

О выльсованныхъ
5% листахъ
впотечныхъ.

Посля повѣдомленія Дирекціи банку впотечного зъ дня 15. Червня 1892
остали дня 28. Цвѣтня 1892 слѣдующіи 5% вѣнкульованіи листы впотечніи выльсо-
сованіи:

Серія А. Ч.	1398	на 100 зл. вѣнк.	на парохію Дмитровичи.
" "	8647	" 100 "	" на парохію Хирѣвъ.
" "	12136	" 100 "	" " Бандрѣвъ.
" "	581	" 100 "	" богослужебна фундація А. Петрышакъ при цер- квѣ въ Майданѣ.
" "	1195 и 4950	на 100 зл. вѣнк.	богослуж. фундація Панталеймона Ли- твинъ при церквѣ въ Татарыновѣ.
" "	10755	на 100 зл. вѣнк.	на парохію Дорожѣвъ.
" "	10663	" 100 "	" " Селиска.

Серія А. Ч. 13251 на 100 зл. богослуж. фундація Іоанна Цѣпановского при церквѣ св. Николая въ Сокалі.

" " " 9122 на 100 зл. вѣнк. на парохію Ялигъ съ дочер. Паконіовка.

" " " 9846 " 100 " богосл. фонд Г. Венгріновча при церк. въ Завадцѣ.

" " " 13446 " 100 " вѣнк. на парохію Высоцко ниже.

" " " 10660 " 100 " " богосл. фундація Григорія и Катарини Удычъ при церквѣ въ Любачовѣ.

" " " 2181 на 100 зл. 4½% вѣнк. на парохію Трускавецъ.

Поручається дотычнимъ душпастирямъ листы тїи, котрі дня 1. Листопада 1892 до выплаты припадають, при кінци мѣсяця Жовтня 1892 до реченої Дирекціи впростъ выслати и съ покликомъ на нынѣшнє розпорядженье о замѣну на новї та-кїиже листы просити. По полученоу новыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ належить при пред-ложенію підписки получения безприволочно сюда донести.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 20. Червця 1892.

Ч. 55.

Всеч. комисія управляюча дѣлами вдовичо-сирот. фонда доносить подъ днемъ 4. Червня 1892. Ч. 243 слѣдующе:

Ч. 3248.

Станъ касы вдов.-сирот. фонда съ кінцемъ Мая т. р.

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. до 31. Мая 1892 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Отъ Обще-рольн. кред. Заведенія .	1000	—	—	—	1. Выдано на заку-пно 4% облиг. фонда проп. . .	940	25	—	—
2. Закуплено 4% обл. фонда проп. Ser. D. № 6179, 7798	—	—	1000	—	2. Порто почтове .	—	90	—	—
3. Переносъ зъ Цѣвѣтня	266	35	264	01	всего . .	941	15	—	—
всего . .	1266	35	1274	01					
Отшибнувши розхѣдъ	941	15	—	—					
Остае въ касѣ .	325	20	1274	01					

II. Въ обще-рольн.-кредит. Заведенію 14.400 зл.

Б. Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1 О. Нестеровичъ Николай .	12	14			
2. „ Раставецкій Щастный .	10	—		—	—
3. „ Була Николай	12	—			
4. „ Левицкій Теофиль . . .	25	—			
5. „ Дуркотъ Юліанъ	2	15			
6. „ Гриневецкій Емилианъ .	7	—			
7. Дек. Перемыскій вѣдъ О. И. Калужняцкаго и О. И. Малика	21	—			
8. Переносъ зъ Цвѣтня . . .	2870	59			
всего . . .	2959	88			
Отшибнувши розхѣдъ	—	—			
Остае зъ д. ³¹ / ₅ готѣвкою въ касѣ	2959	88			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Борысевичъ Андрей . .	15	—	1. За текущѣ купоны вѣдъ		
2. „ Яремкевичъ Лука . . .	20	—	закупленныхъ 4% облиг.		
3. За купоны вѣдъ 4½% лист.			фонда проп. до фонда ко-		
заст- Банку ипот. по по-			ренного	14	65
трученю 2 зл. 50 кр. на			2. Порто почтове	—	20
штемцель	704	—	3. Закуплено лѣкъ до печа-		
4. О. Михальчукъ Іоаннъ . .	20	—	таня высылки Протокола .	—	40
5. Переносъ зъ Цвѣтня . . .	—	—	4. Ваць Мальвина переда-		
всего	759	—	токъ на г. 1892	25	—
Отшибнувши розхѣдъ	278	58	5. Кордасевичъ Анна пер. 1892	25	—
Остае 31. Мая въ касѣ . . .	480	42	6. Лисковацка Сильвя перед. .	5	—
			7. Людкевичъ Юлія перед. .	25	—
			8. Залитачъ Юлія перед. . .	25	—
			9. Раставецка Ел.	5	—
			10. Желеховска Мал.	20	—
			11. Ильницка Неониля за 1891	55	—
			12. Яросевичъ Клим. за 1891 р.	78	33
			всего	278	58

Повторенье :

1. Фондъ кор. готѣв.	325 зл. 20 кр.	—	Цѣнный ефек.	127.401 зл. 22 кр.
2. „ резер. „	2959 „ 88 „			
3. „ роспор. „	480 „ 42 „			
31/5 1892 р. должно бути:	3765 зл. 50 кр.	—	Цѣнный ефек.	127.401 зл. 22 кр.

Отвѣтно тому выказови найдено дня 31. Мая 1892 р. въ касѣ:

I. 1. Книж. щадн. Нар. Торг. Ч.	91 на	544 зл. 69 кр.
2. „ „ „ „ „	163 „	507 „ 11 „
3. „ „ „ „ „	175 „	961 „ 63 „
4. „ „ Пер. Касы „	17124 „	1684 „ 23 „
5 Готѣвкою въ касѣ	67 „	84 „
всего .		3765 зл. 50 кр.

II. Въ цѣнныхъ эффектахъ 127.401 зл. 22 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Юпко
касіеръ.

М. Мрыць
контрольоръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 7. Червня 1892.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 2948. Назаревичъ Николай, парохъ въ Сернахъ деканата Мостиского, именованъ тит. духовнымъ совѣтникомъ Епископскимъ.
- „ 3158. Лысякъ Володимиръ М. Деканъ Судововишенскій и парохъ въ Долгомостискахъ, именованъ Завѣдателемъ тогожъ деканата въ мѣстце уступившаго отъ той должности дотеперѣшняго декана Іоанна Голодыньского пароха въ Молошковицахъ.
- „ 335/орд. Назаревичъ Николай, парохъ въ Сернахъ, именованъ гоноровымъ Шамбеляномъ Его Святости Папы Льва XIII.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 3198. Вахнянинъ Игнатій на Сѣняву деканата Ярославского.
- „ 3311. Чайковскій Володимиръ на Сѣлецъ деканата Мокрянського.
- „ 3404. Лебедовичъ Алексей на Монастырь деканата Ярославского.

До каноничної інституції завозовані:

- Ч. 3141. Желеховскій Леонтиъ на Краковецъ деканата Яворовского.
„ 3063. Метыкъ Василій на Комарно деканата Комарнянского.
„ 3081. Лѣсковацкій Іосифъ на Сосницю деканата Перемыского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3311. Савчакъ Іоаннъ въ Тустановичахъ, деканата Дрогобыцкого.
„ 3498. Заремба Іосифъ въ Явѣрнику, деканата Яелиского.
Ч. 3585. Савчакъ Іоаннъ въ Нагуевичахъ, деканата Мокрянського.
„ 3629. Мельникъ Лука въ Мысцовой, деканата Дуклянского.

-
- „ 3311. Хоминьскій Теофилъ дотеперѣшній завѣдатель въ Тустановичахъ получивъ самостоятельное Сотрудничество въ Выкотахъ декан. Старосольского
-

- Ч. 3118. Раставецкій Маркиъ получивъ сопомощничество при пароху въ Кульчицкохъ деканата Самборского.
-

- Ч. 3439. Ленчикъ Іосифъ получивъ презенту на парохію Яблонка выжна деканата Высочанського.
-

- Ч. 3166. Въ пропозицію на парохію Пяновичи деканата Самборского приняті: Дашкевичъ Іоаннъ, Ильницькій Іоаннъ, Мацюракъ Василій, Насальскій Володимиръ, Яворскій Іоаннъ, Волосянскій Іоаннъ, Ясеницкій Володимиръ, Кѣселовскій Филемонъ, Струсевиць Александеръ, Хомишинъ Максимъ, Ленчикъ Іосифъ.

Отпустку для поратоваія здоровья получили:

- Ч. 3202. Наславскій Плятонъ зъ Белза на 8 недѣль.
„ 3266. Матковскій Климентій зъ Сулимова на 7 недѣль.
„ 3256. Ясеницкій Кипріанъ зъ Балигорода на 6 недѣль.
„ 3278. Бачиньскій Левъ зъ Тудорковичъ на 8 недѣль.
„ 3385. Матковскій Михаилъ зъ Горожанны великой на 4 недѣль.
„ 3365. Полянскій Алоїзій зъ Вацовичъ на 4 недѣль.
„ 3388. Будзыновскій Іосифъ зъ Мокротына на 4 недѣль.
„ 3418. Киверовиць Викторъ зъ Жапалова на 5 недѣль.
„ 3448. Кобрынъ Іоаннъ зъ Олешичъ на 6 недѣль.
„ 3580. Ничай Николай зъ Замочка на 8 недѣль.
„ 3588. Гумовскій Петръ зъ Тынова на 8 недѣль.
-

Жертвы на церковь св. Іоакима въ Римѣ:

Ч. 3444. Урядъ парохіальный въ Устрикахъ дольныхъ 1 зл. 50 кр.

„ 3502. Урядъ парохіальный въ Скоморохахъ 7 зл. 27 кр.

Некрологія.

Подолинскій Францъ Ксаверій надѣленный пенсією уп. 12. Лютого.

Войновскій Северинъ, парохъ въ Новомъ селѣ деканата Куликѣвско
уп. дня 2. Червця.

Билинскій Василій, парохъ въ Нагуевичахъ деканата Мокрянського у
дня 14 Червця.

Русинякъ Симеонъ, парохъ въ Мысцовой деканата Дуклянського уп. д
19. Червця.

Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Всеч. Клира.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 1. Липня 1892.

† ЮЛІАНЪ

Епископъ.

Ч. 3033. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженьемъ зъ дня 19. Мая 1892 Ч. 36.584 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для надатись маючого пароху въ Ляшкахъ сопомочника на оденъ рѣкъ.

Ч. 3594. Кандидаты поддавшіи ся на дняхъ 4. и 5. Мая т. р. испытови кваліфикаційному на катихитѣвъ до шкѣлъ народныхъ и выдѣловыхъ получили свѣдоцтва: Плешкевичъ Іоаннъ и Хотынецкій Кипріянъ, съ отличнымъ успѣхомъ, Ярема Богданъ, Нестеровичъ Николай, Ортыньскій Михаилъ и Полошиновичъ Левъ съ добрымъ успѣхомъ.

Испытъ конкурсовый зложили:

Ч. 3595. Боднаръ Михаилъ, Борысьевичъ Андрей, Була Николай, Губицкій Іосифъ, Давидовичъ Емиліанъ, Добрянскій Северинъ, Жарскій Іоаннъ, Заяць Михаилъ, Корановичъ Іоаннъ, Констанкевичъ Іоаннъ, Кордасенчъ Викторъ, Ломницкій Ант., Марковъ Іоаннъ, Мельникъ Артемій, Мельникъ Лука, Нестеровичъ Ник., Раставецкій Счастнй, Сапрунъ Стефанъ (отлично), Слоньскій Антоній, Хлопецкій Север., Шемердякъ Іоаннъ, Южичинскій Онизимъ, Яремкевичъ Алек. Яремкевичъ Василій.

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 2. Вересня 1892 н. ст. выставляютъ ся слѣдующіи парохіи:

- Ч. 3523. Нагуевичи деканата Мокрянскаго ц. к. наданя.
„ „ Нове село, деканата Куликѣвскаго, наданя приватнаго.
„ 3592. Мысцова деканата Дуклянскаго наданя приватнаго.
-

Жертвы на перенесенье мощей б. п. Еп. Іоанна Снѣгурскаго.

Ч. 3325. Урядъ деканальный Мокрянскій надославъ квоту 12 зл. 80 кр., котру зложили: Левицкій Павелъ 3 зл., Чайковскій Юліанъ 1 зл., Скобельскій Василій 1 зл., Билиньскій Василій 1 зл., Кишикъ Стефанъ 1 зл., Дашкевичъ Іоаннъ 50 кр., Децко Андрей 50 кр., Скобельскій Іосифъ 50 кр., Леонтовичъ Іоаннъ 50 кр., Курывчакъ Николай 50 кр., Плятекъ Юліанъ 50 кр., Слоньскій Антоній 40 кр., Гумовскій Петръ 40 кр., Хилякъ Володимиръ 50 кр. Рудавскій Кирилъ 50 кр. Михайловъ Даніилъ 50 кр.

Ч. 3447. Урядъ деканальный Любачѣвскій надославъ квоту 17 зл.

Ч. 3599. Урядъ деканальный Судовишенскій переславъ квоту 24 зл. котру зложили: Гудзю Діонисъ 13л., Яцевъ Іосифъ 1 зл., Савула Теодоръ 1 зл., Лысякъ Володимиръ 2 зл., Пасѣчинскій Кирилъ 1 зл., Голодынскій Іоаннъ 1 зл., Гыховскій Левъ 1 зл. Паславскій Юліанъ и Паславскій Володимиръ 8 зл., Теленъ Андрей 1 зл., Гукевичъ Алексей 1 зл., Решетыловичъ Викторъ 1 зл., Прислонскій Романъ 1 зл. Петрыкъ Стефанъ 1 зл., Паниъ Левъ 1 зл., Лысякъ Іоаннъ 1 зл. Левъ Григорій 1 зл.

Ч. 3571. О. Желеховскій Антоній парохъ въ Козіовой АЕпархіи Львѣвской 5 зл.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1892.

Выдано 8. Серпня.

Ч. VIII.

Ч. 56.

Ч. 4231

Письмомъ въ дня 30. Липня с. р. Ч. 59661 заудѣлило минѣ высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженъе до всѣхъ ц. к. Староствъ въ справѣ асанациі громадъ въ нашѣмъ краю и утвореня санитарной обороны на случай, коли бы холера въ нашѣмъ краю появилась.

Въ справѣ гро-
зячей холеричной
эпидеміи.

О змѣстѣ згаданого розпорядженя остануть Всеч. Душпастырѣ певно черезъ дотычнѣ ц. к. Староства завѣдомленіи и протое не уважаю за потребне тоежъ дословно наводити. Згадаю тѣлько за уступъ, въ котрѣмъ Всеч. Клеръ упрашаеся о вспиранъе евентуальной акціи ц. к. и автономичныхъ Властей. Ани на хвилю не сомнѣваюся, що Всеч. Душпастырѣ, котрѣ въ першой линіи суть выставленіи на небезпеченство, зроблять все, що имъ буде можливе.

Зъ моей стороны еще поручаю, щобы Всеч. Душпастырѣ въ проповѣдяхъ и наукахъ катехитичныхъ вzywали своихъ Вѣрныхъ до захованя чистости и опрятности въ помешканяхъ и одежи, и униканя всякихъ горячихъ напиткѣвъ, котри суть найвѣрнѣйшими союзниками и посредниками грозячей нашѣму краеву епидеміи.

Тымъ способомъ здѣлають Всеч. Душпастырѣ все, що чоловѣкови есть можливе.

Але „понеже всякое наказаніе въ настоящее время не мнится радость быти, но печаль: послѣди же плодъ миренъ наученямъ тѣмъ воздасть правды“ (Евр. 12.) и всякъ даръ совершенъ свише есть, сходяй отъ отца свѣтовъ (Яковъ), протое поручаю Всеч. О. Душпастырямъ, щобы для упрошеня Бога, щобы отъ насъ от-

вернувъ тую страшну недугу, прилучали въ Недѣли и Свѣта до Литургіи „Службу за отпущеніе грѣхѣвъ“ а по св. Литургіи отмавляли колѣнопреклоньше три разы „Отче нашъ“ „Богородице Дѣво“ „подъ Твою Милость“ и разъ „Вѣрую.“

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 5. Серпня 1892.

Ч. 3722.

О поведенію ся кандидатѣвъ стану духовного въ часѣ ферій школьныхъ.

Ч. 57.

Преч. урядамъ деканальнымъ и парохіальнымъ пригадуєся на давнѣи розпорядженія, котрі налагають должнѣсть на нихъ смотрити въ время празднинъ школьныхъ за поведеніемъ клирикальнѣмъ въ окрузѣ ихъ урядованія перебуваючихъ питомцѣвъ духовныхъ семинаріи, въ обще слушателей богословія, и по истеченію празднинъ вѣрне и точне донесеніе о поведенію реченыхъ питомцѣвъ предкладати Еп. Консисторіи, ибо въ послѣднихъ лѣтахъ хіба нѣкоторѣи уряды выше реченѣи, оцѣняючи важность и донеслость подобныхъ донесеніи подѣ взглядомъ званія и волѣ до священническаго сана тыхъ кандидатѣвъ предкладали предписанѣи донесенія.

Еп. О р д и н а р і а т ѣ по постановленію Тридеятіи Соброра засѣд. 23 гл. 18 о реч. „quorum indoles et voluntas spem afferat, eos ecclesiasticis ministeriis inservituros... Studium praese ferant Deo et Ecclesiae inserviendi... ita ut collegium Dei ministorum perpetuum seminarium sit,“ при приниманію кандидатѣвъ до священническаго сана уживає всеможного провидѣнія и розваги и старанно чуває надѣ успѣхами тыхъ, такъ въ семинаріи помѣщеныхъ, якъ и вѣдѣ тойже остаючихъ въ приготавленію ся до высокаго званія Служителей Бога и церкви и внимає, чи черезъ кѣльколѣтне упражненіє и печаливе провадження до того степені цноты и побожности воспитують и образовують ся, яка высокому достоинству Священства отповѣдає а теперѣшний духъ времени конечно wymagaє. Помимо совѣстного сполненія повѣшене сказаного все притрафляють ся случаи, що многі кандидаты священническаго сана, сохраняючи статутами семинаріи предписане, не розвинули въ собѣ и укрѣпили духа клирикального, ни набрали тои силы, волѣ и почутія свѣтаго званія, щобы ставши священниками, возмогли яко добріи воины Іисуса Христа смѣло и мужественно вѣмъ кознемъ и навадженнямъ діавола и свѣта та пристрастіямъ тѣла противостоятъ, и побѣдоносно преодолювати, чего по званію ихъ Богомъ даномъ церковь и вѣрныи надѣють ся.

Бо вышедши изъ семинаріи на дворъ яко оконченіи слушателѣ богословія, або на феріи яко поступаючи, уважають себе свободными отъ правилъ веденія ся по клирикальному назначенію, и не оказуючи ничимъ своего назначенія, кидають ся въ безладъ міра и яко мірскіи по мірски проживають и розвеселяють ся и если въ семинаріи и изъ наукъ богословскихъ и упражненій религіиныхъ набыли якои склонности къ своему назначенію, то въ проживанію и розвеселенію мірскѣмъ загибають або потупляють ю, наслѣдкомъ чего єсть механичне приготавленіє до служенія высокаго, и обоятнѣсть для должностей того. Неклирикальне бо житіє чинить нездѣбнымъ души проводить и благословеніє Боже на дѣланіє низпросити, такіи не суть ходатаями вѣрныхъ передъ Богомъ, бо съ Богомъ не суть заприя-

знень. Еп. Ординаріи маючи високій обов'язокъ и страшну отвѣчательность передъ собою о благостояніе св. кат. церкви и о спасеніе вѣрныхъ его старанности Архіерейской порученыхъ, взымае Преч. О. Настоятелей деканатѣвъ и парохій, щоби чували надъ клирикальнѣмъ поведеньемъ кандидатѣвъ клирикальныхъ, внимали на ихъ склонность ко богослуженіямъ и практикамъ церковнымъ и религійнымъ, на ихъ занятіе и обертанье ся въ обществахъ, въ случаю потреби наминали и исправляли и такъ Еп. Ординаріатови содѣйствіемъ своимъ Богу и церкви угоднымъ пособствовали до воспитанія кандидатѣвъ на добрыхъ священникѣвъ надзоромъ, поученьемъ и примѣромъ.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 31. Липня 1892.

Ч. 58.

Ч. 3796

На прошеніе Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной Митрополичей Консistorіи дописею зъ дня 1. Липця 1892 Ч. 6011 сообщается Всеч. Священству тутешню Епархію слѣдующе:

О складкахъ на
будову церкви въ
Тростянци вел.
АЕпархіи Львѣв-
ской.

„Въ смиренію подпасаный комітетъ парохіальный упрасяе нынѣшнимъ о вселаскавѣйше припорученіе Всеч. урядамъ парохіальнымъ въ Архідіецеzii Львѣвской собиранія складокъ въ церквѣ на будову новой церкви въ Тростянци великомъ деканата Залозецкого, Староства Бродского, почта Олѣвѣ. Къ вселаскавому увзглядненію ный послужать слѣдующіи причины:

1) Въ Тростянци великомъ на 1952 душъ есть всего 303 русинѣвъ, решта мазурѣ. Конкурентѣвъ до будовы церкви есть числомъ 55.

2) Парохіане Тростянецкій вже 8 лѣтъ будують церковь и годѣ що до формальности кѣнца ся дочекати. Зъ початку недоброжелателѣ радили прихожанамъ перейти на лат. обрядъ и такимъ чиномъ збутися всякого клопоту съ будовою церкви полученого. Но коли ворогамъ не удало ся отвести парохіянъ отъ пытогого обряда а тымъ самымъ отъ вознамѣренной будовы церкви, тогда обшаръ двѣрскій яко патронъ почавъ вносити протесты противъ будовы церкви. Обшаръ двѣрскій въ рекурсахъ своихъ наводивъ, будьто стара церковь еще стояти може; не удало ся, протестовавъ дальше, що плянъ и косторысъ не есть выготовленный черезъ инжинера. По выготовленію уже пляну и кошторысу черезъ ц. к. повѣтового инжинера бродского, протестовавъ обшаръ двѣрскій, що нова церковь буде за велика и за дорога. По сконстатованію несостоятельности сего, обшаръ двѣрскій дальше протестовавъ, що на будову церкви суть фонды церковный и що прихожане тіи фонды держать въ тайнѣ и тіиже належалося потрутити отъ загального кошторысу и доперва ему 1/2 часть вымѣрити. Протестовавъ дальше, що въ кошторысѣ за ниско почислено роботу шарваркову и тымъ самымъ есть обшаръ двѣрскій покривдженный.

Каждый протестъ обшару двѣрского переходивъ поочередно всѣ инстанціи ажъ до высокого ц. к. Министерства Просвѣщенія, каждый закидъ двору мусѣли парохіане коміссіонально опровергати, бо письмо лишалося успѣха, а тымъ самымъ мусѣли комісію оплачовати, въ слѣдствіе чого понесли страты бѣльше якъ 300 зл.

3) Послѣднѣя комісія делегована ц. к. Староствомъ въ Бродахъ отбула ся въ Тростянці великомъ дня 5. лат. Мая с. р. По сей комісії ц. к. комисаръ заявивъ, що усомнѣває ся, абы то була послѣднѣя комісія и заявивъ, що есть рѣчею дуже можливою, що обшаръ двѣрскій еще протестовати буде.

Зъ уваги, що уже два лѣта тому ad hoc выделеговані ц. к. повѣтові инжинеры Золочевскій и Бродскій сконстатовали урядово, що стара церковь грозитъ упадкомъ а крайность приневолила стару церковь сего року розбрати; зъ уваги, що 8 лѣтъ не выстарчае, абы конкуренційну формальность въ Тростянці великомъ перевести, а тымъ самымъ конечно треба прихожанъ наражувати на безпотребні выдатки, которіе небавомъ вырѣвналибы шестинѣ на обшаръ двѣрскій припадающей; въ концѣ зъ уваги, що така проволока цѣлого дѣла смѣшана съ крайною нежичливостію ворожо отбивала ся на прихожанахъ, бо неохотила ихъ, выраджовала трусовъ и приспособляла до измѣны пытогого обряда, смиренно подписанный комитетъ парохіальный дня 5. лат. Мая с. р. заявивъ ц. к. комисарю, що тая комісія есть уже послѣдною бо грубо завелъ ся въ надѣяхъ якіе покладалъ въ такъ часто отбывшихъ ся комісіяхъ.

4) Въ протягу 8 лѣтъ зъ призываемыхъ датковъ конкуренційныхъ смиренно подписанный комитетъ приспособилъ камѣнь, цеглу, вапно, пѣсокъ и тѣмъ матеріялы выстарчатъ на цѣлу будову церкви. Кромѣ сего збравъ отъ прихожанъ готѣвки 500 зл. и дня 16. Мая с. р. згодивши майстра за 4.350 зл. розпочавъ будову новой церкви. Богъ вѣсть, коли въ той справѣ наступитъ послѣдній правосильный вырокъ ц. к. Власти, бо безъ него годѣ позволеніе на квестъ получить, а горстка прихожанъ на такъ тяжкій лѣта майже послѣдне принесла въ жертву Богу, на будову цевкви.

Мазурѣ Тростянецкѣй р. 1884 будовали костелъ, воздвигли его майже рускимъ грошемъ, опѣка ц. к. Староства Бродского была надвычайна безъ всякихъ формальностей дано имъ квестъ, продовжовано, доки дѣло не покѣчили.

Тымъ больше мы зробивши, що въ силѣ нашої горстка Русинѣвъ въ своимъ краю и въ своимъ селѣ середъ чужихъ людей, зазнавши такой нежичливости, розпочали будову церкви съ крѣпкою вѣрою въ помѣчь Богу, съ надѣєю, що свои насъ не опустятъ.

Изволить прото Всесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Митрополитальна Консистерія вселаскаво заопѣковатися прихожанами Тростянецкими, правдивими сиротами и увзгляднити подлежаще смиренне прошеніе.

Комитетъ гр. кат. парохіальный, Тростянецъ дня 20. Мая 1892. Съ смиреніемъ Оаддей Кончевичъ предсѣдатель комитета и парохъ.

Павло Олѣйникъ, Микола Кужель, Іосифъ Ясній члены комитета — подписавъ Павло Олѣйникъ.

Прихилиючися до сего поручаемъ Всеч. Священству щиро заняться збираніемъ милостинъ на такъ Господу Богу и католической церкви угодну цѣль — а собраніи гроши впростъ до парохіального комитета на руки пароха отсылати.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 6. Липня 1892.

Ч. 59.

До подавання ся о принятіє въ кандидаты клирикальнї до Вѣденського центрального сѣменища вызначаєся речинець до 8 Вересня т. р. а до генерального гр. кат. сѣменища Львѣвского вызначаєся речинець до 28. Вересня т. р. съ тымъ, що на томъ дни компетенты явитися мають въ канцеляріи Еп. Консисторіи до предварительного испытѣ.

Поданя дотычнї мають быти заосмотренї свѣдоцтвами: 1. рождества, 2. окѣнченыхъ шкѣлъ людовыхъ и гимназіальныхъ съ испытѣмъ зрѣлости, 3. норовственности, 4. здоровія выданого отъ ц. к. повѣтового або сѣменищного лѣкаря, 5. убожества затвердженого отъ дотычного ц. к. Староства, 6. удоволенія повинности бранцѣ выданого отъ ц. к. Староства.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 8. Серпня 1892.

Ч. 4329.

Речинець подавання ся до Вѣденського и Львѣвского сѣменища.

Ч. 60.

Въ цѣли принятія кандидатѣвъ до тутешного заведеня иѣвцѣвъ церковныхъ фундаціи б. п. Епископа Іоанна Снѣгурского на рѣкъ шкѣльный 1892/3 назначаєся речинець на день 3. Жовтня 1892 н. с. Условія къ принятію доконьче потребнї суть слѣдующї: 1) Уконченїй 17 рѣкъ житя; 2) непорочнѣсть норовѣвъ; 3) укончена четверта або що найменше трета клѣса шкѣлъ народныхъ съ добрымъ успѣхомъ и 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ мають дотычнї свои поданя безъ стемпля заосмотренї въ потребнї свѣдоцтва, черезъ взгляднїй урядъ парохіальный найдалыше до 25. Вересня 1892 н. с. сюда предложити, а сами лично на вышене опредѣленѣмъ речинци т. е. 3. Жовтня 1892 въ тутешной канцеляріи явитися.

Кто изъ кандидатѣвъ вышене реченыхъ условій недоповнитъ, того поданье увзгляднєне не буде. Мѣсто формального свѣдоцтва рождєня и крещєня достаточно буде, если дотычнїй урядъ парохіальный на прошенію убѣгателя сопровождая то-ежъ, рѣкъ, мѣсяць и день рождєня и крещєня просителя а такожъ имя и станъ отца его и мѣстце пребыванія тогожъ примѣтитъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Липня 1892.

Ч. 4119.

Речинець подавання ся до пѣвчєского Заведєнія.

Ч. 61.

Всєч. комісія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доносить пѣдъ днемъ 13. Липня с. р. Ч. 272 слѣдующє:

Ч. 3933.

Станъ касы вѣ-сир фонда за мѣ-сяць червень 1892.

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. до 30. Червця 1892 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. О. Спрысъ Григ.	20	—			1. выдано на закупно				
2. „ Иванецъ Іосифъ	40	—			4½ % Лист. Заст.				
3. За выловов. Листъ					Банку краевого	297	60	—	—
Заст. Банку краев.					2. выдано зъ касы Л.				
Сер. II. Ч. 4239	100	—			Заст. Банку краев.				
4. Закуплено 4½ %					вылов. Сер. II. Ч.			100	—
Листы Заст. Банку					4239	—	—		
краевого Сер. II. Ч.					всего .	297	60	100	—
2130, Ч. 674, Ч. 7399			300	—					
5. Переносъ зъ Мая	325	20	127	401					
всего	485	20	127	701					
Отшибнувши розходъ	297	60	100	—					
Остае въ касѣ	187	60	127	601					

Въ общо-рольничѣмъ кредитовѣмъ Заведенію 14.400 зл.

Б. Фондъ резервовый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Маликъ Игнатій	14	—		—	—
2. Переносъ зъ Мая	2959	88			
всего	2973	88			
Отшибнувши розходъ	—	—			
Остае въ касѣ	2973	88			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Чайковскій Володимиръ	20	—	1. Лукашевичъ Пав. пер. на 1892	30	—
2. „ Лебедовичъ Алексей	20	—	2. Потучко Іоанна „ „ „	30	—
3. % одъ Листѣвъ заст. Товар. кред. Земского	1668	—	3. Подлуска Маріа „ „ „	25	—
4. Зворотъ за стемпель до кви- ту за купоны	6	25	4. Исайчикъ Анна „ „ „	50	—
5. % одъ Лист. Заст. краевого Банку и Общ. Авст. Банку	159	75	5. Желеховска Маль. „ „ „	30	—
6. % одъ Облигацій фонда про- пинаційного	240	—	6. Ваць Мальвина „ „ „	25	—
7. % одъ Общ. рольн. кредит. Заведеня	311	39	7. Пелеховичъ Емил. „ „ „	25	—
8. Переносъ зъ Мая	480	42	8. Лукашевичъ Павл. „ „ „ зъ Самбора	25	—
всего	2905	81	9. Лисковацка Юлія „ „ „	50	—
Отшибнувши розхѣдъ	733	71	10. Гинилевичъ Марія „ „ „	25	—
Остае въ касѣ дня 30. Червця	2172	10	11. Лисковацка Силь. „ „ „	10	—
			12. Реваковичъ Кам. „ „ „	25	—
			13. Новосядловска Ан. „ „ „	10	—
			14. Федеровичъ Іос. „ „ „	25	—
			15. Терлецка Карол. „ „ „	75	50
			16. Сирота. Коссакъ Мар. за 1891	30	—
			17. Порто почтове	1	63
			18. Папѣръ — вѣдозва при роз- силцѣ протокола	4	15
			19. За купонъ одъ вильосова- ного Лист. Застав.	2	43
			20. Ремунерация Касіера, Се- кретара, Контрольора	150	—
			21. Услуга канцелярійна	15	—
			22. Печатанье протоколу и дне- вника Консистерского	70	—
			всего	733	71

Повторенье.

1. Фондъ корен. готѣвка	187 зл. 60 кр.	Цѣнный ефек. 127.601 зл. 22 кр.
2. „ резерв. „	2973 „ 88 „	
3. „ распор. „	2172 „ 10 „	
30 Червця 1892 р. мае бути гот.	5333 зл. 58 кр.	Цѣн. эффект. 127.601 зл. 22 кр.

Отвѣтно тому выказови найдено дня 30. Червня 1892 р.

I.	1.	Книж. щадн. Нар. Торг.	Ч.	91	на	644.69
	2.	" " " "	Ч.	163	"	507.11
	3.	" " " "	Ч.	175	"	961.63
	4.	" " Перемыск.	Ч.	17124	"	3184.23
	5.	Готівкою въ касѣ	.	.	.	35.92
				всего	.	5333 зл. 58 кр.

II. въ цѣнныхъ паперахъ : 127.601 зл. 22 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Копко
касирь.

М. Мрыць
контрольорь.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 20. Липня 1892.

ХРОНИКА.

Отличія крылошанскій получили:

- Ч. 3367. Баньковскій Емилианъ, парохъ въ Полонной.
- " 3845. Чайковскій Юліанъ, деканъ и парохъ въ Городыщи.
- " 3461. Чернецкій Василій, парохъ въ Сѣльци белзскомъ.
- " 4010. Добрянскій Стефанъ, парохъ въ Рогозніѣ.
- " 4010. Маренинъ Стефанъ, парохъ въ Грушовѣ.

Именованя:

- Ч. 3461. Чернецкій Василій, парохъ въ Сѣльци белзскомъ, именованъ тит. Совѣтникомъ Еп. Консistoriи.
- " 3719. Козакевичъ Іоаннъ, парохъ въ Угновѣ, именованъ бібліотекаремъ деканата Угновского.
- " 3802. Калужняцкій Теофилъ, парохъ въ Загору, М. Деканомъ для деканата Ольховецкого.
- " 4011. Крвавичъ Зенонъ, парохъ въ Негрыбцѣ, завѣдателемъ дек. Перемыского.
- " 4200. Брылинскій Іосифъ, парохъ въ Жолтанцяхъ и дотеперѣшній завѣдатель деканата Куликѣвского, дѣйствительнымъ деканомъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3635. Весоловскій Антоній, въ Новомъ Селѣ дек. Куликѣвского.

- Ч. 3891. Шкирпанъ Маркіянъ Николай, Ч. св. В. В. въ Лавровъ дек. Старосамб.
„ 4006. Погорецкій Володимиръ въ Тустановичахъ дек. Дрогобыцкого.
-

- Ч. 4234. Ломницькій Антоній, префектъ Студій при епарх. сѣменищи сталъ поставленъ такожъ и ІІ проповѣдникомъ при катедральномъ Храмѣ.

Отпустку для поратованя здорова получили:

- Ч. 3819. Кошко Максимъ, зъ Перемышля, на 6 недѣль.
„ 3848. Романовскій Василій, зъ Ярославя, на 6 недѣль.
„ 3880. Гумецкій Іоаннъ, зъ Рѣчицѣ, на 2 мѣсяцѣ.
„ 3917. Демянчикъ Іоаннъ, зъ Старого мѣста, на 4 недѣль.
„ 3959. Кондрацкій Василій, зъ Перемышля, на 6 недѣль.
„ 3934. Ярема Богданъ, зъ Перемышля, на 6 недѣль.
„ 3980. Котысъ Аѳанасій, зъ Телешницѣ Санной, на 6 недѣль.
„ 3981. Савицкій Андрей, зъ Коропужа на 4 недѣль.
„ 4020. Мудрый Іоаннъ, зъ Вышатиць, на 6 недѣль.
„ 4080. Хотынецкій Іоаннъ, зъ Ярославя, на 4 недѣль.
„ 4205. Пасѣчинскій Кирилъ, зъ Макунева, на 4 недѣль.
-

- Ч. 3751. Драндъ Кмитъ Полиевктъ, м. професоръ права церковного при епарх. Сѣменищи и Капелянъ Ихъ Преосвященства Юліана получивъ увѣльненье отъ испыта конкурсового.
-

- Ч. 4009. Кондрацкій Василій, сотрудникъ катедральный, получивъ грамоту узнанія и похвалы за ревне и совѣстне преподаванье науки богочестія школьной молодежи на Болоню ad Перемышль.
-

- Ч. 3888. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженьемъ зъ дня 3. Липця 1892, Ч. 50396 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для сопомочника пароха въ Кульчицяхъ дек. Самборского на одень рѣкъ.
„ 3889. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 3. Липця 1892 Ч. 50397 призволило на таку саму дотацію для надатись маючого сопомочника пароху въ Гуменци дек. Старосамборского, тоже на одень рѣкъ.
Ч. 4292. Тоежь розпорядженьемъ зъ дня 27. Липня 1892, 55687 призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для надатись маючого сопомочника пароху въ Кукизовѣ, деканата Куликѣвского на одень рѣкъ.
-

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 15. Жовтня 1892 выставляются слѣдующіе парохіи:

- Ч. 3988. Яксманичи деканата Перемыского, наданя приватного.
„ 4297. Новосѣлки гостинній, деканата Комарняньского, наданя приват.

ЖЕРТВЫ.

На перенесеніе мощей б. п. Еп. Сябурского сложили:

Ч. 3984. Володимиръ Погорецкій, П проповѣдникъ катедральный отъ мѣщанъ Сокальскихъ 6 зл.

Ч. 4012. Преч. урядъ деканальный Жукотыньскій приславъ 24 зл. котору то квоту зложили слѣдующіи Преч. ОО. Турчмановичъ Теофилъ 2 зл., Борысь Симеонъ 2 зл., Яворскій Корнилій 2 зл., Господаревскій Іоаннъ 2 зл., Ганкевичъ Онуфрій 1 зл., Гичко Андрей 1 зл., Фидыкъ Василій 1 зл., Калиничъ Максимъ 1 зл., Гамерскій Іосифъ 1 зл., Флюнтъ Михаилъ 1 зл., Пристань Ілія 1 зл., Зубрицкій Михаилъ 1 зл., Бѣрецкій Левъ 1 зл., Гмитрасевичъ Іоаннъ 1 зл., Княжиньскій Петръ 1 зл., Марчакъ Димитрій 1 зл., Раставецкій Маркилій 1 зл., Лебедовичъ Іоаннъ 1 зл., Сабарай Іоаннъ 1 зл.

Ч. 2997. Урядъ парохіальный въ Зубковѣ на церковь св. Іоакима въ Римѣ 4 зл., на церковь въ Раранчи 4 зл., на міссіи африканскій 4 зл.

Ч. 3974. Урядъ парохіальный въ Медыцѣ донѣсь, що тамошні парохіане украсили добровѣльно свою церковь коштомъ 300 зл. до чого найбільше причинилися: Вблагор. Панъ Дръ Іоаннъ Павликовскій, коляторъ квотою 30 зл., Вбл. Панъ Мѣчиславъ Романовскій, посесоръ квотою 5 зл., урядники и слуги колійні въ Медыцѣ квотою 20 зл. Скарбона церковна удѣлила 50 зл. а парохіане тамошні зложили 200 зл. Доглядомъ и збираньемъ грошей трудивъ ся найбільше начальникъ громады Ч. Олекса Букъ и провизоры церковні ЧЧ. Иванъ Станько и Василь Хитра — такожъ дуже ревно тесельскою роботою займавъ ся Ч. Андрей Юрчакъ господаръ тамошній.

Ч. 3434. Черезъ урядъ деканальный Олещицкій получила похвалу Чест. Катарина Шалай парохіанка зъ Старого Села за справленіе Евангелія за 100 зл. для мѣстцевой церкви.

Всѣмъ повысшимъ жертводателямъ удѣляеся похвалу и узнаніе.

Некрологія.

Дмоховскій Теофилъ, парохъ въ Яксманичохъ уп. дня 11. Липня.

Кмицикевичъ Петръ, парохъ въ Новосѣлкахъ гост. уп. дня 27. Липня.

Петровскій Игнатій, парохъ въ Гусномъ уп. 25. Липня.

Рейнаровичъ Леопольдъ, парохъ въ Дрогоевѣ уп. 3. Серпня.

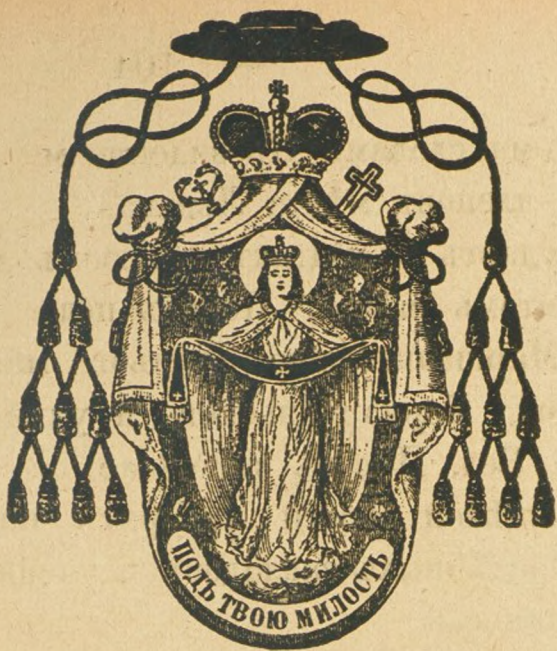
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 8. Серпня 1892.

† ЮЛІАНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1892.

Выдано 18. Серпня.

Ч. IX.

Ч. 62.

Ч. 400/орд.

Посля заявленья высокои Президіи ц. к. Намѣстництва зъ дня 6. Серпня с. р. Ч. 8757/ пр. благоволигъ ЕГО цѣс. и кор. Апостольске ВЕЛИЧЕСТВО, Най-милостивѣйшій Цѣсарь и Король ФРАНЦЪ ІОСИФЪ І. усчаствити нашъ край Своимъ Найвысшимъ Посѣщенемъ.

О приѣздѣ Его
ц. к. Ап. Величе-
ства Францъ
Іосифа І до Га-
личины.

Програмъ подорожи ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА есть слѣдующій:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО Цѣсарь приѣде до Олешичъ *дня 30. Серпня о 6 годинѣ 45 минутъ* рано (часъ середно-европейскій).

На двѣрци желѣзницѣ въ Олешичахъ повитають Найяснѣйшого Монарха торжественно Его Ексцеленція Панъ Намѣстникъ, Староста повѣтовый и Презесь Рады повѣтовой на чолѣ членѣвъ репрезентаціѣ повѣтовой, духовенство та начальники громадъ.

Вѣдѣздъ зъ Олешичъ о 11 годинѣ передъ полуднемъ (часъ серед. евр.)

Приѣздъ до Львова о 3 годинѣ 15 мин. по полудни (часъ серед. евр.)

На двѣрци желѣзницѣ будутъ ждати на приѣздъ Монарха: Его Ексц. Панъ Намѣстникъ, ц. и к. Комендантъ корпусу, Его Екс. князь Маршалокъ краевый, ц. к. Віцепрезидентъ Намѣстництва, Президентъ мѣста и Директоръ поліціи. Его Ексц. князь Маршалокъ краевый на чолѣ Выхѣлу краевого, згромажденной шляхты Делегатѣвъ репрезентаціѣ повѣтовыхъ повитае торжественно ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ЦѣСАРЯ короткою промовою.

По найласкавѣйшой вѣдповѣди повитае ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ЦѣСАРЯ

торжественно кѣлькома словами Президентъ м. Львова, котрый прибуде на дворець желѣзницѣ на чолѣ членѣвъ мѣста Львова.

Монархъ удасть ся вѣдтакъ повозомъ до Своеи резиденціѣ, попереджений въ дорозѣ Президентомъ мѣста. Похѣдъ поде улицами: Городецкою, Жигмонтѣвскою, Мицкевича, Маршалкѣвскою, Третього мая, Ягайлоньскою, Кароля Людика, площами: Марійскою, Бернардиньскою и улицею Чарнецкого до будынку правительственного, де Е. Вел. Цѣсаръ заминае.

Повздовжъ цѣлои дороги утворять шпалеръ корпораціи духовнѣи, товариства, выхованцѣ добродѣйныхъ закладѣвъ и ученики шкѣлъ. Порядокъ буде удержувати сторожа горожаньска.

Достойники Двора, всѣ Власти цивѣльнѣи и войсковѣи, Корпусъ офицерскѣи, Духовенство, Сенатъ академичный вразѣ съ зборомъ професорѣвъ и Сенатъ Школы полѣтехничной съ зборомъ професорѣвъ уставлять ся въ той способѣ передѣ будынкомъ ц. к. Намѣстництва, щѣбы Начальники властей краевыхъ. Епископы и всѣ достойники Двора заняли мѣсця непосредственно передѣ въѣздомъ до палаты.

Зѣбранѣи повитають Е. В. Цѣсаря безѣ промовѣи и жадного представляваня на мѣсци не буде.

Въ Середу дня 31. Серпня выѣде Е. В. Вел. Цѣсаръ о год. 6. зѣ рана тою самою дорогою якѣ при въѣздѣ на дворець желѣзницѣи и удасть ся поѣздомъ двѣрскимъ до Городка.

На желѣзничѣмъ двѣрци въ Городку будутѣ ждати на приѣздъ Монарха: тамошный ц. к. Староста повѣтовый и презесъ Рады повѣтовой на чолѣ членѣвъ тоиже репрезентаціѣ, духовенство и начальники громадѣи.

Зѣ Каменоброда верне Монархъ до Львова и удасть ся зѣ двѣрца желѣзницѣи до Своеи резиденціѣ выше означеною дорогою,

О годинѣ 2-ѣи по полудни вѣдбудеся приняте у Найвысшого Двора въ слѣдуючѣмъ порядку:

1. Духовенство,
2. Достойники двѣрски и шляхта,
3. Корпусъ офицерскѣи,
4. Кн. Маршалокъ краевый съ Выдѣломъ краевымъ, Презесами и вѣдоп-ручниками репрезентаціѣи повѣтовыхъ, есентуально мѣстѣи.
5. Президентъ мѣста Львова съ Радою мѣйскою.
6. Шефы департаментѣвъ ц. к. Намѣстництва, краевой Рады шкѣльной, краевой Рады здоровя, Директоръ полѣціѣи, Директоръ почтъ и телеграфѣвъ Директоръ и заступникъ Директора ц. к. Дирекціѣи руху желѣзницѣи державныхъ и Начальникъ Дирекціѣи добѣрѣ державныхъ,
7. Начальники высшого Суду краевого, карного и старшѣи Прокураторъ державный,
8. Начальникъ краевой Дирекціѣи скарбу и Прокураторѣи скарбу.
9. Президенты Палатѣи адвокатѣвъ и нотарѣвъ.
10. Ректоръ Университету вразѣ съ Сенатомъ академичнымъ, Ректоръ Школы полѣтехничной, Дирекціѣи Школы ветеринарѣи, Дирекціѣи шкѣлъ середныхъ, семинарѣи учительскихъ и державной Школы промысловой,
11. Палата торговельна и промыслова и галицке Товариство госпо дарске,
12. Зверхность церкви евангелицкой, и

13. Зверхність вѣроисповѣднои громады израильскои.

На случай, коли бы зголосили ся ще иншій депутаціи, не належачій до одной зъ повысшихъ категорій, ліста ихъ буде предложена ЕГО ВЕЛИЧЕСТВУ въ передодень принятя до Найвысшого рѣшеня.

О годинѣ 6 мін. 30 двѣрскій обѣдъ, вѣдтакъ похѣдъ съ смолоскипами и серенада мужеского хору галицкихъ Товариствъ музичныхъ.

Конецъ о годинѣ 9.

Въ четверъ дня 1. Вересня вѣдвѣдає ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО о годинѣ 9 зъ рана:

1. новый будынокъ ц. к. Намѣстництва,
2. державну школу промыслову вразъ съ выставою выробѣвъ промыслу домашнього,
3. мѣйску народну школу имени Мицкевича,
4. збудованіи громадою мѣста Львова касарнѣ артилеріѣ и артилерійскіи бараки,

5. дѣмъ инвалідѣвъ и бараки инфантеріѣ коло дому инвалідѣвъ,

а о годинѣ 2 мін. 30 по полудни, буде ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО звиджувати:

1. будынокъ галицкои Касы опадности,
2. грецко-кат. Семинаръ и
3. мѣйскій паркъ стрыйскій.

О годинѣ 6 минутъ 30 двѣрскій обѣдъ.

О годинѣ 8 минутъ 30 вечерокъ въ будынку Соймовѣмъ и илюмінація мѣста.

Въ пятницу дня 2. Вересня буде ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО Цѣсарь звиджувати о годинѣ 9 зъ рана:

1. IV. гімназію державну,
2. выставу будѣвляну въ будынку Школы політехнічної и
3. університетскій Институтъ хемічний.

О годинѣ 12 въ полудне (часть середно-европейскій) вѣдѣздъ до Любачева на Жолкѣвъ и Раву.

Пѣдчасъ вѣдѣзду зберуть ся на двѣрци желѣзничѣмъ всѣ Власти цивільніи и войсковіи и Репрезентаціи для торжественного пращаня ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА.

На желѣзничѣмъ двѣрци въ Любачевѣ повитають торжественно ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ЦѣСАРЯ ц. к. Старосты и Презесы репрезентацій повѣтѣвъ Цѣшанѣвского и Яворовского разомъ зъ членами дотычныхъ репрезентацій повѣтовыхъ, Духовенство и начальники громадъ.

Вѣдтакъ поѣде Е. Вел. Цѣсарь повозомъ до Грушова, попереджуваний ц. к. Старостою и Презесомъ Рады повѣтовой зъ Яворова,

Въ середу дня 7. Вересня верне Е. В. Цѣсарь о тод. 2 мін. 30 (часть сер. евр.) до Любачева, де на желѣзничѣмъ двѣрци зберуть ся тѣ саміи особы якъ при повитаню, въ цѣли торжественного пращаня Е. Величества.

Тѣе Найвысше посѣщенє нашего краю черезъ Наймилостивѣйшого нашего МОНАРХУ наповнило серця цѣлого нашего Клира и Народа радостію, бо всѣ добре знаютъ и чуютъ, якъ многіи и превеликіи ласки и добродѣйства сплынули на насъ изъ Руки и Скиптра ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА. Всѣ прѣтѣе горячо и сердечно бажають дочекатись тои днини, коли ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО до насъ прибути зволить, щѣбы ЕГО радостно и найпокорнѣйше повитати и ЕМУ выразъ своєї сыновскои при-

вязанности и невзрушимои вѣрности и щирои вдячности за одержані ласки и добродѣйства заявити могли.

Есмъ увѣренный, що таки чувства гомонѣють въ серци кожного Душпаствыря и порученыхъ его духовному Пастырству Вѣрныхъ, и певно всѣ радостно повитають способнѣсть дати своимъ задушевнымъ желанямъ такожь и на внѣ достойный выразъ.

Для того поручаю, щобы Всеч. Душпастырѣ нашої Епархіи въ тыхъ околицяхъ, черезъ котрі ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО переѣзджати будуть, такъ въ часѣ приѣзду якъ и отъѣзду разомъ съ парохіянами удавалися процессіонально до взглядныхъ стаций колѣвыхъ, а где такихъ не ма, до мѣсць коло колѣи або дороги, котрою ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО переѣзджати зволять.

Въ томъ взглядѣ належитъ поступати посли всказѣвокъ взглядного ц. к. Староства.

До Перемышля прибуде ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО дня 30. Серпня о годинѣ 1 минутъ 2 съ полудня, и тутъ на двѣрци колѣвѣмъ являтья ц. к. Власти, Всечес. Духовенство съ капитулами и Епископами обохъ обрядѣвъ.

Въ часѣ Своего перебуванья благоволить ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО около 2 години съ полудня посѣтити такожь гр. кат. семинарію въ Львовѣ, и тымъ Найвысшимъ посѣщенемъ дати намъ новый доказъ Найвысшой ласки и приклонности. Належитъ намъ протое доложити всякихъ силъ и старань, щобы принятіе ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА въ забудованю духовной семинаріи ѣтбулося якъ найторжественнѣйше. Въ той цѣли взываю ВПр. капитулу и Всеч. Кліръ епархіальный, щобы на тое торжество якъ найчисленнѣйше явилися.

Въ часѣ переѣзду ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА черезъ поодинокі мѣстцевости поручаемъ Вѣрныхъ въ найблизшу Недѣлю завѣдомити, щобы въ святочныхъ одежахъ по дѣ проводомъ Всеч. Душпастырей процессіонально на мѣсце черезъ взглядне ц. к. Староство означене удалися. А щобы се для насъ всѣхъ радостне событіе Господь Богъ благословивъ, моѣмъ Всемогущого, щобъ нашего Великодержавного, Богохранимого и Наймилостивѣйшого Цѣсаря и Короля Францъ Іосифа І. крѣпивъ, хоронивъ и благословивъ.

Отъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, дня 15. Серпня 1892.

+ Юліанъ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1892.

Выдано 23. Вересня.

Ч. X.

Ч. 63.

Ч. 4319.

Въ королевскѣмъ вѣльнѣмъ мѣстѣ Судова Вишня завязавъ ся комитетъ, который поставивъ собѣ за цѣль, призбирати датки на будову новои мурованои церкви. Старенька церковь перестоявши вышше 2½ столѣтій грозитъ упадкомъ, а хотій тамошніи парохіяне призбирали уже деякіи матеріялы на побудованье новои, то зъ powodu своего убожества не суть въ можности власными силами усовершити такъ велике дѣло. Потреба такой будовы есть необходима, наколи ся зважитъ, що послѣдними роками побудовано прекрасный костель парохіальный, а до того еще стараньемъ ОО. Реформатѣвъ краснѣе по надѣ цѣле мѣсто и ихъ костель; одна только руска церковь, погружена въ крайне убожество, клонитъ ся къ упадку, а тымъ самымъ и нашъ святыи Обрядъ, который зъ браку отвѣтнои Церкви не може заяснѣти въ цѣлой своей красотѣ и велѣбнотѣ. Въ виду того каждый признати муситъ, якъ великіи и сумніи послѣдствія могутъ постигнути рускихъ парохіанъ Судовои Вишни, наколи тымже не подасть ся помѣчь и средства къ осягненью вознамѣреннои цѣли.

О складкахъ на будову церкви въ Судовой Вишни.

Епископскій Ординаріатъ, маючи на оцѣ тѣи задушевніи желанья, щобы вѣрніи богоспасаемои Нашои Епархіи въ отвѣтно пристроенныхъ Храмахъ, достойныхъ помѣстити немѣстимаго Бога честь и Славу Томужь отдавали, щобы краса и велѣбнота Нашого намъ дорогого св. Обряда а черезъ тое Слава Божя чомежи вѣрными умножалась, веденый до того многократнымъ пересвѣдченьемъ о жертволюбію Нашого улюбленнаго Клира и Вѣрныхъ, поручае якъ найусерднѣйше, щобы

тойже по можливості датками на будову повисшої Церкви самъ причинивъ ся и до того наствѣ своей повѣренныхъ вѣрныхъ заохочувавъ, пересылаючи тѣ на руки тамошного пароха Всеч. О. Виктора Репетыловича.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемишль, дня 1. Вересня 1892.

Ч. 4889.

Ч. 64.

Жертвы на [одре-
ставрованье церкви
въ Кристинополи.

На прошенъе Пр. О. Франца Радецкого, Т. І. Игумена Монастыря Чина св. Василя Великого въ Кристинополи зъ дня 3. Вересня с. р. удѣляемъ до вѣдомости Преч. Священства епархіального, що високе ц. к. Намѣстництво рѣшенъемъ зъ дня 3. Липня 1892 Ч. 7234 позволило собирати до кѣнця Липня 1893 въ цѣлѣмъ краю добровѣльнѣ датки на отновленъе парохіальной церкви въ Кристинополи, пожаромъ и землетрясенъемъ знищеною отъ многихъ лѣтъ а доси не зреставрованою и завзываемъ се богоугодне дѣло по силамъ чинно пѣддержувати, заохочуванъемъ парохіянъ до складуваня добровѣльныхъ, хотѣбы и найменшихъ жертвъ на помянутую цѣль, которѣ або виростъ до Пр. Игумената въ Кристинополи, або до тут. Еп. канцеляріи надсылати зволять всѣ щедрѣ благодѣтелѣ посредствомъ Преч. урядѣвъ парохіальныхъ.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемишль, дня 15. Вересня 1892.

Ч. 4971.

Ч. 65.

О выльсованыхъ
облигаціяхъ индем-
низаційныхъ.

Дня 30. Цвѣтня 1892 остали слѣдующѣ вѣнкульованѣ въ користь парохій и фондѣвъ тутешной Епархіи облигаціи индемнизаційнѣ выльсованѣ :

Ч. 2895	на 190 зл.	вѣнк.	на парохію	Свягкова.
„ 680	„ 790	„ „	„ „	Мысцова.
„ 5684	„ 100	„ „	„ „	Дубляны.
„ 6307	„ 250	„ „	„ „	св. Норберта въ Краковѣ.
„ 6381	„ 50	„ „	„ дочерну	Млодовичи ad Корманичи.
„ 6534	„ 200	„ „	„ парохію	Сосниця.
„ 7048	„ 100	„ „	„ „	Райске
„ 7446	„ 50	„ „	„ „	Болестрашичи.
„ 7807	„ 550	„ „	„ „	Бунѣвъ.
„ 7815	„ 200	„ „	„ експоз.	Кальниця.
„ 8252	„ 100	„ „	„ парохію	Турье.
„ 8379	„ 100	„ „	„ „	Босько.
„ 8406	„ 100	„ „	„ „	Злоцке.

Ч.	8524	на 100 зл. вінк.	па богослуж. фундацію Стефана Пелехатого при дочерн. церквѣ въ Опарахъ ad Рабчицѣ.
"	8954	" 100 " "	" богослуж. фундація Юліана Яловѣцкого при церквѣ въ Блажовѣ.
"	8630	" 100 " "	" церковъ въ Снѣтницѣ.
"	1365	" 50 " "	" парохію Середниця.
"	5096	" 310 " "	" " Хмѣль.
"	5714	" 440 " "	" " Передѣльниця.
"	6257	" 200 " "	" богослуж. фундація Теодора Лукашевского при церквѣ въ Ботельцѣ выжной.
"	7572	" 130 " "	" Монастырь Инокій Ч. св. В. В. въ Яворовѣ.
"	8561	" 300 " "	" церковъ въ Гойску.
"	13620	" 50 " "	" дочерну Передвѣрье ad Краковецъ.
"	13966	" 200 " "	" " Чемеровичи ad Замѣховъ.
"	13980	" 100 " "	" " Лѣвцѣ ad Острѣвъ.
"	14138	" 50 " "	" сам. сотруд. Цвѣржа.
"	14141	" 300 " "	" парохію Баличи.
"	14143	" 50 " "	" дочерну Кунѣвъ ad Волча дѣльна.
"	14148	" 50 " "	" " Конечна ad Ждыня.
"	14282	" 50 " "	" парохію Дорожѣвъ.
"	14356	" 50 " "	" " Жегестѣвъ.
"	14372	" 100 " "	" " Ветлинъ.
"	14451	" 200 " "	" " Замѣховъ.
"	14560	" 600 " "	" " Волиця съ Збоисками.
"	15994	" 400 " "	" " Зиндранова.
"	16043	" 200 " "	" " Грабъ.
"	16233	" 300 " "	" " Рогѣзно.
"	16350	" 500 " "	" " Полянчикъ.
"	9327	" 150 " "	" " Сокольє.

Взымаєся дотычныхъ душпаствѣвъ, щобы повисшій облигаціи безотволочно, найдальше же до дня 5. Жовтня 1892 сюда франко предложили безъ аркушѣвъ платничихъ, котрі при пѣднѣтїю % за послѣдне пѣвроче въ дотычнѣмъ ц. к. урядѣ податковѣмъ зложити належитъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 15. Вересня 1892.

Ч. 66.

Ч. 4903.

Кандидатѣвъ стану священническаго, окѣнчившихъ науки богословскіи и желającychъ принѣти св. Рукополаганье въ Ереи, взымаєсь до внесенья дотычныхъ прошеній передъ днемъ 15. Жовтня т. р. на которѣмъ то дни приступятъ до предварительного итпыта.

О св. Рукополаганію въ Ереи.

Прошеня реченій заосмотреній бути маютьъ въ всѣ свѣдоцтва окѣнченыхъ

наукъ, поведенія клирикального, здоровія, убожества затвердженого черезъ ц. к. Староство и доволенія войскової бранцѣ

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 20. Вересня 1892.

Ч. 5031.

О испытѣ конкур-
совымъ на бене-
фиція

Испытъ конкурсовый на бенефиція душпастырскій отбуде ся дня 1, 2. и 3. Листопада 1892 — о чѣмъ клиръ епархіальный увѣдомляе ся съ примѣчаньемъ, щобы кождый намѣряющій первый разъ по́ддати ся тому испытѣ предложивъ вчасно прошенье свое о позволенье приступити до тогожь испытѣ съ приложеньемъ декрета Конс. первого своего поставленія въ душпастырскую службу, а еслибы то не было возможно, то принайменѣй дату и число Консistorске тогожь декрета, такожь день и мѣсяць въведенія въ душпастырскую службу черезъ дотычный урядъ дек. и найменше три дни передъ испытѣмъ предложити сюда свое прошенье — а прибывши на испытѣ заосмотрити ся книгою св. писанія.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 20. Вересня 1892.

Ч. 5117.

Конкурсъ на поса-
ду катихита при
нар. школахъ въ
Жолкви.

Ч. 68

Подаетъ ся Преч. Священству слѣдующій конкурсъ до вѣдомости:

С. к. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady osobnego nauczyciela religii grecko katolickiej przy szkole męskiej 4-klasowej w Żółkwi, z płacą roczną 600 zł. i 10% na pomieszkanie, z obowiązkiem udzielania nauki religii także w 4-klasowej szkole żeńskiej w Żółkwi i w szkole jedno-klasowej w Winnikach ad Żółkiew w miarę potrzeby aż do 24 godzin tygodniowo.

О посадę powyższą mogą się ubiegać kanonicznie ordynowani świeccy ub zakonni kapłani.

Nadmienia się przytem, iż obok posady rzeczywistego nauczyciela religii, nie można piastować urzędu duszpasterskiego.

Podania należycie udokumentowane, zaopatrzone w przepisanaą tabelę kwalifikacyjną należycie wypełnioną, należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Żółkwi najdalej do 30. października 1892 roku. — Z c. k. Rady szkolnej okręgowej. Żółkiew dnia 1. września 1892. — Przewodniczący: Lanikiewicz m. p.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 21. Вересня 1892.

Ч. 69.

Ч. 5139.

Подає ся до вѣдомости Преч. Священства слѣдуючій конкурсъ;

C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem konkurs na posadę ks. katechety obrz. gr. kat. dla nauczania religii przy 4-klasowej szkole chłopców i 6-klasowej szkole dziewcząt w Sanoku z placą mającą wedle ustawy z dnia 15. czerwca 1892 Nr. 40 wynosić rocznych 600 w. a. zł. i dodatkiem na pomieszkание rocznych 60 zł.

Termin do wnoszenia podań naznaczono do 30. października 1892 r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sanoku, dnia 11. września 1892. —
Przewodniczący: c. k. Radca Namiestnictwa i starosta Studziński m. p.

Отъ Еп. Консисто́рин.

Перемишль, дня 21. Вересня 1892.

Конкурсъ на кати-
хита школъ нар.
въ Санокѹ.

Ч. 70.

Ч. 4947.

Всеч. Комісія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подѣ днемъ
6. Вересня 1892 Ч. 281 слѣдуюче :

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. Липця до 31. Серпня 1892 р.

А) Фондъ коренный.

Станъ касы вдов.
сир. фонда за мѣ-
сяць Липень и Сер-
пень 1892.

П р и х ђ д ъ	Готовка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д ъ	Готовка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ Червця	187	60	127	60	1. Порто почтове .	—	90	—	—
2. О. Мельникъ Лука	50	—	—	—	2. выдано на закупно	—	—	—	—
3. „ Мельникъ Лука	50	—	—	—	4% облиг. фонда	—	—	—	—
4. Общо рол. кр. Завед.	1000	—	—	—	проп.	947	50	—	—
5. Закуплено 4% обли-	—	—	—	—	3. На закупно 4½%	—	—	—	—
гацин фонда проп.	—	—	—	—	Лист. заст. Бан. кр.	99	20	—	—
Ser. D. Nr. 3776,	—	—	—	—	всего .	1047	60	—	—
4304	—	—	1000	—					
6. Закуплено 4½%	—	—	—	—					
Лист. заст. Банку	—	—	—	—					
краевого Ser. II.	—	—	100	—					
Nr. 2992	—	—	—	—					
всего .	1287	60	1287	01 22					
отшибнувши розхѡдъ .	1047	60	—	—					
остає въ касѣ . .	240	—	1287	01 22					

Въ Общо-рольничѡмъ кредитовомъ Заведеню 13.400 зл.

Б. Фондъ резервовый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Червця . . .	2973	88		—	—
2. Дек. Лѣскій ѡдъ о. Бояр- ского, о. Менцинского, о Полошиновича, о Ра- ставецкого	37	67			
3. Дек. Яелискій ѡдъ о. Р. Кмицикевича и о. В. Волошиньского	24	—			
4. О. Дрималикъ Онуфрій . .	9	20			
всего	3044	75			
Отшибнувши розхѡдъ	—	—			
Остаетъ въ касѣ дня 31. Серннѣ	3044	75			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Червця . . .	2172	10	1. Стемшель до квити на купоны	6	25
2. О. Маликъ Игнатій . . .	30	—	2. Вд. Яновска Емилія перед.	25	—
3. „ Сѣлецкій Александръ .	20	—	3. „ Добрянська Юлія „	20	—
4. „ Калужняцкій Владиславъ	30	—	4. „ Волошиновска Кар „	25	—
5. Дек. Высочанскій ѡдъ:			5. „ Ваць Мальвина „	10	—
о. Счастлиго Салимона . .	7	—	6. „ Растваецка Елеон. „	10	—
о. Игнатія Петровского . .	4	—	7. „ Новосядловска Ант. „	15	—
о. Михаила Прухницкого . .	7	—	8. „ Козловска Савина „	25	—
о. Анат. Кордасевича . .	7	—	9. „ Подлуска Юлія „	25	—
о. Волод. Ясеницкого . .	7	—	10. „ Сембратовичъ Ел. „	50	—
о. Альбина Добрянского . .	7	—	11. „ Залужна Елисавета „	15	—
о. Волод. Бачиньского . .	7	—	12. „ Чайковска Текля „	25	—
о. Михаила Хомишина . .	7	—	13. „ Вишневска Іосифа „	25	—
о. Савина Кмицикевича . .	7	—	14. „ Рудовска Юлія „	25	—
о. Виктора Кордасевича . .	7	—	15. „ Лукашевичъ Павл. „	20	—
всего	2319	10	16. „ Насальска Юлія „	25	—
Отшибнувши розхѡдъ	437	2	17. „ Ясиньска Марія „	25	—
Остаетъ дня 31. Серннѣ въ касѣ	1882	08	18. „ Рошицка Минодора „	20	—
			19. „ Ваць Мальвина „	40	—
			20. Текущій купоны ѡтъ 4% облиг. фонда проп. . . .	4	90
			21. Переказы почтовѣ	—	7
			22. Текущій купонъ ѡдъ 4½% листу заст. Банку краев.	—	80
			всего	437	02

П о в т о р е н ь е.

1. Фондъ кор. готѣвкою	240	зл.	—	кр.	—	цѣн. ефек.	128.701	зл.	22	кр.
2. „ резер.	3044	„	75	„						
3. „ розпор.	1882	„	08	„						
³¹ / ₈ 1892 р. мае бѣти готѣвкою	5166	„	83	„	—	цѣн. ефек.	128701	зл.	22	кр.

Отвѣтно тому выказови найдено дня 31. Серпня 1892 р. въ касѣ:

I) 1. Книж. щадн. Нар. Торг. Ч.	91	на	504	зл.	69	кр.
2. „ „ „ „ „	163	„	507	„	11	„
3. „ „ „ „ „	175	„	961	„	63	„
4. „ ч Перем. касы „	17124	„	3184	„	23	„
5. Готовими грѣшми	.	.	9	„	17	„
	всего		5166	зл.	83	кр.

II) Въ цѣнныхъ эффектахъ . . . 128701 зл. 22 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Юпко
касирь

М. Мрыць
контрольоръ

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 11. Вересня 1892.

ХРОНИКА.

Отличія крилошаньскій получили:

- Ч. 4655. Скобельскій Теофилъ, парохъ въ Жуковѣ, деканата Любачѣвского.
Отто Іоаннъ, парохъ въ Липовци деканата Любачѣвского.

Именованя:

- Ч. 4749. Чеховичъ Орестъ М. Деканъ Белзскій, парохъ въ Боратынѣ поставленъ ставъ Завѣдателемъ тогожъ деканата въ мѣстце уступившого съ узнаніемъ изъ той должности дотеперѣшного Декана Маѣея Дмоховского.
Чернецкій Василій, парохъ въ Сѣлци белзкомъ именованъ М. Деканомъ для деканата Белзского.
„ 4704. Погорецкій Петръ катихитомъ при народныхъ школахъ въ Дрогобычи.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4428. Людкевичъ Михаилъ, въ Дрогоевѣ. деканата Перемыского.

- Ч. 4526. Петровскій Михайлъ, въ Гуснѣмъ деканата Высочаньского.
„ 4668 Цапиньскій Евстахій, въ Пакости деканата Мостиского.
„ 4701. Вахнянинъ Володимиръ, въ Токарни деканата Сяноцкого.
„ 4862. Губицкій Іосифъ, въ Завадовѣ деканата Яворѣвского.
„ 4037. Демянчикъ Іоаннъ, въ Яксманичахъ деканата Перемыского.
„ 3973. Калимонъ Григорій, въ Полкиняхъ деканата Ярославского.

Сотрудничества получили:

- Ч. 4191. Дуркотъ Петръ въ Оленицахъ.
„ 4191. Чернецкій Василій въ Мостахъ великихъ деканата Угнѣвского.
„ 5004. Габлинскій Петръ въ Теплицяхъ деканата Ярославского.
Ч. 5021. Мудрый Іоаннъ получилъ сопомощничество при пароху въ Гуменци деканата Старосольского.
Ч. 4862. Низовый Юліанъ получилъ каноничну институцію на парохію Чернилява деканата Яворѣвского.
Ч. 4094. Ясеницкій Михайлъ парохъ въ Монастирци деканата Лѣського получилъ грамоту узнанія и похвалы за ревне и совѣстне преподаванье науки религіи тамошней молодежи школьной.
Ч. 4973. Карановичъ Іоаннъ, парохъ въ Полкиняхъ деканата Ярославского получилъ грамоту отпустительну изъ связи каноничной тутешной Епархіи на АЕпархію.
Ч. 4915. До Вѣденьского сѣменища на І. р. богословія приняті: Войтовичъ Юліанъ и Цѣцькевичъ Іоаннъ.

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 4. Студня 1892 р. выставляютъ ся слѣдующіи парохіи:

- Ч. 4216. Гусне, выжне деканата Высочаньского, наданя приватного.
„ 4421. Дрогоевъ деканата Перемыского, наданя приватного.
„ 4873. Завадѣвъ деканата Яворѣвского наданя приватного.
„ 5018. Порудно деканата Яворѣвского наданя приватного.
„ 4547. Рышкова Воля деканата Ярославского наданя приватного.

Н е к р о л о г і я:

Паньковскій Теодоръ, парохъ въ Рышковой Воли, ум. дня 8. Сернія.
Созанскій Теофилъ, парохъ въ Пакости, ум. дня 14. Сернія.
Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Преч. Кліра.

О т ъ Е п. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 23. Вересня 1892.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢКЪ 1892.

Выдано 1. Листопада.

Ч. XI.

Ч. 71.

Ч. 5045.

Поде се до вѣдомости и случайного употребленія слѣдующа Апосто ль
скимъ воинскимъ Вікаріатомъ выдана Инструкція:

Инструкція Апост.
войскового
Вікаріата.

Nr. 2710.

An die hochwürdigen

Herren subsidiarischen Militär-Seelsorger.

Einleitung.

Bei der gegenwärtig zu Recht bestehenden Organisation der Militär Seelsorge und der dadurch bedingten geringen Anzahl der Militär-Geistlichen sind letztere thatsächlich nicht im Stande, allen religiösen Bedürfnissen der oft in vielen kleinen Garnisonen vertheilten Truppen Rechnung zu tragen, weshalb die gütige Aushilfe des hochwürdigen Civil-Clerus vielfach in Anspruch genommen werden muss.

Es ist dies sicherlich keine geringe Mühewaltung, die dadurch dem hochwürdigen Civil-Clerus erwächst, allein mit besonderem Danke muss ich constatiren, dass die hochwürdige Orts-Geistlichkeit nahezu überall, wo es nothwendig ist, die oft ziemlich umfangreiche subsidiarische Militär-Seelsorge mit dem freundlichsten Entgegenkommen zu verwalten nicht ermangelt.

Was die damit verbundenen Opfer leichter ertragen lässt, das sind folgende Erwägungen:

1. In der Erfüllung der allgemeinen Wehrpflicht sind die Candidaten des

geistlichen Standes derart begünstigt, dass dieselben zum Behuf der Fortsetzung ihrer theologischen Studien im Frieden und im Kriege von jedem Präsenzdienste enthoben bleiben, während unsere Mitbürger sich selbst in Friedenszeiten im besten Falle wenigstens durch ein Jahr dem anstrengenden Präsenzdienste unterziehen müssen. Für diese grosse Begünstigung erweisen wir uns gegen unseren Allerhöchsten Kriegsherrn, unser Vaterland und unsere Mitbürger dankbar, indem wir für die religiösen Bedürfnisse der Soldaten mit liebevollem Eifer Sorge tragen.

2. Eine starke, wohldisciplinirte Armee ist die sicherste Bürgschaft der Segnungen des Friedens. Nun ist es aber gerade die Religion, welche — tief eingesenkt in die Seele des Menschen — die beste Bürgschaft der Treue, des Gehorsams, der Tapferkeit und aller militärischen Tugenden bildet. Es ist also ein eminent patriotischer Dienst, den wir leisten, indem wir uns der Pflege des religiösitlichen Lebens der Soldaten widmen.

3. Die im Präsenzdienste stehenden Militär-Angehörigen, welche die Blüthe der männlichen Jugend bilden, kehren nach kurzer Zeit in ihre Heimatsgemeinden zurück, um da ihren eigenen Haus- und Familienstand zu begründen. Wer sieht nun nicht auf den ersten Blick, von welcher Wichtigkeit es ist, dass der junge Soldat während seiner Dienstzeit den Glauben bewahre und als ein wolgesitteter Mann in seine Heimat zurückkehre. Welch unermesslichen Schaden kann ein einziger glaubens- und sittenloser Mann in einer Gemeinde anrichten! Es liegt demnach im eigenen Interesse der hohwürdigen Ortsgeistlichkeit, sich die Militär-Seelsorge dort, wo es nothwendig erscheint, mit besonderem Eifer anzuwenden.

Um die Ausübung des subsidiarischen Militär-Seelsorgedienstes zu erleichtern, füge ich eine kurze Anleitung bezüglich der wichtigsten Punkte bei.

Sonn- und Feiertags-Gottesdienst.

Hinsichtlich des Gottesdienstes enthält das Dienstreglement für das k. u. k. Heer, I. Theil, folgende Bestimmungen:

§ 2. P u n k t 14.

„Jedem ist, soweit der Dienst es zulässt, die Verrichtung seiner Andacht und seiner religiösen Pflichten zur gehörigen Zeit zu gestatten.“

§ 58. P u n k t 435.

„Damit die Militär-Personen ihren religiösen Pflichten nachkommen und ihre Andacht, soweit es der Dienst zulässt, zur gehörigen Zeit verrichten können, sind die Stunden, zu denen in den Gotteshäusern der verschiedenen Confessionen Gottesdienst abgehalten wird, durch Vermittlung der Militär-Stations-Commanden rechtzeitig zu verlautbaren, und soll von Seite der Truppen-Commandanten darauf gesehen werden, dass den Militär-Personen an den dem Gottesdienste vornehmlich geweihten Tagen die Theilnahme an den Andachtsübungen ihrer Religionsgenossenschaft ermöglicht werde.“

„An den bezeichneten Tagen, mindestens monatlich einmal, sind, wo es angeht, die Truppen, nach ihren Religionsgenossenschaften gesondert und in taktische Abtheilungen geordnet, zum Kirchenbesuche zu führen.“

Aus dem Wortlaute dieser Bestimmungen des Dienstreglements ist zu ersehen, dass die Mannschaft einer Jeden Garnison monatlich mindestens einmal zum Gottesdienste zu führen und derselben auch an allen übrigen Sonn- und Feiertagen die Möglichkeit zu bieten ist, ihren religiösen Pflichten nachkommen zu können.

Nur der „Dienst“ bildet eine Ausnahme von dieser allgemeinen Regel. Zur Orientirung diene, dass der § 8 desselben Dienstreglements folgenderweise lautet.

„Unter der Bezeichnung „Allerhöchster Dienst“ oder „Dienst“ werden

alle Verrichtungen verstanden, welche durch die Standes-Obliegenheiten geboten sind.“

Von Seite des Militär-Stations-Commandos ist mit dem Orts-Seelsorger das Einvernehmen zu pflegen, an welchem Tage und zu welcher Stunde die Mannschaft zum Gottesdienste geführt werden soll. Der die Truppe führende Officier hat die Mannschaft während des Gottesdienstes zu überwachen und auf ein würdevolles Benehmen in der Kirche sein Augenmerk zu richten. Etwaige diesbezügliche Beschwerden wären vom Orts-Seelsorger dem Militär-Stations-Commando vorzutragen; wenn aber eine vollberechtigte Beschwerde unberücksichtigt bleiben würde, dann wäre die Angelegenheit an den zuständigen Militär-Pfarrer zu leiten, welcher auch in allen sonstigen, zweifelhaften Fällen die nöthigen Aufklärungen bereitwilligst ertheilen wird.

Ich füge hier noch die innige Bitte bei, für das Militär, wenn die Möglichkeit vorhanden ist, einen besonderen Gottesdienst, d. i. eine heilige Messe mit Predigt, wenigstens allmonatlich einmal abzuhalten und in dieser Predigt auch auf die besonderen Pflichten des Militärstandes Rücksicht zu nehmen und zugleich die Mannschaft zum treuen Festhalten und Bekennen ihres Glaubens und zur fleissigen Theilnahme am Gottesdienste, wenn sie dienstfrei ist, anzueifern.

Osterandacht.

Nach den dermaligen Normen ist zur Osterbeicht nur die freiwillig hiezu sich meldende Mannschaft in die Kirche zu führen. Von Seite des Militär-Stations-Commandos ist die Anzahl derjenigen Soldaten, welche sich zur Osterbeicht gemeldet haben, dem Orts-Seelsorger bekanntzugeben und im Einvernehmen mit letzterem Tag und Stunde der Beichtablegung zu bestimmen.

Wie segensreich gestaltet sich aber die Osterandacht, wenn dem Empfange der heiligen Sacramente der Busse und des Altars eine diesbezügliche religiöse Belehrung vorausgeht, eventuell wenn während der Fastenzeit religiöse Vorträge für die Mannschaft gehalten werden, oder wenn dieselbe den allgemeinen Fastenpredigten beiwohnt!

Um allfälligen Schwierigkeiten in Bezug auf die Entgegennahme der heiligen Beicht von den meiner geistlichen Jurisdiction unterstehenden Militär-Personen, ihren Gattinen und minderjährigen Kindern zu begegnen, ertheile ich hiemit allen mit der subsidiarischen Militär-Seelsorge betrauten Geistlichen, sowie allen von ihrem eigenen Ordinarius zum Beichthören approbirten Priestern, welche zur Aushilfe beim Beichthören der Militär-Angehörigen beigezogen werden, die hiezu erforderliche Jurisdiction und die „*Facultas absolvendi personas castra sequentes in foro conscientiae a quibusvis excessibus et delictis quantumcunque gravibus et enormibus etiam in casibus summo Pontifici et Sedi Apostolicae specialiter reservatis.*“

Nebenbei sei bemerkt, dass die Angehörigen der Landwehr, sowie die Militär-Personen des Ruhestandes, der Reserve und „ausser Dienst“ nicht zu meiner Jurisdiction zählen, sondern der Civil-Seelsorge angehören.

Sollten sich in einer Station Soldaten des griechisch-katholischen Ritus oder Militär-Personen eines dem Orts-Seelsorger nicht geläufigen Idioms befinden, so genügt eine Anzeige an das zuständige Militär-Pfarramt, damit ein geeigneter Militär-Geistlicher zur Abhaltung der Osterandacht mit denselben dahin entsendet werde.

Recruten-Belehrung.

Die kritischste Periode, die der Soldat während seiner Dienstzeit durchzumachen hat, sind die ersten Monate, wenn er als Recrut zu seinem Truppenkörper einrückt. Trennung von seinen Angehörigen, neue und ungewohnte Lebens-

verhältnisse, Strenge der Disciplin und sonstige Umstände wirken oft sehr deprimirend auf den jungen Soldaten und führen ihn zuweilen bis zur Verzweiflung und zum Selbstmorde.

Es braucht keiner weiteren Nachweisung, wie sehr die eifrige Pflege der Religion Herz und Gemüth zu erquicken und zu stärken, Gehorsam und treue Pflichterfüllung zu fördern und die Ertragung der Mühen und Arbeiten zu erleichtern vermag. Aus diesem Grunde habe ich im verlossenen Jahre die Militär-Geistlichkeit beauftragt, den Recruten eine besondere geistliche Sorgfalt angedeihen zu lassen und dieselben öfters an bestimmten, mit dem betreffenden Commando zu vereinbarenden Tagen in einem hiezu geeigneten Locale über ihre neuen Standesplichten auf Grund der übernatürlichen Motive zu belehren und mit trostreichen Worten ihren Muth zu beleben. Und das k. und k. Reichs-Kriegsministerium hat in voller Würdigung der Motive dieser meiner Weisung mit dem Erlasse, Abtheilung 5, Nr. 3344, vom 4 November 1891, die Militär-Territorial-Commanden aufgefordert, diese Bestrebungen im Einklange mit den bestehenden Dienstvorschriften zu fördern.

Ich hege die sichere und freudige Ueberzeugung, dass auch die hochwürdigen Herren subsidiarischen Militär-Seelsorger den seinerzeit einrückenden Recruten dieselbe geistliche Sorgfalt bereitwilligst zuwenden und zu diesem Behufe mit den Militär-Stations-Commanden das Geeignetste vereinbaren werden.

Krankenbesuch.

Von überaus segensreichen Früchten begleitet ist der häufige Besuch des Militär-Spitals oder Marodehauses durch den Seelsorger. Wie dankbar und empfänglich der Soldat für jedes gute Wort ist, das ihm am Krankenbette vom Priester gesagt wird, weiss jeder Seelsorger, der in dieser Beziehung seine Wirksamkeit bethätigt hat.

Tanzunterhaltungen in der geheiligten Zeit.

Es sind hie und da Klagen laut geworden wegen der Abhaltung von Bällen und Tanzunterhaltungen seitens des Militärs während geheiligten Zeit.

In dieser Hinsicht hat das k. und k. Reichs-Kriegsministerium mittelst Erlasses vom 25. Jänner 1892, Präs-Nr. 367, aufmerksam gemacht, dass die Abhaltung von öffentlichen Bällen (Tanzkränzchen) während der Advent und Fastenzeit in jenen Gegenden, wo das religiöse Gefühl der Bevölkerung besonders hervortritt, leicht Aergerniss erregen kann, weshalb von Seite des Militärs diesen herrschenden religiösen Anschauungen Rechnung getragen werden soll.

Im allgemeinen werden alle diesfälligen oder sonst etwa auftauchenden Schwierigkeiten eine um so befriedigendere Lösung finden, je freundlicher das Einvernehmen der Orts-Geistlichkeit mit dem Officierscorps und namentlich mit den Militär-Stations-Commandanten sich gestaltet.

Remunerationen.

Nach Massgabe der zur Verfügung stehenden geringen Dotation können wohl nur die Gesuche um Remunerationen für ausserordentliche subsidiarische Militär-Seelsorgedienste, welche sonst in keiner Weise honorirt werden, eine entsprechende Berücksichtigung finden. Den eigentlichen Lohn wird Gott selbst ertheilen.

Das Gesuch um eine Remuneration soll beim Militär-Stations-Commando

eingereicht werden und mit einem Ausweise über die im letztverflossenen Jahre für die Angehörigen des k. und k. Heeres verrichteten seelsorglichen Functionen versehen sein. Gesuche um eine Remuneration für Seelsorgedienste, welche vor dem letztverflossenen Jahre geleistet wurden, können bei dem Umstande, als die bezügliche Dotationsquote bereits ausgegeben ist, keine Berücksichtigung mehr finden.

Seelsorgliche Berichte.

Nach den bestehenden Vorschriften senden die Militär-Pfarrer am Schlusse eines jeden Quartales einen Bericht über den von jedem Militär-Geistlichen und von den mit der subsidiarischen Militär-Seelsorge betrauten Civil-Geistlichen abgehaltenen Militär-Gottesdienst und nach beendigter Osterandacht einen Bericht über die Abhaltung der Osterbeicht und die Zahl der Pönitenten dem apostolischen Feld-Vicariate ein.

Diese Berichte dienen dem apostolischen Feld-Vicär zur Richtschnur, welche Theile seines räumlich so ausgedehnten Wirkungskreises derselbe eine besondere Aufmerksamkeit zuzuwenden habe, und sie bilden auch die einzig mögliche Controlle ob und inwieweit die auf die Pflege des religiös-sittlichen Lebens im Heere bezughabenden militärischen Vorschriften beobachtet werden.

Es wolle daher auch den hochwürdigen Herren subsidiarischen Militär-Seelsorgern nicht schwer fallen, derartige Amtsberichte wenigstens halbjährig an das zuständige Militär-Pfarramt zu leiten und in denselben zugleich auch die etwaigen Wünsche zum Ausdrucke zu bringen.

W i e n, im August 1892.

Dr. Coloman Belopotoczky,

Bischof, apostolischer Feldvicar.

О т ъ Е п. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 19. Вересня 1892.

Ч. 72.

Въ справѣ обезпеченя церквей и будынкѣвъ ерекційныхъ получивъ Еп. Ординаріятъ отъ Дирекціи „Товариства взаимныхъ обезпечень Днѣстеръ“ въ Львовѣ слѣдующе письмо:

„По довголѣтнихъ стараняхъ одержали Русины вѣдъ правительства призывлене на засноване Товариства взаимныхъ обезпечень вѣдъ огню подъ назвою „Днѣстеръ.“ а то на подставѣ розпорядженя Выс. ц. к. Міністерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 9. Грудня 1892 Ч. 22.731.

По зѣбраню капиталу основного въ сумѣ 50.000 зл. котрый выключно самѣ патріоты рускѣ зложили, и по уконституованю ся, Товариство наше покѣнчившии широкѣ вступнѣ работы организаційнѣ розпочало съ Богомъ свою дѣяльність дня 15. н. ст. Вересня 1892 р.

Не будемо широко розводити ся о важности и значѣню „Днѣстра“ а наведемо лишь:

1) що пѣсля датъ статистичныхъ, зѣбранныхъ Выдѣломъ краевымъ, ледво 12% всѣхъ будынкѣвъ въ краю нашѣмъ есть обезпеченыхъ, а коли ся зважить, що въ тыхъ 12% мѣстятъ ся будынки двѣрски, дома по мѣстахъ и мѣсточкахъ, котрѣ

Ч. 5462.

О Товариствѣ
взаимныхъ обез-
печень „Днѣстеръ“
въ Львовѣ.

зъ малими вынятками майже всѣ суть обезпечені, дальше церкви, костелы и школы, котрі після закона мусять бути обезпечені, смѣло сказати можна, що на дома нашихъ селянъ не припадає бѣльше обезпечень якъ 1%, а загально знаюмо єсть рѣчею, що пожежи въ нашѣмъ краю рѣчно мільонові шкоды наносять нашихъ селянъ не щадить и на жебракѣвъ ихъ обертають. Вже на підставѣ тыхъ датъ статистичныхъ, заходила конечно и нагляча потреба заснованія другого краевого Товариства асекураційного, що такожъ фахова въ тѣмъ взглядѣ Дирекція Товариства краківскаго въ цѣлости передъ нашими делегатами признала.

2) Важность заснованія „Дністра“ окаяе ся еще бѣльшою, коли ся зважитъ, що въ недалекой будучности буде заведена въ цѣлой державѣ, отже и въ нашѣмъ краю примусова асекурація, и тогда и тыхъ 88% будынкѣвъ, до теперъ не заасекуровані, будутъ мусѣли бути обезпечені, и два краеві Товариства будутъ мати ажъ надто велике поле до дѣланія. Наші церкви и будынки парохіяльнй и школы, для котрыхъ якъ выше сказано, примусову асекурацію вже вѣдъ довшого часу заведено, обезпечені були до теперъ, для браку рускаго Товариства асекураційного въ иншихъ Товариствахъ (преважно въ Товариствѣ краківскѣмъ, Славін и Фениксѣ) а рѣчна премія лише вѣдъ самыхъ церквей выносивъ що найменьше 200.000 зл. Другу такую суму становлять преміи вѣдъ будынкѣвъ ерекціональныхъ, а такую саму суму выносятъ преміи вѣдъ забудованъ шкѣльныхъ а коли до того додамо еще рѣчній преміи вѣдъ обезпечень будынкѣвъ селянскихъ, выйде зъ того поважна бо близько мільонова сума рускаго гроша, котра теперъ до иншихъ Товариствъ навѣтъ позакраевыхъ впливае.

Хочъ Русины оплачуютъ рѣчно такъ велику суму титуломъ премій асекураційныхъ, мимо того на зарядъ тыхъ Товариствъ не мали и не мають жадного впливу, а Русины если знайшли въ тыхъ Товариствахъ яке удержанье, занимають тамъ лишь подрядне становище. Деяки зъ тыхъ Товариствъ, въ цѣляхъ агитаційныхъ и конкуренційныхъ, опредѣляютъ вправдѣ часомъ зъ своихъ чистыхъ зыскѣвъ певнй сумы на цѣли рускі, але сумы ті представляють ся сорозмѣрно до мільоновыхъ рѣчныхъ премій и великихъ зыскѣвъ, такъ малими, що не варто навѣтъ о нихъ згадувати.

Противно рускимъ Товариствомъ „Дністеръ“ будутъ управляти самі Русины, вѣдъ котрыхъ выключно буде залежати не лише окрѣхи зъ чистыхъ зыскѣвъ, але цѣлый чистый зыскъ на рускі цѣли опредѣляти.

Въ нашѣмъ Товариствѣ знайде такожъ значне число Русинѣвъ въ Львовѣ, яко урядники „Дністра“ цѣлковите удержанье, а на провинціи яко агенты подѣшненье своего добробыту.

То булибъ найважнѣйшій причины, для котрыхъ перше руске Товариство обезпечень „Дністеръ“ засновано.

Оно мае значѣне такожъ культурне, бо розширяе руске письмо въ краю.

Товариство наше представляе повну гаранцію, за всякі шкоды ручить фондъ основный въ сумѣ 50.000 зл., а крѣмъ того Товариство наше заключило умову зъ вѣденскимъ Товариствомъ реасекураційнымъ „Theilungsverein“ до котрого належать крѣмъ „Дністра“ 9 иншихъ перворядныхъ на взаимности опертыхъ Товариствъ, а мѣжь ними и Товариство краківске и Славія. Въ тѣмъ Theilungsverein, отже реасекуруе „Дністеръ“ часть своихъ ризикѣвъ, и всякі шкоды розкладають ся мѣжь тыхъ 10 Товариствъ сорозмѣрно до частей реасекурованыхъ. Позаякъ розвѣй каждого отже и нашего Товариства залежить передовсѣмъ вѣдъ якъ наибѣльшого всѣовудѣлу членѣвъ и „Дністеръ“ станувъ бы вѣдъ разу на сильныхъ подставахъ, еслибы въ нѣмъ убезпечили ся всѣ церкви, забудованія парохіяльнй и школы.“

Увзглядняючи матеріальнй и моральнй користи, які Товариство асекураційне „Дністеръ“ основане на взаимности, не на спекуляціи акціонарѣвъ, на случай потреби подасть церквамъ погорѣвшимъ, а остаючи подъ зарядомъ своихъ людей, по узбираню отвѣтныхъ капиталѣвъ, которыми своій Совѣтъ управляючій розпоряджати мае, не лишь погорѣвшимъ но и валячимъ ся и черезъ конкуренцію до

здвигнення неспосібнимъ дати буде могло и о чѣмъ несомнѣваемо ся въ первой лінії подавати буде, — надѣючися дальше о Господѣ, що институція руска, грошемъ убогого но честного, морального и Богобоязливого народа руского здвигнена и удержувана, взыски свои матеріальні въ користь економичну а переважно моральну свого народа обертати схоче, — поручаемо Всеч. Духовенству съ всею готовостію приступати въ члены обезпечуючихъ и обезпеченыхъ яко взаимного Товариства „Дністеръ.“

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 21. Жовтня 1892.

Ч. 73.

Звертаеся урагу Всеч. Духовенства, що ризы церковні, всякіи знаряды и приборы церковні належить купувати въ торговляхъ христіянськихъ именно же въ торговляхъ, що удержують на складахъ výroбы промыслу домашнего тукраевого выдѣланіи руками робѣтниківъ христіянськихъ.

Такого рода предметы удержуе на складѣ „Галицке акцііне Товариство гандльове, удержуюче въ своемъ центральномъ Базари краевомъ въ Львовѣ“ на складѣ обильный выборъ всякого рода ризъ церковныхъ, крестовъ закованыхъ, чашъ и лампъ а такожъ сукна краевого výroбу на реверенды, которыхъ то предметовъ купно въ згаданомъ Базари поручаеся.

Ч. 4122.

Товариство гандльове въ Львовѣ всякими приборами церковными.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 29. Вересня 1892.

Ч. 74.

На прошеніе уряда парохіального въ Дубецку, зъ дня 29. Вересня с. р. Ч. 61. удѣлилося до вѣдомости Преч. Клира епархіального, що высоке ц. к. Намѣстничество благоволило позволити рѣшеніемъ зъ дня 19. Вересня с. р. Ч. 10.549 збирати складки на ренарачію церкви въ Дубецку въ 10 повѣтахъ на одинъ рѣкъ, именно въ повѣтѣ: Мостискѣмъ, Самборскѣмъ, Ярославскѣмъ, Ланцутскѣмъ, Добромилскѣмъ, Березѣвскѣмъ, Сяноцкѣмъ, Лѣскѣмъ, Старомѣйскѣмъ и Яворѣвскѣмъ и поручаеся добровѣльный жертвы на тую цѣль на руки Преч. пароха Стефана Петрыка пересылати, такожъ парохіанъ заохочувати до чинного пѣддержуваня сего богоугодного дѣла.

Ч. 5303.

О дозволеномъ собиранію жертвъ на будову церкви въ Дубецку.

Отъ Еп. К о н с и с т о р і и.

Перемышль, дня 13. Жовтня 1892.

Ч. 5493.

Ч. 75.

О выказахъ вдовъ
и сиротъ священ.
належащихъ до
Епархіи Станисла-
вѣвской.

Въ слѣдство донеси Пресвѣтнотого Еписк. Ординаріята въ Станиславовѣ, зъ дня 10. Жовтня с. р. Ч. 4340, взывася Преч. уряды деканальнѣ, щобы до кѣнця Листопада с. р. предложили впростъ ѡтъ себе ВПр. и Всесвѣт. Еп. Консисторіи въ Станиславовѣ выказы въ тутейшой Епархіи замѣшкальныхъ и до запомогѣ зъ вдовичо-сирот. фонда управненихъ вдовъ и сиротъ по священникахъ Епархіи Станиславѣвской, такожь выказы тыхъ вдовъ, которѣ черезъ смерть або повторне браковѣнчанье право до запомогѣ утратили.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Жовтня 1892.

Ч. 5700.

Ч. 76.

Конкурсъ на поса-
ду Катихита при
нар. школахъ въ
Яворовѣ.

Подаея до вѣдомости Преч. Священства слѣдующій конкурсъ: „L. 1302. C. k. Rada szkolna okręgowa w Jaworowie rozpisuje niniejszem konkurs, celem stałego obsadzenia posady osobnego nauczyciela religii gr. kat. przy pięcioklasowej szkole męskiej w Jaworowie z płacą roczną 600 zł. i obowiązkiem udzielania nauki religii w pięcioklasowych szkołach męskiej i żeńskiej, w dwuklasowej szkole mieszanej na przedmieściu Nakonecznem w Jaworowie i odbywania przepisanych exhort. Do tej posady przywiązane są dodatki pięcioletnie po 50 zł. i 10% od stałej płacy na pomieszkание.

О posadę tę ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni.

Ubiegający się o tę posadę winni wniesć podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do 10. listopada 1892. C. k. Rada szkolna okręgowa w Jaworowie dnia 30. września 1892.“

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 25. Жовтня 1892.

Ч. 5403.

Ч. 77.

Станъ касы вдов.
сир. фонда за мѣ-
сяць Вересень
1892

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдовичо-сиротиньского фонда доносить по́дъ днемъ 3. Жовтня 1892 Ч. 453 слѣдующе :

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. до 30. Вересня 1892 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ Сериня	240	—	128701	22	1. Выдано на закупно				
2. О. Кузикъ Корнилій	15	—	—		4% облиг. фонда				
3. „ Обушкевичъ Тео- фанъ (зъ Америки)	62	—	—		проп.	473	—	—	—
4. Общорол. кр. Завед.	500	—	—		2. Порто почтове .	—	45	—	—
5. Закупно 4% облиг. фонда пропинац. Seria D. Nr. 4546	—	—	500	—	всего .	473	45	—	—
всего .	817	—	129201	22					
вѣднявшіи розхѣдъ . .	473	45	—	—					
остае готѣвкою въ касѣ	343	55	129201	22					

Въ Общо-рольн кред. Заведеню 12.900 зл.

Б. Фондъ резервовый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Сериня . . .	3044	75			
2. О. Савчинъ Іоакимъ . . .	20	—			
3. „ Цѣпановскій Матей . .	12	—			
4. „ Гайдукевичъ Володимиръ	15	42			
5. „ Обушкевичъ Теофанъ (зъ Америки)	132	—			
6. „ Торонскій Алексей . .	7	—			
всего .	3231	17			
вѣднявшіи розхѣдъ . .	—	—			
Остае въ касѣ	3231	17			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Сернія . . .	1882	8	Передатокъ на 1892 р.		
2. О. Мосѣвичъ Володимиръ .	30	—	1. Вд. Кордасевичъ Теофія .	25	—
всего .	1912	8	2. " Исайчикъ Анна . . .	30	—
вѣднѣвши розхѣдъ . . .	124	85	3. " Лисковацка Сильвія . .	5	—
Остае въ касѣ	1787	23	4. " Желеховека Мальвина .	10	—
			5. " Лисковацка Онората . .	25	—
			6. " Дутковска Іосифа . . .	25	—
			7. За текущій купонъ одъ за-		
			купленои 4% облигаціи . .		
			фонда проинацііного . . .	4	85
			всего .	124	85

П о в т о р е н ь е.

1. Фондъ кор. готѣвкою 343 зл. 55 кр — цѣн. ефек. 129.201 зл. 22 кр.
2. " резер. " 3231 " 17 "
3. " розпор. " 1787 " 23 "

³⁰/₉ 1892 р. має бути готѣвкою 5361 зл. 95 кр. — цѣн. ефек. 129201 зл. 22 кр

Отвѣтно тому выказови найдено дня 30. Вересня 1892 р. въ касѣ:

- I) 1. Книж. щадн. Нар. Торг. Ч. 91 на 504 зл. 69 кр.
2. " " " " " 163 " 507 " 11 "
3. " " " " " 175 " 961 " 63 "
4. " " Перем. касы " 17124 " 3184 " 23 "
5. Готовими грѣшми 204 " 29 "
- всего 5361 зл. 95 кр.

II) Въ цѣнныхъ ефектахъ 129201 зл. 22 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель

В. Кондрацкій
секретаръ.

М. Конко
касиръ

М. Мрыць
контрольоръ

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Жовтня 1892.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 5066. На парохію Гочевъ деканата Балигородского: Крыницкій Василій.
- „ 5067. На парохію Тырива волоска, деканата Лѣского: 1. Сливинскій Михайлъ, 2. Менцинскій Антоній. 3. Вахнянинъ Володимиръ.
- „ 5068. На парохію Лонѣнка, деканата Балигородского: Кобздай Володимиръ.
- „ 5069. На парохію Нове Село, дек. Куликѣвского: 1. Мосѣвичъ Володимиръ, 2. Кунцевъ Алексій. 3. Савицкій Андрей. 4. Насальскій Володимиръ. 5. Весоловскій Антоній. 6. Виницкій Корнилій. 7. Онышкевичъ Стефанъ. 8. Кѣселовскій Філемонъ. 9. Раставецкій Счастый.
- „ 5072. На парохію Мысцова, деканата Дуклянського: 1. Мерена Теодоръ. 2. Гумецкій Корнилій. 3. Туряньскій Михайлъ. 4. Прухницкій Андрей. 5. Вербицкій Михайлъ. 6. Венгриновичъ Емиліанъ. 7. Сѣлецкій Алексей, 8. Хилякъ Антоній. 9. Гинилевичъ Володимиръ. 10. Мельникъ Лука. 11. Давидовичъ Емиліанъ.
- „ 5074. На парохію Долины, деканата Бѣцкого: Мельникъ Лука.
- „ 5075. На парохію Мѣщины, деканата Бѣцкого: Пирѣгъ Даніилъ.
- „ 5076. На парохію Крупецъ, деканата Потелицкого: Федоновичъ Іосифъ.
- „ 5088. На парохію Лѣвинка мала, деканата Старосамборского: 1. Хомишинъ Максимъ. 2. Губицкій Іосифъ,
- „ 5079. На парохію Бенѣова, деканата Высочанського: Хомишинъ Максимъ.
- „ 5082. На парохію Конѣске, деканата Бирчанського: 1. Менцинскій Антоній. 2. Кѣселовскій Філемонъ. 3. Котецкій Николай. 4. Хлопецкій Северинъ,
- „ 5083. На парохію Ольховець, деканата Дуклянського: 1. Кѣселовскій Філемонъ. 2. Мельникъ Лука.
- „ 5084. На парохію Снявка, деканата Любачѣвского: 1. Крыницкій Василій. 2. Бордунъ Димитрій. 3. Осмакъ Романъ.
- „ 5085. На парохію Букова, деканата Старосольского: 1. Коростеньскій Северинъ. 2. Зятыкъ Максимъ. 3. Добрянскій Михайлъ.
- „ 5086. На парохію Махнѣвъ, деканата Угнѣвского: 1. Крайчикъ Ілія. 2. Мокрицкій Василій. 3. Насальскій Володимиръ. 4. Долошицкій Іосифъ. 5. Гумецкій Корнилій. 6. Яремкевичъ Василій. 7. Весоловскій Антоній. 8. Кузикъ Корнилій.
- „ 5081. На парохію Стрѣлбичи, деканата Старосамборского: 1. Отто Іоаннъ. 2. Констанкевичъ Іоаннъ. 3. Левицкій Теофилъ, 4. Фидикъ Василій. 5. Яворовскій Теофилъ. 6. Баранецкій Сильвестеръ. 7. Бѣрецкій Левъ. 8. 11. Яворскій Іоаннъ. 9. Голіанъ Іоаннъ. 10. Грыцькевичъ Константинъ. Менцинскій Антоній. 12. Ясеницкій Володимиръ. 13. Левицкій Левъ. 14. Романовскій Василій. 15. Савчакъ Іоаннъ. 16. Хомишинъ Максимъ.
- „ 5109. На парохію Бортне, деканата Бѣцкого: 1. Вербицкій Михайлъ. 2. Венгриновичъ Емиліанъ. 3. Хилякъ Антоній. 4. Мельникъ Лука.
- „ 5585. На парохію Турѣ, деканата Старосамборского: 1. Ільницькій Іоаннъ. 2. Ясеницкій Северинъ. 3. Дубъ Іосифъ. 4. Венгриновичъ Антоній.

До енарх. Сѣменища на IV. годъ принятї:

1. Будзыновскій Юліанъ, 2. Рудавскій Володимиръ.

За сертификатомъ.

Юрчакевичъ Михайлъ.

До гр. кат. генер. Сѣменища въ Львовѣ принятї:

На III. г. богословія.

1. Паньковскій Иларіонъ, 2. Чирнянскій Миронъ, 3. Бончевскій Антоній, 4. Мацюракъ Василій.

На II. г. богословія.

1. Ладыжинскій Александеръ, 2. Волошинскій Юліанъ, 3. Нестеровичъ Левъ, 4. Гичко Николай, 5. Гандякъ Орестъ.

На I. г. богословія.

1. Тымчишинъ Григорій, 2. Хилякъ Анатолій, 3. Шумелда Іоаннъ, 4. Падохъ Георгій, 5. Миньковичъ Емиліанъ, 6. Бенцѣвъ Андрей, 7. Клачинскій Антоній, 8. Кмѣцѣвичъ Володимиръ, 9. Утрыско Володимиръ, 10. Менцинскій Іоаннъ, 11. Балко Василій, 12. Крупскій Петръ, 13. Нейдохъ Михайлъ, 14. Феленчакъ Николай, 15. Дутковскій Казимиръ, 16. Залитачъ Александеръ.

Сертификатомъ надѣленї:

На II. г. богословія.

1. Крушинскій Романъ, 2. Пирожокъ Кирилъ, 3. Каламунецкій Петръ, 4. Ортынскій Филаретъ, 5. Романецъ Григорій, 6. Товарицкій Іоаннъ, 7. Луцкій Петръ, 8. Савчинъ Николай, 9. Гнатышакъ Орестъ, 10. Миколаевичъ Константинъ, 11. Венгриновичъ Володимиръ, 12. Вишинскій Антоній.

На I. г. богословія.

1. Ступницкій Павелъ, 2. Коритовскій Володимиръ, 3. Фіяля Кароль, 4. Ломницкій Сава, 5. Нѣсевичъ Николай, 6. Дыгдалевичъ Михайлъ, 7. Двудѣтъ Теодоръ, 8. Косоноцкій Михайлъ, 9. Дудыкъ Емиліанъ, 10. Хлопецкій Оаддей, 11. Левъ Михайлъ, 12. Гудзю Онуфрій, 13. Смолинскій Василій, 14. Сиротинскій Орестъ, 15. Хилякъ Антоній, 16. Яньовъ Петръ.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5376. Лѣковацкій Іосифъ, на парохію Сосниця, деканата Перемыского.
„ 5387. Ленчикъ Іосифъ, на парохію Яблонка выжна, деканата Высочаньского.
„ 5463. Дашкевичъ Іоаннъ, на парохію Тустановичи, деканата Дрогобыцкого.

Презенты получили:

- Ч. 5428. Волосянський Іоаннъ, на парохію Пяновичи, деканата Самборского.
„ 5534. Кузикъ Корнилій, на парохію Махнівъ, деканата Угнівского.
„ 5578. Сливинський Михайль, на парохію Тырива волоска, деканата Лѣского.
„ 5645. Хомишинъ Максимъ, на парохію Лѣнинка мала, дек. Старосамборского.
„ 5682. Коростенський Северинъ, на парохію Букова, деканата Старосольского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5376. Левицкій Левъ, въ Мостискахъ деканата Мостиского.
„ 5463. Погорецкій Володимиръ въ Ступниці, деканата Мокрянського.

Сопомочництва получили:

- Ч. 5056. Крайчикъ Николай въ Доброгостовѣ, деканата Дрогобыцкого.
„ 5161. Захаріасевичъ Антоній, въ Вынатычахъ, деканата Перемыского.
„ 5596. Лебедовичъ Іоаннъ въ Жапаловѣ, деканата Олещицкого.

Именованя:

- Ч. 5583. Сѣнкевичъ Теофилъ, Деканъ Мостискій, поставленъ Орд. отпоручникомъ до ц. к. Рады шкѣль. окружной въ Мостискахъ.
„ 5116. Ортынський Михайль пров. учителемъ религіи при женской Семинаріи въ Самборѣ.
Ч. 5280. Захаріасевичъ Антоній получилъ грамоту принятія въ звязь каноничну тут. Епархіи зъ АЕпархіи Львівской.

Увѣльненіе отъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 5123. Устіяновскій Василій зъ Смерека, Ладыжинський Михайль зъ Березки, Сіокало Ілія зъ Крыниці, Волянський Левъ зъ Яслиской Воли.

Грамоты похвальныя за ревне обучаніе молодежи школьной получили:

- Ч. 5348. Ольховый Володимиръ парохъ въ Добрянахъ и Петрыкъ Іоаннъ парохъ въ Стоянцяхъ.

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 11. Сѣчня 1893 выставляютъ ся слѣдующіи парохіи:

- Ч. 4643. Пакость, деканата Мостиского, наданя приватного.
„ 5018. Порудно, деканата Яворѣвского, наданя приватного.
„ 5473. Полкинъ, деканата Ярославского, наданя приватного.

- Ч. 5498. Багновате, деканата Высочаньского, наданя приватного.
 „ 5483. Ступинця, деканата Мокрянського, наданя приватного.
 „ 5376. Мостиска, деканата Мостиского, наданя приватного.

Ч. 5423 Лопушинський Іоаннь, выс. профессоръ при ц. к. гимназії въ Станиславовѣ, на теперъ профессоръ въ учебномъ Заведенію у О. Езуїтѣвъ въ Хировѣ, получивъ грамоту дозволяющую ему въ предѣлахъ Нашей Епархіи св. Литургію служити и св. Тайну Покаянія стронти.

Грамоты съ благословеніемъ Архіерейскимъ по поводу 50 лѣтнего Ювілея Священства получили:

- Ч. 5148. Салацкій Іоаннь, Деканъ Ольховецкій, парохъ въ Тернавѣ гѣрной.
 „ 5681. Шеховичъ Іосифъ, выслуженый Деканъ Нижанкѣвскій, парохъ въ Клоковичахъ.

ЖЕРТВЫ.

На перенесеніе мощей б. п. Епископа Іоанна Снѣгурского зложили:

Ч. 4355. Посредствомъ уряда дек. Яслиского: ОО. Андрей Кочиркевичъ 1 зл., Михайлъ Сливинскій 1 зл., Симеонъ Колодѣй 1 зл., Венгриновичъ Іоаннь 50 кр., Іоаннь Мерена 2 зл., Романъ Кмицикевичъ 50 зл., Іоаннь Лѣщинскій 1 зл. 50 кр., Іосифъ Копыстянскій 50 кр., Волошиновичъ Николай 50 кр., Котысь Даниїль 1 зл., Бачинскій Николай 1 зл., Дроздовскій Андрей 50 кр., Коростеньскій Володимиръ 1 зл., Антоневиць Емилианъ 50 кр., Габла Димитрій 1 зл., Войтовичъ Левъ 1 зл., Маковей Ілія 1 зл., Гомза Іоаннь 1 зл. 50 кр., Бенкидь Антоній 1 зл. 50 кр., Полянскій Генрикъ 1 зл., Левицкій Ілія 1 зл., Заремба Іосифъ 1 зл., Волошиновичъ Василій 1 зл. 50 кр., Волянскій Левъ 50 кр., Солтысь Михайлъ 50 кр., разомъ 24 зл.

Ч. 4604. Посредствомъ Впр. Ректората зложили пытомцѣ укѣнчившій IV годъ богословія: Марковъ Димитрій 1 зл., Мохнацкій Ігнатій 1 зл., Мѣйскій Петръ 1 зл., Папшъ Орестъ 1 зл., Яремкевичъ Юліанъ 50 кр., Федевъ Іоаннь 1 зл., Подляшецкій Петръ 50 кр., Грыцькъ Алексей 1 зл., Брылинскій Іоаннь 1 зл., Дуркотъ Іоаннь 1 зл., Гичко Дионизій 1 зл., Савчакъ Викторъ 50 кр., Дуркотъ Володимиръ 1 зл., Гермакъ Казимиръ 50 кр., Скобельскій Антоній 1 зл., Чеховичъ Володимиръ 1 зл., Косаръ Григорій 50 кр., Гумецкій Александеръ 50 кр., Осѣдачъ Николай 50 кр., разомъ 15 зл. 50 кр.

Ч. 4623. Урядъ дек. Мокрянскій отъ пароха въ Быковѣ О. Льва Грыневцекого 3 зл.

Ч. 4206. Перемыскій урядъ дек. переславъ квоту 38 зл., котру зложили

на руки б. п. Теофиля Дмоховского, завѣдателя деканата Перемыского, слѣдующіи ОО. Сѣнкевичъ Анатоль 1 зл., Гелитовичъ Александеръ 1 зл., Козенка Стефанъ 1 зл., Константиновичъ Емилианъ 1 зл., Гайдукевичъ Андрей 1 зл., Калужняцкій Игнатій 1 зл., Менцинскій Емилианъ 1 зл., П. Т. Гамекій Францъ 5 зл., Карпинскій Стефанъ 2 зл., Юсифовичъ 1 зл., Яворскій 1 зл., Гащицъ 1 зл., Регеръ Вацлавъ 1 зл., Дорнвальдъ Михайлъ 20 зл.; дальше квоту 10 зл. 80 кр. переслану Преч. О. Михайломъ Матковскимъ, парохомъ въ Горожанѣ великой зобрану на Соборчику дек. въ Грѣмнѣ, а котру то квоту зложили: ОО. Донушанскій Климентій 1 зл., Днѣстрянскій Северинъ 1 зл., Юзичинскій 80 кр., Билинскій Ксаверій 1 зл., Бачинскій Антоній 50 кр., Сапрунъ Теодоръ 60 кр., Турянскій Іосифъ 50 кр., Заяць Михайлъ 1 зл., Лепкій Данилъ 50 кр., Матковскій Михайлъ 1 зл., Гумецкій Іосифъ 1 зл. 30 кр., Волощакъ Антоній 50 кр., Гнатышакъ зъ Комарнянского деканата 60 кр., Струсевичъ Александеръ 50 кр., разомъ всего 48 зл. 80 кр.

Ч. 4753. Урядъ дек. Добромильскій надославъ квоту 24 зл., котру зложили: ОО. Лукашевичъ Яковъ 5 зл., Гарнавскій Іоаннъ 4 зл., Мохнацкій Михайлъ 3 зл., Бѣржинскій Антоній 2 зл., Товарницкій Петръ 2 зл., Чайковскій Антоній 1 зл., Коблонъ Григорій 1 зл., Гукевичъ Константинъ 1 зл., Бачинскій Емилианъ 1 зл., Голіанъ Іоаннъ 1 зл., Киричинскій Стефанъ 1 зл., Кушнѣръ Николай 1 зл., Жолковскій Антоній 1 зл.

Ч. 4735. Урядъ дек. Бѣцкій надославъ квоту 27 зл. 70 кр., котру зложили: ОО. Добрянскій Діонизій 4 зл. 50 кр., Калужняцкій Володимиръ 1 зл., Литынскій Іоаннъ 4 зл., Черлунчакевичъ Миронъ 1 зл., Константиновичъ Юстинъ 6 зл. 20 кр., Ляховскій Антоній 1 зл., Пирѣгъ Данилъ 1 зл., Менцинскій Іосифъ 1 зл., Хилякъ Петръ 1 зл., Копыстянскій Климентій 3 зл., Вербицкій Михайлъ 1 зл., Юрчакевичъ Іосифъ 1 зл., Венгриновичъ Емилианъ 1 зл., Юрчакевичъ Емилианъ 1 зл.

Ч. 5286. О. Іоаннъ Дрималикъ, парохъ въ Волощи 5 зл.

„ 5416. „ Іеронъ Борковскій, парохъ въ Грушовѣ 2 зл.

„ 5110. „ Теофиль Качмарчикъ, парохъ въ Бѣльцаревой посредствомъ Вблаг. Дра Цеглинского 5 зл.

Ч. 5401 Добромильскій урядъ дек. отъ О. Онуфрія Дрималика, пароха въ Тростянци и Ореста Солтыкевича, сотрудника въ Добромили по 1 зл.

Ч. 5431. Комарнянскій урядъ дек. надославъ квоту 38 зл., котру зложили: О. Илія Каламунецкій 5 зл., Заградникъ Людвикъ 5 зл., Іоаннъ Крыницкій 4 зл., Іосифъ Козакевичъ 3 зл., Леонтій Манастырскій 2 зл., Михайлъ Степекъ 2 зл., Лука Турянскій 2 зл., Василій Мацюракъ 2 зл., Гервазій Царевичъ 2 зл., Яковъ Косоноцкій 2 зл., Келестинъ Кульчицкій 2 зл., Корнилій Гнатышакъ 1 зл., Левъ Лазуркевичъ 1 зл., Стефанъ Берескій 1 зл., Сімеонъ Борысъ 1 зл., Емилианъ Менцинскій 1 зл., Александеръ Струсевичъ 1 зл., Іосифъ Иванецъ 1 зл.

Ч. 5573 Бирчанскій урядъ дек. надославъ квоту 13 зл., котру зложили: Бѣрецкій Іоаннъ 1 зл., Мащакъ Іосифъ 1 зл., Журавецкій Григорій 1 зл., Метыкъ Василій 1 зл., Тустановичъ Петръ 1 зл., Баньковскій Антоній 1 зл., Пержило Григорій 50 кр., Винницкій Іосифъ 50 кр., Созанскій Іосифъ 1 зл., Хлопецкій Северинъ 1 зл., Коростеньскій Северинъ 1 зл. 50 кр., Калужняцкій Влад. 50 кр., Жарскій Іоаннъ 1 зл., Желеховскій Александеръ 1 зл.

На церковъ св. Іоакима въ Римѣ.

Ч. 4357. Посредствомъ уряда дек. Яслиского зложили: ОО. Кочиркевичъ Андрей 50 кр., Слявинскій Михайлъ 50 кр., Колодѣй Симеонъ 1 зл., Мерена Іоаннъ 20 кр., Кмицикевичъ Романъ 20 кр., Лѣщинскій Іоаннъ 1 зл. 30 кр., Воло-

шиновичъ Николай 20 кр., Котысь Даниль 50 кр., Бачинскій Николай 1 зл., Коростенскій Володимиръ 1 зл., Антоневиць Емилянъ 20 кр., Габла Димитрій 1 зл., Войтовичъ Левъ 1 зл., Маковей Илія 1 зл., Гомза Іоаннъ 50 кр., отъ парохіянъ 3 зл., Бешкидь Антоній 20 кр., Заремба Іосифъ 1 зл., Волошиновичъ Василій 50 кр., Солтысь Михайль 20 кр., всего 15 зл.

Ч. 4879. О. Пухиръ Андрей зъ Карликова 1 зл. 50 кр.

Ч. 4798. О. Орестъ Чеховичъ, парохъ Боратына 4 зл.

На церковь въ Раранчи.

Ч. 4380. О. Пухиръ Андрей зъ Карликова 1 зл. 50 кр.

Ч. 5238. Преч. урядъ парохіальний въ Жужели донѣсь сюда, що на дѣмъ Служебницъ и схоронку Преч. Дѣвы Маріи тамже сложили: Вблагор. Мадейска, властителька Пархача 8 сосонъ. Мінтеръ, властитель Ванева 10 сосонъ и 2000 цеголъ. Лянгъ зъ Вечерокъ 36 сяжней дубины. Священники присутствовавшіи на загальныхъ зборахъ Товариства св. Ап. Павла зложили 17 зл. Дальше Благор. П. Осмульскій 7 сосонъ, О. Мосевичъ Ромуальдъ 2 зл. Бл. Гулимка властитель Хлопятина 5 зл. Чест. Анастасія Малиновска селянка въ Жужели 4 зл. Вблаг. Кавнацка властителька Жужеля 50 зл. Впр Кобылянскій, пралать кашитулы Митрополитальной 2 зл. О. Любоменскій парохъ обр. лат. въ Белзѣ 10 зл. О. Минчакевичъ зъ Руды лѣсной 2 зл. Бл. Наталія Кобрынська зъ Калуща 1 зл. О. Лука Яремкевичъ зъ Брухналя 1 зл. О. Миронъ Литыньскій зъ Мужиловичъ 1 зл. Убогій рускій служницъ зъ Львова начинье кухонне и столове вартости 12 зл. Парохіане зъ Жужеля вывезли безплатно матеріаль зъ лѣса и землю на насытъ, жертвовали такожъ всю соломѣ на пошитъе хаты.

Всѣмъ тымъ новышимъ жертводателямъ удѣляе Еп. Ординаріатъ узнаніе и похвалу.

О т ъ Е п. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 1. Листопада 1892.

† ЮЛІАНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѳкъ 1892.

Выдано 18. Листопада.

Ч. XII.

Ч. 78.

Ч. 5542.

Всч. О. Анатолій Долинскій парохъ въ Якторовѣ почта Словита въ Архидієцезіи Лвѳвской издавъ обемисте дѣло „Наука Вѣры и обычаѣвъ часть I.“

Въ томъ сочиненіи поставивъ Всч. Авторъ бѳльшій христ. кат. катихизмъ Дегарба-Тороньского приписанный въ всѣхъ трехъ нашихъ Епархіяхъ.

Въ I. части того сочиненія выложено на основѣ Символа Вѣры исторію библіїну Старого и Нового Завѣта, догматику и Исторію Церкви ѳтъ Апостольскихъ ажъ до нашихъ часѳвъ. Кромѣ того подано коротку апологію христіаньства, въ котрой збито всѣ безосновнѣ замѣты пѳдношеніи противъ св. вѣры. На конецъ для догѳдности проповѣдниковъ подано начерки проповѣдей на всѣ Недѣлѣ и Праздники року церковного и указано, якъ належитъ выкладати народови науку вѣры и обычаѣвъ на основѣ року церковного.

Выданье такого дѣла оказало съ въ нашихъ часахъ тымъ потребнѣйшимъ, що вороги св. вѣры, звязавши ся въ одно сторонництво радыкальне, пѳдняли завзяту борбу противъ церкви и за помочію своихъ нерелигійныхъ книгъ и часописей старають ся ширити невѣрство и моральну гниль посередъ нашего народа. Понеже небезпечество утраты св. вѣры есть такъ велике, и понеже наука священника въ Церквѣ и школѣ часто не выстае, чтобы спынити тую моральну гниль и невѣрство ширене явно и тайно посередъ нашего народа, для того маемъ въ Бѳзѣ надѣю, що каждый вѣрный сынъ Церкви св повитае съ радостію тое сочиненіе, котре много пожитку може принести нашему народови. Въ томъ бо сочиненіи найде каждый Христіанинъ точне, ясне и практичне поясненье правдъ вѣры св. на основѣ щоденныхъ молитвъ, праздниковъ церковныхъ и христіаньскихъ обрядѳвъ, и научить ся въ легкій способъ збивати всѣ безосновнѣ замѣты противъ Церкви и св. вѣры; а Всеч. Духовенство найде богате жерело до церковныхъ проповѣдей и катихизацій.

Сочиненіе О. Анатолія Долинского, пароха въ Якторовѣ: „Наука вѣры и обычаѣвъ.“

Въ части II. намѣряе Всч. Авторъ пояснити науку о заповѣдехъ о св. Тайнахъ и о молитвѣ.

Цѣна I. части 3 зл. а съ почтовою пересылкою 3 зл. 25 кр. у Автора.

Поручаемъ се многополезне поучающе дѣло Всеч. Духовенству, братьямъ церковнымъ, читальнямъ громадскимъ и каждому правды и науки шукающему вѣрному членови св. Церкви.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дни 4. Листопада 1892.

Ч. 5698.

Ч. 79.

Орд. комисари
въ справахъ сер-
витутовыхъ.

Ординаріатскими комисарями въ справахъ сервитутовыхъ именовані:

Всеч. Устіяновскій	Василій	для	деканата	Балигородского.
"	Чеховичъ Орестъ	"	"	Белзского
"	Желеховскій	Александръ	"	Бирчаньского.
"	Добрянскій	Діонизій	"	Бѣцкого.
"	Ковшевичъ	Михаилъ	"	Варяжского.
"	Прухницкій	Михаилъ	"	Высочаньского.
"	Лопушанскій	Климентій	"	Горожаньского.
"	Гукевичъ	Константинъ	"	Добромильского.
"	Гошовскій	Василій	"	Дрогобыцкого.
"	Дуркотъ	Титъ	"	Дукляньского.
"	Саноцкій	Александръ	"	Жолкѣвского.
"	Турчмановичъ	Теофиль	"	Жукотыньского.
"	Мигуловычъ	Маркиллъ	"	Затварницкого.
"	Шумило	Тома	"	Канчуцкого.
"	Каламунецкій	Илія	"	Комарияньского.
"	Мѣйскій	Левъ	"	Коросняньского.
"	Брылинскій	Іосифъ	"	Куликѣвского.
"	Пундыкевичъ	Александръ	"	Лѣского.
"	Сембратовичъ	Александръ	"	Любачѣвского.
"	Чайковскій	Юліянъ	"	Мокряньского.
"	Сѣнкевичъ	Теофиль	"	Мостиского.
"	Коныстьянскій	Григорій	"	Мушиньского
"	Арданъ	Іоаннъ	"	Нижанкѣвского
"	Венгриновичъ	Михаилъ	"	Олешицкого.
"	Калужняцкій	Теофиль	"	Ольховецкого.
"	Крвавичъ	Зенонъ	"	Переmysкого
"	Скородыньскій	Гаддей	"	Порохницкого.
"	Гисовскій	Іоаннъ	"	Потелицкого.
"	Козаневичъ	Мевъ	"	Самборсквго,
"	Миколаевичъ	Михаилъ	"	Сокальского.
"	Щавинскій	Левъ	"	Старосамборского.
"	Коныстьянскій	Сильвестеръ	"	Старосольского.
"	Лысякъ	Володимиръ	"	Судововишеньского.
"	Констанкевичъ	Іоаннъ	"	Сяноцкого.
"	Дѣдицкій	Емиліянъ	"	Угнѣвского.
"	Карпакъ	Теодоръ	"	Устрицкого
"	Волошинскій	Василій	"	Яворѣвского.

Всеч. Матюкъ Антоій
„ Бескидъ Антоій

для деканата Ярославского.
„ „ Яслиского.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 29. Жовтня 1892.

Ч. 80.

Ч. 5738.

Подаєся до вѣдомости Всеч. Духовенства, особливо же членамъ Товариства св. Апостола Павла слѣдующе:

Отпущы для
Товариства св.

Ап. Павла
въ Львовѣ.

Nr. 551. Ex audientia SSmi diei 28. Aprilis 1891. SSmus Dominus Noster Leo divina providentia Papa XIII., referente me Subscripto Secretario S. Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis, precibus R. P. D. Silvestri Sembratowicz Archiepiscopi Leopoliensis, Ruthenorum annuens, quibus humiliter exponit erectum fuisse Sodalitium Sacerdotum tam secularium quam regularium nec non laicorum ad dioeces. Leopoliensem, Premisliensem et Stanislaopolitanam se se extendens, cujus sodales in proposito habent curare tam propriam, praesertim per spiritualia exercitia, quam populi Sanctificationem, praecipue per misiones, et ephemeridum ac bonorum librorum divulgationem benigne concedere dignatus est:

I. Plenariam Indulgentiam, quae etiam animabus in Purgatorio detentis per modum suffragii applicari poterit, ab omnibus Christifidelibus Sodalitati sub in vocatione S. Pauli Ap., de qua supra, adscriptis, lucranda die festo assumptionis B. M. V., S. Josephi Ejusdem Sponsi ac S. Pauli Apostoli, dummodo vere poenitentes, confessi ac S. Communione refecti pias ad Deum preces fuderint pro S. Fidei propagatione, ac ad mentem Sanctitatis Suae.

II. Idem SSmus Sacerdotibus memoratae Sodalitati adscriptis benigne commisit Indultum personale perpetuum Altaris privilegiati bis in hebdomada: dummodo intuitu hujus privilegii nihil omnino, praeter consuetam elleemosynam, percipiant. — Praesentibus ad quinquennium valituris.

Datum Romae, ex aedibus ejusdem S. Congnis die et anno ut supra.

† Ignatius Archiep. Tamiathen. Secrius.

Отпущъ въ свято св. Іосифа можна позыскати або въ другій день Рождества Хр. а б о въ недѣлю по Рождествѣ Хр.: отпущъ же въ свято св. Павла въ день 29. Юнія стар. кал.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а.

Перемышль, дня 1. Листопада 1892.

Ч. 81.

Ч. 5835.

Понеже изъ справозданъ урядовыхъ прійшлисьмо до вѣдомости, що на рѣдъ въ многихъ еще мѣстцевостяхъ нерадо посылае дѣти свои до школы, чѣмъ самымъ запѣзнае добродѣйства яки изъ просвѣщенія въ загалѣ происходятъ для громадъ цѣлыхъ, тожъ подлежащимъ видимо ся бути споводоваными поручити Преч. Священству, щобы при каждой надающей ся способностн представляли ро-

О потребѣ посѣ-
щаня школъ
черезъ молодежь.

дичамъ спасительный вливъ школы на просвѣщеніе и добробытъ народѣвъ и тыхже наклоняли до посыланія дѣтей своихъ до правильного посѣщанія мѣстцевой школы.

Отъ Еп. О р д и н а р і я т а
Перемышль, дня 10. Листопада 1892.

Ч. 5967.

Духовнй рекол-
лекція въ Львовѣ.

Ч. 82.

На прошеніе Выдѣлу Товариства св. Апостола Павла въ Львовѣ зъ дня 5. Листопада с. р. удѣлие ся Пр. Клиру епархіальному до вѣдомосви, що духовнй реколлекціи для Всч. Священникѣвъ всѣхъ трехъ епархій ѡтбудуть ся заходомъ по-
минутого Товариства въ Львовѣ въ монастыри ОО. Василиянъ дня 5, 6., 7, и 8. Студня с. р. Початокъ реколлекцій въ Понедѣлокъ вечеръ т. е. 5. Студня, а въ Пятницю св. Причастіе, потѣмъ „Загальнй зборы реченого Товариства.“

Конкта удержанья поносятъ участники самй — а то 1 зл. за каждый день. Хотячии взяти удѣлъ Всч. Отци изволятъ зголосити ся письменно до Выдѣлу до 27. Листопада включно.

Отъ Еп. Консисторіи.
Перемышль, дня 12. Листопада 1892.

Ч. 6072.

Станъ касы вдов.-
сир. фонда за
мѣсяць Жовтень
1892.

Ч. 83.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдовичо-сиротиньского фонда доноситъ пѣдъ днемъ 10. Листопада 1892 Ч. 475 слѣдуюче:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. до 31. Жовтня 1892 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х ѳ д ъ	Готѣвка		цѣвнй паперы		Р о з х ѳ д ъ	Готѣвка		цѣвнй паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъзъ Верес.	343	55	129	201	22	1. Выдано на закупно			
2. Козаневнчъ Анат.	60	—	—	—	—	4% облиг. фонда			
3. Савчакъ Викторъ	60	—	—	—	—	пропинаційного .	474	50	—
4. Сѣнкевичъ Алекс.	50	—	—	—	—	2. Выдано на заку-			
5. Круликовскій Іос.	60	—	—	—	—	пно 4½% Лист			
6. Матвіясъ Іоаннъ	60	—	—	—	—	заставныхъ Банку			
7. Мацюракъ Север.	160	—	—	—	—	краевого	744	75	—
8. Бованко Атаназій	210	—	—	—	—	3. Порто почтове .	—	45	—
9. Закуплено 4% обл.						всего	1219	70	—
фонда пропинац.	—	—	500	—					
10. Закуплено 4½%									
Лист. заставнй			750	—					
Банку краевого .	—	—							
11. Отъ общо-рольн.									
кред. Заведенія .	500	—	—	—					
всего	1503	55	1304	51	22				
отшибнувши розхѣдъ	1219	70	—	—					
остае въ касѣ дня 31/10	283	85	1304	51	22				

Въ Общо-рольничомъ кредитовомъ Заведеніу 12.400 зл.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Вересня . . .	3231	17		—	—
2. Ленчикъ Іосифъ	17	11			
3. Хлопецкій Северинъ	10	—			
всего	3258	28			
отшибнувши розхѡдъ	—	—			
Остае въ касѣ 31. Жовтня . .	3258	28			

В) Фондъ розпорядимый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Вересня . . .	1787	23	На годъ 1892,		
2. Ленчикъ Іосифъ	10	—	1. Вд. Козловска Любина . .	40	—
3. Деканатъ Бирчанскій . . .	78	—	2. „ Кордасевичъ Анна . .	10	—
за г 1892 именно отъ			3. Ясеницка Елена	50	—
ОО. Александра Желе-			4. Насальска Клявдія	50	—
ховского 12 зл., Севе-			4. Ваць Мальвина	10	—
рина Коростеньского 10 зл.,			6. Литыньска Юлія	25	—
Іоанна Бѣрецкого 7 зл.,			7. За купонъ текуцій отъ 4%		
Григорія Журавецкого			обл. фонда пропинаційного	6	
7 зл., Василя Метька			8. За купонъ текуцій отъ 4½%		
7 зл., Петра Тустано-			Листу заставного Банку		
вича 7 зл., Антонія Бань-			краєвого закупленого 20 до		
ковского 7 зл., Григорія			фонда коренного	11	43
Пержила 7 зл., Ивана			всего	202	43
Жарского 7 зл.					
4. Созанскій Владиславъ . . .	7	—			
5. Мащакъ Іосифъ	7	—			
6. Дашкевичъ Іоаннъ	20	—			
всего	1909	23			
Отшибнувши розхѡдъ	202	43			
Остае въ касѣ 31. Жовтня . .	1706	80			

П о в т о р е н ь е.

1. Фондъ кор. готѣвкою 283 зл. 85 кр. — цѣн. ефек. 130.451 зл. 22 кр.
2. „ резер. „ 3258 „ 28 „
3. „ розпор. „ 1706 „ 80 „

31/10 1892 р. мае бути готѣвкою 5248 зл. 93 кр. — цѣн. ефек. 130451 зл. 22 кр.

Отвѣтно тому выказови найдено дня 31. Жовтня 1892 р. въ касѣ:

I)	1. Книж. щадн. Нар. Торг. Ч.	91	на	504	зл.	69	кр.
	2. " " " " "	163	"	507	"	11	"
	3. " " " " "	175	"	961	"	63	"
	4. " " Перем. касы "	17124	"	3184	"	23	"
	5. Готовыми грѣшми . . .	.	.	91	"	27	"
		всего		5248	зл.	93	кр.

II) Въ цѣнныхъ эффектахъ . . . 130451 зл. 22 кр.

М. Подолинскій

предсѣдатель

В. Кондракій

секретарь.

М. Конко

касієрь

М. Мрыць

контрольоръ

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 14. Листопада 1892.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 5740. Метелля Северинъ, на Краковецъ, дек. Яворѣвского.
- " 5885. Давидовичъ Емиліянъ, на Мысцову, дек. Дуклянського.
- " 5886. Венгриновичъ Емиліянъ, на Бортне, дек. Бѣцкого.
- " 6054. Кобздай Вододимиръ, на Лопѣнку, дек. Балигородского.

До каноничной институціи завозваніи:

- Ч. 5752. Мосевичъ Володимиръ, на Нове-Село, дек. Куликѣвского.
- " 5825. Волосянскій Іоаннъ, на Пяновичи, дек. Самборского.
- " 5940. Кузикъ Корнилій, на Махнѣвъ, дек. Угнѣвского.
- " 5996. Сливинскій Михаилъ, на Тыриву Волоску, дек. Лѣского.
- " 6007. Коростеньскій Северинъ, на Букову, дек. Старосольского.
- " 6070. Хомишинъ Максимъ, на Лѣвинку малу, дек. Старосамборского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5918. Метыкъ Василій, на парохію Комарно, дек. Комарнянского.
- " 6108. Кузикъ Корнилій, на парохію Махнѣвъ, дек. Угнѣвского.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5918. Струсевичъ Александеръ въ Пятковой русской, дек. Бирчаньского.
- " 6108. Билинскій Іосифъ въ Белзѣ, дек. Белзского.

Ч. 6056. Сабарай Іоаннъ, получивъ сотрудицтво въ Лежайску, дек. Канчуцкого.

Именованія:

Ч. 5619. Кокотайло Василій, парохъ въ Колоднѣ, именованъ Мѣсто-Деканомъ для деканата Куликѳвскаго.

„ 5829. Левъ Григорій, парохъ въ Бортятинѣ, именованъ Мѣсто-Деканомъ для деканата Судововишенскаго.

„ 5972. Товарницкій Михаилъ, парохъ въ Прусѣку дек. Сяноцкаго, получивъ по поводу 50-лѣтнаго юбилея Священства грамоту съ Архіерейскимъ благословеніемъ, именуячу его тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.

Грамоты узнанія и похвалы получили:

Ч. 4892. Кузикъ Корнилій, був. сотрудицъ въ Белзѣ, за ревну и успѣшну дѣятельность въ парохіи.

„ 5765. Литыньскій Миронъ, парохъ въ Мужилувичохъ, за ревне преподаванье науки религіи школьной молодежи.

„ 5052. Кобылко Николай, учитель народный въ Плешевичахъ ад Быковъ, за жертволюбіе на цѣли тамошної церкви.

Ч. 5709. Хлопецкій Едвардъ, парохъ въ Завадцѣ дек. Высочанскаго получивъ увольненье отъ испыта конкурсового.

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 31. Сѣчня 1893 выставляютъ ся слѣдующіи парохіи:

Ч. 5862. Белзъ, дек. Белзскаго ц. к. наданя.

„ 5918. Пяткова руска, дек. Бирчанскаго.

ЖЕРТВЫ.

На перенесенье мощей бл. п. Еп. Іоанна Снѣгурскаго зложили:

Ч. 5863. Куликѳвскій урядъ дек. квоту 16 зл., котру зложили: ОО. Брылинскій Іосифъ 2 зл., Пелехъ Іосифъ 1 зл., Полянскій Іоаннъ 1 зл., Кашубинскій Юліанъ 1 зл., Мусѣй Теофиль 1 зл., Жарскій Михаилъ 1 зл., Телесницкій Димитрій 1 зл., Матковскій Климентій 1 зл., Должицкій Кароль 1 зл., Кокотайло Василій 1 зл., Метелля Модестъ 1 зл., Полянскій Теофиль 1 зл. 50 кр., Феданъ Николай 50 кр., Левицкій Володимиръ 1 зл., Грушкевичъ Константинъ 1 зл.

Ч. 6017. Канчуцкій урядъ дек. квоту 6 зл., котру зложили: ОО. Ивасювка Алексей 1 зл., Зятекъ Максимъ 1 зл., Сапрунъ Михаилъ 1 зл., Залескій Василій 1 зл., Колтунюкъ Николай 1 зл., Шумыло Оома. 1 зл.

Ч. 6114. Ольховецкій урядъ дек. квоту 12 зл., котру зложили: ОО. Са-
лацкій Іоаннъ 2 зл. Баньковскій Емилианъ 2 зл. Плошевскій Іосифъ 2 зл. Хомиц-
кій Володимиръ 1 зл. Левицкій Кароль 1 зл. Левицкій Юліанъ 1 зл., Кобздай Во-
долимиръ 1 зл. Калужняцкій Теофилъ 1 зл. Семечка Теодоръ 1 зл.

Ч. 6022. Урядъ парохіяльний въ Жужели донѣсь, що на дѣмъ и захо-
ронку Служебницъ Преч. Дѣвы Маріи въ Жужели зложили дальше:

Вир. О. Хотынецкій зъ Ярославя 6 зл. О. Зубрицкій зъ Боська 1 зл.
Вблаг. панѣ Ковнацка властителька Жужеля 10 зл. Священники деканата Сколь-
ского зложили на соборчику деканальномъ 10 зл. а то: О. Петро Гиль 1 зл. О.
Петро Лобода 1 зл. О. Илярій Тымѣньскій 1 зл. О. Левъ Днѣстряньскій 1 зл. О.
Алексей Ульницькій 1 зл. О. Николай Превницкій 1 зл. О. Емилианъ Глѣбовицкій
1 зл. О. Володимиръ Каргутъ 1 зл. О. Миханъ Литвиновичъ 1 зл. О. Деканъ
Петро Мицковскій 1 зл. Дальше зложили: О. Зубрицкій зъ Лисенічъ 8 зл. 29 кр.
О. Зьельскій зъ Збонскъ 1 зл. Въ часѣ реколлекціи духовныхъ въ Рымановѣ:
Вир. Миронъ Подолинскій крилошанинъ капітулы Перемыскои 10 зл. О. Лавров-
скій зъ Одрехова 5 зл. О. Мерена зъ Дешна 5 зл. О. Бенкидъ зъ Тарнавки 3 зл.
О. Зубрицкій зъ Боська 5 зл. О. Куцерыбъ зъ Синявы 3 зл. О. Дроздовскій зъ
Полянъ Суровичныхъ 2 зл. О. Кмицикевичъ зъ Завадки 2 зл. О. Бобыкевичъ зъ
Стрыя 1 зл. О. Чарнецкій зъ Сѣльця Белзского 1 зл. 10 кр.

О т ъ Е п. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 18. Листопада 1892.

† **ЮЛІАНЪ**
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢкъ 1892.

Выдано 17. Студня.

Ч. XIII.

Ч. 84.

ПѢдписаніи Архіепіскопы и Епіскопы Австріи

ВѢрнымъ своимъ діецезіи

Миръ, спасене и благословене въ Іисусѣ Христѣ нашѢмъ
Господѣ!

Любезнѣйшій о Господѣ!

Горячо ожидаема подѣя подае намъ способность поновно всепѢльно до васъ промовити: се пятидесятилѢтна рѢчница епіскопскаго рукоположенія. Сей епіскопскій ювілей мае однакожь не лише въ одной діецезіи, не лише въ однѢмъ краю, але всеюды яко родинне торжество католицкои церкви обходити ся, понеже Боже ПроповѣдѢне того, котрый дня 19. лютого 1843. наслѣдникомъ АпостолѢвъ зѢоставъ, Ѣдтакъ выбрало на еще высшее становиско, на наслѣдника св. Петра, головы АпостолѢвъ. Епіскопске ювілейне торжество есть се, що мы урочисто обходимъ, а обходимо для того, позаякъ той, котрого сей ювілей есть, есть нашимъ ПанѢю. Торжественна радѢсть иде черезъ свѢтову церковь, бо се значитъ св. Отця почитити.

Христосъ засновавъ папство, установивъ епіскопскій чинъ, и обое на всеѢ часы до едности апостольскаго чина сполучивъ.

Одъ Апостолѣвъ почавши, ажъ до насъ, вашихъ архіпастырѣвъ, дуже много по собѣ епископскій чинъ держали; однакожъ всѣ попередники зо своими наступниками сполучені суть союзомъ законного наслѣдства и принадлежности до одного и того самого осередка церкви, до Папы. Численні суть такожъ нашій собратя въ въ епископскѣмъ чинѣ, котрі теперь стадомъ Христомымъ завѣдують, однакожъ всѣ суть въ рѣвнѣйшій мѣрѣ наслѣдники св. Петра до послушеньства обов'язані и ему въ послушеньствѣ передані, и прото всѣ съ собою сполучені.

Въ торжественній годинѣ при Тайной вечери, коли по пращальній бесѣдѣ Спасителя наступила Его первосвященнича молитва, моливъ ся Онъ за своихъ апостолѣвъ: „Отче святыи, соблюди ихъ во имя Твое... да бубуть едины, яко же и мы“¹⁾ Близько дев'ятнадцятьма історія апостольского чина або римскокатолицької ієрархії стоить передъ нами яко явне свѣдоцтво, що та молитва зостала выслухана. И, хотя въ теперѣшности людска суспільность есть дуже роздѣрta и розднана, хотя боязнѣ и неприязнѣ загрожують згодливости и єдиноєви, хотя ненависть и зависть роздѣднують станы, племена, народы и царства, то супротивъ сихъ глубокосумныхъ проявъ, тымъ бѣльше потѣшаючо стоить єдність вѣры, послушеньства и любви, котра въ царствѣ Христовѣмъ учачу и учиму Церковь обнимає, вѣрныхъ съ священниками и епископами сполучує, и зновъ вѣрныхъ, священникѣвъ и епископѣвъ съ Папою.

Епископскій ювілей нашого св. Отця есть пріятною нагодою, щобы зновъ передъ очами свѣта католицьку єдність вызнати и дѣломъ заявити. Про то содержанемъ нашого спільного папського слова до васъ найбуде єдність, о котру Христосъ моливъ, до котрой Онъ самъ епископске и папске достоинство въ апостольскѣмъ чинѣ сполучивъ.

Христосъ прійшовъ, щобы бути учителемъ и спасителемъ всѣхъ людей Его объявлѣне и Его благодать нѣкото не выключаютъ, они всѣмъ суть дані. Однакожъ тѣлько немногі чули Его слова, коли тымчасомъ всѣ Его чути повинні. Не о довго полишивъ Онъ свѣтъ, а однакожъ хоче бути Спасителемъ всѣхъ людей, и для всѣхъ стоить законъ: „нѣсть ни о єдиномъ же иномъ спасенія“²⁾ Колижъ до Отця повернувъ, що мало стати ся зъ Его наукою и що зъ Его благодатію? Наука и благодать довшіи були дѣйти до всѣхъ народѣвъ, и ажъ до кѣнца свѣта тревати, всѣмъ переслѣдованямъ протівостояти и все земне перетревати. Ктोजъ мѣгъ, кто смѣвъ пѣднати ся задачѣ тѣже народамъ передати?

Дванайцять убогихъ мужѣвъ низкого походження и невеликого образования зъ приказу Спасителя распочати се-дѣло. Нѣмъ однакожъ Спаситель одѣйшовъ, установивъ и уповаживъ Онъ неустаютѣ заступництво: апостольскій чинъ. Сему чинѣ Христосъ передавъ свою науку и свою благодать; Онъ его на то покликавъ и установивъ, щобы царство одъ Него засноване, Его Церковь, по цѣлому свѣтови ширивъ. Черезъ той апостольскій чинъ хотѣвъ Христосъ всюды свою науку проповѣдати, свою благодать удѣляти, своею Церковью управлять. До всѣхъ пѣславъ Онъ своихъ Апостолѣвъ, и всѣмъ, котрі Спасителя глядають, Онъ самъ на чинъ Апостолѣвъ вказавъ. Для того огортає Онъ тойже божою величїю, удѣляє ему своєю власною повагою, прирѣкає ему свою безнастанну помѣчь. Якъ Христосъ одъ Отця, такъ тѣ, що двигаютъ апостольскій чинъ, зостали одъ Христа пѣслані; якъ Христосъ яко посередникъ межѣ Богомъ а грѣшною людскостію являєся, такъ тѣ, що двигаютъ апостольскій чинъ, яко посередники межѣ Христомъ а спасеною людскостію по нѣмъ.

¹⁾ Іоанъ 17, 11. ²⁾ Дѣян. 4, 11.

Св. Евангеліє оповѣдає намъ, съ якою старанностію нашъ Господь апостольскій чинъ приготавивъ, якъ Онъ тойже передъ своимъ вознесенемъ на небо торжественно установивъ и особливо тогожъ єднѣсть приобѣцявъ и урядивъ.

I.

Великія товпы людей наплывали къ Спасителю, шукали Его и товаришили Ему въ Его подорожахъ. Многіи прійшли и Его зновъ опустили. Деякіи прійшли, поішли въ слѣдъ за Нимъ и зѣстали Му вѣрніи. Они сталися Его учениками. Деко-рыхъ однакожъ Онъ самъ выбравъ и покликавъ. Були то дванайцять Апостолѣвъ.

А хотя они Му охотно и заразъ¹⁾ послѣдовали, то всетаки Господь много разѣвъ згадувавъ, що виборъ и покликане вѣдъ Него выйшли²⁾. Онъ взявъ ихъ виховане цѣлкомъ въ свои руки, наминавъ и обѣучавъ ихъ. Товпы слѣдовали за Нимъ и слухали Его, але на сихъ выбранихъ ученикѣвъ звертає Онъ особливу увагу. Онъ помагає ихъ розумѣню, имъ дає Онъ „вѣдати тайны царствія Божія.“³⁾

Вскорѣ прійшовъ день, коли намѣры Господа яснѣйше выступили. Онъ именувавъ сихъ дванайцять своими Апостолами.⁴⁾ — Еще нѣчого не сказавъ о будущихъ правахъ и обовязкахъ и задачахъ апостольства. Въ дѣбалѣй любви зачинає Онъ введенє въ чинъ апостольскій не зъ тымъ, що єсть пригнетаючо велике и могуче, лишъ съ тымъ, що єсть легке и миле. Онъ постановивъ, щобы дванайцять при Нѣмъ зѣстали, и щобы ихъ на проповѣдь выслати.⁵⁾ Въ своѣй благодатнѣй близости хотѣвъ ихъ держати, щобы ихъ поволі такъ виобразувати, щобы они замѣсть Него св. чинъ сповняти могли. Съ малими начатками, въ вузкихъ границяхъ мали они почати, колісь але мавъ цѣлый свѣтъ бути полемъ ихъ працѣ. Цѣлкомъ тѣсно сполучує Спаситель Апостолѣвъ съ собою, съ своєю особою и своимъ дѣломъ. О собѣ сказавъ Онъ: „Азъ єсмь свѣтъ міру“⁶⁾ або: „Егда въ мірѣ єсмь, свѣтъ єсмь міру“⁷⁾; до Апостолѣвъ рекъ Онъ: „Вы єсте свѣтъ міра“⁸⁾ Повторно запевнявъ Онъ Апостолѣвъ: „Отметайся васъ, Мене отметаєть ся.“ „Иже васъ пріємлетъ, Мене пріємлетъ“ „Слушай васъ Мене слушаєть“⁹⁾

Не можемъ, любезніи о Господѣ, довше задержуватися при численнихъ обѣявахъ благосклонності, котрою Апостолы одъ нашего Господа до своего будущаго звания виховувалися. Пригадаймо собѣ лишъ на то, якъ Христосъ апостольскій чинъ дѣйстно установивъ, а при томъ особливо тогожъ єднѣсть приготавивъ и урядивъ.

II.

„Христосъ возлюбилъ церковь“ каже намъ св. Павелъ.¹⁰⁾ То само каже намъ каждый образъ св. креста, бо за свою Церковь поішовъ Христосъ на смерть. То само говоритъ намъ каждый дѣмъ Божій, а тамъ передовсѣмъ присутність Христа въ найсвятѣйшѣй Тайнѣ Евхаристіи. Все, що Христосъ зробивъ и терпѣвъ, все то було для Его Церкви.

Що за величава хвиля мусѣла се бути, коли нашъ Господь и Спаситель впервые о тѣй любви своего сердца говорилъ!¹¹⁾ Се було при Кесаріи Филиповѣй,

¹⁾ Маѡ. 4, 20. Марк. 1, 18. Лук. 5, 23. ²⁾ Марк. 3, 13. Іоан. 6, 71; 15, 16. ³⁾ Марк. 4, 11. Лук. 8, 10. ⁴⁾ Маѡ. 10, 1. и слѣд. Марк. 3, 13, слѣд. Лук. 6, 12, слѣд. ⁵⁾ Марк. 3, 14. ⁶⁾ Іоан. 8, 12. ⁷⁾ Іоан. 9, 5. ⁸⁾ Маѡ. 5, 14. ⁹⁾ Маѡ. 10, 40. Лук. 10, 16. Іоан. 13, 20. ¹⁰⁾ Ефес. 5, 25. ¹¹⁾ Маѡ. 16, 13—20.

тогда пытавъ Онъ своихъ учениковъ, за кого Его свѣтъ держитъ, и за кого они Его уважають? Петро одповѣвъ: „Ты еси Христосъ Сынъ Бога живаго.“

До сего неминающаго исповѣданія долучивъ Іисусъ Христосъ неминающую обѣтницу. Высокій образъ его святой обручницѣ, католицкой церкви стоявъ передъ его божими очима. Онъ ю величае яко славну побѣдительку, котрой всѣ ворожїи силы не перемогутъ; такъ тихо дѣлающая сила минаемости, якъ и голосно лютующе переслѣдоване: „Врата адова не одолѣють ей.“ Бо она стоитъ не на непевиной хитающей ся земли, лишь на скалѣ, котру Богъ за основу ея крѣпости и ея едности зробивъ. Анѣ минаемость, анѣ жадне переслѣдоване не може Церкви противстати, бо Богъ самъ держитъ скалу и стереже ея.

Якъ Христисъ Господь прочихъ Апостоловъ самъ выбравъ и покликавъ, такъ передовсѣмъ Сїмона, сына Іоны. Ему однакожь давъ заразомъ нове имя: Кифа або Петръ, с. е. скала мавъ онъ называти ся. Тамъ въ Кессарїи Филиповой объявивъ Господь, що се имя значить: Ты еси Петръ и на семъ камени созижду церковь мою, и врата адова не одолѣють ей. И дамъ ти ключи царства небеснаго: и еже аще свяжешъ на земли, будетъ связано на небесѣхъ, и еже аще разрѣшиши на земли, будетъ разрѣшено на небесѣхъ.¹⁾

Розважѣтъ, любезнїи о Господѣ, величїость сея хвилѣ, значене сихъ словъ, неизмѣриму донеслѣсть сея установа, котра тутъ заряджена зостала. Тутъ єднѣсть Церкви на всѣ часы усталена и на той ея неминаемость основана.

Такожь и другїи Апостолы и ихъ наслѣдники могутъ „вязати и разрѣшати“²⁾, яко церковна зрехнѣсть отримали они правдиву власть правлѣня, св. Петро однакожь и его наслѣдники съ ключами царства небеснаго отримали найвысшу власть правленя въ царствѣ Божомъ. Черезъ се апостольскїи чинъ стае ся правдиво єдиный, панство основнымъ и угольнымъ каменемъ всея церковной едности и неминаемости. Ботъ самъ се заporučивъ и старунокъ о се на себе принявъ, щобы сей основной и угольный камень нѣколи не захитавъ ся, анѣ не минувъ ся.

Установлене апостольскаго чина зостало довершене по смерти Господа передъ Его вознесенемъ на небо, и Петро отримавъ повноту апостольской власти. Воскреснїи Спаситель, побѣдитель свѣта и грѣха, смерти и пекла, являе ся съ видимыми и дотыкальними знаменами побѣды, прославленными близнами, Апостоламъ; имъ своимъ товаришамъ посвящае Онъ 40 днѣвъ передъ своимъ вознесенемъ на небо; царство Боже єсть найзнаменитѣйшихъ предметомъ его наставленїй³⁾. Яснѣйше и выразнѣйше говоритъ Онъ тутъ о великости а тревалости и величїости своего царства, о правахъ и обовязкахъ и задачахъ Апостольства, понеже говоритъ: Якоже посла мя Отець и Азъ посылаю вы⁴⁾

Коли запytaемъ куды и за чимъ Спаситель своихъ Апостоловъ посылаетъ, то его власнїи слова даютъ пояснене: „Шедше убо научите вся языки, крестяще я“⁵⁾ Шедше въ мїръ весь, проповѣдите Евангелїе, всей твари“⁶⁾ „Учаще ихъ блюсти, елика заповѣдахъ вамъ“⁷⁾ И будете ми свидѣтели даже до послѣднихъ зимли“⁸⁾.

Они довжнїи прото всѣмъ людямъ Его науку проповѣдати, Его благодать удѣляти и Его Церковь строити. Помѣчь же, котру Господь своимъ Апостоламъ до сего всю силу людску перевысшающаго дѣла удѣливъ, то єсть святой Духъ. Онъ наставитъ ихъ на всяку истину⁹⁾ и постараетъ ся о то, щобы науку Іисусову вѣрно заховали и непомильно учили¹⁰⁾, и будетъ зъ ними въ вѣкъ.¹¹⁾

¹⁾ Маѣ. 16, 18, 19. ²⁾ Маѣ. 18, 18. ³⁾ Дѣян. 1, 3. ⁴⁾ Іоан. 20, 21. ⁵⁾ Маѣ. 28, 19. ⁶⁾ Марк. 16, 15. ⁷⁾ Маѣ. 28, 20. ⁸⁾ Дѣян. 1, 3—9. ⁹⁾ Іоан. 16, 13. ¹⁰⁾ Іоан. 14, 26. ¹¹⁾ Іоан. 14, 16.

III

Всѣ сѣ слова Іисуса Христа сягають далеко по за сметр Апостолѣвъ: до нихъ, но такожь и до всѣхъ ихъ законныхъ наслѣдникѣвъ були они звернені. Погляньте вспять любезнѣйшій о Господѣ, на довгій рядъ нашихъ попередникѣвъ, погляньте въ будучность на нашихъ наслѣдникѣвъ въ епископскѣмъ чинѣ, до насъ всѣхъ выйшовъ приказъ Господень, до насъ Его посланничество, такожь и намъ есть приречена Его помѣчь. Однакожь едино есмы всѣ въ едности апостольскаго чина, позаякъ мы найвысшому пастыреви Церкви и Намѣстникови Іисуса Христа радо повинуемъ ся. Ему есть дане право, цѣле стадо Христово, яко свое власне уважати, и цѣле стадо Христово, епископы, священники и вѣрні суть ему подчинені. Божъ се бувъ его власный божій чинъ пастырскій, котрый Христосъ св. Петру и его наслѣдникамъ передавъ, коли торжественнымъ способомъ до него говоривъ: „Паси агнцы моя, паси овцы моя!“¹⁾.

Христосъ самъ есть отже жереломъ такъ апостольскаго чина въ загалѣ, якъ особенно едности тогожь. Онъ сю едность яко незмѣнный основной законъ Церкви проголосивъ, о еи удержане горячо моливъ, онъ еѣ захове свою всемогучою помощю.

Коли однакожь Спаситель о едность апостольскаго чина до Отця моливъ ся: „Соблюди ихъ во имя Твое, — да будутъ едино“ звернули ся въ первосвященничѣй молитвѣ Его очи и Его сердце къ едности цѣлои Церкви Его: Не о сихъже молю токмо, но и о вѣрующихъ словесе ихъ ради въ мя: да вси едино будутъ... и мѣръ вѣру имѣть, яко ты мя послалъ еси²⁾.

Глядѣть, Любезні о Господѣ, якъ велике значені нашъ Господъ привязуе до церковной едности. По нѣй мае ся познати, що Онъ одъ Отця посланный есть яко Спаситель всѣхъ людій; по нѣй познати, що Его громада есть дѣломъ Божиимъ, его Церковь есть спасение заведе Боже. Кто се знамя розумѣе и до едности церковной прилучуе ся, той слѣдуе за покликомъ Спасителя, той ходитъ не въ темнотѣ блуда, только въ свѣтлѣ Божои правды, не дорогою зѣпсѣтя, котрою многі ступаютъ, лишъ путемъ до неба, котрый намъ Христосъ отворивъ. Кто однакожь знамени даного Христомъ розумѣти не хоче, и одъ едности церковной оддѣляе ся, той оддѣляе ся одъ Церкви Христовой и оддѣляе ся одъ Христа самого. Кто вкѣнчи едность церковну по истинѣ не высоко цѣнить, або навѣтъ рѣвнодушнымъ для неи есть, той въ церковнѣмъ послушенствѣ и церковнѣмъ душѣ охолодне, охолодне такожь въ католицкѣй вѣрѣ и въ христіанскѣй любви.

Едность церкви есть виправдѣ такъ неминаюча, якъ и Церковь сама, основы церковной едности, папства, не одолѣють ворота адові; церковна едность всего апостольскаго чина во вѣки не всколебае ся, — але церковне послушенство и христіанска любовь поодинокого, а навѣтъ цѣлыхъ народѣвъ могутъ рости або малѣти. И для того може у поодинокихъ, якъ и у всѣхъ народѣвъ свѣдомость церковной едности и еи силы стати ся сильнѣйшою, сердечнѣйшою, спасеннѣйшою, або малѣти и заумерти.

Мы вже, Любезнѣйшій о Господѣ! увагу вашу на то звертали, якъ потѣшаючій есть образъ церковной едности, коли противно незгода и непріязнь по свѣтлѣ ширить ся. „Востанетъ бо языкъ на языкъ“ такъ Христосъ прорѣкъ³⁾. На нашъ глубокий смутокъ переймае насъ часомъ страшлива гадка, чи сѣ слова передъ нашими очима не сповняють ся. Задля того просимо и молимо васъ, любезнѣйшій о Господѣ, словами св. Павла: „Тоже мудруйте другъ ко другу о Христѣ Іисусѣ“⁴⁾ „Тщася блюсти единеніе духа

¹⁾ Іоан. 21, 15—17. ²⁾ Іоан. 17, 11, 20, 21, 23. ³⁾ Мат. 24, 7. Марк. 13, 18. Лук. 21, 10. ⁴⁾ Рим. 15, 5.

въ союзѣ мира“⁵⁾ Единодушнѣ будьте едностію въ вѣрѣ, котра „и о б ѣ ж-
да е т ь м і р ь“⁶⁾ заховайте еднѣсть духа послушеньствомъ и любовію, котрѣ
суть союзомъ мира.

Оживляйтежь въ собѣ, Любезнѣйшій о Господѣ, вѣру, послушеньство и лю-
бовь! Тогда свѣдомѣсть церковной едности буде въ васъ сильна, и тожь благо-
словенія повнѣ мира удѣлитъ ся житію поодинокихъ громадъ, родинъ и народѣвъ.
Позаякъ тѣ благословенія намъ такъ дуже суть потребнѣ, користаемо зъ предсто-
ячого ювілейного торжества нашего вспѣльного Отця, торжества церковной едности,
щобы вамъ пригадати обовязки послушеньства и любви: Окажѣтъ ся вѣрными
дѣтми св. Церкви, громадѣтъ ся съ нами охоло престола св. Петра.

Тамъ на наслѣдника св. Петра, на Льва XIII. звернѣмъ нашъ взѣръ и ра-
дѣсно приспособѣмъ ся до торжествованія его ювілейного дня. Навѣрно святѣ суть
поводы, котрѣ насъ до того спонукуютъ; святѣ будутъ дѣйства, котрыхъ зъ того
надѣемъ ся. Единодушно зберуть ся католики округа земного на скалѣ Петра и
знамена Церкви Христовой въ торжествѣ ювілейномъ его Намѣстника на ново за-
яснѣють.

Однакожь чи годить ся торжество святочне, коли Намѣстникъ Іисуса Хри-
ста своей свободы и своего панованія есть позбавленнѣ? Навѣрно бажаемо св. Отця
при сѣмъ торжествѣ въ повнѣмъ уживаню принадлежной ему свободы, въ полномъ
посѣданю своего права бачити и оплакуемо поновно тѣ кривды, котрыхъ дѣзнае. Але
и се Любезнѣйшій о Господѣ, есть апостольске усопособлене, середъ терпѣнь задія
Христа радовати ся. Божъ въ устахъ писавъ 7) Апостоль народѣвъ: „Р а д у й т е с я
в с е г д а о Г о с п о д ѣ: и п а к и р е к у, р а д у й т е с я,“⁸⁾ Скорбъ була его хва-
лою⁹⁾, Онъ прензбыточествуетъ радостію о всякой печали¹⁰⁾. Под-
несѣмъже нашѣ сердца къ высотѣ сихъ мыслей и принесѣмъ нашему св. Отцю въ ю-
вілейный празникъ нашѣ молитвы, нашѣ обѣты и нашѣ дары.

Се буде любезнѣйшій о Господѣ, правдивый выразъ нашей торжественной
радости: ревна молитва за Намѣстника Христоваго, щобы Господъ Богъ его удер-
жавъ, и передъ его неприятелями хоронивъ; потѣмъ обѣтъ вѣрности що въ послу-
шеньствѣ напѣ жити и умирати хочемо; вкѣнци дары (жертвы) добровѣльнѣ и бо-
гатѣ, посли каждого стану и маетку.

Повсюду мусять зъ року на рѣкъ правительства и заступники народѣвъ надъ
податками и тягарами радити; мы выконуемо апостольску власть, коли просимо,
вы оказуете дѣтинне послушеньство, коли добровѣльно даете. Середъ захланного
свѣта, де все за зыскомъ жене и лише дае задія нового зыску въ грошахъ або
чести або уживаню, заявить ся черезъ васъ высѣкѣсть католицкого духа, котрый
зъ дѣтинного привязанія надприродного рода, свои дары подае, котрый въ тихости дае,
котрый дае, щобы дати. Середъ наруги свѣта, котрый нашѣ прошенія высмѣвае, а
вашѣ дары мало цѣнитъ, наша радѣсть буде обыльна, позаякъ найдемъ способнѣсть
задія Намѣстника Христоваго упокоритися.

Любезнѣ о Господѣ! Благодать со всеми вами любящими
Господа нашего Іисуса Христа въ неистлѣніи¹¹⁾ котрѣ
Его въ его Намѣстнику на земли чтите; милосердному же Богу „Могущему
паче вся творити во прензбыточествію, ихже просимъ или
разумѣемъ“ „Тому слава въ церкви о Христѣ Іисусѣ, во вся
рода вѣка вѣковъ. Аминь.“¹²⁾

Дано въ недѣлю 24 по Соп. св. Духа, въ роцѣ спасенія 1892.

Францъ де Павльо Кардиналь Шенборнъ, Князь Архіепископъ Пражскій.
Албінъ Кардиналь Дунаевскій, Князь епископъ Краковскій.

⁵⁾ Ефес. 4, 3. ⁶⁾ 1. Іоан. 5, 4. ⁷⁾ Фил. 1, 13. ⁸⁾ Фил. 4, 4. ⁹⁾ Рим. 5, 3. ¹⁰⁾ Кор.
7, 4. ¹¹⁾ Ефес. 6, 24. ¹²⁾ Ефес. 3, 20, 21.

Антоній Кардиналь Груша. Князь Архієпископъ Вѣденскій.
 Фульгентій Царевъ, Архієпископъ, Епископъ Лесіны.
 Северинъ Моравскій, Архієпископъ Львѣвскій, обр. лат.
 Алоїсій Маѳія Цорнъ, Князь Архієпископъ Гориціи.
 Іоанъ Ев. Галлеръ, Князь Архієпископъ Сольногородскій.
 Григорій Раічевичъ, Архієпископъ Зары.
 Сильвестеръ Сембратовичъ, Архієпископъ Львѣвскій, обр. гр.
 Ісаакъ Николай Ісаковичъ, Архієпископъ Львѣвскій, обр. орм.
 Іоанъ Крест. Цвергеръ, Князь, Епископъ Секавы.
 Маѳей Іосифъ Біндеръ, Епископъ зъ св. Пелтенъ.
 Іосифъ Іоанъ Ев. Гайсъ, Епископъ Королевогородскій.
 Антоній Іосифъ Фоско, Епископъ Себеніка.
 Іоанъ Неп. Главіна, Епископъ Тріесту Капо де Істріи.
 Францъ Ферретичъ, Епископъ Велін.
 Георгій Кошъ, Князь Епископъ Вроцлавскій.
 Лука Солецкій, Епископъ Перемыскій, обр. лат.
 Ігнатій Лобосъ, Епископъ Тарновскій.
 Іммануїль Іоанъ Шебель, Епископъ Літомерицу.
 Францъ Сал. Бауеръ, Епископъ Берненскій,
 Маѳей Водоніць, Епископъ Рагузы.
 Симонъ Айхнеръ, Князь Епископъ зъ Бріксенъ.
 Яковъ Міссія, Князь Епископъ Любляны.
 Іоанъ Крест. Фляшъ, Епископъ Паренцо-Полъ.
 Мартинъ Іосифъ Ржіга, Епископъ съ Будвейсѣ.
 Евгеній Кароль Валлюссі, Князь Епископъ Тріденту.
 Іосифъ Конъ, Князь Епископъ зъ Гуркъ.
 Францъ Марія Дошнелъбауеръ, Епископъ Лінцу.
 Михаилъ Нанотнікъ, Князь Епископъ Лаванту.
 Филиппъ Накіць, Епископъ, Спалато-Мараски.
 Юліанъ Целениъ, Епископъ Перемыскій обр. гр.
 Юліанъ Кушловскій, Епископъ Станиславѣвскій обр. гр.
 Іосифъ Ганель, Капітульний Выкарій зъ Оломуца.

Удѣляючи всеч. Духовенству се всепѣльне Послане пастырске Архієпископѣвъ и Епископѣвъ Австрійскихъ, приказуемъ:

1. Щобы всеч. Душпастырѣ се послане въ найблизшу недѣлю по отриманю тогожъ, підчасъ службы Божои народови вмѣсто проповѣди одчитали, и після потреби пояснили.

2. Щобы вѣрнымъ оповѣстили, що въ три дни святочнї с. с. въ празникъ Рождества Господнего, Нового року и Стрѣтеня, збирати будуть въ церкви ѡтъ вѣрныхъ датки, въ цѣли зложеня Святѣйшому Отцю дару ѡдъ Русинѣвъ. Позаякъ звѣсно намъ, що нарѣдъ нашъ есть убогій, що часы сѣуть тѣснї, и що прото богатыхъ дарѣвъ жадати не можъ, то кождый, хотьбы найменшїй датокъ, але зъ любви къ Святѣйшому Отцю даний, буде прїятный и цѣнный. Сподѣемъ ся такожъ, що всеч. Духовенство власнымъ примѣромъ своимъ після силъ и можности заохотить вѣрныхъ до сего дѣла. Узбиранї датки Всец. Душпастырѣ перешлють до Ординаріату, котрї то датки зъ всехъ трехъ дієцезїй руско-католицкихъ разомъ зобранї, будуть врученї Святѣйшому Отцю яко даръ ѡдъ Русинѣвъ.

3. Щобы всеч. Душпастырѣ оповѣстили вѣрнымъ, що сей ожданый день ювілейный припадає на д. 7 (19) *Лютото 1893. р. въ недѣлю Сыропустну*, и що въ той день въ честь реченого ювілея одправить ся торжественне Богослужене. Въ той цѣли такожъ приказуемъ:

4. Въ недѣлю сыропустну д. 7 (19 Лютого 1893. до воскресной Службы прилучити Службу благодарственну и по молитвѣ заамвонной при выставлевыхъ святѣйшихъ Тайнахъ одспѣвати благодарственный имнѣ св. Амбросія: „Тебе Бога хвалимъ“, по чѣмъ всеч. Отцѣ удѣлятъ вѣрнымъ благословене святѣйшими Тайнами при словахъ: „Спаси Боже люди твоя“, а по укѣнъченю службы Божои мае ся одспѣвати Святѣйшому Отцю „Сотвори Господи многая лѣта“ три разы, и черезъ повѣ години дзвонити во все дзвоны.

О т ъ Е п. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 14. Студня 1892.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

Рѣкъ 1892.

Выдано 28. Студня.

Ч. XIV.

Ч. 85.

Ч. 6127.

Одозву комитета занимающаго ся приобрѣтеніемъ средствъ для улегшенія тяжкой долѣ бѣдной учащей ся молодежи въ семинаріумъ учительскимъ въ Самборѣ слѣдующаго содержания :

О жертвахъ для бѣдной молодежи въ семинаріумъ учит. въ Самборѣ.

„Вѣдь дня 1. Вересня с. г. вѣтворено въ Самборѣ семинарію учительску т. е. закладъ мающій на гадѣ просвѣщеніе учительства народнаго, котораго бракъ дае ся дуже учувати въ нашѣмъ краю. На I. рѣкъ Семинаріи учительской записало ся 52 кандыдатѣвъ а 80 ученикѣвъ на курсъ приготавлиющій, но по наибольшой части есть то молодѣжь такъ убогихъ родичѣвъ, що тѣ не суть въ возможности ложити на утриманіе и просвѣщеніе своихъ дѣтей, хотяйбы найменшой грошевой квоты. Молодой духъ забагае працѣ въ обранѣмъ станѣ, маючи на гадѣ въ найближшой будучности вѣдати сусѣльности услуги; заходитъ однакожь обава, чи вытревалошь молодежи въ постановленію задля недостатку и нужды не буде зломана заразъ на самѣмъ вступѣ. Численна дружина той молодежи проганяе цѣли тыжднѣ о сухѣмъ ковальци хлѣба, хотяй и того наразъ забракне; пристановица глядитъ она у знакомыхъ товаришѣвъ, а больша часть еи мѣститъ ся за зѣзволеньемъ Дирекціи закладу въ самѣмъ семинарскимъ забудованію. Поглянувши на нужду тыхъ будучихъ робѣтникѣвъ на поли просвѣты, потреба истинно подивляти сильну волю той молодежи, котра смѣло зводитъ борбу о бытѣ, щобы тѣлько намѣрену цѣль осягнути. Утвореный Комитетъ помочи для молодежи сем. осмѣлае звернути ся до всѣхъ благодѣяльныхъ особъ доброи волѣ такъ въ мѣстци якъ и окресности зъ усиленнымъ прошеніемъ о скору сталу, хотяйбы найменшу помѣчь будыто въ готѣвцѣ,

будьто въ натураліяхъ, а всѣяки датки приймае съ вдячностію Дирекція Семинаріи учительскои въ Самборѣ, куды пересилки надсылати просимо (Старе забудованье гімназьяльне). Помѣчь тая улегшилабы Комітетови можнѣсть, що найперше заосмотреня, найубожшои молодежи разъ на день теплою стравою.

Зъ внутреннимъ пересвѣдченьемъ о ужиточности поднятого дѣла и съ вѣрою въ можливѣсть повожденя, понавляє Комітетъ свою просьбу въ томъ переконаню, що она зѣстане прихильно принята и выслухана.

Зъ Комитету опѣки надъ молодежъ семин.

Въ Самборѣ, дня 1. Падолиста 1892.

Хр. Дѣдушицкій в. р.

Дрѣ Будзыновскій в. р.

Дрѣ Петеленцъ в. р.

Совѣтникъ

Къешковскій в. р.

Керенярто в. р.

нс. Дорнвальдъ в. р.

Т. К. Нестеровичъ в. р.

Подае ся до вѣдомости Прч Священства съ порученіемъ по можности причинити ся хотѣбы и найменшимъ даткомъ до вспомогаганя прекрасной комітетомъ поставленой цѣли.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 29. Листопада 1892.

Ч. 6264.

О складкахъ на реставрацію Церкви въ Бахури.

Ч. 86.

На прошенье подписаного комитета парохіяльного удѣлила Высока Президія ц. к. Намѣстництва рескриптомъ зъ дня 29. Октоврія 1892 Ч. 12,235/пр. позволенье на збиранье добровѣльныхъ датковъ на реставрацію церкви парохіяльной въ Бахури въ слѣдующихъ 7 повѣтахъ: Березѣвскѣмъ, Перемыскѣмъ, Добромильскѣмъ, Сяноцкѣмъ, Короснянскѣмъ, Яслискѣмъ и Ряшѣвскѣмъ. Щобы ся воспользовати симъ позволеньемъ вышле подписаный комитетъ парохіяльный коллектантовъ, которыи будутъ збирати всякіи хотѣбы найменшіи ленты. Щобы се одакъ болѣйшій успѣхъ принесло въ пользу нашої убогой церкви, смѣемо просити Всесвѣтлѣйшу и Высокопреподобну Консistorію о вселаскавѣйше попертьє сей богоугодной справы и препорученье нашихъ коллектантовъ опѣцѣ Всч. Духовенства помянутыхъ 7 повѣтовъ и заохоченье Духовенства прочихъ повѣтовъ дієцезіи до збирания складокъ по церквахъ и пересылания тыхже подъ адресою: Комитетъ парох. въ Бахури, п. п. Дынѣвъ. Понеже при нашѣмъ убожествѣ не маемо иншой дороги до выходу и лише дорогою публичной жертволюбивости зможемо тутъ на кончинахъ Руси удержати нашу церковь отвѣтно, а тымъ самымъ и нашъ обрядъ на отвѣтнѣмъ степеніи велелѣйія и рѣвноваги съ переважающею латиньскою церквою.

Препоручаемъ Всеч Душпастырямъ сей братный голосъ, vyplывающий зъ необходимой потребности, подати помочну руку рускимъ братьямъ и не дати упасти той церкви — бо якъ не буде руской церкви не стане и рускихъ парохіянъ. Препоручаемъ дальше, оголосити въ церкви тоє прошенье, взяти въ опѣку явившихъ ся

колектантовъ и кромѣ того заняться лично собираньемъ жертвъ, и собрани въростъ до комитету отсылати.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 10. Студня 1892.

Ч. 87.

Ч. 6384.

Митрополитальный Ординаріятъ въ Львовѣ подъ днемъ 8. Листопада 1892 Ч. 851/орд. оголошуе слѣдуючій конкурсъ :

Конкурсъ на посаду душпастыря въ північній Америцѣ

„Въ соединенныхъ Штатахъ північній Америки оказуе ся потреба гр. кат. Душпастыря для вѣрныхъ нашего гр. кат. обряда тамъ перебуваючихъ. Кандидаты на тѣ посады рефлектуючій вдовцѣ або безженнѣ, після приказу св. Собранія о розширенню вѣры, мають свои належито заосмотрені прошенія Митроп. Ординаріятові предложити“.

Сей конкурсъ подае ся до вѣдомости Прч. Священства съ тѣмъ, що желаючі получить згадане мѣстце должні прошенія свои въ дорожѣ уряда деканального сюда для дальшого сепроведенія предложити.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 30. Листопада 1892.

Ч. 88.

Ч. 6608.

По поводу приключаяючихъ ся случаѣвъ, що гденекоторі уряды парохіальнѣ, на прошенія зарядовъ шкѣльныхъ составлять и тамже доставляти выказъ до школы обовязанныхъ дѣтей шкѣльныхъ, ничѣ не ѣтновѣдають, чѣмъ задачу шкѣльництва пренятствують, тожъ подлежащимъ приказуе ся згадані выказы благовременно дѣлати и тѣже дотычнымъ зарядамъ шкѣльнымъ найдалше до 15. Серпня кожного року пересылати.

Овыказахъ дѣтей до посѣщенія школы обовязанныхъ.

Отъ Еп. Консistoriи.

Перемышль, дня 13. Студня 1892.

Ч. 89. .

Ч. 6655.

Всеч. Комісія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить подъ днемъ 5. Студня 1892 Ч. 508 слѣдуюче:

Станъ касывд.-сир. фонда за мѣсяць Листопадъ 1892.

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА.

Отъ дня 1. до 30. Падолиста 1892 р.

А) Фондъ коренный.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ зъ Жовтня	283	85	130451	22	1. Порто почтове	—	54	—	—
2. О. Господаревскій І.	20	—	—	—	2. Выдано на закупно	—	—	—	—
3. „ Брылинъскій І.	60	—	—	—	а) 4% обл. ф. проп.	952	50	—	—
4. „ Дуркотъ Максим.	60	—	—	—	б) 4½% Лист. зас.	—	—	—	—
5. „ Кузьмакъ Іосифъ	40	—	—	—	банку краев.	198	—	—	—
6. „ Чеховичъ Титъ	60	—	—	—	в) 4½% Лист. зас.	—	—	—	—
7. „ Сапрунъ Мих.	40	—	—	—	банку краев.	495	—	—	—
8. „ Гермакъ Казим.	160	—	—	—	г) 4% обл. ф. проп.	190	34	—	—
9. „ Федевъ Иванъ	100	—	—	—	всего	1836	38	—	—
10. „ Сѣнькевичъ Алек.	10	—	—	—					
11. „ Городецкій Іоаннъ	100	—	—	—					
12. Общо-рол. кр. Завед.	1000	—	—	—					
13. Закуплено:									
а) 4½% Листы заст.									
Банку краевого Сер.									
ІІ. Ч. 5109, 4505	—	—	200	—					
б) 4% Облиг. фонда									
пропинаційного Се-									
рія Ц., Число 15851	—	—	1000	—					
в) 4½% Лист. Заст.									
Банку краевого Се-									
рія ІІІ. Число 4266	—	—	500	—					
г) 4% Облиг. фонда									
пропинаційного Се-									
рія Е., Число 1701,									
12558	—	—	200	—					
всего	1933	85	132351	22					
отшибнувши розхѡдъ	1836	38	—	—					
остае въ касѣ 30. пад.	97	47	132351	22					

Б) Въ Общо-рол. кред. Заведенію 11.400 зл.

Б) Фондъ резервовый.

П р и х ђ д ъ	Готѣвкою		Р о з х ђ д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. О. Сапрунъ Михайлъ . . .	20	—			
2. „ Матюкъ Антоній . . .	106	06			
3. „ Черлюнчакевичъ Сильвест.	12	72			
4. „ Ілницкій Владиславъ . .	7	—			
5. „ Мосевичъ Володимиръ . .	7	—			
6. „ Переносъ зъ Жовтня . .	3258	28			
всего	3411	06			
Отшибнувши розхѡдъ	—	—			
Остае въ касѣ дня 30. падолиста	3411	06			

В) Фондъ распорядимый.

П р и х о д ъ	Готѣвкою		Р о з х о д ъ	Готѣвкою	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ Жовтня	1706	80	1. За текучі купоны вѣдъ 4% обл. фонда пропинац. Сер. Ц. Ч.		
2. О. Метыкъ Василій	20	—	15851	14	40
3. Деканатъ Канчуцкій, а именно :	37	—	2. Аутографія, папѣръ, порто почтѣе	3	62
о. Ивасювка. Алекс. 7 зл.			3. Вд. Комарницка Домицеля передатокъ	25	—
о. Затець Максимъ 7 "			4. Вд. Парировичъ Апол. "	25	—
о. Залевскій Василій 9 "			5. Вд. Сембратовичъ Елена "	60	—
о. Колтунюкъ Ник. 7 "			6. Вд. Конко Емилія "	30	—
о. Шумило Тома 7 "			всего	158	02
4. Деканатъ Бирчанскій одъ					
о. Коныстаньского Ант. . . .	7	—			
5. О. Кузыкъ Корнилій	10	—			
6. " " " " " " " " " "	12	—			
7. Деканатъ Белзскій, а именно :	92	—			
О. Чеховичъ Орестъ 7 зл.					
" Новосядловскій М. 12 "					
" Селецкій Кирилъ 7 "					
" Густановскій Ант. 7 "					
" Черевко Іоаннъ 7 "					
" Брунецъ Алекс. 7 "					
" Дмоховскій Маѣей 12 "					
" Цѣпановскій Маѣ. 12 "					
" Санкъ Корнило 7 "					
" Лаврецкій Василій 7 "					
" Чернецкій Василій 7 "					
8. Деканатъ Ярослав. а именно :	138				
О. Матюкъ Антоній 2 зл.					
" Черлюнчакевичъ С. 12 "					
" Хотынецкій Іоаннъ 7 "					
" Годованскій Петръ 7 "					
" Пасѣчинскій Ром. 7 "					
" Дорыкъ Теодоръ 7 "					
" Бишакевичъ Мих. 12 "					
" Добрянскій Кип. 7 "					
" Ухнятъ Дим. 7 "					
" Горошевичъ Нес. 7 "					
" Калимонъ Григ. 7 "					
" Мрозовскій Мих. 7 "					
" Нейдохъ Іоаннъ 7 "					
" Подолнскій Фил. 7 "					
" Саноцкій Левъ 7 "					
" Барновичъ Ант. 7 "					
" Лехицкій Теод. 7 "					
" Перчинскій Петръ 7 "					
" Стецишинъ Алекс. 7 "					
9. О. Сливинскій Михаилъ . .	10	—			
10. " Метеля Северинъ	20	—			
11. " Мосевичъ Володимиръ . .	20	—			
всего	2072	80			
Отшибнувши розхѣдъ	158	02			
Остае дня 30. надол. въ касѣ	1914	78			

П о в т о р е н ь е.

1. Фондъ кор. готовкою	97 зл. 47 кр.	— цѣн. ефек.	132.351 зл. 22 кр.
2. „ резер. „	3411 „ 06 „		
3. „ розпор. „	1914 „ 78 „		
30/11 1892 р. мае бути готовкою	5423 зл. 31 кр.	— цѣн. ефек.	132351 зл. 22 кр.

Отвѣтно тому выказови найдено дня 30. Падолиста 1892 р. въ касѣ:

I) 1. Книж. щадн. Нар. Торг. Ч.	91 на 504 зл. 69 кр.
2. „ „ „ „ „	163 „ 507 „ 11 „
3. „ „ „ „ „	175 „ 961 „ 63 „
4. „ „ Перем. касы „	17124 „ 3184 „ 23 „
5. Готовыми грѣшми	. . . 265 „ 65 „
	всего 5423 зл. 31 кр.

II) Въ цѣнныхъ эффектахъ . . . 132351 зл. 22 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель

В. Кондрацкій
секретарь.

М. Конко
касиръ

М. Мрыць
контрольоръ

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Студня 1892.

Ч. 6647.

О супружествахъ
Баварскихъ под-
данныхъ.

Ч. 90

Высоке ц. к. Намѣстничество удѣлило подъ днемъ 28. Падолиста 1892 ч. 91545 Еп. Консисторіи слѣдующе розпорядженъе:

„**Odпис.** K. k. Ministerium des Innern. Nr. 9576 an Se. Excellenz den H. k. k. Statthalter v. Galizien Dr. Casimir Grafen Badeni.

Mit dem hierämtlichen im Einvernehmen mit dem Justiz-Ministerium und jenem für Cultus und Unterricht ergangenen Erlasse vom 9. März 1882 Zl. 17.461 ex 1881 ist darauf aufmerksam gemacht worden, dass baierische Staatsangehörige behufs ihrer Verehelichung eines von der competenten Districtsverwaltungsbehörde ausgefertigten Verehelichungszeugnisses bedürfen und dass daher auch bei einer im diesseitigen Staatsgebiete vorzunehmenden Eheschliessung eines baierischen Staatsangehörigen, diess so lange nicht zuzulassen sei, bis derselbe das erwähnte legal ausgefertigte und vorschriftsmässig legalisirte Verehelichungszeugniss beigebracht hat. Zugleich ist darauf hingewiesen worden, dass nach dem bairischen Gesetze vom 16. April 1868 über Heimat, Verehelichung und Aufenthalt und der zu diesem erlassenen Gesetzes-Novelle vom 23. Februar 1872 eine ohne die erfolgte Ausstellung des gedachten Zeugnisses eingegangene Ehe eines bairischen Staatsangehörigen ungiltig ist, und dass somit im Falle der Verhelichung eines Baiern mit einer Ausländerin (z. B. einer österreichischen Staatsbürgerin) eine solche Ehe auch in Bezug auf die Staatsangehörigkeit der Gattin und der Kinder ohne Wirkung ist.

Mit dem in Baiern jüngst erlassenen Gesetze vom 17. März 1892 sind nur einige Bestimmungen der oben erwähnten bairischen Gesetze vom 16. April 1868 u. 23. Februar 1872 abgeändert beziehungsweise aufgehoben worden und sind in Absicht auf die Verehelichung an Stelle der bisherigen die nachstehenden Vorschriften getreten: „Auf die Rechtsgiltigkeit der geschlossenen Ehe ist der Mangel dieses Zeugnisses“ (d. i. des oben erwähnten Verehelichungs-Zeugnisses) „ohne Einfluss; die Ehe hat aber so lange, als die Ausstellung des Zeugnisses nicht nachträglich erwirkt wurde, für die Ehefrau und die aus der Ehe entsprossenen oder durch dieselbe legitimirten Kinder in Bezug auf die Heimat nicht die Wirkungen einer giltigen Ehe. Die Ehefrau behält ihre bisherige Heimat und die Kinder folgen der Heimat der Mutter. Erlangt die Ehefrau erst durch die Verheirathung die bayerische Staatsangehörigkeit, so besitzt sie mit ihren aus dieser Ehe entsprossenen oder durch dieselbe legitimirten Kindern die vorläufige Heimat in der Heimatsgemeinde des Mannes....“

„Vorstehende Bestimmungen sind unbeschadet erworbener Rechte dritter auch auf diejenigen Ehen anzuwenden, welche nach dem Gesetze vom 16. April 1868 resp. vom 23. Februar 1872, oder nach den entsprechenden älteren Vorschriften als ungiltig zu behandeln waren.“

Aus den erwähnten nunmehr in Baiern ins Leben getretenen gesetzlichen Bestimmungen ergibt sich, dass die Vorschriften betreffend die Notwendigkeit der Beibringung des erwähnten Verehelichungszeugnisses zwar unberührt bleiben, dass jedoch der Mangel dieses Zeugnisses nicht mehr die Rechtsungiltigkeit der Ehe bewirkt. Es wird daher auch eine von einem bairischen Staatsangehörigen mit einer österreichischen Staatsbürgerin abgeschlossene Ehe ungeachtet des Mangels des erwähnten Zeugnisses — wenn nicht etwa ein anderes trennendes Ehehinderniss obwaltet — sich als rechtsgiltig darstellen und werden somit auch im Falle einer solchen Ehe die Ehefrau, sowie die aus der Ehe entsprossenen oder durch dieselbe legitimirten Kinder die bayerische Staatsangehörigkeit erlangen.

Da, wie aus den oben angeführten Bestimmungen des bairischen Gesetzes vom 17. März 1892 hervorgeht, der Bestimmung desselben, welche sich auf die Wirkung des Mangels des mehrerwähnten Verehelichungszeugnisses bezieht, rückwirkende Kraft zuerkannt wurde, werden — unbeschadet erworbener Rechte dritter — die gleichen Grundsätze auch auf jene zwischen bairischen Staatsangehörigen und österreichischen Staatsbürgerinnen geschlossene Ehen anzuwenden sein, welche nach den bisher in Baiern in Geltung gestandenen Vorschriften oder nach den bezüglichen älteren Normen wegen des Mangels des erwähnten Zeugnisses als ungiltig zu behandeln waren.

Von dem Vorstehenden werden Hochdieselben im Einvernehmen mit dem Justiz-Ministerium und mit jenem für Cultus und Unterricht mit dem Ersuchen in Kenntniss gesetzt, hievon die in dem eingangs erwähnten Erlasse bezeichneten Behörden und Organe in geeigneter Weise zu verständigen.

Hiebei sind dieselben jedoch ausdrücklich darauf aufmerksam zu machen, dass in Bezug auf die Verpflichtung der bairischen Staatsangehörigen zur Beibringung eines legalen von der competenten Districtsverwaltungsbehörde ausgefertigten Verehelichungszeugnisses nichts geändert erscheint, dass daher auch fortan eine Eheschliessung eines bairischen Staatsangehörigen in dem in Reichsrathe vertretenen Ländergebiete nicht eher zu zulassen ist, bevor das gedachte vorschrifts-

mässig legalisirte Verehelichungszeugniss beigebracht wurde, und dass somit sämtliche Weisungen und Eröffnungen des gedachten hierämlichen Erlasses vom 9. März 1882, soweit sie nicht die Frage hinsichtlich der Wirkung des Mangels des gedachten Verehelichungszeugnisses in Absicht auf die Rechtsgiltigkeit der Ehe betreffen, aufrecht und unberührt bleiben.

Wien, am 2. November 1892.

Für den Minister des Innern: Erb m. p. “

Повыше подаєся Всч. Духовеньству до вѣдомости.

Отъ Еп Консисторіи.

Перемышль, 13. Студня 1892.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 6076. Криницкій Василій, зъ Епархіи Станиславѡвской, на Гочевъ деканата Балигородского.
- „ 6097. Осьмакъ Романъ, на Синявку деканата Любачѡвского.
- „ 6272. Яворскій Іоаннъ, на Стрѣлбичи, деканата Старосамборского.
- „ 6085. Хлопецкій Северинъ, на Коньске, деканата Бирчаньского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 6236. Сливинскій Михаилъ, на Тыраву волоску, деканата Лѣского.
- „ 6258. Метелля Северинъ, на Краковецъ, деканата Яворѡвского.
- „ 6257. Мосевичъ Володимиръ, на Новосело, деканата Куликѡвского.

До каноничной институціи завозвані:

- Ч. 6279. Венгриновичъ Емиліянъ, на Бортне, деканата Бѣцкого.
- Ч. 6645. Осьмакъ Романъ, на Синявку, деканата Любачѡвского.
- „ 6654. Крыницкій Василій, на Гочевъ, деканата Балигородского.
- „ 6565. Кобздай Володимиръ, на Лопѣнку, деканата Балигородского.
- „ 6821. Яворскій Іоаннъ, на Стрѣлбичи, деканата Старосамборского.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 6145. На парохію Новосѣлки гостиннй, деканата Комарняньского: 1. Насальскій Володимиръ, 2. Жарскій Іоаннъ, 3. Ковальскій Антоній, 4. Ясеницкій Володимиръ 5. Струсевиць Александеръ.
- „ 6746. На парохію Лужокъ долѣшний, деканата Мокрянського: 1. Капко Дмитрій, 2. Ильницкій Іоаннъ, 3. Дроздовскій Андрей, 4. Насальскій Володимиръ, 5. Добрянскій Северинъ, 6. Билиньскій Іосифъ, 7. Ясеницкій Воло-

димиръ, 8. Хомишинъ Максимъ, 9. Давидовичъ Брониславъ, 10. Савчакъ Іоаннъ, 11. Вахнянинъ Володимиръ, 12. Нестеровичъ Николай, 13. Шемердякъ Іоаннъ.

Именованія:

- Ч. 6162. Сембратовичъ Левъ, Завѣд. деканата Сяноцкаго именов. дѣйствительнымъ деканомъ, и тѣмъ Совѣтникомъ Еп. Консисторіи съ знаками крылошанскими.
- Ч. 6437. Кушнѣръ Едвардъ, парохъ въ Сторонной, именов. І. М. деканомъ, а Ильницькій Владиславъ парохъ въ Ясѣнцѣ Масіовой П. М. деканомъ для деканата Старосамборскаго.
- Ч. 6558. Федынкевичъ Айталь, деканъ Яворовскій получилъ знаки крылошанскіи
- Ч. 6615. Устіановскій Василій, Завѣд. деканата Балигородскаго, именов. дѣйствит. деканомъ, и тѣмъ Совѣтникомъ Еп. Консисторіи съ знаками крылошанскими.

Завѣдательства получили:

- Ч. 6257. Весоловскій Антоній, въ Тегловѣ деканата Угнѣвскаго.
- Ч. 6258. Вербицкій Георгій, въ Дублянахъ, деканата Мокрянскаго.

Сотрудничества получили:

- Ч. 6258. Полошиновичъ Левъ, въ Любачовѣ.
- „ „ Полянскій Іоаннъ, въ Ярославю.
- „ 6236. Чайковскій Романъ, сам. сотрудничество въ Вислоку выжномъ деканата Яслискаго.
- „ 6096. Хотынецкій Константинъ, сопомочничество въ Щавномъ деканата Яслискаго.
- „ 6334. Феданъ Николай, сопом. въ Яструбичохъ, деканата Сокальскаго.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующіи посады:

- Ч. 6351. Матвіясъ Іоаннъ, прв. катихитуръ при народныхъ школахъ въ Яворовѣ.
- Ч. 6353. Савчакъ Викторъ, прв. катихитуръ при народныхъ школахъ въ Добромиліи.
- „ 6363. Кузьмакъ Іосифъ, завѣдатель. въ Рябомъ деканата Балигородскаго.
- „ 6364. Чеховичъ Титъ, сотрудничество въ Белзѣ.
- „ 6365. Гумецкій Александеръ, сопомощ. въ Жолтанцяхъ.
- „ 6368. Гермакъ Казимиръ, „ „ Кукизовѣ.
- „ 6369. Федевъ Іоаннъ, „ „ Хишевичахъ.
- „ 6397. Мацюракъ Северинъ, „ „ Дорогошовѣ вел.
- „ 6399. Сѣнкевичъ Александеръ „ „ Сернахъ.
- „ 6400. Козаневичъ Анатоль, „ „ Летни.
- „ 6411. Скобельскій Антоній, „ „ Дальовой.
- „ 6412. Хоминьскій Теофилъ, завѣдатель. „ Берегахъ горѣш.
- „ 6413. Дуркотъ Максимиліанъ, сопомощ. въ Плоскомъ ad Галѣвка.
- „ 6414. Бованко Аѳанасій, сопруд. въ Мыкротынѣ.
- „ 6445. Папъ Орестъ, „ „ Старомъ мѣстѣ.
- „ 6446. Брылинскій Іоаннъ „ „ Теплицахъ.

- Ч. 6447. Круликовскій Іосифъ, сопомощ. въ Волчѣмъ горѣшнѣмъ.
„ 6473. Козѣй Антоній, сопомощ. въ Ляпкахъ.
„ 6555. Кормонъ Емиліянъ, „ „ Стенитынѣ.
„ 6667. Городецкій Іоаннъ, завѣд. въ Михалевичахъ деканата Комарняньского.
Ч. 6890. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженьемъ зъ дня 10. Студня 1892. Ч. 99645. призволило на дотацію рочныхъ 300 зл. для надатися маючого сопомочника пароху въ Троїци О. Іоанну Тарнавскому, на часть душпа-стырства его.
Ч. 6899. Коростеньскій Ромуалдъ парохъ въ Борыславю деканата Дрогобыцкого, получивъ увольненіе отъ испыта конкурсового.

Грамоты похвальнѣ съ Архіерейскимъ благословеньемъ получили :

- Ч. 4520. Вблаг. Козловскій Флѣоріанъ, властитель Липы дѣльной за даръ 100 зл. и весь матеріалъ деревляній на будову церкви въ Малявѣ.
Ч. 4606. Вблаг. Вайдовичъ Алексѣй, властитель Межибродя, за подарованіе мѣстця и будынку на школу — за выставленіе власнымъ коштомъ будынкѣвъ приходскихъ и за рѣжні дары для мѣсцевой церкви, особенно за справленіе звона вартости 200 зл.
Ч. 4813. Чест. громада въ Королику волоскѣмъ за приукрашеніе Дому Божого и вымурованіе дому парохіальнаго.
Ч. 4813. Копыстьянскій Іосифъ, парохъ въ Королику волоскѣмъ за ревностъ душпа-стырську въ провадженію парохіянъ.

Испытъ конкурсовый зложили :

1. Борковскій Яковъ, 2. Вислоцкій Игнатій 3. Дуркотъ Юліанъ, 4. Жукъ Григорій, 5. Калимонъ Григорій, 6. Калужняцкій Володимиръ, 7. Ковальскій Володимиръ, 8. Крыницкій Іоаннъ, 9. Михайловъ Даніилъ, 10. Мусѣй Теофилъ, (съ отличіемъ) 11. Паславскій Володимиръ, 12. Пержило Григорій, 13. Петровскій Михаилъ 14. Погорецкій Петръ (съ отличіемъ) 15. Раставецкій Маркилій, 16. Созанскій Іоаннъ, 17. Сологубъ Василій, 18. Чайковскій Антоній, 19. Чайковскій Романъ.

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до 10. Марта 1893 выставляютъ ся слѣдующіи парохіи.:

- Ч. 6257. Теглѣвъ, деканата Угнѣвского, наданя приватнаго.
„ 6941. Дубляны, деканата Мокрянського, наданя приватнаго.

Жертвы.

На перенесеніе Мощей б. п. Еп. Іоанна Снѣгурского зложили:

- Ч. 4847. Белзкій урядъ дек. квоту 55 зл. 55 кр. котру зложили О. О. б. п. Паславскій Плято 6 зл. Чеховичъ Орестъ 5 зл. Ляврецкій Александеръ 3 зл. Осмѣловскій Николай 3 зл. Тустановскій Атанасій 3 зл. Черевко Іоаннъ

1 зл. Кучинській був. Ігуменъ въ Кристинополи 3 зл. Висиліане зъ Кристинополя 2 зл. Брунень Алексей 1 зл. Дмоховській Маоей 5 зл. Саикъ Корнилій 5 зл. Мосевичъ Ромуалдъ 4 зл. Мосевичъ Іоаннь 2 зл. Кузикъ Корнилій 1 зл. Чернецкій Василій 1 зл. Тустановській Аонасій 2 зл. Дробній складки 8 зл. 55 кр.

Ч. 6241. Ярославській урядъ дек. квоту 41 зл. котру зложили: О. О. Матюкъ Антоній 2 зл. Хотынецкій Іоаннь 2 зл. Годованьській Петръ 2 зл. Вахнянинъ Игнатій 2 зл. Пасѣчинській Романъ 2 зл. Дорыкъ Теодоръ 2 зл. Кушакевичъ Михаилъ 2 зл. Добрянській Кипріянъ 2 зл. Ухнятъ Димитрій 2 зл. Грицыкевичъ Іоаннь 2 зл. Лисикевичъ Василій 2 зл. Горошевичъ Несторъ 2 зл. Лебедовичъ Алексей 2 зл. Мрозовській Михаилъ 2 зл. Нейдохъ Іоаннь 2 зл. Стецышинъ Алексей 2 зл. Подолинській Филемонъ 1 зл. Сяноцкій Левъ 2 зл. Лихицкій Теодозій 2 зл. Калимонъ Григорій 1 зл. Перчинській Петръ 1 зл. Полошиновичъ Левъ 1 зл.

Ч. 6274. Бѣцкій урядъ дек. квоту 5 зл. 75 кр. котру зложили: О. О. Барновській Захарія 2 зл. Парохіане зъ Новици 1 зл. 75 кр. Руснякъ Іоаннь 1 зл. Курило Василій 1 зл.

Ч. 6467. Дрогобыцкій урядъ дек. надославъ квоту 25 зл. 50 кр. котру зложили О. О. Скобельській Іоаннь 2 зл. Сіюкало Ілія 2 зл. Іесинъ Петръ 50 кр. Ясеницкій Антоній 50 кр. Селецкій Іоаннь 50 кр. Кошалкевичъ Петръ 1 зл. Грыцай Даниіль 1 зл. Нѣмиловичъ Юліянъ 2 зл. Луцкій Онѹфрій 2 зл. Коростеньській Ромуалдъ 2 зл. Ясеницкій Николай 1 зл. Дашкевичъ Іоаннь 1 зл. Рудавській Антоній 1 зл. Калужняцкій Антоній 2 зл. Ільницькій Генрикъ 50 кр. Чапельській Антоній 1 зл. Гошовській Василій 1 зр. Полянській Алойсій 1 зл. 50 кр. Савицкій Григорій 1 зл. Хилякъ Стефанъ 2 зл.

Ч. 6525. Ярославській урядъ дек. квоту 5 зл. котру зложили: О. О. Барновичъ Антоній 2 зл. Билецкій Михаилъ 2 зл. Грыневецкій Емиліянъ 1 зр.

Ч. 6550. Новопоставлені пресвитеры зложили квоту 5 зл. а то: Городецкій Іоаннь 2 зл. Кузьмакъ Іосифъ 1 зл. Дуркотъ Максиміліянъ 1 зл. Чеховичъ Титъ 1 зл.

Ч. 6603. Балигородській урядъ дек. квоту 12 зл. котру зложили: О. О. Ясеницкій Кипріянъ 1 зл. Ладыжинській Михаилъ 1 зл. Рынявецъ Володимиръ 1 зл. Гукевичъ Володимиръ 1 зл. Козакъ Теодоръ 50 кр. Вендзиловичъ Юліянъ 1 зл. Охничъ Василій 1 зл. Венгриновичъ Володимиръ 50 кр. Титаръ Іоаннь 1 зл. Савчинъ Іоакимъ 1 зл. Давидовичъ Емиліянъ 1 зл. Устьяновській Василій 1 зл. Щирба Михаилъ 1 зл.

Ч. 6752. Мерена Теодоръ парохъ въ Рѣшнику квоту 10 зл.

Ч. 6619. Мүшинській дек. урядъ квоту 40 зр. 70 кр. котру зложили: О. Сенета Іоаннь 1 зр. Козловській Волод. 2 зр. Качмарчикъ Теофиль 1 зр. Сандовичъ Петръ 1 зр. Дуркотъ Іоаннь 1 зр. Константиновичъ Конст. 1 зр. Спрысъ Григорій 1 зр. Парыловичъ Іоаннь 2 зр. Жегестовській Михаилъ 2 зр. Полошиновичъ Волод. 1 зр. Чирнянській Іоаннь 1 зр. Копыстянській Іоаннь 2 зр. Ломницкій Іосифъ 2 зр. 70 кр. Вислоцкій Игнатій 1 зр. Мохнацкій Іосифъ 1 зр. Мохнацкій Діонизій 1 зр. Хилякъ Константинъ 1 зр. Дуркотъ Іоаннь Хриз. 5 зр. Цапинській Петръ 1 зр. Копыстянській Григорій 5 зр. Полянській Софронъ 1 зр. Прислопській Іоаннь 2 зр. Константиновичъ Антоній 1 зр. Шумило Михаилъ 1 зр. Рынявецъ Игнатій 1 зр.

- Ч. 6743. Жолковскій уряд. дек. квоту 20 зр. котру зложили: ОО. Коцькь Андрей 1 зр. Грушкевичь Михайль 1 зр. Порошко Василю 1 зр. Подолинскій Володим. 1 зр. Крушинскій Іосифъ 1 зр. Раставецкій Счастный 1 зр. Тимкевичь Андрей 1 зр. Козловскій Корнилий, Киприянь 2 зр. Трихимовичь Юліанъ 1 зр. Борысевичь Андрей 50 кр. Борысевичь Аѳанасій 2 зл. Крайчикъ Ілія 1 зр. Косоноцкій Михайль 50 кр. Саноцкій Алек. 1 зл. Радецкій Іоаннь 50 кр. Будзыновскій Іосифъ 1 зр. Густановскій Аѳанасій 1 зр. Олещукъ Лука 50 кр. Виханскій Александеръ 1 зр. Дрималикъ Лаврентій 1 зр.
- Ч. 6831. Козаневичь Левъ, парохъ въ Мистковичахъ 5 зр.
- Ч. 6844. Старосамборскій урядъ дек. отъ содеканальныхъ Священниковъ квоту 25 зл.
- Ч. 6244. Ярославскій урядъ дек. надославъ 7 зл. 80 кр. на будову церкви въ Тростянци въ Епархіи Львовской. — 7 зл. 30 кр. на будову церкви въ Дубецку. — 6 зл. 30 кр. на реставрацію церкви въ Старомъ мѣстѣ.

На Міссіи африканскій:

- Ч. 6524. Яслискій урядъ дек. надославъ квоту 6 зл. 20 кр., котру зложили: ОО. Лѣщинскій Іоаннь 1 зр. 20 кр. Заремба Іосифъ 1 зр. Габла Димитрій 50 кр. Сливинскій Михайль 50 кр. Котысь Даниль 50 кр. Войтовичь Левъ 50 кр. Колодѣй Симеонъ 50 кр. Бачинскій Николай 50 кр. Маковей Ілія 50 кр. Кочиркевичь Андрей 50 кр.
- Ч. 2997. Урядъ парохіальный въ Зубковѣ на знесеніе невольничества въ Африцѣ 4 зл.

На церковь въ Раранчи:

- Ч. 6244. Ярославскій урядъ деканаль. 4 зр. 66 кр.
Урядъ парохіальный въ Н. Н. (нечеткій) 2 зр.
- Ч. 2997. Урядъ парохіальный въ Зубковѣ 4 зр.
- Ч. 5336. Хотынецкій Константинъ отъ громады Букова и Лютовиска 2 зл. 20 кр.

На церковь св. Іоакима въ Римѣ.

- Ч. 5336. Хотынецкій Константинъ, завѣдатель въ Буковой дек. Старосольского отъ себе и парохіанъ 2 зр. 20 кр.

На св. Мѣстця:

- Ч. 6975. Гарасовскій Теофиль, парохъ въ Коровици 3 зр.

Отъ Еп. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 28. Студня 1892.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.